

அநாதிரம.

—0—

தேம்பாவணி இரண்டாங் காண்டம்.

—> ** <—

வீரமாமுனிவர்

அருளிச்செய்த

இக்காப்பியம்

அவரது கையெழுத்துப் பிரதிக்கொப்ப
மூன்றாவது பதிப்பிக்கப்பட்டது.



புதுவை,

மாதாக் கோவில் அச்சுக்கூடம்.

Mission Press, Pondicherry.

—0—

1927.

மின்றி அவர்களைத் திருநெல்வேலி நகரத்திற்குக் கொண்டு சென்றால் இவ்வித்தார். அச்சிறைக்கூடம் இருந்த தெரு இப்போதும் காவற்புரைத்தெரு என்னுமி பெயரால் வழங்கி வருகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள்.

சிறைப்பட்ட தீக்ஷிதரும் பிறரும் தம்முடைய வினையை நினைந்து நொந்து வருந்தினர். அவர்கள் சிறைப்பட்டதனால் தமக்கு இழிவு உண்டாயிற்றென்று வருந்தவில்லை; குழைக்காதரைப்பிரியும் காலம் நேர்ந்ததே என்பதை நினைந்தே மிகவும் இரங்கி நைந்தனர்.

ஒவ்வொரு நாளும் நாராயண தீக்ஷிதர் குழைக்காதரையும், நம்மாழ்வாரையும் சேவிக்கும் இயல்பினர். ஊனும் உறக்கமும் ஒழிந்தாலும் இந்தச் சேவையைத் தவறாமற் புரிந்து வந்தார். அத்தகையவருக்குச் சிறைவாசம் பெருந்துன்பத்தை அளித்தது. 'நாம் செய்த பழவினைப்பயனே இங்ஙனம் வந்து சேர்ந்தது. குழைக்காதர் நமக்கு விதித்த தண்டனை இது போலும். மனிதர்களுடைய மனத்தைக் குழைக்கும் வகை நாம் அறியோம். அதை அப்பெருமான் அறிவார். அதனால் அவரை நோக்கிக் கதறி முறையிடுதலே தகுதியான செயல். எங்கும் செவியுடைய அவர் நம் முறையீட்டைக் கேட்பார். சூரியன் வானத்திலிருந்தாலும் பூமியிலுள்ள தாமசரையை மலர்த்துகின்றான். வானிலுள்ள சந்திரன் பூவுலகிலுள்ள குமுதமலரை மலர்த்துகின்றான். அவ்வாறே நாம் எங்கே இருந்தாலும் மகாநெடுங்குழைக்காதர் நம்மை இரட்சிப்பார். *இனிப்பாமாலை சூட்டி அவரை நோக்கி உருகி வழிபடுதல் தான் வழி' என்று துணிந்தார்.

இங்ஙனம் துணிந்து குழைக்காதர் விஷயமாக ஒரு நூல் செய்யத் தொடங்கினார். ஒவ்வொரு நாளும் சில செய்யுட்களைப் பாடித் திருப்பித் திருப்பி அவற்றைச் சொல்லி உருகிப் பிரார்த்திக்க ஆரம்பித்தார். அந்த நூலை இப்பாமாலை ஆகும். அவருடன் இருந்தவர்களும் சில செய்யுட்களை இயற்றத் தொடங்கினார்கள்.

தீக்ஷிதர், நூலைத்தொடங்கும்போது வழக்கம்போல நம்மாழ்வாருக்குக் காப்புக் கூறினார். அக்காப்பிலேயே, "அடிதீயங்கு ஓன்பமகல்வதற்கா வந்த நான்மறையின், முடியே பரவுங் குழைக்காதர் மீசமுதுதமிழாற், படியேழு மோங்கியே பாமாலை யீரைப்பது" என்று சங்கற்பம் செய்துகொண்டார். அடுத்தபடி கருடனைத்

உ

இப்புத்தகத்திலடங்கியவை.

	பக்கம்.
முகவுரை	iii
பாடினோர் வரலாறு	xi
இசைவகுத்தோர் வரலாறு	xviii
இந்தூலிலுள்ள சிறந்த பாகங்கள்	xix
இந்தூலை எடுத்தாண்ட உரையாசிரியர் முதலியோர் பெயர்கள்	,,
பரிமேலழகர் வரலாறு	xx

பரிபாடற் பரிமேலழகருரை 1

பழைய உரைகள் முதலியவற்றிலிருந்து கிடைத்த

இந்தூல் முழுப்பாடல்களும், உறுப்புக்களும்	165
அரும்பத மு்தலியவற்றின் அகராதி	177
பரிபாடற் செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி	230
இப்பதிப்பில் எடுத்துக்காட்டிய நூற்பெயர்களின் முதற் குறிப்பகராதி	231
உரைச் சிறப்புப்பாயிரம்	232

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
1	18	லாயிற்று,	லாயிற்று.
7	7	தொழுது,	தொழுது
25	6	நாற்றமும் வண்மை	நாற்றமுமொண்மை.
28	34	ந.)	ந.)
29	4	ரல்ல	ரல்லா
„	27	மரை	மறை
37	4	மரனும்	மானும்
49	34	ப்திற்	பதிற்
56	19	6. மத	மத
58.	14	தகாஅத்த காஅ	தகாஅக் தகாஅ
60	22	சூள்,	சூள்
70	6	லடுபோ	லடும்போ
80	4	2	* 2
94	32	சுந.	நச.
122	27	யாகலின் ?	யாகலின்,
134	27	செறி	செறி
189	11	ஒன்றல	ஒன்றல்,
201	30	தமிழ்து	தமிழ்து
203	40	112.	112, 133.
„	41	2. [133.	2.
„	45	சுனை, 95.	சுனை, 56;
212	35	பாண்டில்	பாண்டில்
213	45	பின்பின,	பின்பிண்,

உ

கணபதிதுணை

மு க வு ரை .

“எண்ணிய வெண்ணியாங் கேய்துப கண்ணுதற்
பவள மால்வரை பயந்த
கவள யானையின் கழல்பணி வோரே.”

(திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.)

“ஆவியந் தேன்றல் வேற்பி எனகத்தியன் விரும்புந் தேன்பா
னாவலந் தீவம் போற்றி நாவலந் தீவந் தன்னுண்
முவர்கட் கரியா னிற்ப முத்தமிழ்ச் சங்கத் தேய்வப்
பாவலர் வீற்றி ருக்கும் பாண்டிநன் னுடு போற்றி.”

பரிபாடலென்பது, கடைச்சங்கமிருந்து தமிழாராய்ந்த நல்லி
சைப் புலவர்கள் அருளிச்செய்த *எட்டுத்தொகையுள் ஐந்தாவது;
சொற்சுவை பொருட்சுவைகளிற் சிறந்து பொருள்களின் இயற்கை
யழகுகளை நன்குதெரிவிப்பது; மதுரை, வையையாற்று, திருமருதந்
துறை, திருப்பரங்குன்றம், திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்பவற்
றின் பண்டைக்காலநிலைமைகளையும் அக்கால நாகரிகமுறையையும்
வைதிக ஒழுக்கங்களையும் தெய்வவழிபாட்டுமுறையையும் பிறவழக்
கங்களையும் தமிழ்நாட்டின் வரலாறுகள் சிலவற்றையும் செவ்
வனே தெரிந்துகொள்ளுதற்குக் கருவியாகவுள்ளது;” பதினேராம்
பாடலின் முதலிற் கூறப் பெற்றுள்ள கோள்களினிலைமை கடைச்
சங்கத்தார் காலத்தை ஒருவகையாகப் புலப்படுத்தும். “நற்றிணை
நல்ல” என்னும் வெண்பாவில், “ஒங்கு பரிபாடல்” எனப் பாராட்
டப் பெற்றிருத்தலால் இந்நூலின் உயர்வு நன்கு விளங்கும்.

இந்நூல், பரிபாடலென்னும் பாவால் தொகுக்கப் பெற்றமை
யின் இப்பெயர்பெற்றது; பரிபாட்டெனவும் வழங்கும்; இஃது,

“எட்டுத்தொகை இன்னவையென்பதை, “நற்றிணை நல்ல குறந்
தொகை யைங்குறுநூர், முழுத்த பதிற்றுப்பத் தோங்கு பரிபாடல், கத்
தறிந்தார் சொல்லுங் கூடியோ டகம்புறமென், நிததிநத்த வெட்டுத்
தொகை” என்னும் வெண்பாவாலுணர்க; இவை எண்பேருந்தொகை
யெனவும், எண்கோவையெனவும் வழங்கும்.

எண்வகை வடிப்பினுள் இழைபென்பர் பேராசிரியர் (தோல். செய். சூ. 242.) பரிபாடலாவது * இசைப்பாவென்றும் † பரிந்து வருவதென்றும் கூறப்படும்; பரிந்து வருவது - ஏற்றுவருவது.

அறம் பொருள் இன்பம் வீடென்னும் மூன்றுதிப்பொருள் நான்கனுள் இன்பத்தையே பொருளாகக்கொண்டு கடவுள்வாழ்த்து, மலைவிளையாட்டி, புனல்விளையாட்டி முதலியவற்றில் இப்பாடல் வருமென்பர் பேராசிரியர் (தோல். செய். சூ. ௧௨௧); தெய்வ வாழ்த்து உட்படக் காமப்பொருள்குறித்து உலகியலேபற்றிவரு மென்பர் ரச்சுனர்க்கினியர் (தோல். அகத். சூ. ௫௩); தெய்வமும் காமமும் பொருளாக வருமென்பர் யாப்பருங்கலவிருத்தி யுடையார் முதலியோர்.

தோல்காப்பியச் செய்யுளியலிலுள்ள “நெடுவெண்பாட்டேகுறு”, “பரிபாடல்லே”, “கொச்சக மராகம்”, “சொற்சீ ரடியும்”, “கட்டிரைவகையான்”, “உருட்டுவண்ணம்” என்னும் சூத்திரங்கள் முதலியவற்றாலும் அவற்றின் உரைகளாலும் பரிபாடலின் இலக்கணம் நன்கு விளங்கும்; “பரிபாட்டெல்லே” என்னும் சூத்திரம் இப்பாடல்களின் சிற்றெல்லை உரு அடியென்றும் பேரெல்லை ௪௦௦ அடியென்றும் தெரிவிக்கின்றது.

“அன்பினைந்திணை” (இறை. சூ. ௧) என்பதனுரையிலும், “தரவின்றாகி” (தோல். செய். சூ. ௧௪௯) என்பதனுரையிலும் ௧௫௦ - கலியும் ௪௦ - பரிபாடலும் என வரையறைசெய்திருத்தலால் இந்நூல் எழுபதுபாடலையுடையதென்றும்,

“திருமாற் கிருநான்கு செவ்வேட்கு முப்பத்
தொருபாட்டுக் காடுகாட் கொன்று - மருவினிய
வையையிரு பத்தாறு மாமதுரை நான்கென்ப
செய்யபரி பாடற் திறம்”

* இப்புத்தகம் ௫ - ஆம் பக்கத்துள்ள ‘பரிபாட்டாவது இசைப்பாவா தலால்’ என்பது முதலியவற்றையும், ‘கலியும் பரிபாடலும்போலும் இசைப் பாட்டாகிய செந்துறைமார்க்கத்தன்’ (தோல். செய். சூ. 242 - பேர்) என்பதையும் நோக்குக.

† “பரிந்தபாட்டு பரிபாட்டெனவரும்; அஃதாவது ஒருவெண்பாவாகி வருதலின் நிப் பலஉறுப்புக்களோடு தொடர்ந்து ஒரு பாட்டாகி முற்றுப் பெறுவது” (தோல். செய். சூ. 112 - இளம்); “பரிபாடலென்பது பரிந்து வருவது; அஃதாவது கலியுறுப்புப் போலாது பலவடியும் ஏற்றுவருவது” (தோல். செய். சூ. 118 - பேர்); “பரிபாடலென்பது பரிந்துவருவது; அது கலியுறுப்புப்போலாது நான்கு பாவானும் வந்து பலவடியும் வருமாறு - நிற்குமென்றுணர்க” (தோல். செய். சூ. 118 - ந.).

‡ ‘கார்கோளுக்கு’ என்றும் பிரதிபேதமுண்டு; கார்கோள்-கடல்.

என்னும் வெண்பாவால் அப்பாடல்களுள், அ, திருமாலுக்கும், ஈ, முருகக்கடவுளுக்கும் க, காடிகிழாளுக்கும் உ, வையை யாற்றிற்கும் ச, மதுரைக்கும் உரியனவென்றும் தெரிகின்றன.

இப்பாடல்களுள், முதலிலிருந்து தொடர்ச்சியாகவுள்ள இரு பத்திரண்டு பாடல்களும், பழைய உரைகளிற் காட்டப்பட்ட மேற் கோள்களிலிருந்து கிடைத்த இரண்டு முழுப்பாடல்களும், சில உறுப்புக்களும், புறத்திரட்டு முதலியவற்றிலிருந்துகிடைத்த சில உறுப்புக்களுமே இப்புத்தகத்திலுள்ளன.

இவ்விருப்பத்திரண்டனும், திருமாலுக்குரியவை ஆறு (க, உ, ஈ, ச, கஈ, கரு); முருகக்கடவுளுக்குரியவை எட்டு (ரு, அ, கூ, கச, கௌ, கஅ, கக, உக); இப்பதினான்கும் கடவுள் வாழ்த்து; வையைக்குரியவை எட்டு (ஈ, எ, கௌ, கக, கட; கக, உௌ, உஉ); கடவுள் வாழ்த்துள் திருப்பரங்குன்றமும் திருமாலிருஞ்சோலைமலையும் கூறப்பெற்ற பாடல்களில் மலைவிளையாட்டும், வையைக்குரியபாடல்களில் புனல்விளையாட்டும் வந்துள்ளன.

இவற்றின்பின்னே பதிப்பிக்கப்பெற்ற பகுதிகளுள், திருமாலுக்குரிய முழுப்பாடல் ஒன்று; வையைக்குரிய முழுப்பாடல் ஒன்று; உறுப்பு ஒன்று; மதுரைக்குரிய உறுப்புக்கள் ஏழு; சில உறுப்புக்கள் இன்ன வகையைச் சார்ந்தனவென்று விளங்கவில்லை.

“இருமை வகை தெரிந்து” (குறள், பரி.) என்பதன் விசேட வுரையில் மேற்கோளாகக் காட்டப்பெற்ற “தெரிமாண் டமிழ் மும்மைத் தென்னம் பொருப்பன், பரிமா நிரையிற் பரந்தன்று வையை” என்பது பரிபாடற்பகுதியென்று துண்போருண்மாலையால் பின்பு தெரியவந்தது.

முற்றுமுள்ள கையெழுத்துப் பிரதிகளில் ஒவ்வொரு தொகை நூலின் இறுதியிலும் தொகுத்தோர்பெயரும் தொகுப்பித்தோர்பெயரும் அடிகளின் சிற்றெல்லை பேரெல்லைகளும் பெரும்பாலும் வரையப்பெற்றிருக்கும்; இந்நூல் முற்றுமுள்ள பிரதி அகப்படா மையால் அவற்றுள் ஒன்றும் புலப்படவில்லை.

கிடைத்த பிரதிகளில் இரண்டாவது முதலிய ௨௦ - பாடல்களுக்கு மட்டிமே ஒவ்வொரு பாடலின் பின்னும் துறையும், இயற்றிய ஆசிரியரது பெயரும், அதற்கு இசைவகுத்தோர் பெயரும், அதற்குரிய பண்ணின் பெயரும் எழுதப்பெற்றிருந்தன; ஆனாலும் கஈ - ஆம் பாடலுக்கு இசைவகுத்தோர்பெயர் காணப்படவில்லை.

இரண்டாவது முதலிய பதினென்றின்பண் பாடலையொழைந்தும், க௭ - ஆவது முதலிய ஐந்தின்பண் நோதிமென்றும், க௮ - ஆவது முதலிய நான்கன்பண் காந்தாரமென்றுமிருத்தலை உற்று நோக்கும்பொழுது இந்நூற்பாடல்கள் தேவாரங்கள் போலவே பண்டைக்காலத்தில் பண்முறையால் தொகுக்கப்பெற்று உரிய பண்களுடன் பாடப்பெற்று வந்தனவென்று தெரிகின்றது ; “எழுத்துரு வொக்கும், பகுதியின் வந்த பாடகர் பிழைப்பும்” (பக்கம், ௨௩௨) என்னும் உரைச்சிறப்புப்பாயிரப்பகுதியும் இக்கருத்தை வலியுறுத்தும்; பிற்காலத்திற்பண்ணொடுபாடும் வழக்கம் இல்லாமற் போனமையின் அம்முறையை இப்போது சிறிதும் தெரிந்துகொள்ள இயலவில்லை.

திருவாவதிதிறையாதீனத்துப்பிரதியொன்றும் ஆழ்வார் திருநகரி ஸ்ரீ. தே. லக்ஷ்மணகவிராயரவர்கள் வீட்டுப்பிரதிகள் இரண்டும், தருமபுரவாதீனத்திலிருந்து கிடைத்த “பாயிரும் பணிக் கடல்” என்னும் ௫-ஆம் பாடல் மட்டுமெழுதிய இரண்டு ஒற்றை ஏடுகளுமே இந்நூற் பரிசோதனைக்குக் கருவியாக இருந்தன.

இவற்றுள், முதற்பிரதி முதலும் இறுதியுமின்றி மிகச் சிதைந்துபோயிருந்தமையால் பார்த்தவுடன் இன்னதூலென்று புலப்படவில்லை; பிரித்துப் பார்த்தபோது, “வண்ணவண் டன்குரல் பண்ணைபோன் றனவே” என்ற பகுதியைக்கண்டு, இலக்கணக் கொத்தில் மேற்கோளாக வந்திருத்தலை யறிந்து, இது பழைய நூலாக இருக்கவேண்டுமென்றுமட்டும் எண்ணினேன் ; பிறகு திருமுருகாற்றுப்படையை நச்சினார்க்கினியருரையுடைய ஆராய்ச்சி செய்து வருகையில், “அறுவேறு வகையி னஞ்சுவர மண்டி” (அடி, ௫௮) என்பதன்விசேடவுரையில், முருகக்கடவுளின் திருவவதார வரலாற்றைக் கூறி, “இதனைப் பாயிரும் பணிக்கடலென்னும் பரிபாடற் பாட்டானுணர்க” என்றிருந்ததையும், இப்புத்தகத்தில் அம்முதற்குறிப்புள்ளபாடல் அவ்வரலாற்றுடன் ஐந்தாவதாக இருந்ததையும்றிந்து இந்நூல் பரிபாடலென்றும், “நற்றிணை நல்ல குறுந்தொகை” என்னும் வெண்பாவால் இஃது எட்டுத்தொகையுள் ஐந்தாவதென்றும் தெளிந்து கொண்டேன்.

இந்தப்பிரதியில் முதற்பாட்டிழையின் உரை தொடங்கி க௭-ஆம் பாடலின் ௩௮ - ஆம் அடியின் உரைவரையிலுள்ள பகுதிகள் மட்டிமே இருந்தன; நெடுநாள்வரையில் முதலிலிருந்து

உரைக்குரியபாடல்கிடைக்கவில்லை; பின்பு, “கட்டுரைவகையின்” (தோல். செய். சூ. ௧௧௭) என்பதனுரையில் இளம்பூரணவடிகள் மேற்கோளாகக்காட்டிய “ஆயிரம் விரித்த” என்னும் பாடலின் இறுதிக்கு இவ்வுரைப்பகுதி பொருளாயிருத்தலைக்கொண்டு அதுவே இந்நூலின் முதற்பாடலென்று நிச்சயிக்கப்பெற்றது.

ஆழ்வார் திருநகரிப் பிரதிகளிரண்டிலும் உ-ஆவது முதல் உஉ-ஆவது இறுதியாகவுள்ள பாடல்கள் உரையுடன் இருந்தன; ஒன்று மற்றொன்றைப்பார்த்து எழுதப்பெற்றதற்குள்ளின் அவ் விரண்டிற்கும் வேறுபாடு சிறிதும் காணப்படவில்லை; ஆனாலும் ஏட்டின் தேய்வு, ஒடிவு, இராமபாணத்துளை முதலியவற்றால் ஒரு பிரதியிற் சிதைந்துபோன எழுத்துக்களுட் சில சில மற்றொருபிரதி யிற் காணப்பட்டன; உஉ - ஆம் பாடலின் பிற்பகுதியும் அதற் குரிய உரையின் முற்பகுதியும் உள்ள ஒரேயே இரண்டு பிரதிகளி லும் இல்லை; இக்குறையைத் தீர்த்துக் கொள்ளுதற்கு எவ்வ ளவோ இடங்களுக்குச்சென்று பலவருடங்களாகத்தேடியும் பிரதி கள் கிடைக்கவில்லை.

இந்நூல் உரைப்பிரதிகளில் பாடல்களுக்குத் தரவுமுதலிய உறுப்புக்கள் வரையப்படவில்லை; தொல்காப்பியவுரையில் மேற் கோள்களாக வந்தபாடல்களுள் “ஆயிரம் விரித்த”, “வானொழிவி” என்பவற்றிற்கு மட்டும் இளம்பூரணவடிகள் முதலியோரால் உரிய இடங்களில் உறுப்புக்கள் வரையப்பெற்றிருந்தமையின் அவ் விரண்டு பாடல்கள் மட்டும் அங்ஙனமே பதிக்கப்பெற்றன.

உரைக்குரிய மூலத்தின் இடங்களை வருத்தமின்றி அறிந்து கொள்ளுதற்காகவே மூலங்களுக்கு அடியெண்கள் ஒருவாறு வரையறை செய்து அமைக்கப்பெற்றன.

ஒப்புமைப்பகுதிகளும், பிறவுரையாசிரியர்கள் மேற்கோள்க ளாக எடுத்தாண்டிருக்கும் இந்நூற்பகுதிகளும், இவ்வுரையில் விளங்கிய மேற்கோள்களுள்ள இடங்களும், இன்றியமையாக் குறிப் புக்களும் ஆங்காங்குப் பதிப்பிக்கப் பெற்றுள்ளன; உக - ஆம் பாடலின் உ - ஆம் அடியிலுள்ள, ‘தைப்பமை சருமத்து’ என்பது சான்றோர் செய்யுட்கண் வடசொற்சிதைந்து இயைந்ததற்கு உதா ரணமாகக் காட்டப்பெற்றிருத்தல் (தோல். எச். சூ. ௩ - ௩; இ - வி. சூ. ௧௭௫) பின்பு தெரியவந்தது.

பின்னுள்ள இரண்டு மேற்கோள்களுக்குமட்டும் இடம் விளங்கவில்லை;

(i) “நெட்டிலை வஞ்சிக்கோ” (பக் - கூக)

(ii) “அரக்கிறலி.....ஐந்து” (பக் - கூகங்.)

இப்புத்தகத்திலுள்ள அகராதியில் இந்நூல் மூலம் உரை இவற்றிலுள்ள சொற்களும் வாக்கியங்களும் விஷயங்களும், உவமைகளும் அடங்கியுள்ளன; விளங்குதற் பொருட்டி அவற்றுட் சிற்சில வெவ்வேறு விதமாகவும் இதில் அமைக்கப் பெற்றுள்ளன.

தலைச்சங்கத்தில் எத்துணையோபரிபாடல்கள் இருந்தனவென்று இறையனாகரப்பொருளுரை முதலியவற்றால் தெரிந்தாலும் அவற்றுள் ஒன்றேனும் இப்போது கிடைக்கவில்லை; ஆயினும், பிற்காலத்தில் திருக்குருகைச் சடகோபாழ்வார் சந்நிதிக்கவிராயர் பரம்பரையிலிருந்த சிறந்தகவிஞரொருவரால் இயற்றப்பெற்றதாகத் தெரிகின்ற பாப்பாவினம் என்னும் நூலில் அவரியற்றிய நான்கு பரிபாடல்கள் காணப்படுகின்றன; அவற்றின்பின் தனித்தனியே எழுதப்பெற்றிருந்த அடியிலுள்ள குறிப்புக்கள் இந்நூலாராய்ச்சிக்குமிக உபயோகமாக இருந்தன:

“கருங்கடலுடுத்த” என்னும் பாடலின் குறிப்பு.

“தோல்காப்பியனார், ‘செப்பிய நான்கும் தனக்குறுப் பாக’ என்றுகூறவும் இப்பரிபாடலகத்து எருத்தென்பதோருறுப்பினையுங் கூட்டி ஐந்தாகக் கூறியதென்னையெனின், அஃதே! நன்று சொன்னாய்; ‘தரவே யெருத்தே யராகம் கொச்சக, மடக்கியல் வாரமொ டைந்துறுப் புடைத்தே’ என்பது அகத்தியமாதலின், எருத்தமென்பதனைத் தரவென்றொருசாராசிரியர் கூறவும் அகத்தியமுணர்ந்த ஒருசாராசிரியர் பாட்டிற்கு முகம் தரவாதலானும் எருத்தமென்பது கழுத்தின் புறத்திற்குப் பெயராதலானும் அவ்வுறுப்புத் தரவைச் சார்ந்து கிடக்கவேண்டுமென்பதனானும் எல்லா நூலிற்கும் அகத்தியம் முந்து நூலாகலானும் அகத்தியனார் நோக்கத்தோடும் ஐந்துறுப்பாக்கினொருவனார்க; அஃதாக; இதனார், என்விராயதென்னையெனின், ‘கொச்சக வகையி னென்னெடுவிராஅ, யடக்கியலின் றி யடக்கவும் பெறுமே’ என்பதனால் விராயதறிக; ‘கா:மங் கண்ணிய நிலைமைத் தாகும்’ எனவே அறத்தினும் பொருளினும் வாராதெனக்கூறிய பரிபாடல் இச்செய்யுளுடையார் வாழ்த்தியலாகக்கூறியதென்னையோவெனின், ‘வாழ்த்தியல் வகையே நாற்பாற்கு முரித்தே’ எனச் சிறப்புவிதி ஒதினமையான் நான்கு பாவினுள்ளும் பரிபாடல் வெண்பாயாப்பிற்குதலாம் கடவுள் வாழ்த்தாகியும் வரப்பெறுமென்னுமுதலாலாசிரியர் நோக்கம்பற்றிச் சங்கத்தார் பரிபாடல் கூறியவகையாற் கூறினொருவனார்க; ‘ஆயிரம் விரித்த வணங்குடையருந்தல்’ என்னும் பரிபாடற் தரவின்பின் ‘எரிமலர் சினைஇய கண்ணை.....நாகு லந்தண ரருமறைப் பொருளே’ என்பது எருத்தம்; இதனை ஒருசாராசிரியர் ஆசிரியமென்றுங் கூறுவர்;”

“யாஅர்வாழ்வார் யாஅர் வாழ்வார்” என்னும் பாடலின் குறிப்பு.

“இது, சங்கப்பாடலாகிய பரிபாடலுள், கடுவனளவெயினனார் பாட்டாய் மூன்றாவதாய்ப் பெட்டனாகுரிசை பண்ணுப்பாடல் யாழாய் ‘மாயோ

யே மாயையோயே' என்னும் பரிபாடல் போல எழுத்தமும் நீகாச்சகமுமின் றி வந்த யரிபாடல்;"

“வேல்விழி யிணையென” என்னும் பாடலின் குறிப்பு.

“இது சங்கப் பரிபாடலுள், ‘கார்மலி கதழ்பெயல்...பூமலர் தனவே’ என்னும் பதினொன்றாம் பாட்டின் நடையதாய் அமைந்தது ;”

“விழுமியதிறத்துறை” என்னும் பாடலின் குறிப்பு.

“இது, பரிபாடலுள், ‘தொன்முறையியற்கையின்’ என்னும் இரண்டாம் பாட்டினுறுப்புடை நடைத்தாயவந்தது.”

ஏட்டுப்பிரதிகள் தேடுகையிற்கிடைத்த சில குறிப்புக்களாலும், “கண்ணுதற் கடவுள்” (பக். ௨௩௨) என்னும் உரைச்சிறப்புப்பா யிரத்தாலும், செந்தமிழ், ஈ, எ, கூ, க௦-ஆம் தொகுதிகளிற் பதிப் பிக்கப்பெற்றுள்ள திருக்குறட்பரிமேலழகருரை நுண்போருண்மாலே யாலும் இந்த உரை பரிமேலழகரியற்றியதென்று தெரியவந்தது.

இந்தவுரை, பலவிடத்துப் பொழிப்புரையாயும் சிலவிடத்துப் பதவுரையாயும் சிலவிடத்துக் கருத்துரையாயும், சிறிதும் புலப் படாத சொற்களின் பழைய வடிவங்களைப் புலப்படுத்தியும், உரிய இடங்களில் இலக்கணக் குறிப்புக்களைப் பெற்றும், சிலவிடத்து மிக அழகான பதசாரத்துடன் கூடியும், விளங்காத சிலவற்றைத் தக்க தமிழ்நூல் மேற்கோள்களாலும் வேதம் உபநிடத முதலியவற்றின் கருத்துக்களாலும் விளக்கியும் மிக விரிவாக அமைந்துள்ளது; நுணுகி ஆராயின், திருக்குறளுரையிலும் இவ்வுரையிலும் ஒத்த கருத்துக்களும் ஆசிரியர் பரிமேலழகருடைய கொள்கைகளும் பல காணலாகும்.

சீவகசிந்தாமணி முதலியவற்றைப் பதிப்பித்த காலங்களில் அவ்வப்பொழுது உபகரித்து எனக்கு ஊக்கமளித்துவந்தவர்களும் கொழும்பு நகரத்துப் பிரபுசிகாமணியுமாகிய கௌரவம்பொருந்திய ஸ்ரீமான், பொ. குமாரசாமி முதலியாரவர்கள், இந்நூலைப் பதிப்பித்து வெளிப்படுத்தும்படி முன்னம் எழுதி வற்புறுத்தியதுண்டு; அவர் கள் இப்பொழுது இல்லையேயென்ற வருத்தம் எனக்கு மிகுதியாக இருப்பினும் தமிழ்ப்புராணபரிமாணத்திற் சிறந்தவரும் அவர்களு டைய செல்வக்குமாரருமாகிய ஸ்ரீமான், டாக்டர். கு. ஸ்ரீகாந்த முத லியாரவர்களிடம் இப்புத்தகத்தைச் சேர்ப்பிக்கும்படி நேர்ந்ததில் அஃது ஒருவாறு மாறிற்று.

இந்நூல் ஏட்டுப்பிரதிகளைப் பார்த்துக் கடிதத்தில் முதலில் எழுதியவர், பல வருடங்களுக்கு முன் என்னிடம் படித்து

வந்த திருப்பெருந்துறை, அ. பொன்னுசாமிபிள்ளையென்பவர்; இது போன்ற பல உதவிகளை அன்புடன் பல வருடங்கள் செய்துவந்த அவர் இப்பொழுது இல்லாமை மிக்க வருத்தத்தைத் தருகின்றது.

இதனை ஆராய்ச்சி செய்யுங் காலத்தும் பதிப்பிக்கும் காலத் தும் மயிலாப்பூர் P. S. ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர் பிரஹ்மஸ்ரீ, இ. வை. அநந்தராமையரவர்கள், சென்னை, இராசாங்கத்துக் கையெழுத்துப் புத்தகசாலைத் தமிழ்ப்பண்டிதர் சிரஞ்சீவி, ம, வே. துரைசாமி ஐயர் முதலியோர் வழக்கம் போலவே உடனிருந்து அன்புடன் செய்த ஒப்புநோக்குதல் முதலிய பேருதவிகள் தமிழகத்தால் மிகப்பாராட்டற்குரியன.

ஒரு பழைய நூலைப் பதிப்பித்தலைக்காட்டிலும் அதனை ஆராய்ச்சி செய்தல் காலப்போக்கையும் பொருட்செலவையும் மிக உண்டாக்குமென்பதை அறிந்து, நூற்பரிசோதனை செய்வதற்கு உடனிருந்து உதவி செய்பவர்கள் விஷயத்தில் எனக்குச் சிறிதும் கவலை உண்டாகாதபடி ஸ்ரீ ஸேதுஸம்ஸ்தானாதிபதிகளும் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தலைவர்களும் சென்னைச் சட்டநிருபணசபை அங்கத்தினர்களுமான கௌரவம்பொருந்திய மஹாராஜராஜஸ்ரீ பா. இராஜராஜேசுவர ஸேதுபதிமஹாராஜா அவர்கள் பேரன்புடன் பொருளுதவி செய்து ஆதரிக்கின்றார்கள்; “தேவேந்தர தாருவொத் தாய் ரகு நாத சயதுங்கனே” என்று பாராட்டப்பெற்ற முன்னோர்களுடைய புகழைத் தங்கள் புகழாக ஆக்கிக்கொண்ட இவர்களைப் பாதுகாத்தருளும் வண்ணம் தமிழ்த்தெய்வத்தைப் பிரார்த்தித்தலன்றி என்னாற்செய்தற்குரியது வேறுயாதுளது?

இப்பதிப்பிற் காணப்படும் பிழைகள் என்னுடைய மறதி, அயர்ச்சி முதலியவற்றால் நேர்ந்தனவென்றெண்ணிப் பொறுத்துக் கொள்ளும்படி அன்பர்களை வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன்.

ஒன்றுக்கும் பற்றாத என்னை இம்முயற்சியிற் புகுத்தி இந்த அளவிலாவது இந்நூல் வெளிவரும்படி செய்தருளிய திருவாலவாய்ப் பெருமான் பெருங்கருணையைச் சிந்தித்து வந்திக்கின்றேன்.

“ தியாகராஜ விலாஸம்”
திருவேட்டேசுவரம் பேட்டை,
சென்னை, 1-6-18.

இங்ஙனம்
வே. சாமிநாதையன்.

பாடினோர் வரலாறு.

க. ஆசிரியனல்லந்துவனார்:—இவர் செய்தனவாக இப்பகுதியில் நான்கு பாடல்கள் (சு, அ, கக, ௨௦) உள்ளன. அவற்றுள் எட்டாவது முருகக்கடவுளுக்கும் சு, கக, ௨௦ வையைக்கும் உரியன.

எட்டாம் பாடலில் திரிமூர்த்திகளும் ஏனைத்தேவர்களும் முருகக்கடவுளைத் தரிசித்தற்பொருட்டு வந்திருத்தலால் திருப்பரங்குன்றம் இமயமலையையும் அதிலுள்ள சுனை இமயமலையிலுள்ள சரவணப்பொய்கையையும் ஒக்குமென்றும் ஆடவரும் மகளிரும் மகப்பேறு முதலிய பயன்களைக் கருதிப் பலவகைக் காணிக்கைகளுடன் அக்குன்றத்தைச் சார்ந்து அவரை வணங்கிப் பலவகை வழிபாடுகளைச் செய்து வேண்டிய வரங்களைப் பெற்றுய்கின்றன ரென்றுங் கூறுதன்முகமாக அக்குன்றத்தின் பெருமையையும் அதிற்கடம்படியிற் கோயில் கொண்டெழுந்தருளி யிருக்கும் முருகக்கடவுளின் திருவருட் சிறப்பையும் பாராட்டியிருக்கும் பகுதியும், அக்குன்றின் வாழ்வையே தம்முடைய வாழ்வாகக் கருதி உள்ளமுருகி இவர் அதனை வாழ்த்தியிருக்கும் பகுதியும், பிறவும் அறிந்து மிக இன்புறற் பாலன. இவற்றை உட்கொண்டே, “சூர்மருங்கறுத்த சுடரிலே நெடுவேற், சீர்மிகு முருகன் றண்பரங் குன்றத், தந்துவன பாடிய சந்துகெழு நெடுவரை, யின்றீம் பைஞ்சுனை” (அகநா. ௫௯) என மதுரை மருதனிளநாகஞர்கூறினர்போலும்.

மற்றைப் பாடல்களில் மழைவளமும் வையைப் பெருக்கும் புதுநீர் விழவின்பொருட்டுப் பலர் தத்தமக்கேற்ற ஊர்திகளிலேறிக் கொண்டுவிவையைக்குக் கையுறைப் பொருள்களாக ஏந்திச்செல்லும் பொன்மீன் முதலியனவும் நீர்விளையாட்டிற்குக் கொண்டுசெல்லும் கருவிகளும் தெப்ப வகைகளும் சன நெருக்கமும் நீர் விளையாட்டிற் பிறவும் கூறப்பெற்றுள்ளன. பரிபாடலைப்பெற்ற பெருமை வாய்ந்த தென கக-ஆம் பாடலில் இவர் வையையாற்றைச் சிறப்பித்திருத்தலும் அது * கடலொடு கலத்தலை ௨௦-ஆம் பாடலில் உவமை முகத்தால் தெரிவித்திருத்தலும் அறிதற்பாலன.

* ஸ்ரீ ஸேதுஸம்ஸ்தானத்தில் கீழ்கடலோரத்தில் ஆற்றங்கரையென்னு முரிவள்ள சத்திரம் வையைநதி கடலொடு கலக்குந்துறையில் ஸ்நானஞ் செய்ய வருவோர்க்குப் பண்டைக்காலத்தில் அமைக்கப்பெற்றதென்று கேள்வியுண்டு; மதுரைஜில்லா சரித்திரத்தாலும் இது தெரிகின்றது. திருவாதவூரர் புராணமுடையாரும் பாஞ்சோதிமுனிவரும் வையை கடலொடு கலவாமைக்குக் காரணங் கற்பித்தது, கால வடைவில் பாய்ச்சல் மிகுதியால், அது கடலொடு கலத்தல் தவிர்ந்ததை நோக்கிப்போலும்.

இவர் கலித்தொகையில் நெய்தற்கலியை இயற்றியவர்; ஆந்
தாலில் ஐந்திணைக்குமுரிய கலிப்பாக்களைக் கோத்தவர்; இவை,

“பெருங்கடுங்கோன் பாலை குறிஞ்சி கபிலன்
மருதனின் நாகன் மருத - மருஞ்சோழ
னல்லுத் திரன் முல்லை நல்லந் துவனெய்தல்
கல்விவலார் கண்ட கலி”

என்னும் வெண்பாவாலும், “புரிவுண்ட” (கலி. ௧௪௨) என்பத
னுரையிலும், “உரிப்பொருளல்லன்” (தோல். ௮௧த். ௫. ௧௩)
என்பதனுரையிலும் நச்சினூர்க்கினியரெழுதியுள்ள வாக்கியங்களா
லும் விளங்குகின்றன.

திருவள்ளுவமாலையிலுள்ள “சாற்றிய பல்கலையும்” என்னும்
வெண்பாவை இயற்றியவரும் இவரே. மதுரை, திருப்பரங்குன்றம்,
இவற்றின் இடைவழி, வையையாறு, திருமருதந்துறையென்பவற்
றின் இயற்கைகளையும் ஆங்காங்கு நிகழ்ந்த பலவகைச் செய்திகளை
யும் விளங்கக்கூறி யிருத்தலால் இவருடைய ஊர்மதுரையென்றும்
“கடன் முகந்துகொண்ட” (அகநா. ௪௩) என்பதை இயற்றிய
வரான மதுரையாசிரியனல்லாதுவனென்பவர் இவரேயென்றும்
தோற்றுகின்றன.

உ. இளம்பெருவழுதியார்:—திருமாலுக்குரிய ௧௩-ஆம் பாடலை
இயற்றியவர் இவர். இப்பாட்டில் எல்லா மலைகளுள்ளும் இருங்குன்
றம் (திருமாலிருஞ்சோலை மலை) சிறந்ததென்று எடுத்துக் காட்டி.
யிருக்கும் அழகும், சிலம்பாற்றால் அழகு பெற்றுள்ள அக்குன்றக்
தின் வளமும் விரும்பி * அதிலெழுந்தருளியிருக்கும் கண்ணபிரா
ணம் பலதேவரும் உருவத்தால் இருவராயினும் தொழிலால் ஒரு

* கண்ணபிரானையும் பலதேவரையும் இங்ஙனஞ் சேர்த்து ஒருங்கு
டாராட்டி விருத்தல் இந்நூலிலுள்ள வேறு பாடல்களாலும் அநியஸாகும்;
“வாழை நோங்கிய வயர்கொளர் பனைக்கொடிப், பாலித வயர்கொளர் பாத்
பழிதீர்த்த வெள்ளையும், பொருமுன் மேம்பட்ட பொலம்புரி புதழ்நெம்பிற்,
திருமறு மார்பன்போற் திறைசான்ற காரியும்”, “வெள்ளுந் தென்மியான்
வாய்வவத்த வளைடோலத்தெள்ளிதான் விவங்குஞ் சரிநெறற்க காரியுமொரு
குழையவன்மாப்பி லொண்டாபோ லொன்றிகப், பொருவதப் பொருந்திய
செம்மறு வெள்ளையும்” (கலி. ௧௦௪, ௧௦௫). “கடலவளர் டாண்டா புரையு
மேனி, யடல்வெந் நாஞ்சுத் டனைக்கொடி யோர்வறு, மயம்னுறு தருமணி
புரையு மேனி, விண்ணுயர் புட்கொடி விதல்வெய் யோர்வறு... வெள்ளையாற்
தியே வாலி யோனைப், புகழொத தியே யிகழுந ரெடுங்கை” (புறநா. ௫௫௩),
“மாயவனூந் தம்முனும் டோலே மறிகடலும், கானலுஞ்சேர் வெண்மணி
லுந் காணயோ” (நீணைமா. ௫௮) என்பவற்றாலும் இத்தனையுணர்க. “புகர்
வெள்ளை நாகர்தங் கோட்டம்” (ஈலப் ௧: ௧௦) என்பதனும் பலதேவர்க்
குத் திருக்கோயிலிருந்தமை தெரிகின்றது. சோலைமலையிற் பலதேவர்திரு
வுருவம் இக்காலத்திற் காணப்படவில்லை.

வரே யென்பதற்குக் கூறியுள்ள உவமைநயமும், ஆக்குன்றம் திருமால் போல்வது, தன்னைக் கண்டோருடைய மயக்கத்தை யறுப்பது, ஆதலால், சென்றேனும் கண்டேனும். திசைநோக்கியேனும் குடும்பத்துடன் வழிபடுமினென்று உலகத்தவரை நோக்கிக் கூறியிருக்கும் இவரது அன்புடைமையும், அக்குன்றத்தின் அடியுறைதலே தமக்கு வேண்டிமென்று இவர் முடித்திருத்தலும் அறிந்து இன்புறுதற் குரியன. வழுதியாரென்ற பெயர் இவர் பாண்டியர் குடியிற் பிறந்தவ ரென்பதைப் புலப்படுத்துகின்றது. இளம்பிராயத்திலேயே பேரறிவினராக இருந்ததுபற்றி இவர் இப்பெயர் பெற்றனரென்று தோற்றுகின்றது; இப்பாடலே இவரது பேரறிவிற்குப் போதிய சான்றாகும். புறநானூற்றைப்பாடிய புலவர்களுள் கடலுண்மாய்ந்த இளம்பெருவழுதி யென்று ஒருவருளர்; அவர் பாடிய “உண்டாலம்” என்னும் செய்யுளும் இப்பாட்டிற் பரோபகாரச் செய்தி முதலிய கருத்துக்களில் ஒத்திருத்தலானும் பெயரொற்றுமையானும் அவரும் இவரும் ஒருவரென்றே கொள்ளுதல் முறையாகும். ‘கடலுண்மாய்ந்த’ என்னுமடைமொழி, துஞ்சிய பின்பு இவருக்கு அமைக்கப்பட்டதென்பது சொல்லாமலே விளங்கும். நற்றிணைப்புலவர் வரிசையிலும் பழைய இலக்கணவுரைகளின் உதாரணங்களுள்ளும் பெருவழுதி யென்னும் பெயர் காணப்படுகின்றது; ஆயினும், இளமையென்னுமடைமொழி யின்மையால், அப்பெயரையுடையார்வேறு இவர் வேறென்று கொள்ளவேண்டும்.

15. கவேனிளவேயினனார்:—இவர் செய்த பாடல்கள் 15, 41, 101; திருமாலையும் முருகக்கடவுளையும் வாழ்த்தியிருத்தலால் இவர் அவ்விருவரிடத்தும் அன்புடையவரென்று தெரிகிறது. மூன்றாவது நான்காவது பாடல்களில் திருமலைத் துதித்திருக்கும் பகுதிகளும் அவருடைய நால்வகைவியூகம், வராக நரசிங்க வாமனாவதாரச் செயல்கள், அவர் அன்னமாகத் தோன்றிச்செய்த அரிய செயல், வேதத்தால் அவர் பாராட்டப்படும் வகை, யோகிகளாலே தியானிக்கப்படும்முறை, கருடனும் பனை நஞ்சில் யானை ஆகிய இவைகளும் அவருக்குக் கொடுகளாகவுள்ளன வென்பது, ஆல்கடம்பு ஆற்றிடைக்குறை குன்றம் இவற்றில் அவர் வேறுவேறு பெயரோடு எழுந்தருளி யிருத்தல், கருடனது பெருமை, அவனைக் குண்டாகிய செருக்கை அவர் அடக்கினமை, தத்துவத்தின் தோற்றவொடுக்கங்கள் முதலியவற்றை விதந்து கூறியிருக்கும் பகுதி

களும் மிக்க இனிமை பயப்பன. முருகக்கடவுளுடைய திருவவதார வரலாறு, அவதரித்தஅன்றே இந்திரன்முதலிய தேவர்களைவென்று அவர்களளித்த மயில் கோழி முதலியவற்றை அவர் பெற்றமை, வேற்படையாற் கிரௌஞ்சத்தையுடைத்து வழியுண்டாக்கினமை, பிணிமுகமென்னும் யானையை ஊர்ந்துசென்று கடலிற் சூர்மாவைத் தடிந்தமை ஆகிய இவைகளும், வெறியாட்டுச் செயல், சிவபிரான் திரிபுர தகனஞ்செய்த சரிதம் ஆகிய இவைகளும் ஐந்தாம்பாட்டில் மிகஅழகாகக் கூறப் பெற்றுள்ளன. “எமக்கு வேண்டுவன நுகர் பொருளும் போகமும்ல்ல; அருளும் அன்பும் அறனமே” என்று வேண்டிக் கொண்டிருத்தல் இவருடைய பேரன்பைத் தெரிவிக்கின்றது. இவர்பெயர் ஒரு பிரதியிற் கடுவனினவெயினொரென்றுங் காணப்படுகிறது.

ச. கரும்பிள்ளைப் பூதனார்:—இவர் வையைக்குரிய கடவுளும் பாடலை இயற்றியவர்; இப்பாடலிலுள்ள புதுநீர் விழாச்சிறப்பு மிக்க இன்பமளிப்பது. நீர் விளையாட்டின் முறை இதனால் நன்கு அறியலாகும். இதில் வந்துள்ள உவமைகள்யாவும் மிகச்சிறந்தவை. நெருக்கத்தால் மெல்லச்செல்லுமாதர் நடைக்கு வாச்சியத்தின் விளம்பித நடையை உவமை கூறியிருத்தலின் இவரது இறைப்பயிற்சியும் வையையின் பேருதவிக்குப் பாண்டியன் கொண்டுவந்த உவமை கூறியிருத்தலின் அவனிடம் நெருக்கிருந்த அன்பும் வெளியாகின்றன.

நி. கீரந்தையார்:— ௨-ஆம் பாடலாகிய திருமால்வாழ்கது இவரால் இயற்றப்பெற்றது; இதில் ஐம்பூத வாழிகள், நெய்தல் முதலிய பேரெண்கள், திருமாலின் வியாபகம், அவர் பல் தேவர்களையும் கண்ணபிரானாகவும் பூவராக மூர்த்தியாகவும் அனமை, தேவர்களுக்கு அவர் அமுதளித்தது, வேள்வியில் அவருக்குள்ள எப்பத்தம் ஆகிய இவைகளும் பிறவும் கூறப்பெற்றுள்ளன. அவருடைய திருமேனி முதலியவற்றிற்கு இவ்வாசிரியர் கூறியவுவமை, அவரது திருமார்பைப் பாராட்டியிருத்தல் முதலியவைகள் வியக்கற்பாலன. திருவள்ளுவமாலையிலுள்ள, “தப்பாமுதற்பாவால்” என்றெழுந்த செய்யுளை இயற்றியவரும் இவரே. சிலப்பதிகாரம் ௧௩-ஆம் காந்த, ௪௨-ஆம் அடியில் கீரந்தையென்ற பெயரொன்று வந்துள்ளது. அந் பெயரையுடையாரும் இவரும் ஒருவரோ வேறொரு தெரியவில்லை.

க. குன்றம்பூதனார்:—இவர் முருகக்கடவுள்பால் அன்புடை

யவர்; அவருக்குரிய கூ, கஅ-ஆம் பாடல்களை இயற்றியவர். கூ-ஆவதில், “நான்மறை விரித்து” என்பது முதலியவற்றைப் பாராட்டியிருக்குந் தமிழ்வழக்கு, தமிழ்மொழியின் கண் இவருக்குள்ளேயே பரண்பைப் புலப்படுத்தும். கஅ-ஆவது செய்யுளால் சூரனுடைய மாமரச் செய்தியும் திருப்பரங்குன்றத்துள்ள கோயிலின் பக்கத்தே சித்திரவம்பல முண்டென்பதும் தெரியவருகின்றன. குறிஞ்சித் திணைக்குரிய முதல், கரு, உரியென்ற முப்பொருள்களையும் செவ்வனையமைத்து நயமுறக் கூறியிருத்தலை உற்று நோக்கும்பொழுது, இவர் அத்திணையைப் பாடிதலில் வல்லவரென்று தெரிகின்றது. * திருப்பரங் குன்றத்துள்ள சோலை சீனை அருவி காந்தள் திணைமயில் முதலியவற்றை வருணித்து, அக்குன்றம் இமயத்தையும் முருகக்கடவுளின் ஊர்தியாகிய யானையையுமொக்குமென்று இவர் கூறியிருப்பது பாராட்டற் பாலது. குன்றத்தை இங்ஙனம் அழகுறப்பாடி யிருத்தலால், இவர் இப்பெயர்பெற்றனர் போலும்.

எ. கேசவனார் :— இவர் முருகக்கடவுளுக்குரிய கச - ஆம் பாடலை இயற்றியவர்; இப்பாடலில் திருப்பரங் குன்றத்துள்ள சீனை முதலியவற்றையும் கார்காலத்தையும் வருணித்திருத்தலும் அங்கங்கே கூறிய உவமைகளும் முருகக்கடவுளை முன்னிலையாக்கித் துதித்திருக்கும் அருமையும் மிக்க இன்பம்பயக்கும். அவரை அடித்தடுத்து வழிபடுவதன் பயன் மேன்மேலும் அவரைவழிபடுவதாகவே ஆகல் வேண்டிமென்று இதனிறுதியில் வேண்டிதல், அவர் பால் இவருக்குள்ள ஒப்புயர்வற்ற அன்பைப் புலப்படுத்துகின்றது. இஃசச்செய்திகளை இவர் பலபடப்பாராட்டியிருக்கிறார்; இப்பாடலுக்கு இசை வகுத்தவரும் இவரே.

அ. நப்பண்ணனார் :— முருகக்கடவுளுக்குரிய ககூ-ஆம் பாடல் இவரால் இயற்றப்பெற்றது. திருப்பரங் குன்றத்தில் நிகழும் வள்ளியம்மையின் திருமணவிழாச் செய்தியும் முருகக்கடவுளைத் தரிசிக்கவிரும்பி மதுரையிலுள்ளார் தத்தமக்குரிய ஊர்திகளில் ஏறியும் நடந்தும் செல்லுதலும், அவர்களுடைய நெருக்கத்தால் தோன்றும் வழியின் காட்சியும், பாண்டியன் உரிமை மகளிரோடும் மந்திரிமார் முதலியவர்களோடும்வந்து அம்மலையின் மீதேறித் திருக்கோயிலை வலம்வருதலும், தரிசிக்கவந்தவர்கள் அம்மலையில் நிகழ்த்தும்

* இது குண்மெனவும், குண்மெனவும் இந்நூலிலும் பிற நூல்களிலும் வழங்குகிறது.

பலவகைச் செய்திகளும், ஆண்டுள்ள மண்டபத்து எழுதப்பெற்ற பழஞ்செய்திகளைப் புலப்படுத்தும் சித்திரவகைகளும், பலவகை மலர்களின் தோற்றமும், கொடியேற்றிய யானையை அலங்கரித்துப் பூசித்தலும், கன்னியரும் மணந்தமகளிரும் பயன்களைக்கருதி அந்த யானையின் கவளமிச்சிலே யுண்ணுதலும், முருகக்கடவுள் கடம்பின் அடியில் எழுந்தருளியிருத்தலும், பிறவும் இப்பாடலிற் கூறப்பெற்றுள்ளன. இதில் வந்துள்ள உவமைகள் மிக்க இன்பம் பயப்பவை. இவ்வரது இயற்பெயர் பண்ணொ ரென்பது; 'ந' என்பது சிறப்புப் பொருளைத் தருவதோ ரிடைச்சொல்.

கா. நல்லச்சுதனார்:—முருகக்கடவுளுக்குரிய கா-ஆம் பாடல் இயற்றியவர் இவர்; இப்பாட்டில் முருகக்கடவுள் கடரும் யானை, அவர் தொடும் அடையற்செருப்பு, அவரது வேற்படை, அவர் அணிந்தகடப்பமாலை, திருப்பரங்குன்றம், அதிலுள்ளமகளிருடைய பலவகைச் செயல்கள், அங்கே ஆடும் மயிலின் காட்சி, மகளிரும் மைந்தரும் சனையில் கிழந்ததும் நீர்விளையாட்டு, பலவகை மணத்துடன் அங்கே தவபூங் காற்றின் இயல்பு, தேன்வஹருட்டிற் தாடிச் சீர்க்கிசையக்குன்றத்து மகளிராடல் ஆகிய இவைகளும், பிறவும்கூறப்பெற்றுள்ளன. திருப்பரங்குன்றம் யானையாக உருவகஞ் செய்யப் பெற்றிருத்தல் மிக அழகிது. முருகக்கடவுளுடைய அடியின் கீழும் திருப்பரங்குன்றத்தின் கீழும் உறைநல் தமக்கு இவைய வேண்டிமென்று இவர் வேண்டிதல், அவர்பால் இவருக்குள்ள அன்பின் மிகுதியைக் காட்டுகின்றது. இத்தொல்லு கா, கா, கட, ௨௦ - ஆம் பாடல்களுக்கு இசைவகுத்தவரும் இவரே. இவற்றால் இயலிசைகளில் இவர் வல்லுநரென்று தெரிகின்றது.

கப. நல்லமுதியார்:—இவர் மையையக்குரிய கா-ஆம் பாடல்புயம் முருகக் கடவுளுக்குரிய கா-ஆம் பாடல்புயம் இயற்றியவர். பதினொருவதில், மையையாரினது கலா அகன் துறை அகன் கரைச்சோலை முதலியவற்றின் சிறப்பியல்பும் அகன் கற்ப்பொருக்கும் அதில் கிழந்த நீர்விளையாட்டுச் செய்தியும் பதினொருவதில் திருப்பரங்குன்றத்தில் முருகக்கடவுளை மூத்தருளியகாட்டிவை அன்பர்கள் வந்து வழிபடுதலும் மாலைக்காறும் அங்குன்றத்தின் அடியிலுறைவோர் விண்ணுலக ஆன்பத்தைபுயம் வருப்பில்லாபுதும் அதிலுள்ள பலவகை விசேடங்களும் மதுரைப் பன் வளமும் சென்னை கூறப்பெற்றுள்ளன.

கக. நல்லெழுதியார்.—இவரார் பாடப்பெற்றது திருமாலுக்குரியதாகிய கக - ஆம் பாடல். இதில் திருமாவின் திருவுருவம் முதலியவற்றைப் பலபடப்பாராட்டி யிருக்கும் பகுதிகளும் அவரைத் துதித்திருக்கும் பாக்களும் அன்பர்களுடைய மனத்தை ஆநந்த வெள்ளத்திலழ்த்தும். அதிகமா நெடுமானஞ்சியின் பரம்பரையோர் பெயர்களில் 'எழுனி' என்பது விரவிவருதலால், இவர் அவன் பரம்பரையினரோவென்று நினைத்தற்கிடமுண்டி. இவர் பெயர் நல்லெழுதியென்றும் வழங்கும்.

கஉ. நல்வழுதியார்.—இவரார் பாடப்பெற்றது வையைக்குரிய கஉ-ஆம் பாடல். சையமலையிலிருந்து மரங்கள் பலவற்றை வையை அடித்துக்கொண்டிருந்தல், அது மதுரையின் மதிலைப் பொருதல், அதிற் புதுநீர் பெருகி வருதலைக்கேட்ட மகளிர் தலைவர்களுடன் ஊர்திகளில் ஏறிச்செல்லல், அதுகண்ட பிறமகளிர் தம்முட்கூறுங் கூற்றுக்கள், சனங்களின் முழக்கமிசூதி, பலவகை வாச்சிய வொலிகள், சென்றோர் தம்மவர்க்கு அங்கங்கே நிகழ் பவற்றை உவந்து காட்டிக்கூறல், நீர் விளையாட்டின் வகை முதலியன இதில் மிக நன்றாகக் கூறப்பெற்றுள்ளன. வழுதியாரென்பது இவர் பாண்டியர் குடியிற் பிறந்தவரென்பதைக் காட்டுகின்றது.

கங. மையோடக் கோவனார்.—இவர் வையைக்குரிய க - ஆம் பாடலையியற்றியவர். வையை பல பொருள்களோடு பெருகி வருதற்குப் பாண்டியர்சேனை பகைமேற் செல்லுதலையும் அப் பெருக்கால் வேறுபட்ட இடங்களுக்கு அச்சேனையால் வேறுபட்ட பகைப் புலங்களை யு முவமைகூறி யிருத்தலை நோக்கும் பொழுது இவர் இராசபத்தியுடையவ ரென்பது புலனாகின்றது; இவர் கூறிய வையைப் பெருக்கின் செயல்களும், புனல்விளையாட்டி வகையும் திருமருத முன்றுறைச் சிறப்பும் பிறவும் மிகவியக்கற்பாலன. இவர் புனல்விளையாட்டிற்குக் கருவியாகிய ஓடத்தை எந்த வகையாகவோ புனைந்து கூறியதுபற்றி இப்பெயர் பெற்றிருக்கலாமென்று னாகித் தற்கிடமுண்டி.

இசைவகுத்தோர் வரலாறு.

க. கண்ணகனார்:—இவர் ௨௧ - ஆம் பாடலுக்கு இசை வகுத்தவர்; புறநானூற்றிலுள்ள ௨௧௮- ஆம் செய்யுளியற் றிய நற்றிணையில் ௪௯-ஆம் செய்யுளியற்றியவரும். இவரே; இதனால், இவர் இயற்றமிழிலும் வல்லுநரென்று தெரிகின்றது.

உ. கண்ணகனார்:—இவர் ௩ - ஆம் பாடலுக்கு இசைவகுத் தவர்.

ங. கேசவனார்:—௧௪-ஆம் பாடலுக்கு இசைவகுத்தவர்; பிற வரலாற்றைப் பாடினோர் பெயரிற் காண்க.

ச. நன்னாகனார்:—இவர் ௧௨ - ஆம் பாடலுக்கு இசை வகுத்த வர். நப்பண்ணனாரென்பதிற்போல 'ந' என்பது சிறப்புப் பொருளை யுணர்த்தும்.

நி. நல்லச்சுதனார்:—இவர் ௧௯, ௧௪, ௧௮, ௨௦-ஆம் பாடல் களுக்கு இசை வகுத்தவர்; பிற வரலாற்றைப் பாடினோர் பெயரிற் காண்க.

ஈ. நன்னகனார்:—இவர் ௨ - ஆம் பாட்டிற்கு இசைவகுத்தவர். புறநானூற்று ஆசிரியர்களுள் புறத்திணை நன்னகனாரென ஒருவர் உளர்; அவரும் இவரும் ஒருவரோ வேறோருதேயினவரில்லை.

எ. நாகனார்:—இவர் ௧௧-ஆம் பாடலுக்கு இசை வகுத்தவர்.

ஐ. பித்தாமத்தர்:—இவர் ௪ - ஆம் பாடலுக்கு இசை வகுத் தவர்; இப்பெயர் பித்தாமக்கரென்றும் காணப்படுகின்றது.

ஊ. பெட்டகனார்:—௬, ௪-ஆம் பாடல்களுக்கு இசை வகுத் தவர் இவர்.

க௦. மருத்துவனல்லச்சுதனார்:— இவர் ௩, ௪, ௧௦, ௧௧, ௧௨- ஆம் பாடல்களுக்கு இசை வகுத்தவர். 'மருத்துவன்' என்ற சிறப்புப் பெயர் இவர் மருத்துவ நாளிலும் வல்லவரென்பதைக் காட்டுகின்றது.



இந்நூலிலுள்ள சிறந்த பாகங்கள்.

திருமால்:—(முதற்பாட்டு:) அடிகள்: கூ-கூ, உகூ-கூடு; (உ:) உ௦-எகூ; (நூ:) க-கக, உகூ - நூ, கூந-கூச; (ச:) க - கூ, உரு - நூ, சகூ - எகூ; (கநூ:) சகூ-அ, கூக-ச; (கரு:) கக-ச, உஎ-நக, சகூ-அ, நூக-ந; (வானுரெழிலி:) எ-சகூ, கூச-எஅ;

முருகக்கடவுள்:—(ரு:) க-உக, ரு௦-அக; (அ:) க-நூ, கூகூ-ககக, கஉரு-நூ; (கூ:) அக-ரு; (கச:) முற்றும்; (கஎ:) எ-உக; (கஅ:) கரு-உக, சரு-ரு; (ககூ) க-உகூ; நகூ-ருஎ; (உக:) க-கஎ, உஉ-நக, கூஅ-எ௦;

வெயை:—(கூ:) க-க௦, க௦கூ; (எ:) க-நூ; (க௦:) க-அ, ககூ-நக, ருஉ-கூஅ, எசூ-அ, அரு-அ, க௦ந-கக; (ககூ:) நக-அ, சக-ச, ரு௦-கூ, எஅ-அஎ, கூ௦-கூஉ; ககரு-உக, ககூஅ-ச௦; (கஉ:) சரு-கூ; (ககூ:) க-கரு, நகூ-அ, சசூ-எ, ருச-ரு; (உ௦:) கச-உஉ, நகூ-சரு, சகூ-ககூ, கூஅ-க௦; (உஉ:) க-அ, நக-ச; (மாதிலந்தோன்ருமை:) நகூ-ச௦, ருரு-ககூ;

மதுரை:—கஎச-கஎரு-ஆம் பக்கத்துள்ளவை முற்றும்.

இந்நூலை அடுத்தாண்ட உரையாசிரியர் முதலியோர் பெயர்கள்:—

இலக்கணக் கொத்துரையாசிரியர்	நாற்கவிராய நம்பியகப்
இலக்கண விளக்க உரையாசிரியர்	பொருளுரையாசிரியர்
இளம்பூரணர்	பரிமேலழகர்
சங்கரநமச்சிவாயர்	பிரயோக விவேக உரையாசிரியர்
சேனாவரையர்	புறத்திரட்டுத் தொகுத்தோர்
தக்கயாகப்பரணி உரையாசிரியர்	பேராசிரியர்
திருக்குறட் பரிமேலழகருரை	மயிலேறும்பெருமாள்பிள்ளை
துண்பொருண்மாலையுடையார்	மயிலேநாதர்
நச்சினூர்க்கினியர்	மாறனலங்கார வுரையாசிரியர்.



பரிமேலழகர் வரலாறு.

இந்நூலுரையாசிரியராகிய பரிமேலழகர் ஸ்ரீ காஞ்சி நகரத்திலுள்ள ஸ்ரீ உலகளந்தபேருமாள்கோயில் அருச்சகபரம்பரையிற் பிறந்தவர்; வைணவ சமயத்தினர். இவர் * திருக்குறளுக்குச் சிறந்த உரையியற்றியிருப்பது யாவரும் அறிந்ததே. இவருடைய ஊர் முதலியன கர்ணபரம்பரைச் செய்தியாலும், “திருக்காஞ்சி வாழ்பரி மேலழகன் வள்ளுவர் நூற்கு வழிகாட்டி னுன்றொண்டை மண்டலமே”, “நீணில மளந்தோன் ருடொழு மரபிற் பரிமே லழகன்” (232-ஆம் பக்கம்) என்பவற்றாலும் தெரிகின்றன.

இவர், திருமாலிடத்தும் திருமாவின் அடியார்களிடத்தும் மெய்யன்பு பூண்டொழுகியவர்; திருக்குறள் ௩௯-ஆம் அதிகாரத்தின் அவதாரிகையில், திருமலை இறையென்றதும், “திருவுடை மன்னரைக் காணிற்றிருமலைக் கண்டேனே யென்னுமென்று பெரியாரும் பணித்தார்” என்றதும், மற்றும் அந்நூலுரையிலும் இந்நூலுரையிலும் எழுதியுள்ள பல குறிப்புக்களும் இதனைப் புலப்படுத்தும்; வடமொழியிலும் தென்மொழியிலும் மிக்க பயிற்சியுள்ளவர்; “வடநூற்றுறையுந் தென்றிசைத்தமிழும், விதிமுறை பயின்ற நெறியறி புலவன்” என்பதனாலும் இவருடைய உரை நடையாலும் இது விளங்கும்.

அருச்சகரிற் பலர் பண்டைக்காலத்தில் வடமொழி தென்மொழிகளில் மிக்க பயிற்சியுள்ளவர்களாக இருந்ததற்கு ஸ்ரீ கங்கையப்பசிவாசாரியர் முதலியோர்களை உதாரணமாவார்.

திருக்குறளுக்கும் இந்நூலுக்கும் இவர் உரை செய்தவ ரென்பதை இரண்டு உரைகளிலுமுள்ள ஒற்றுமைப் பகுதிகள் பலவற்றாலும் அறியலாகும்.

பண்டைக்காலத்தில் அரசர்களுடைய பிறழ்ச்சியால் இந்நூல் படித்துப் பாராட்டுவோரற்றவக் கூடந்ததென்றும் அக்காலத்தில், பழைய நூல்களினிடையே தம் சொல்லை மிதித்து வேறு படுத்துவர்

* “தருமர்”, “தருந்ரு”, “தெய்வப்புகழ்”, “பாண்டி நாடு”, “வள்ளுவர்” என்பனவும் வள்ளபாங்கடும், “திருநாடு” என்பனவும் வலும், “வள்ளலர்” என்பனவும் என்பனவும் கண்டித்து உரையும் பிறவும் இதனைப் புலப்படுத்தும்.

† திருவாய் மொழி ௩௯-ஆம் திருப்பதிகம், ௮.

இயல்புள்ள கந்தியா ரென்பவராலும் பொருள் தெரியாமல் எழுதியவர்களாலும் பாடக்களாலும் இந்நூலில் நேர்ந்த பலவகைப்பட்ட பிழைகள் அறிஞர்களுடைய செவிகளை வெதும்பச் செய்தலைத்தெரிந்து அப்பிழைகளை நீக்கி ஆராய்ந்து உண்மையான பாடத்தையறிந்து சிற்றறிவினர்க்கும் தெற்றெனப் புலப்படும்படி இவர் இவ்வுரையை இயற்றின ரென்றும் இந்நூலுரைச்சிறப்புப் பாயிரத்தால் தெரியவருகின்றன.

“விரும்பியருள்” (பக்கம், 232) என்னும் வெண்பா, இந்நூலுக்கு ‘ரைசெய்யத்தொடங்குமுன் இவர்கூறிய கடவுள் வணக்கமாக இருக்கலாமென்று தோற்றுகின்றது.

மிக அரியனவாகிய வடநூல்களின் கருத்துக்களை எளியனவாகத் தமிழ் நாட்டார் அறிந்துகொள்ளும்படி செய்த மகோபகாரிகளில் இவர் ஒருவர். சுருங்கச் சொல்லல், விளங்கவைத்தல் முதலிய அழகுக்களையமைத்து உரையெழுதுதல் இவருக்கு இயல்பு. பழைய செய்யுட்களையே உரைநடையாக உபயோகித்த உரையாசிரியர்களில் இவர் முதன்மையானவர்.

இவர் திருமாலடியவராக இருந்தும் பரிபாடலிற் சிவபெருமான் முருகக்கடவுள் முதலியோர்களைக் குறிப்பிடுமிடங்களில் அவரவர்களுடைய பெருமைகளை நன்கு விளக்கிச் செல்லுதலால் இவருடைய நடுவுநிலைமை புலனாகின்றது.

இவர்பெயர் பரிமேலழகரையெனவும் பரிமேலழகியா ரெனவும் வழங்கும்.

“வண்புகழ் நிறைந்து வசிந்துவாங்கு நிமிர்தோள்” (முருகு. ௧௦௯) என்புழி, ‘வசிந்து’ என்பதற்குப் பகைவர்மார்பைப் பிளந்தென்று பொருள்கூறி, படைக்கலங்களால் வடுப்பட்டென்று பொருளுரைத்தல் இறைவனாதலிற் பொருந்தாதென்று விசேடவுரையுமெழுதிய ஆசிரியர் நச்சினுர்க்கினியர் மறுப்பு, “வாண்மிகுவய மொய்ம்பின்” (பரி. ௯: ௫௭) என்பதற்கு வாட்டமும்பு நெருங்கிய வெற்றிமொய்ம்பென்று இவர் பொருளெழுதியதைச் சுட்டியதாயின், இவர் இந்நூலுக்கு உரையியற்றியகாலம், அவர் பத்துப்பாட்டிற்கு உரையியற்றிய காலத்திற்கு முற்பட்டதென்று கொள்ளலாம்.

பாடினோர்களுடைய ஆழ்ந்த கருத்துக்களை விளக்கி இந் நூலுள் அங்கங்கே இவர் எழுதிய உரைநயங்களுட் பின்னாற் சுட்டியவை அறிந்து இன்புறற்பாலன:—

(மூன்றாம் பாட்டு:) அடிகள்: க() - கக, ந - நக, எ - எக, ஓ - ஓக, (ச) கஓ; (ரு) க(), ந எ, எக - அக; (எ) ஓ - ஓக; (ய) எ - ந, எஎ; (க) நச; (கஓ) சக - ருரு, கூக; (கக) க - கப; (க') கூ() - கூக; (கந) ருரு; (கரு) கூக - நக; (கஎ) நக; (கக) கூக, நக - நக, சக, கூக; (உ) ரு, ருச; (உக) உஉ - ய.

உரைகளில் இவர் எடுத்துக்காட்டிய மேற்கோள்களமைந்த நூல்களில் இதுகாறும் தெரிந்தவை வருமாறு:—

அகநானூறு	நாலடியார்
இறையனாகப் பொருள்	நான்மணிக் கடினை
சைநூலின் உரை மேற்கோள்	நெடுநல்வாடை
கவித்தொகை	பட்டினப்பாலை
குறுந்தொகை	பரிபாடல்
சிலப்பதிகாரம்	புறநானூறு
சிறுபாணற்றுப்படை	புறப்பொருள் வெண்பாமாலை
சீவகசிந்தாமணி	பெருங்குறிஞ்சி (குறிஞ்சிப் பாட்டு)
திரிகடிகம்	பொருநராற்றுப்படை
திருக்குறள்	மணிமேகலை
திருச்சிற்றம்பலம், கோவையார்	மதுரைக் காஞ்சி
திருவாய்மொழி	முத்தொள்ளாயிரம்
தொல்காப்பியம்	வளையாபதி.
நற்றிணை	

“அன்பரு னுனெடுப் புரவுகண் மீனாட்டம், நன்றறி வாய்மை நற்றவ முடை யோன், இத்தகை யன்றி யீசன நானா, னாய்த்துணர் வுடையவோ ருண்மை யானான்” என ஆன்மீசர் புகழும் இவருடைய பலவகையான விசிசடங்கள் விரிவந்த இம்மட்டில் கிழத் தப்பெற்றன.

உ

கணபதிதுணை.

ப ரி ப ா ட ல்.

பரிமேலழகருரை.

முதற் பாடல்.

திருமால்.

*ஆயிரம் விரித்த வணங்குடை யருந்தலை

தீயுமிழ் ¹திறனெடு முடிமிசை யணவர[†]

²வாயுடை மலர்மார்பின் மையில்வால் வளைமேனிச்

சேயுயர் ³பனைமிசை யெழில்வேழ மேந்திய

நு வாய்வாங்கும் வளைநாஞ்சி லொருகுழை யொருவனை.

(இது தரவு.)

* இந்நூற் பரிசோதனைக்குக் கிடைத்தவை, முதலிலும் இறுதியிலும் இருக்கவேண்டிய ஏடுகளில்லாமலும் இடையிலுள்ளவை தேய்ந்தும் ஒடிந்தும் இராமபாணவாய்ப்பட்டும் பழுதுற்றிருந்த பழம்பிரதிகளாதலின், அவற்றிற் காணப்படாமல், “கட்டுரை வகையில்” என்னும் தோல்காப்பியச் செய்யுளியற் சூத்திரவுரையில் இளம்பூரணவடிகள் காட்டிய மேற்கோள்களிற் காணப்பெற்ற இப்பாடல் மிகச் சிதைந்திருந்த உரைப்பகுதியால் இந்நூலின் முதற்செய்யுளொன்று அறியப்பெற்றுத் தமிழ்த்தெய்வத்தின் திருவருட்செயலை நினைந்து இஃபுற்று இங்கே பதிப்பிக்கலாயிற்று,

† வெண்டனையும் ஆசிரியத்தனையும் விராய்த் துள்ளலோசைப்படவும் கூறப்படுதலின், பரிபாடல், இதுபாவென்னும் இயனெறியின் நிப் பொதுவாய் நின்றதற்கும் உரியதென்பதற்கு ‘ஆயிரம் விரித்த.....அணவர’ என்னும் பகுதி மேற்கோள்; (தோல். செய். சூ. ககக - பேர். ந.)

(பிரதி பேதம்):— ¹திறலொடு. ²வாயுடை. ³பனைமிசையெழில்மேழி.

*1எரிமலர் சினைஇய கண்ணை பூவை

விரிமலர் புரையு மேனியை மேனித்

திருஞெமர்ந் தமர்ந்த மார்பினை மார்பிற்

றெரிமணி ²பிறங்கும் பூணினை மால்வரை

க0 யெரிதிரிந் தன்ன பொன்புனை யுடுக்கையை

சேவலங் கொடியோய் நின் ³வலவயி னினுத்து

மேவலுட் பணிந்தமை கூறு

நாவ லந்தனை ரருமறைப் பொருளே.

(இது கொச்சகம்.)

†இணைபிரியணி துணிபிணிமணியெரிபுரை. விடரிசுடாபடா
கடு பொலமபுனைவினைமலா தெரிதிரடெரியுருளிகனமிகுமுரணமி
கு கடறருமணியொடுமுததியாததநொணி நெறிசெறிவெறியு
றுமுறலவிறலணங்கணங்குவிாறராணி துணிமணிவெயிஷுற
மெழிலபுகழலாமலாமாபின நெரிவயிராதுதிருதியெறிபடை ய
ருததுமலையிவாநவை யினிறறுணிபடலினமணிரியலெறுமெ
2 0 திலினிசையிருளகல முறுகினுகுபுரியொருபுரி நாணமலாமல்
ரிலகினை வளாபருதியினொளிாமணிமாபணிமணமிகுநாறுருளி
ன விரைவளிமிகுகடுசைசையுடுவுறுதலைநொளித்துணி வாரிய
வமாரைப்பொருநதுடனறினாததுரைஇய நானவச்சமு
மிழபுனலபொழிபிழிந்தாமுதிராபதிராபலந தெரடாவ மாலை
உரு நகணை.

(இவை நான்கும் அராகம்.)

4பொருவே மென்றவர் மதந்தபக் கடந்து

⁵செருமேம் பட்ட செயிர்த் தண்ணை

* பரிபாடலில் ஆசிரியர் வந்ததற்கு 'எரிமலர்' என்று சொல்லியிருக்கிறார் என்பதும் பகுதி மேற்கோள் ; (தொல். பொ. 1. 2. 1. 1. 1. 1.)

† பிரதியதவியும் உடையதவியும் முல்லையாக மாலை, துறையாக தையும் பொருள்வரையாதையுஞ்செய்த இவற்று ராகங்களை நான்சொல்லித் தந்திருப்படுத்த இயலவில்லை ; இங்ஙனமே பரிபாடலில் உள்ள இவற்றுள், உடையதவியும் உடையதவியும் உள்ளன.

(பி-மீ.):— 1எரிமலர். 2விளங்குபுனல். 3வெவலவயி. 4செருமேம். 5செருமேம் பட்ட செயிர்த் தண்ணை.

லிருவர் தாதை யிலங்குபூண் ¹மாஅ
 றெருள நின்வர வறிதன்
 ௩௦ மருளறு தேர்ச்சி முனைவர்க்கு மரிதே.

(இஃது ஆசிரியம்.)

அன்ன மரபி னனையோய் நின்னை
 யின்னனென் றுரைத்த லெமக் ²கெவ னெளிது.

(இது பேரேண்)

அருமைநற் கறியினு மார்வ நின்வயிற்
 பெருமையின் வல்லா யாமிவண் மொழிபவை
 ௩௫ மெல்லிய வெனாஅ வெனாஅ தல்லியந்
 திருமறு மார்பநீ யருளல் வேண்டும்.

(இஃது ஆசிரியம்.)

விறன்மிகு விழுச்சீ ரந்தணர் காக்கு
 மறனு மார்வலர்க் ³களியு நீ
 திறனிலோர்த் திருத்திய தீதுதீர் ⁴சிறப்பின்
 ௪௦ மறனு மாற்றலர்க் கணங்கு நீ
 யங்கணைர் வானத் தணிநிலாத் திகழ்தருந்
 திங்களுந் தெறுகதீர்க் கனலியு நீ
⁵ஐந்தலை யுயரிய வணங்குடை யருந்திறன்
 மைந்துடை யொருவனு மடங்கலு நீ

பரிமேலழகருரை.

*வாறு.

1௩ - ௩. இம் து தலையைத் தேர்ந்து, நுவித்த அணங்குடை அருந்திறனை
 யுடைய ... வீசும் மடங்கலு - அவ்வினாகிய உருகியர்களினது ஒடுக்கம்.

* மிகச் சிறந்திருப்பினும், “ஆயிரம் விரித்த” என்றும் செய்யுளை
 இந் தாலின் முதற்வாய்ப்பொன்று நன்கு அறிந்து கொள்ளும்படி. பேருதவி
 லாசி செய்த இந் த உரைப்பிரதி திருவாவடுதிறையாதீனத்திலிருந்து
 கிடைத்தது.

(பி-ம்).:— ¹மாஅர். ²எவனெளிது. ³அருளுநீ. ⁴கொள்கை.
 ஐந்தனை.

(பி-மீ):- 14லட்சம் பூவிதழ் அஞ்சுமுடி.

சு0 யெண்ணிறத்த புகழவை யெழின்மார்பினவை
(இவை சிற்றேண்ணும் பேரேண்ணும் இடை யெண்ணும்.)

ஆங்கு, (இது தனிச்சோல்.)

*காமரு சுற்றமோ டொருங்குநின் னடியுறை
யாமியைந் தொன்றுபு வைகளும் பொலிகென
வேழுறு நெஞ்சத்தேம் பரவுதும்

சு1 வாய்மொழிப் ¹புலவநின் ருணிழ ரொழுதே.

(இது சுரிதகம்)

இது கடவுள் வாழ்த்து.

இரண்டாம் பாடல்.

திருமால்.

தொன்முறை யியற்கையின் மதியொ....

..... ²மரபிற் ருகப்

பசும்பொ னுலகமு மண்ணும் பாழ்பட

விசம்பி லாழி யூழும் ³செல்லக்

சு2.....ரென்புழி உகரம் பகுதிப்பொருள் விசுதி,

சு2 - (ரு). யாம் ஏழுற்ற நெஞ்சத்தேமாய் இம்மைக்கட் காமருசுற்ற
மோடொருங்கு...தலைப்பொருந்தியும் பொலிகென நின் தாணிழல்தொ
ழுது வைகளும் பரவுதும், வாய்மொழிப்...

பரிபாட்டுன்பது இசைப்பாவாதலால், இஃது இசைப்பகுப்புப்
படைத்த புலவரும் பண்ணுமிட்டெ...

(இரண்டாம் பாடலுரை.)

க-சு. மண்ணுலகமும் பசும்பொனுலகமும் பாழ்பட ஒன்றற்கொன்று
மாறிவருதலாகிய பசுமைய (அ)யல்பினையுடைய மதியமும் ஞாயிறுங்கெழுத
லால் அழகிழந்த இயல்பிற்றாக விசும்புகெட்ட ஊழிகள் முறைமுறையாகக்
கழிந்தனவாக.

‘பாழ்பட’ எனவும், ‘மரபிற்றாக’ எனவுமுள்ள எச்சங்கள் ‘விசம்பி
லாழி’ என்புழி, இயல்மையாகிய குறிப்புவினை கொண்டன.

* பரிபாடல் காமங்கள் விவருமென்பதற்கு ‘காமரு...தொழுதே’ என்
தும் பகுதி மேற்கோள்; (தொல். செய். ரு. கடை - பேர். ந.)

(பி-ம்.) ¹புழத்தல்வு ²மரபிற்றுகிப் ³செய்யத்த.

நின்னிலைத் தோன்றுகின் றென்னிலைச் சிறப்பே
 யோங்குயர் வானின் வாங்குவிற் புரையும்
 பூணணி கவைஇய வாரணி நித்தில
 ௩௦ நித்தில மதாணி யத்தகு மதிமறுச்
 செய்யோள் சேர்ந்தநின் மாசி லகலம்
 வளர்திரை மண்ணிய கிளர்பொறி நாப்பண்
 1வைவான் மருப்பிற் கனிநு மணையர்பு
 புள்ளி நிலனும் 2புரைபட லரிதென
 ௩௦ வுள்ளந ருரைப்போ ருரையொடு சிறந்தன்
 ரெடியா வுள்ளமொ டிருத்தொருங் குடனியைங்
 திடியெதிர் கழறுங் காலுறழ் பெழுந்தவர்
 கொடியது பிறுபு செவிசெவிடு 3படிபு
 முடிக ளதிரப் படிநிலை தளர
 ௪௦ நனிமுரல்வளை முடியழிபிழிபு

உஎ. 'நின்னிலைத்தோன்றும்' என்புழி 'நிலை' என்பது இடப்பொருட் டாய் நின்றது.

உஅ-௩௦. மிகவுயர்ந்தவானின்கண் வளர்தவில்லையொருவர் வளர்ப் பூணணிகளால் அகத்திடப்பட்ட அரிய அழகிய நித்திலத்தாத் செய்த நித்திலமதாணியாகிய அழகிய மதிக்கு மறுவெளச் செய்தியான பட்டத் தின் மார்பு உரையொடுபொருந்திற்றன்று;

வளர்திரைப்புணர் மூழ்கியெடுத்தலிற் அதனை மண்ணப்பட்ட கிளர் புகரிடையதாகிய மருப்பிற்கொண்டு ஆதிவராகப் மணையார்தலாத் புள்ளி யுளவாகிய நிலனும் வெள்ளத்தால் வருந்திற்றில்லைபெற்று வேதப்பொருளை உட்கொண்டுரைப்போர் உரையொடுவெளக்கூட்டுக.

ஒருத்தியொடு மணையருள்வழிப் பிறனொருந் அகலிற் தச்சேர்தல் கூடாமையிற் சிறந்ததன்மென்றார்; செய்தியர் விகாரத்தால் 'சொந்தியறு' என நின்றது.

௩௦-௪௦. கெடாதமனவெழுந்தியொடு வெந்துநின்று நிகழ்ந்து காற்றை யொத்து எதிர்த அவுணர் கொடிகள் அற்று இந் துச் செவிகள் செவியி பட்டு முடிகள் அநிரப் படிகளநிலைதளர நிலையும் முடிங்குனி திசைக்கு இடியை யொக்கும்.

௩௧. 'எதிர்கழறும்' என்பது உவமப்பொருட்டு.

௪௦. 'முரதல்' உயிருள்வழி அடையாய்வந்தது

(பி.ம்.):— 1வைவான். 2புகர்படல. 3பட.

தலையிறுபு தாரொடு புரள
நிலைதொலைபு வேர்தூர்மடல்
குருகு பறியா நீளிரும் பனைமிசைப்
பலபதி னாயிரங் ¹குலைதரை யுதிர்வபோ
சுரு னில்லா தொருமுறை கொய்பு கூடி
யொருங்குருண்டிபிளந்து நெரிந்துருள்புசிதறு
பளறுசொரிபு நிலஞ்சோரச்
சேரா ரின்னுயிர் செகுக்கும்
போரடு குருசினீ யேந்திய படையே
ரு0 ஒன்றா ருடங்குண்ணுங் கூற்ற முடலே
பொன்னேர் பவிரழ ²னுடக்கத னிறனே
நின்னது திகழொளி சிறப் ³பிரு டிருமணி
கண்ணே, புகழ்சா ருமரை யலரிணைப் பிணையல்
வாய்மை வயங்கிய வைகல் சிறந்த
ருரு நோன்மை நாடி னிருநிலம் யாவர்க்குஞ்

சு0 - சக.நிள் தலையில் தொலைந்து வேரும் தூரும் மடலும் குருத்தும் பறியாத நீண்ட கரிய * பனைமிசைப் பல பதினாயிரங்குலைகள் அதன்மலையினிங்கித் தரைக்கண் உதிர்வனபோலத் தலைகள் வலியழிந்து சாய்ந்து ஒன்றும் உடன்மிசை நில்லாமற் ⁴கொத்தாக இற்றுத்தரித்ததாரொடுபுரளும்படி. ஒருகாலத்திலே கொய்தல்பெற்று உடனே உருண்டு பிளந்து நெரிந்து பிளவேறுவேறாய் உருண்டு சிதறி அளறுசொரிந்து நிலத்தின்கட் சோர அவுணருயிரைச் செகுக்கும், நீ ஏந்திய ஆழிப்படை.

சுங. பறியாப்பனை எனச் சினைவினை முதன்மேலிவர்த்து.

ரு0. ஒன்றாரை உடங்குண்ணுங் அப்படையினுடல் கூற்றத்தையொக்கும்.

ருக. அதனிறம், ஈடுகிட்டுப் பொன்னேடு எழுந்து விளங்குகின்ற அழல் துடக்கத்தையொக்கும்.

ருஉ. நிள் ஒளி, சிறப்பிணையுடைய இருண்ட நீலமணியை ஒக்கும்.

ருங. நிலக்கண், தாமரையாலிரண்டைப் பிணைத்ததனை ஒக்கும்.

ருச. நிள்வாய்மை, தப்பாது வருகின்ற நாளை ஒக்கும்.

ருரு. நிள்பொறை நிலத்தையொக்கும்.

* “இலங்கையர் கோணைப், பாண்டூர் சரத்தாற் பளங்கனி போலப் பருமுடி யுதிர் வில் வளைததோய்” (நீ. பெரிய. ௨௧: க. எ.)

(பி-ம்).— ¹தலைத்தரை. ²(க) துடக்கத திணிநறெ. (உ) துடக்கிணி நறெ.

³ இருட்டிரு. ⁴கொத்தாகவிதறித்தரித்த.

சாய னீனது வானிறை யென்னு
நாவ லந்தண ரருமறைப் பொருளே ---
யவ்வும் பிறவு மொத்தனை யுல்வு
மெவ்வயி னேயு நீயே

சு0 செவ்வா யுவணத் துயர்கொடி யோயே
கேள்வியுட் கிளந்த வாசா னுரையும்
படிநிலை வேள்வியுட் பற்றியாடு 1கொளலும்
புகழியைந் திசைமறை யுறுகனன் முறை 2மூட்டித்
திகழொளி யொண்சுடர் வளப்பாடு 3கொளலும்

சுரு நின்னுரு புடனுண்டி

ருரு - எ. யாவர்க்குமொத்தநின்னருள் நீரால் நிறைந்த மேகத்தை
ஒக்குமென்று உணர்த்தும், அருமறைப்பொருள்,

ரு0-ருரு. 'ஒக்கும்' என்னும் உவமச்சொல் வருவித்துரைக்கப்பட்டது.

ருஅ - சு. யாம்சொல்லிய அப்பொருள்களையும் சொல்லாத பிறவற்
தையும் பண்புகளானும் தொழில்களானும் ஒத்தனை; ஒத்தும் ஒப்பின்றி
எப்பொருளின் அகத்தாயும் நீ.

ருஅ, உகரச்சுட்டுச் சொல்லுளடங்காது குறிப்புளடங்கிய.....
ஆயிடை யிரண்டினும் அடங்காதவற்றின்மேற்று.

சுசு-அ. வேதத்துட்சொல்லப்பட்ட வேள்விமுதல்வன்சொல்லும், படி
கால்முறையான் ஒன்றற்கொன்று உயர்ந்த விகிருதிவேள்வியுள் பூபமாய்ப்
பசுவைப் பற்றிக்கோடலும்,செய்தாரின்மையின் உலகச்சொல்லுண்டென
தீதியிசைக்கின்ற மந்திரங்களான் உயர்ந்தளியை முறையாற் கடைந்து அத்
திகழொளியையுடைய ஒண்சுடரினது பெருக்கத்தையுண்டாக்கிக் கோடலு
மாகிய இவை, முறையே நின்னுருபும், நின்உண்டியும், கடவுள் இல்லையென்
பார் உடம்படுதலுண்டாகவும் நின்பெருமைக்குத் தகவும்* அந்தணர்கான்
கின்ற நின்வெளிப்பாடுமாம்.

சுசு. 'கேள்வியுட்கிளந்த' என்பது 'ஆடுகொளல்', 'வளப்பாடு கொளல்'
என்பனவற்றொடுமியையும்; அவையும் அதனுட் சொல்லப்பட்டமையின்.

சுரு. ஒடுவின்பொருட்டாகலின், ஈண்டு எண்ணின் கண்வந்த உடனென்
பது ஏனையிரண்டிடத்தும் கூட்டி யுரைக்கப்பட்டது.

வேள்விக்கிறைவனை 'ஆசான்' என்றார்; தலைமைபற்றி. அவனுரை
யாவது வேதத்துள் நான்காம்வேற்றுமையை ஈறுகவுடைய தெய்வப்பெயர்ச்
சொல். அதனை வைதிகர் உத்தேசத்தியாகமென்ப. 4அச்சொல்லே கடவுட்கு
உருவென்பது* 5சயிமினியாற் செய்யப்பட்ட வைதிகநூற்றுணிபாகலின்

* சயிமினியாற் செய்யப்பட்ட வைதிகநூல் - பூருவம்மாஞ்சை.

(பி-ம்.)— 1கோடலும், 2மூட்டத், 3கோடலும், 4அச்சொல்லோடே.
5 சயமுனியாற்.

பிற ¹ருடம் படுவாரா
 நின்னொடு புரைய
 வந்தணர் ²காணும் வரவு
 வாயடை யமிர்தநின் மனத்தகத் ³தடைத்தர
 எ0 மூவா ⁴மரபு மோவா நோன்மையுஞ்
 சாவா மரபி னமமார்க்காச் சென்றநின்
மரபினோய் நின்னடி
 தலையுற வணங்கினேம் ⁵பன்மாண் யாமுங்
 கலியி னெஞ்சினே மேத்தினேம் வாழ்த்தினேங்
 எரு கடும்பொடுங் கடும்பொடும் பரவுதுங்
 *கொடும்பா டறியற்க வெம்மறி வெனவே.
 கடவுள் வாழ்த்து. ⁷நன்னுகனரிசை.
⁶கீரந்தையார் பாட்டு. ⁸பண்ணுப் பாலையாழ்.

அதனை 'உருபு' என்றும், யூபமாவது மாயோனாகச் சொல்லப்படுதலால் பசுக் களைப் பிணித்துக்கொள்கின்ற அதனை 'உண்டி' என்றும், ஊன்களுக்குப் படிமையினும் அந்தணர்க்கு வேள்வித்தீயினும் யோகிகட்கு உள்ளத்தினும் ஞானிகட்கு எவ்விடத்தும் வெளிப்படுதலாற் சுடர்வனப்பாடுகோடலை 'அந்தணர்காணும்வரவு' என்றும் கூறினார்.

சுசு-எரு. அமரார்க்குணவாகிய அமிர்தத்தைக் கடைந்துகொடுப்பதாக நின்மனத்தின்கண் நினைந்த அளவிலே அவர்க்கு அதன்பயனாகிய மூவாமரபும் ஒழியாவலியும் தம் சாவாமரபுபோல உரியவாயின; ஆகவே நின்ரபல்புகழ் பரந்தன; அதனால் அத்தன்மைத்தாகிய அரிய, மரபினோய், நின் அடியை யாமும் துளக்கமில் நெஞ்சினோமாய் வணங்கிப் பலகாலும் ஏத்திவாழ்த்தி வேண்டிக்கொடும்.

சுசு. வாயின்கண் அடுக்கப்படுதலின், உணவிற்கு 'வாயடை' என்று பெயராயிற்று.

எரு. 'கடும்பொடும் கடும்பொடும்' என்றும் அடுக்குப் பன்மைக்கண் வந்தது.

எசு. எம்மறிவு கொடும்பாடறியற்கவென மெய்யுணர்வினையேவேண்டினார், † வீடு அதனால்லது எய்தப்படாமையிற். (உ)

* "கொடும்பாடல்" (தே. நாகை. சுந்தர.)

† திருக்குறள், ஈசக, சஉஉ - பரி.

‡ "ஞானத்தால் வீடாக நாட்டு" (சிறுபஞ்ச. ஈசு.)

(பி-ம்).— 1உடம்பாடுவாரா. 2காணின் வரவு. 3அடைதர. 4ரபிம னோவாநோன்மைச். 5பலமாபனமாயாணடுங். 6...னாற்பாட்டு. 7மருத்து வனல்லச்சுவனரிசை. 8பண்ணுக்குறிஞ்சியாழ் பண்ணுப்பாலையாழ்.

மூன்றாம் பாடல்.

திருமால்.

*மாஅ யோயே மாஅ யோயே
மறுபிறப் பறுக்கு மாசில் சேவடி
மணிதிக ¹மூருபின் மாஅ யோயே
தீவளி விசும்பு ²நிலனீ ரைந்து
ரு ஞாயிறுந் திங்களு மறுனு மைவருந்

(மூன்றாம் பாடலுரை).

க. மாயோனென்பது, கரியோனென்னும் பொருள்முதியானது பெயர் மாத்திரையாய் நின்றது; அது விளியேற்று 'மாயோய்' என்றாயிற்று.

உ. அடிகளைப் பணியவே பணிந்தாரது மறுபிறப்பறுதலிற், ¹ 'மறுபிறப்பறுக்கு மாசில் சேவடி' என்றார்.

கூ. மணிதிகமூருபு - 3நீலமணி போல விளங்காநின்ற நிறம்.

அச்சேவடி பெறுதற்கு முகம்புகுகின்றாராதலிற் பலகாலும் எதிர்ப்புக மாக்கினார்; ஆக்கி வாழ்த்துகின்றவர் அலங்கட்டோள் நிய பொருள்கள் கூறுவாள் தொடங்கி முதற்கண் ¹ ஈசற்கு வடிவாகிய அட்டமூர்த்தங்கள் கூறுகின்றார்.

ச-ரு. அவை: தீ, வளி, விசும்பு, நிலம், நீரென்றும் முதற்கண், அம் ஞாயிறும் திங்களும் வேள்விமுதல்வனுமென இவை.

ரு. வேட்கின்ற வடிவு தருமமாதலிற் அஃது அதனைப் பட்டது.

உலக ஈடைக்கு ஏதுவாகிய கோட்கள் எழுவுஞர் ஞாயிறும் திங்களும் மேற்சொல்லிய அட்டமூர்த்தங்களுள் அடங்கி உலகயிற், வட்டோரைப் பெயர்கூறுது 'யொரும்' என்றார்; பாம்புகள் காணப் பின்னர் அட்டமயிற் கூறாராயினார்.

* "ஏனைப்புள்ளி" (தொல். விள. 3. 3. 3) என்றதன்படி, 'மாயோய்' என்பது மேற்கோளாகக் காட்டப் பெற்றுள்ளது.

¹ "பிறப்பி பெருங்கட லிற் பவர் நீந்தா, பிறந்த பிறப்போ தார்" என்பது (திருக்குறள், 40.) ஈண்டு அறிதற்பாலது.

² ஈசற்கு அட்டமூர்த்தங்கள் உளவென்பதை, "அட்டமூர்த்தி தன் வெண்காடடை நெஞ்சே", "அட்டமூர்த்தியை ஞானமால் வகுத்தாழ்க்கை" (பேர்மவினை கேடில்லைகாண்மினோ) என்பனம் தேவாரங்களாலும் அறியலாகும்.

(பி-ம்).— 1. ஞாயிறு. 2. நிலனீர். 3. நீல நிறம் போல.

திதியின் சிறுநும் விதியின் மக்களு
மாசி லெண்மரும் பதினொரு கபிலருந்
தாமா விருவருந் தருமனு மடங்கலு
மூவே மூலகமு மூலகினுண் மன்பது
க0 மாயோய் நின்வயிற் பார்த்தவை யுரைத்தே
மாயா வாய்மொழி யுரைதர வலந்து

சு. திதியின் சிறுந் - அசுரர். விதியின் மக்கள் - *ஆதிப்பிரமற்கு நினைவாற்றோன்றிய பிரமர் பதினமருட் காசிபன்மக்களாகிய ஆதித்தர் பன்னிருவரும்.

எ. எண்மர் - வசுக்கள்.

உருத்திரரைக் கபிலரென்றார்; அவர் செய்யராதலின்.

அ. தேவர்மருத் துவரைத் தாவும் மாவின் கட்டோன்றிய இருவரென்றார்; உருப்பசி குதிரைப்பெட்டையாகியானைக்கண்டு நயந்து தானும் குதிரைவடிவினனாய் அவன்பாற் செல்கின்ற ஆதித்தனுடைய நாசிகைத்துளைகளால் இரண்டு கீரியலிந்துக்கள் வீழ, அவர் அங்கே இரட்டைகளாய்ப் தோன்றினாராதலின்.

‘விதியின் மக்கள்’ என்பதுமுதல் இத்துணையும் முப்பத்து மூவரைக் கூறினார்.

தருமன்—யமன், மடங்கல் - அவனேவல்லசெய்யும் கூற்றம்.

சு. மூவேமூலகம் - ஒரோவொன்று எழுவகைப்பட்ட மூன்றுலகம். மன்பது - ஒழிந்த உயிர்ப்பன்மை.

க0 - கக. மாயோய், இவையெல்லாம் நின்கட்டோன்றிப் பார்த்தவையாகத் 1தொடுத்தக் கூறினேம், வேதம் சொல்லுதலான்.

நித்தமாகியவேதம், தேவரும் மூவேமூலகுகளும் உயிர்ப்பன்மையும், நின்கட்டோன்றியவானுஅறிந்து கூறும்; சிற்றறிவினோமாகிய யாம் அவற்றுட்சிலவற்றை முறைபிறழக் கூறுவதல்லது அவ்வாறு எல்லாம் கூறுதற்கு உரியமல்லமென்பார் வலந்துரைத்தேமென்றார்.

“ஆதிப்பிரமன்-பிரமதேவர்; “ஆதிப்பிரமனுநீ”! (கம்ப. கவந்த. ௪௫.)

“புயல்வண்ணன் பொற்பதுமப் போதிற் புவனச், செயல வண்ணங்காட்டிய சேயோ - னுயிரூர்த்தங், காட்டும் பதினமரினுந் காசிப னோழ் புரவி, புட்டும் தனியாழிப் பொற்றேரோன்.” என்னும் இராசராசசீசோழனுலாவால் ஆதிப்பிரமனிடத்துத் தோன்றிய பிரமர் பதினமரென்பதும் அவருட் காசிபர் ஒருவரென்பதும் பிறவும் அறிந்து கொள்க.

கூற்றம் யமனுடைய ஏவலாளனென்பது, “தருமரா சற்கா வந்த, கூற்றினாக் குமைப்பர் போஷுங் குறுக்கைவீரட்டனாரே”என்றும் தேவாரத் தாலும் அறியலாகும்

(ப-ம்.)—1 தொகுத்து.

வாய்மொழி யோடை மலர்ந்த
தாமரைப் பூவினுட் பிறந்தோனுந் தாதையு
நீயென மொழியுமா லந்தண ரருமறை
கநு ஏளர், வயங்குபூ ணமரரை வெளவிய வமிழ்திற்
பயந்தோ ளிடுக்கண் களைந்த புள்ளினை
பயந்தோ ளிடுக்கண் களைந்த புள்ளி

* திணைவிராய் எண்ணப்பட்டபெயர் செய்யுளாகத்துப் பெரும்பான்மை யும் அஃறிணைச் சொற்கொண்டு முடிதலின், 'பரந்தவை' (கௌ) என்றார்.

கஉ. தாமரைப்பூப் படைப்பிற்கு முதலாகவந்து மலருமென்பதற்கு, வேதம் ஞாபகவேதுவாதலின், அதற்கு அதனை ஓடையாக உபசரித்துக் கூறினார்.

உபரிடதத்தின்பொருள் பொருந்துங் கூற்றும் கூறுகின்றதாகலின், 'வாய்மொழியோடை' என்றார்.

ஒரோவழி அவ்வருமறைதானும் 1 அவனை அவ்வாறு கூறுமாதலின், அதன் கூற்றெனவுமமையும்.

கரு. காவலாய்வின்ற அமரரையோட்டி எடுத்துக்கொண்டு போந்த அமிர்தினால்.

அழகுவிளங்காநின்ற பூணினையுடைய அமரரென்க.

கசு. பயந்தோள் - தன்னைப்பெற்ற வினதை.

அவளது இடுக்கணுவது: இந்திரன் ஞானிவரவால் வென்றவாயிரும்ப தென்றும் அன்றாயின் நினக்கு அடிமையாவலென்பதும் கந்துருவினோடு ஒட்டமொட்ட அவன் அதனை வாஞ்சையாத்கரிதாக்க அஃதறியாது அவட்கு அடிமையாய்வருந்தல்; அதனாக்களைதலாவது: துறந்தான் அமரரபதிக்கிட கொண்டுபோய்வைத்த அமிர்தந்தரின் அவள் அடிமை மீளுமென்று கத்து ருச் சொல்ல அவட்கு அடிக்கொடுத்து அவ்வடிமை மீட்டல்.

புள்ளினை - புள்ளி ஊர்தியாக புலமைய.

கஎ - அ. மிக ஒங்கியகொடிக்கண் எழுதிய பயந்தோள்க்கு களைந்த அப்புள்ளாகிய சேவையுடையாய்.

என்றாராயினும் பயந்தோள்க்கண் களைந்த அப்புள்ளாகிய சேவையுடைய எழுதிய மிகவொங்கிய கொடியோயென்பது கருத்தாகக் க்கொள்க; † "கொண்டவரிக், கோண்மாக் குயிற்ற செவ்வியங்கு தெரவியாழி, நெந்நீர்க் கெண்டையோடு பொறித்த, குடுமிய லாகபிறர் குன்றுகெழு நாடே"

* "பலவழி ஞான மென்னுத்தினை விரயப்பெய, அஃறிணை முடிபின் செய்யு ஞுள்ளே" (தொல். கிளவி. முக) என்பதும், கூட-௨-ஆம் திருக்குறளும் அதன் உரையும் ஈண்டு அறியற்பாலன. † புறநானூறு, முக.

(பி-ம்.)—1நின்னை.

*னிவந்தோங் குயர்கொடிச் சேவ லோய்நின்

சேவடி தொழாரு முளரோ வவற்றுட்

உ௦ கீழே முலகமு முற்ற வடியினை

தீசெங் கனலியுங் ¹கூற்றமு ருமனு

மாசிலா யிரங்கதிர் ஞாயிறுந் தொகூஉ.

† மூழி யாழிக்க ணிருநில முருகெழு

கேழலாய் மருப்பி னுழுதோ யெனவு

உரு மாவிசம் பொழுதுபுனல் வறள வன்னச்

என்பதனுள், ‘குன்றுகெழுநாடு’ என்றராயினும் ‘நாடுகெழுஞ் று’ என் பது கருத்தாயினற்போல.

இதனால், அவ்வூர் திப்புள்ளியே கொடியாகவுமுடையென்பது கூறப்பட்டதாம்.

கஅ. ‘நிவந்தோங்குயர்’ என்பன ஒருபொருட்பன்மொழி.

கக - உ௦. அளக்கின்றகாலத்து மேற்சொல்லிய (க) மூவேழுலகினுட் கீழவாகிய ஏழுலகத்தையும் எஞ்சாமலுற்ற அடியினையுடைய.

இதனானே, மூவேழுலகாவன: மேலேமும் கீழேமும் நடுவு சம்புத்தீவு முதலிய தீவேழுமென்பது பெற்றாம். தோல்காப்பியனும், †“மாயோன் மேய காடுறை யுலகமுஞ், சேயோன்மேய மைவரை யுலகமும்” என இவ்வுல கினுட்பாருபாடுகளையும் உலகென்றார்.

உக. தீ செங்கனலி-எல்லாம் தீகின்ற செந்நெருப்பு; எல்லாம் தீதற்குக் காரணமாகிய செந்நெருப்பென்றவாறு.

கூற்றம் - மேற்சொல்லிய மடங்கல்.

உஉ. ஞாயிறும் - ஞாயிறு பன்னிரண்டும்.

உஉ - ச. இவைகூடும் ஊழிமுடிவினாள் ஏழும் ஒன்றாகிய ஆழிக்கண் அழந்துகின்ற நிலமகளை அழகிய வராகமாகி மருப்பாற் பெயர்த்தெடுத்தோ யெனவும்.

உரு. புட்கலமுதலிய மேகங்கள் பொழிய விசம்பினிளும் வீழ்கின்ற நீரை.

* “கழிபெருங்காரிகை யென்புழி ஒரு பொருட்பன்மொழிபற்றி இவ் வுயிரழகது சிறப்பு உணர நின்றதென்றார்;.....பரிபாட்டினுள், நிவந் தோங்குயர்கொடிக்கும் இவ்வாறுரைத்தார்” என்பது, திருக்குறள் நுண் பொருண்மலை, ருஎக. (செந்தமிழ், தொகுதி எ, பக்கம் ரு௨௪ - பார்க்க.)

† ‘ஊழியாழிக்கண்...உழுதோய்’ என்றும் பகுதி, தக்கயாகப்பாணி, ரு௨௨௪-ஆம் தாழிசையுரையில் மேற்கோளாகக் காட்டப்பெற்றுள்ளது.

† அகத்தினையியல், கு. ரு.

(பி-ம்.)— ¹கூற்று.

சேவலாய்ச் சிறகர்ப் புலர்த்தியோ யெனவு
ஞாலத் துறையுட் டேவரும் வானத்து
*நாலெண் டேவரும் நயந்துநிற் பாடுவோர்
பாடும் வகையேயெம் ¹பாடறும்பு

ந.௦ பாடுவார் பாடும் வகை

கூந்த லென்னும் பெயரொடு கூந்த
லெரிசினங் கொன்றோய் நின் ²புகழுரு வினகை
நகை ¹ய்ச் சாக நல்லமிர்து கலந்த
நடுவிலே திறம்பிய நயமி லொருகை

உச. சிறகரால்.

உஎ. ஞாலத்தை உறையுளாகவுடைய தேவர் - முனிவர்.

உஅ. நால்வகைப்பட்ட எண்ணினையுடைய தேவரென்றது, மேற் சொல்லிய முப்பத்து மூவரையும்.

உஅ - ந.௦. நின்னை நயந்து பாடுவாராகிய இவர்கள் பாடுவது தமக்கு முன்னோராகிய பாடுவார்பாடும்வகையே; எம்பாடறும்பு எமக்கு முன்னோராகிய அப்பாடுவார் பாடும்வகையே; அதனால், நின்தொன்மையும் பெருமையும் அறியாமைக்கண் எம்மோடு அவரிடை வேற்றுமையின்றி.

உக. உம்மை, செய்யுள் விகாரத்தாற்றெக்கது.

நக - உ. † கூந்தல்மா என்று கண்டார் சொல்லும் வடிவொடுகந்த கேசியது கனல்கின்ற சினத்தை அழித்தோய்;

கூந்தலையுடையமாவை 'கூந்தல்' என்றும் பெயரிடையுடைய வடிவை 'பெயர்' என்றுங் கூறினார், ஆகுபெயரான்.

கேசி - குதிரையாய் வந்து பொருதானோசுரன்; இப்பெயர் கேசமென்றும் வடமொழி முதலியாயாக முடிந்தமைவிட அதன் பொருண்மையிற்று, 'கூந்தல்' என்றார்.

ந.௨. எண்ணிறந்தமையான் நின் வகைகள் ²புகழென்பாத்தான்.

கடந்தன், கழிந்தன் என்பனபோல உருவின் அவை ²புகழ் என்று உடையச் சொல்லாய் நின்றது.

ந.௩ - ௪. மோகினியாகிய நின் மூலிமொக் கட்டு சகிழ்ந்த மகிழ்ச்சியை அடிவார்க்கு அச்சமாய் முடிய அமரர்க்கு நல்லமிர்த் தட்டி புகுத்தித்தலால் நடுவிலேமையிற்றப்பிய நலநிலலாத ஒரு வகையினையுடையான்.

* நாலெண்டேவரை, "நால்வே நியற்கைப் பதினாறுரு முவர்" என்பர்; (முருகு. க.௮.௭.)

† அச்ச-அச்சம்; கடைக்குதை; (பதிற். ௭௦.). க. ௩௩ (75-2௦)

‡ "மேவார் விடுத்தந்த கூந்தற் குதிரையை, வாய்ப்புகுத் தட்டி" (கலித் தொகை, ௧௦௩); "கூந்தல்வாய்க்கண்டான்" (புறநா. - - ஆம் திரு. ௧௩௩.) (பி-ம்).— ¹பாடறும்பு. ²புகழுருகண்.

௩௫ இருகை மாஅன்

முக்கை முனிவ நாற்கை யண்ண

லைங்கைம் மைந்த வறுகை நெடுவே

ளெழுகை யாள வெண்கை யேந்த

*லொன்பதிற்றுத் தடக்கை மன்பே ராள

௪௦ பதிற்றுக்கை மதவலி நூற்றுக்கை யாற்ற

லாயிரம் விரித்தகைம் மாய மள்ள

பதினா யிரங்கை முதுமொழி முதல்வ

நூறு யிரங்கை யாற்றி கடவு

ளனைத்து மல்லபல 1வடுக்க லாம்ப

௪௫ வினைத்தென வெண்வரம் பறியா யாக்கையை

நின்னைப் புரைநினைப்பி னீயல துணர்தியோ

முன்னை. மரபின் முதுமொழி முதல்வ

நினக்குவிரிந் தகன்ற கேள்வி யனைத்தினும்

வலியினு மனத்தினு முணர்வினு மெல்லாம்

௩௩. அமிர்துண்டலை மறப்பித்த காமமகிழ்ச்சி பின் இறத்தற்குக் காரணமாயினமையின், 'நகையச்சாக' என்றார்.

௩௪. இருதிமத்தாரும் கடைய ஒரு திறத்தார்க்கே இட்டகை 'நடுவு நிலை திறம்பிய நயமி லொருகை' என்பட்டது; அவுணர்க்கெனவும் அமரர்க்கெனவும் வருவித்துரைத்தது உம் இது நோக்கி.

௩௫. இருகைமாலே!

௩௬ - ௪௩. †தனக்கோர் வடிவும் பெயரும் இன்றி அன்பராயினார் கருதிய வடிவே வடிவாகவும் அவர் இட்ட பெயரே பெயராகவுமுடையனாதலின், 'முக்கை முனிவ' என்பது முதலாக 'நூறுயிரங்கையாற்றிகடவுள்' என்பது ஈறாக வடிவுவேற்றுமையும் பெயர் வேற்றுமையும் சொல்லப்பட்டன.

௪௪ - ௪௭. அவ்வளவுமல்ல பலவாக அடுக்குதலையுடைய ஆம்பலென்னும் எண்ணாம் இனைத்தென எண்ணும் எண்ணிற்கு எல்லையறியப்படாத வடிவினையுடையை; நின்னை உயர்வுகூறக்கருதினர் அது நீயே உணரினலலது பிறரால் உணரப்படுதியோ?

௪௭. அநாதியாய் வருகின்ற மரபினையுடைய வேதத்திற்கு முதலவ !

௪௮ - ௫௦. விரிந்து அகன்ற ஆகமங்கொணைத்தானும் அகங்காரத்தா

* "ஒன்பாணிறுதியுருபுநிலை" (நோல். குற். இள. ந.) என்பதனுவரையில், 'ஒன்பதிற்றுத் தடக்கை' மேற்கோளாகக் காட்டப் பெற்றுள்ளது.

† "மனக்கோ ணினக்கென வடிவுவே நிலையே" (பரி. ௪ - வரி ௫௪.) (பி-ம்.)— 1 அடுக்காம்பல்.

- ரு0 1வனப்புவரம் பறியா மரபி னேயே
யணிநிழல் வயங்கொளி யீரெண் டங்கதிர்ப்
பிறைவளர் நிறைமதி யுண்டி
யணிமணிப் பைம்பூ ணமரர்க்கு முதல்வனீ
திணிநிலங் 2கடந்தக்காற் திரிந்தயர்ந் தகன்றேடி
ரு1 நின்னஞ்சிக் கடற்பாய்ந்த பிணிநெகிழ் பவிழ்தண்டா
ரன்னவர் படவல்லா வவுணர்க்கு முதல்வனீ
அதனூல், பகைவ ரிவரிவர் நட் டோ ரென்னும்
வகையு முண்டோரின் மரபறி வோர்க்கே
யாயிர வணர்தலை யரவுவாய்க் கொண்ட
க0 சேவ லூர்தியுஞ் செங்கண் மாஅ
3லோவெனக் கிளக்குங் கால முதல்வனை

னும் மனத்தானும் உணர்வினனும் மற்றும் எல்லாவற்றானும் நினைக்கு வனப்
பும் எல்லையும் அறியப்படாத மரபினேய்,

சக. வலியுடையதனை வலியென்றார்.

ருக - க. மதியென்பதனை அழகிய குளிர்ச்சிமிகுமதி, ஒளிமதி, பிறை
யாய் வளர்மதி, நிறைமதியென வினைத்தொகையடுக்கொடு கூட்டியும்
இனிய கலைகள் பதினாறையுமுடையமதியென வேற்றுமைத்தொகையா
கக்கூட்டியுமுரைக்க.

ருஉ - க. * அம்மதியை உணவாகவுடைய அமரர்க்கு முதல்வன் நீ;

ருச - சு. மயங்கி நினக்குப் பிழைசெய்து, நீ அணுத்திணிந்த நிலவுல
கத்தை அளக்க அப்பெருமையைக்கண்டு நின்னை அஞ்சி அகன்றுபோய்க்
கடற்கட்பாய்ந்த அத்தன்மையையுடைய அவுணர்க்கும் அகப்பட அவ்வாறு
பிழைசெய்யாது நின்ற அவுணர்க்கும் முதல்வன் நீ;

ருரு - சு. கட்டவிழ்ந்து மலர்ந்த தண்டாரையுடைய அன்னவரென்க.

திரிந்து அயர்ந்து அஞ்சி அகன்று ஓடி யென்னும் செய்தெனெச்சங்கள்
பாய்ந்த என்னும் வினைமுதல்வினைகொண்டன.

ரு௭. அதனூல் - அத்தன்மையையுடைய இருதிதத்தார்க்கும் நீ ஒத்தி
ருத்தலால்,

ரு௮ - அ. நின் இயல்பினை அறிவார்க்கும் இவர் பகைவர் இவர் நட்
டோரென்னும் கூறுபாடுண்டோ?

ரு௯ - சு. ஆயிரமாகிய கிளர்ந்த தலையையுடைய அரவை வாய்க்கட்
கொண்ட நின் ஊர்தியாகிய சேவலும் நொந்து, செங்கண்மாலே! ஓ! என
அலறும் காலமுதல்வன் நீ;

* “அருந்தவானவர்க் காரமு தன்புட னளிப்போன்” (வில்லி-
பாரதம், குருகுல. ௨.)

(பி-ம்.)— 1வனப்பறியா. 2கடந்தகாற். 3ஓலவென.

1யேஎ இனகிளத்தலி னினைமைநற் கறிந்தனந்

தீயினுட் டெறனீ பூவினு னாற்றநீ

*கல்லினுண் மணியுநீ சொல்லினுள் வாய்மைநீ

சுரு யறத்தினு ளன்புநீ மறத்தினுண் மைந்துநீ

வேதத்து மறைநீ பூதத்து முதலுநீ

வெஞ்சுட ரொளியுநீ திங்களு ளளியுநீ

யனைத்துநீ யனைத்தினுட் பொருளுநீ யாதலி

னுறைவு முறைவது மிலையே யுண்மையு

எஃ மறவியில் சிறப்பின் மாயமா ஈனையை

முதன்முறை யிடைமுறை கடைமுறை தொழிலிற்

பிறவாப் பிறப்பிலை பிறப்பித்தோ ரிலையே —

என்றது, நீ இந்திரற்கு இனையோனாய் அசுரரை வெல்கின்ற காலத்து 'இவ்வெற்றியெல்லாம் இவனின் ஆயவல்ல; இவனைத் தாங்கிச் செல்கின்ற என்னின் ஆய' என்று கருடன் தன்னை வியந்திருப்ப, அக்கருத்தை ஒழித் தற்பொருட்டு 'நீ என் மெய்ம்முழுதும் தாங்கல் வேண்டா; ஒருகையிற் சிறுவிரற்றுணை தாங்கினையெனின் நீ கூறியவாறே யாகும்' என்று அத்துனை அவன்மேல்வைப்ப அவ்விரற்கு ஆற்றாது பாதலத்து வீழ்ந்து நெடுங்காலம் கிடந்து துதித்தான்; அத்தன்மைத்தாய வலி தாழ்க்கொண்ட மெய்களினு முடையென்றவாறு.

சுக. காலமுதல்வன் - காலத்திற்கு முதல்வன்

சுஉ. நினைநீச் சாமவேதம் இத்தன்மையையெனச் சொல்லுதலின் இத்தன்மையை விளங்க அறிந்தனம்.

உபசாரவழக்கால் ஏன என்னுமிசையுடையதனை 'ஏன' என்றார்.

இனி அறிந்தவாறு :-

சுரு. தெறல் - வெம்மை, நாற்றம் - மணம்.

சுசு. மணி - மணியார்த்தன்மை.

சுரு. அன்பு - மென்மை, மைந்து - வன்மை.

சுசு. மறை - உபநிடம், முதல் - ஆகாயம்.

சுஎ. வெஞ்சுடர் - ஆதித்தன்.

சுஅ - எஃ. இனிச் சொல்லாத எல்லாப் பொருளும் நீ; அவற்றின் உட் பொருளும் நீ; ஆதலால் நீ உறைதலுமில்லை; உறையுமிடமுமில்லை; மறவியுடையார் மறவியில் சிறப்புப்பெறுதல் காரணமாக அவை ரிபுக்கு உளவாந் தன்மையும் பொய்; மேற்சொல்லிய தன்மையையாதலான்.

எஃ. ஆர் - அசை.

எக - உ. உலகில் முதலினும் இடையினும் இறுதியினும் படைப்பு

* நான்மணி. எ; சீவக. ச பார்க்க.

(பி-ம்.)— 1ஏனெனக்.

பறவாப் பூவைப் பூவி னேயே
 யருள்குடை யாக வறங்கோ லாக
 எரு விருநிழல் படாமை மூவே மூலகமு
 மொருநிழ லாக்கிய வேமத்தை மாதோ
 பாழெனக் காலெனப் பாகென வொன்றென
 விரண்டென மூன்றென நான்கென வைந்தென

அளிப்பு அழிப்பென்னுந் தொழில் வேற்றுமைபற்றிப் பிறவாப்பிறப்புடையையல்ல; அங்ஙனம் பிறந்துவைத்தும் பிறப்பித்தோரையுடைய யல்ல.

எஃ. காயாம் பூவின் நிறத்தினை யுடையோய்!

பறவாப்பூவை, வெளிப்படை. பூ - ஆகுபெயர்.

எசு. கோல் - காய்பு.

எசு. முழுநிழற்கண்ணவாகச் செய்த.

மாதோ, அசை.

எஃ. பாழ் - புருடன்.

சாங்கியர் பிறிதொன்று பிறத்தற்கிடனாகாதென்பவாகலான், அவர் மதம்பற்றிப்புருடனைப்பாழ் என்றார், ஈண்டுத்* தத்துவங் கூறுகின்றமையின்.

கால் - ஆகாய முதற் பூதங்களைந்தும்;

தாம் பிறவற்றிற்கேன்றுதலானும் பிற தோன்றுதற்கு இடனாதலானும் அவ்வாறு கூறப்பட்டன.

பாகு - வாக்கும் காலும் கையும் பாயுவும் உபத்தமும் ஆகிய கன்மேந்திரியங்களைந்தும்.

இவையும் பூதங்களாயடங்குமாயினும் சொல்லல், இயங்கல், கொடுத்தல், விடுத்தல், இன்புறுதலென்னும் தொழிலாற் பாகுபட்டமையிற் பாகென்றார்; கூறுபட்ட பொருள்களைக் கூறென்றற்போல.

ஒன்று - ஆகாயத்தின்பண்பாகிய ஓசை.

எல்லாப்பண்பிற்கும் முற்றேன்றுதலான் ஒன்றெனப்பட்டது.

இங்ஙனம் பிறப்புமுறைபற்றி எண்ணுந் கூறப்படுதல் வருகின்றபண்பு கட்டுமொக்கும்.

எஃ. இரண்டு - காற்றின் சிறப்புப் பண்பாகிய ஊறு. மூன்று - தீயின் சிறப்புப்பண்பாகிய உருபு. நான்கு - நீரின் சிறப்புப்பண்பாகிய சுவை. ஐந்து - நிலத்தின் சிறப்புப்பண்பாகிய நாற்றம்.

இரண்டு முதலாகிய எண்கள் நான்கும் ஈண்டுப் புரணப் பொருளாயாய் நின்றன.

* உஎ - ஆம் திருக்குறளின் விசேடவுரையில் இவ்வுரையாசிரியரெழுதியவாற்றாலும் இங்கேயுள்ள தத்துவமுறைகள் நான்கு உவமலாகும்.

(பி-ம்.) - 1 பாயுரும்.

வாறென வேழென வெட்டெனத் தொண்டென
 அஃ நால்வகை யூழியெண் ணவிற்துஞ் சிறப்பினை
 *செங்கட் காரி கருங்கண் வெள்ளை
 பொன்கட் பச்சை பைங்கண் மாஅ
 விடவல குடவல கோவல காவல

எக. ஆறு - செவி தோல் கண் நா மூக்கு என்னும் ஞானேந்திரியங்க ளைந்தும் மனமும்.

மனத்தொடுகூட இரத்திரியங்கள் ஆறென்பாருமுளராதலின் ஒருங் கோதினார்.

ஏழு - அகங்காரம், எட்டு - மான். † தொண்டு - மூலப்பகுதி.

மனம் தொடங்கிச் சிறப்புமுறைபற்றி எண்ணுகின்றாராகலின், இவற்றை இவ்வெண்களாற் கூறினார். ஈண்டும் ஏழு முதலாய எண்கள் புரணப்பொருள்.

அஃ. நால்வகையுடையவர்களினும் இவ்வெண்களால் நவிலப்படுஞ் சிறப்பினை யுடைய,

என்றது, பூதங்களைந்தும் கன்மேந்திரியங்களைந்தும் ஞானேந்திரியங்க ளைந்தும் புலன்களைந்தும் மனமுதலிய அந்தக்கரணங்கள் மூன்றும் மூலப் பகுதியும் புருடனுமெனப்பட்ட தத்துவம் இருபத்தைந்தனாலும் எக்காலத் தும் ஆராயப்படும் பெருமையையுடையென்றவாறு.

அக. செங்கட்காரி-வாசுதேவனே! கருங்கண் வெள்ளை-சங்கருடணனே!

அஉ. பொன்கட்பச்சை - சிவந்த உடம்பினை யுடைய காமனே!

பச்சையென்பது பிரத்தியும்நனென்னும் வடமொழித்திரிபு.

பைங்கண்மால்- பசிய உடம்பினை யுடைய அநிருத்தனே!

நால்வகை விபூகமுந் கூறியவாறு.

அங். இடவல - ஆய்ச்சியரொடு குரவைகோத்தலால் அவர்க்கு இட மும்வலமும் ஆயினேய்! குட அல - † கூத்தாடுதற்கு எடுத்த குடத்தினையும் பகைவரைக்கொல்லுதற்கு எடுத்த அலப்படையினையுமுடையோய்.

‘இடவலவ’, ‘குடவலவ’ என்றபாலுள் செய்யுள் விகாரத்தாம் குறைந்து நின்றன.

* திருச்சுந்த வநுத்தம், சச பார்க்க. † தொண்டு—ஒன்பது.

† குடக்கூத்தென்பது திருமாலிற்குரிய கூத்துக்களுள் ஒன்று; அதற் குரிய உறுப்புக்கள் ஐந்து; “குடத்தாடல் குன்றெடுத்தோ டுடலதனுக், கடைக்குப் பைவந்துறுப் பாய்ந்து”. “வாணன் பேரூர் மறுகிடை நடந்து நீணில மளந்தோ டுடிய குடமும்” (சிலப். 6 : 54 - 5.) அக்கூத்தாவது தலையிலே அடுக்குக்குடமிருக்க இரண்டு தோள்களிலும் குடமிருக்க

(பி.மீ.)— 1 ஊழியுமென.

காணு மரப நீயா நினைவ

அரு மாயா 1மன்ன வுலகாண் மன்னவ
தொல்லியற் புலவ நல்லியாழ்ப் பாண
மாலைச் செல்வ தோலாக் கோட்ட
பொலம்புரி யாடை வலம்புரி வண்ண
பருதி வலவ பொருதிறன் மல்ல
கூ0 திருவின் கணவ பெருவிறன் மள்ள
மானில் மியலா முதன்முறை 2யமையத்து
நாம வெள்ளத்து நடுவட் டோன்றிய
வாய்மொழி மகனொடு மலர்ந்த
தாமரைப் பொகுட்டுநின் னேமி நிழலே.

கடவுள் வாழ்த்து.

கடுவனிளவேயினனார் பாட்டு.

பெட்டனாகனார் இசை.

பண்ணுப் பாலையாழ்.

அச. காணுமரப - அறியப்படாத மரபினோய்! நீயா நினைவ - அன்பரது விடாத நினைவின் கண்ணோய்!

அரு. மாயா மன்ன - மாயாத மன்னும் நிலையையுடையவனே!

அள. மாலைச்செல்வ - வனமாலை யையணிந்த செல்வனே!

அஅ. பொலம்புரியாடை - பொன்னிறத்தான்மிக்க ஆடையினையுடையாய்!

‘பொலம்புரியாடை’ என்னும் ஆகுபெயர் அண்மைவிரியேற்று நின்றது.

அக. பருதிவலவ - ஆழியை வலப்பக்கத்து உடையாய்!

கூ0. மள்ள - வீர!

கக - ச. நிறைந்த வெள்ளத்து நடுவு தோன்றிய மானிலந்தோன்றாத முதற்காலத்துப் பிரமணைக் கொண்டு உந்திக்கண்மலர்ந்த பொகுட்டுத் தாமரையையுடையவின் நேமியே உலகிற்கு நிழலாவது. எ-று.

‘தாமரைப்பொகுட்டு’ என்பது, வரையறையின்மையாற் சிறுபான்மை முன்மொழி பின்மொழியாகத் தொக்க இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை. (ந.)

இரண்டு கைகளிலும் குடங்களை ஏந்தி ஆகாயத்திலே எறிந்து ஆடுவதென்பர்; “குடங்க ளெடுத்தேற விட்டுக் கூத்தாடவல்லவெவ் கோவே”, “குட மாட”, “குடமாடிய கூத்தனை”, “குடமாடுதடமார்பர்” என்னும் பெரியார் திருவாக்குக்களும் ஈண்டு அறியற்பாலன; (திவ்)

(பி-ம்.)— 1மன்னவ. 2அமைந்த.

நான்காம் பாடல்.

திருமால்.

ஐந்திரு ளறநீக்கி நான்கினுட் டிடைத்துத்த
 மொன்றூற்றுப் படுத்தின் னூர்வலர் தொழுதேத்தி
 நிற்புகழ் விரித்தனர் கிளக்குங்கா லவைநினக்
 கிறும்பூ தன்மைநற் கறிந்தே மாயினு
 ௫ நகுதலுந் தகுதியீங் கூங்குநிற் கிளப்பத்
 திருமணி *திரைபா டவிந்த முந்நீர்
 வரு †மழை யிருஞ்சூன் மூன்றும் புரையு மாமெய்

(நான்காம் பாடலுரை).

க - உ. செவிமுதலாய் இந்திரியமைந்தையும் மயக்கமற நீக்கி, மைத்
 திரி, கருணை, முதிதை, இகழ்ச்சியென்னும் நான்கினாலும் சித்தத்தை மாசு
 றுத்துத் தம்மைச்சமாதிபாகிய ஒருநெறிக்கண்ணே படுத்திய நின் அன்பர்,
 ஈண்டு ஐந்தென்றது ஐந்தன்காரியங்களை. ஐந்தையுமெனவும் நான்கி
 னாமெனவும்வந்த முற்றும்மைகள் செய்யுள்விகாரத்தால் தொக்கன.

மைத்திரிமுதலிய நான்கும் சித்தத்தை அழகுசெய்தலின், அவற்றை
 வடநூலார் சித்தபரிகருமமென்ப.

ங - ௫. அப்புகழ்களெல்லாம் நினக்கு இயல்பாவதல்லது வியக்கப்படு
 வன அல்லாமையை அறிந்துவைத்தும் அத்தன்மையமல்லாத யாங்கள் அவற்
 றுட் சிலவற்றை ஈங்கும் ஊங்குமாகப் பிறழக் கூறுவதற்கு நீ நகுதலும்
 எமக்கு ஒரு தகுதியாய்; அதனால் யாம் கிளத்தலும் ஒழிதற் பாற்றன்று.

ங - ௭. திருமணியும் முந்நீரும் காலத்திள்கண்வரும் சூன்மேகமுமா
 கிய இம்மூன்றையு மொக்கும், கரியமேனி.

அடுத்திவரலுவமை.

திரைகிளர்ந்தவழி வெண்மையுடைமையின் 'திரைபாடவீந்த' என்றார்.

'மழையிருஞ்சூல்' என்பதனை மேல் † 'தாமரைப்பொகுட்டு' என்றது
 போலக்கொள்க.

* "திரைபாடவீந்த" என்பது, அவிதல் குறைதலென்பதற்கு மேற்
 கோள்; (சீவக. 289-ந.)

† "உள்ளூர்-ஊர்நடு; முன்பின்னாகத்தொக்க ஆறும் வேற்றுமைத்
 தொகை;...இவ்வுரையாசிரியர், வடநூன்மரபும் வடநூலை மொழிபெயர்த்
 துச் செய்த வீரசோழியமுதலிய பின்னாலுங்கண்டு இவ்வாறுரைத்தார்
 போலுமென்க; பரிபாட்டினுள், 'மழையிருஞ்சூல்' என்பதனை முன்பின்னா
 கத்தொக்க இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை யென்றார், இவ்வுரையாசிரி
 யர்; ஆகையால் அவர்கருத்து எம்மனோர்க்கு அறிதலரிதென்க" திருக்குறள்
 நுண்போநண்மலை, உகக; (செந்தமிழ், எ-ஆம் தொகுதி அக-ஆம் பக்கம்.)

‡ பரிபாடல், ங - வரி ௯௪.

மாஅ மெய்யொடு முரணிய வுடுக்கையை

நோன ருயிரொடு முரணிய நேமியை

க0 செயிர்தீர் செங்கட் செல்வ ¹நிற் புகழ்ப்

புகைந்த நெஞ்சிற் புலர்ந்த சாந்திற்

பிருங்க லாதன் பலபல பிணிபட

வலந்துழி, மலர்ந்த நோய்கூர் கூம்பிய நடுக்கத்

தலர்ந்த புகழோன் ருதை யாகலி

கரு னிகழ்வோன், இகழா நெஞ்சின னாகநீ யிகழா

நன்றா ²நட்டவவ னன்மார்பு முயங்கி

யொன்றா நட்டவ னுறுவரை மார்பிற்

படிமதஞ் சாம்ப வொதுங்கி

யின்ன லின்னரொ டிடிமுர சியம்ப

உ0 ³வெடிபடா வெடிதூட் டடியொடு

தடிதடி பலபட ⁴வகிர்வாய்த்த வுகிரினே

⁵புருவத்துக் கருவல் ⁶கந்தத்தாற்

ருங்கியிவ் வுலகந் தந்தடிப் படுத்ததை நடுவ்

னோங்கிய பலர்புகழ் குன்றினோ டொக்கும்

அ. முரணுதல் - பொன்னிறத்ததாய் மாறுகோடல்.

க0. செயிர்தீர்செங்கண் - கோபத்தாலன்றி இயல்பாகவேசிவந்தகண்.

க0 - உக. பிருங்கலாதன் நின்னைப் புகழ்தலாலே இரணியன் சினத்தி யார் புகைந்த நெஞ்சொடும் புலர்ந்த சாந்தொடும் அவன் பலபல பிணி கள்படப் பிணித்தவழி அம்மிக்க நோயால் ஒடுங்குதற்குக் காரணமான நடுக்கத்தையுடைய அப்பிருங்கலாதன் தன் தாதையாகலின் அவ்விசுழப்படு வோனை இகழாத நெஞ்சினனாக, நீ அவனை இகழ்ந்து தனக்கு நன்றாகநட்ட அப்பிருங்கலாதன் வருந்தாமல் அவன்நெஞ்சிற்பொருந்தி நின்னோடு ஒன்றாக வரங்கொண்ட இரணியனது உறுவரைபோலும் மார்பிற் பகைவலி கெடச் சென்று தூன்பத்தைக்காட்டும் உற்பாதங்களோடு பொருந்தி அவன்இடி முரசுஒலிப்ப நீ புறப்படுதலால் வெடித்து ஒடிந்த தூணின் பிளப்போ டொத்த நின்னூல் தடியப்பட்ட ஊன் தடி பலபடவகிர்தல்வாய்த்தவுகிரினே. மார்பின் (க) வகிர்த (உக) லென இயையும்.

* படி யென்பது பாகதச்சிதைவு. ஒருகாலத்தே இரண்டு தடியும்வீழ்ந் தனவென விரைவு கூறியவாறு.

உஉ - ச. முன் வெள்ளத்தழந்தினகாலத்து வராகமாய்க் கருமையை

* “படிமதஞ்சாய்த்தோய்” என்பர் பின்னும்; அடி சள.

(பி-ம்.)— ¹நிற்புகழ்ப். ²நட்டவன்வண்ணமார்பு. ³வெடிபட.

⁴ வகிர்தல் வாய்த்த. ⁵புருவத்து. ⁶ கந்தரத்தாற்.

உரு நின், *வெம்மையும் விளக்கமு ஞாயிற்றுள
 நின், தண்மையுஞ் சாயலுந் திங்களுள
 நின், சுரத்தலும் வண்மையு மாரியுள
 நின், புரத்தலு நோன்மையு ஞாலத்துள
 நின், நாற்றமும் வண்மையும் †பூவையுள
 ௩௦ நின், தோற்றமு மகலமு நீரினுள
 நின், உருவமு மொலியுமா காயத்துள
 நின், வருதலு மொடுக்கமு மருத்தினுள

யும் வண்மையையுமுடைய கழுத்தாற்றாங்கி இவ்வுலகத்தை அவ்வெள்ளத்தி
 னின்றும் எடுத்துத் திருத்தியதொழில் மேருவின் தொழிலோடொக்கும்.

உரு. ஞாயிற்றுள - ஞாயிற்றின்கண்ணே காணப்படாநின்றன.

வருகின்றவற்றையும் இவ்வாறு உரைக்க.

உக. சாயல் - மென்மை; திங்களின்கண்ணேயுள.

உரு - சு. வெம்மை தண்மையென்றது பகைவர்மாட்டு வெகுளுதலே
 யும் அன்பர்மாட்டு அருளுதலையும்.

உஎ. சுரத்தல் - கொடுக்கக் கொடுக்கப் பொருள்வளர்தல். வண்மை-
 கொடை.

உஅ. புரத்தல் - தாங்குதல். நோன்மை-பொறை.

உக. பூவை - பூவைப்பூ.

௩௦. தோற்றம் - வெளிப்படுதல். அகலம் - பெருமை.

நாராயணனென்னுந்திருநாமம் நீரின்கட் காணப்படுதலாகிய இக்
 காரணம்பற்றி வந்தது.

௩௧. உருவம் - ஞானக்கண்ணுற் காணப்படும் உருவம். ஒலி - சொல்;
 ஆகாயத்துளவென்றார், அதன் பண்பாகலின்.

௩௨. வருதல் - அவதாரீத்தல். ஒடுக்கம் - மீண்டு சென்றடங்குதல்.
 மருத்து - காற்று.

* “ ஈண்டுநீர் மிசைத்தோன்றி யிருள்கீக்குஞ் சுடரேபோல், வேண்டா
 தார் நெஞ்சுட்க வெருவந்த கொடுமையு, நீண்டுதோன் றுயர்குடை நிழ
 லெனச் சேர்ந்தார்க்குக், காண்டகு மதியென்னக் கதிர்விடு தண்மையும்”
 (தூ. க௦௦); “ ஞாயி தனையெனின் பகைவர்க்குத், திங்களனையெ யெம்ம
 னோர்க்கே” (புறநா. ௩௬.)

† பூவையிலையென்னுந் துறை ஈண்டு அறியற்பாலது.

அதனால், இவ்வு முவ்வு மவ்வும் பிறவு

மேம மார்ந்த ¹நிற் பிரிந்து

௩௫ மேவல் சான்றன வெல்லாஞ்

சேவலோங் குயர்கொடி யோயே

சேவலோங் குயர்கொடி

நின்னென் றுயர்கொடி பனை

நின்னென் றுயர்கொடி நாஞ்சி

௪௦ னின்னென் *றுயர்கொடி யானை

நின், ²ஒன்றா வுயர்கொடி யொன்றின்று

விடமுடை யரவினுட ³லுயிருருங் குவணம்

அவன், மடிமேல் வலந்தது பாம்பு

௩௩ - ௫. இவையும் உவையும் அவையும் பிறவுமாய் நின்கணின்று பிரிந்து நின்னால் ஏமமுற்றனவெல்லாம் பின்னும் நின்னென் மேவலமைந்தன.

என்றது, உலகுயிர்களின் தோற்றமும் நிலைபேறும் ஒடுக்கமும் நின் கண்ணவென்றவாறும்.

† இவை யென்றது நணியவற்றை; உவை யென்றது அவற்றிற்சேய வற்றை; அவை யென்றது அவற்றினும் சேயவற்றை; பிறவென்றது காணப்படாதவற்றை.

௩௪ - ௪௨. சேவலோங்கு உயர்கொடியையுடைய நீளனுயர்கொடி ஒன்று பனை. இவ்வண்ணம் பலகொடியுளவேனும் நின் ¹ஒன்றாக உயர்ந்த கொடியை அக்கொடிகள் ஒன்றுதலின்று; தன்.....ம் பாம்பின் விடத்தை யும் உடலையும் உயிரையும் உண்ணும் உவணமாதலால்.

௪௧. ஒன்றாதல் - முதலாதல், ஒன்றுதல் - ஒத்தல்.

௪௩, இன்னும் அது கடவுட்கொடியென்பதுதோன்ற 'அவன்' என்ற உயர்திணையாற் கூறினார்; செய்யுளாகலிற் ³சுட்டிப்பெயர் முற்கூறப்பட்டது.

* “பணைமிசை யெழில்வேழ வேந்திய...ஒருவனை” (பரி. க.)

† “அஅவனும் இஇவனும் உஉவனுங் கூடியக்கால், எஎவனை வெல்லா நிகல்” (யா-வி. சூ. ஏ. மேற்); “இங்கிவ ரிங்கிவ ரங்கவ ரங்கவ ருங்குவ ருங்குவரே”, “இந்நிரை யிந்நிரை யந்நிரை யந்நிரை யுந்நிரை யுந்நிரையே” (திருவாலவாய். ௩௧ : ௨௫, ௨௬.)

‡ புறப்போருள் வேண்பாமாலை, பாடாண். செய். ௩௪.

§ தோல். கிளவி. ௩௧ - ஆம் சூத்திரம் இதற்குவிதி.

(பி-ம்.)— ¹நிற்பிரிந்த. ²ஒன்றுயர்கொடி. ³உயிர்நுங்குவணம்.

பாம்புதொடி பாம்பு முடிமேலனை
 சரு பாம்புபூண் பாம்பு தலைமேலது
 பாம்புசிறை தலையனை
 பாம்பு, படிமதஞ் சாய்த்தோய் பசும்பூணவை
 கொடிமே லிருந்தவன் ருக்கிரை யதுபாம்பு
 கடுநவை யணங்குங் கடுப்பு நல்கலுங்
 ௫௦ கொடுமையுஞ் செம்மையும் வெம்மையுந் தண்மையு
 முள்வழி யுடையை யில்வழி யிலையே
 போற்று ருயிரினும் போற்றாந் ருயிரினு
 மாற்றே மாற்ற லிலையே நினக்கு
 மாற்றே ரும்மிலர் கேளிரு மிலரெனும்

சா. வயிற்றின்மேல் உதரபந்தமாய் வலந்தது.

* “படியை மடியகத் திட்டான்” என்புழியும் வயிறு மடியெனப் பட்டது.

சச. முடிமேலனை - கண்ணிகள்.

சரு. பூண் - கழுத்திழ்ந்பது. தலைமேலது - சூட்டு.

சசு. சிறகுகளின் தலையிடத்தன.

விகாரத்தால் ஒற்றுக் குறைந்தது.

சஎ. பகைவர் மதங்கெடுத்தோய்! பசும்பூணவை-பொன்னிறத்தவை.

சஅ. தாக்கிரை - எறிந்தெடுக்கும் இரை.

இதனாற் கருடனுக்கு அறனுடைமையும் மறனுடைமையும் கூறப்பட்டன.

சக - ருச. †கடுநவையுண்டாக வருத்தும் வெகுளியும் அருளும் கோட்டமும் செப்பமுமாகிய இவை மறமும் அறமும் உடையாரிடத்து உடையையாய் இல்லாரிடத்து இல்லாயாயிருத்தலல்லது மாற்றருயிரின்கண்ணும் கேளிருயிரின்கண்ணும் அதனை மாற்றுதற்றொழிலும் அதற்கு ஏமஞ்செய்தற்றொழிலுமுடையையல்லை; நினக்கு மாற்றேரும் கேளிரும் இலராதலான்.

என்றது, குற்றமாகிய மறமுடையாரிடத்து வெகுளியும் கோட்டமுமுடையையாய் அஃது இல்லாரிடத்து இல்லையாதலும், குணமாகிய அறமுடையாரிடத்து அருளும் செம்மையுமுடையையாய் அஃதில்லாரிடத்து இல்லையாதலுமல்லது நினக்குப் பகையாயினுருயிரின்கண் அதனை மாற்

* நான்மணிக்கடிகை, கடவுள்வாழ்த்து.

†: கடுநவை - கடியகுற்றம்; (கலி. கஉ.)

௫௫ வேற்றுமை யின்றது †போற்றுநர்ப் பெறினே
 மனக்கோணினக்கென வடிவுவே நிலையே
 கோளிரு ளிருக்கை யாய்மணி மேனி
 *நக்கலர் துழாஅய் நாறிணர்க் கண்ணியை
 பொன்னிற் றேன்றிய புனைமறு மார்பு
 ௬௦ நின்னிற் றேன்றிய நிரையிதழ்த் தாமஹோ
 யன்ன நாட்டத் தளப்பரியவை

றுதற்றெழிலும் நினக்குக் கேளிராயினாயிரின்கண் அதற்கு ஏமஞ்செய்
 தற்றெழிலும் உடையையல்லை; †அவ்விருதிமத்தாரும் நினக்கு இன்மை
 யானென்றவாறு.

௫௫. இவ்வாற்றான் இருதிமத்தாரும் நினக்கு இலரென்றாலும் முன்
 ‘உள்வழி யுடைய’, ‘இல்வழியிலை’ (௫௬) என்ற அதனோடு வேறுபாடின்று,
 அஃது உணர்வாரைப்பெறின.

என்றது, உயிர்களது இயல்பால் நினக்குப் பகையும், நட்பும் உளபோ
 லத் தோன்றுவதல்லது நின் இயல்பான் அவை உளவல்லவென்றவாரும்.

௫௬. †அன்பர் மனத்திற் கொண்டனவன்றி நினக்கென வேறு வடிவு
 உடையையல்லை.

௫௭ - அ. கண்ணைக் கொள்ளுதலையுடைய இருட்கு இடமாய நீலமணி
 போலும் மேனிக்கட் பிணிவிட்டலாந்த துழாயது நாறிணராற்றெடுத்த
 கண்ணியையுடைய.

௫௮. நிமத்தாத் பொன்போலத் தோன்றிய புகழ்ப்படும் மறுவை
 யுடைய மார்பு !

§ திருமதளாதலால், ‘புனைமறு’ என்றார்.

௬௦ - ௬௧. நின் உந்தியிற்றேன்றிய தாமரைபோலும் நாட்டத்தை
 யுடையையாய் அளத்தற்கரியை;

* “கமழ்குரத்துழாஅ, யலங்கற்செல்வன்” (பதிற். நக.)

† “வேண்டுதல் வேண்டாமை யிலான்” (திருக்குறள், ச.)

‡ இந்நூல், ஈ-ஆம் பாடலின் ௩௬ - ௪௩ ஆம் அடிகளின் உரையைப்
 பார்க்க. “பேசுவா ரெவ்வளவு பேசுவ ரவ்வளவே, வாசமலர்த்துழாய்
 மாலையான் - மேசுடைய, சக்கரத்தான் சங்கினான் சார்ங்கத்தான் பொங்
 கரவ, வக்கரனைக் கொன்றான் வடிவு” (திவ். முன்றூந்திருவந்தாதி, உக.)

§ “திருமறுமார்பு” என்பதற்குத் திருவாகிய மறுவையணிந்த மார்
 பென்று இப்படியே பொருளுெழுதினர் (பெரும்பாண், உக-௩.)

(பி-ம்.)—1 போற்றினர்.

நின்னிற் சிறந்த நின்றா ளிணையவை
 நின்னிற் சிறந்த நிறைகட வுளவை
 யன்னோ ரல்ல வேறு முளவவை
 சுரு நின்னோ ரன்னோ *ரந்தண ரருமறை
 யழல்புரை குழைகொழு நிழறரும் பலசினே
 யாலமுங் கடம்பு நல்யாற்று நடுவுங்
 கால்வழக் கறுநிலைக் குன்றமும் பிறவு
 மவ்வவை மேய வேறுவேறு பெயரோ
 எ0 யெவ்வயி னோயு நீயேநின் னார்வலர்
 தொழுதகை யமைதியி னமர்ந்தோயு நீயே

சுஉ. வீடளிக்கும்கால் நின்னிணுஞ்சிறந்த நின் தாளிணையையுடையை ;

சுங. நின்கட்சிறந்த நிறைந்த கடவுட்டன்மையையுடையை ;

சுக - ங. அகரங்கள் இசைநிறையும் இடைச்சொல்.

சுச - ரு. அத்தன்மையவல்லாத இயல்புகள் நினக்கு வேறுமுள ;
 அவை நின்னையொத்த தெய்வமுனிகளுணரும் உபரிடப்பொருள் ; யாம்
 உணர்வனவல்லவென்றவாறு.

சுரு. 'அன்ன' எனற்பாலது 'அன்' எனக்குறைந்து நின்றது. 'ஓர்'
 இரண்டும் அசைநிலை. அருமறை, ஆகுபெயர்.

சுசு - எ0. அழல்புரை குழையையும் நிழலைத்தரும் சினையையுமுடைய
 † ஆலும் கடம்பும் யாற்றிடைக்குறையும் குன்றும் பிறவுமாகிய அவ்விடங்
 களைப் பொருந்திய பலதெய்வங்களாக வகுத்துச்சொல்லப்படும் பெயரை
 யுடையோய்!

சுஅ. காற்றும் வழங்காத திணிந்த நிலைமையையுடைய சூன் றமென்க.

எ0 - எக. நின் அன்பர் தொழுத கையினது தாழ்ச்சிக்கண் அகப்பட்
 டோயும் நீ.

* “ அந்தணாரருமை” (பரி. க. உ; இறை சூ. க.)

† “ தன்னோ ரன்னோர்க்குத் தான்பயப் படுதலும்” (ஆத்திரையன்
 போரீசிரியன் பொதுப்பாயிரம்) என்பதிலும் ஓர் அசைநிலையாய் அமைந்
 திருத்தல் காண்க.

‡ “ துறையு மாலமுந் தொல்வலி மராஅமு, முறையுளி பரர்அய் ”,
 “ஆலும் கடம்பு மணிமார்” (கலி. ௧0௧, ௧0௬); “கடவுளாலத்து” (நற்.
 ௩௪௩; புறநா. ௧௯௬); “புதுப்பூங்கடம்பும்” (முருகு. ௨௨௫) என்பவற்றா
 லும் ஆல் முதலியவற்றில் தெய்வமுறைதல் அறியப்படும்.

யவரவ் ரேவ லாளனு நீயே

யவரவர் செய்பொருட் *கரணமு நீயே.

கடவுள் வாழ்த்து.

கடுவனிளவெயினனார் பாட்டு.

பெட்டனாகனரிசை.

பண்ணுப் பாலையாழ்.

எஉ. நினைத்தன முடித்தலான், அவரவர் ஏவல் செய்வானும் நீ.

எங. அவரவர் செய்த பொருள்கட்குக் காவலும் நீ.

செய்பொருளாவன: அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்பன.

எ0 - எங. ஏகாரம் நான்கும் ஈற்றசை.

(ச.)

* திருச்சுந்தவிருத்தம் ஈக ஆவதில் “வரந்தர மிடுக்கிலாததேவரை, யாணமென் மடைந்து வாழு மாதர்காள்” என புழிக் காவலென்னும் பொருளில் ஆணமென்பது எதுகையில் வந்திருத்தலால், இங்கே ‘ஆணமு நீயே’ எனப்பாடங்கொள்ளுதலும் பொருந்தும்.

ஜீந்தாம் பாடல்.

சேவ்வேள்.

*பாயிரும் பனிக்கடல் †பார்துகள் படப்புக்குச்.

‡சேயுயர் பிணிமுக மூர்ந்தம ருழக்கித்

(ஜீந்தாம் பாடலுரை.)

க. பரந்த கரிய குளிர்ச்சியையுடைய கடலை இடையிற்பாறைகள் பிதிர்ந்து துகள்படப்புக்கு.

உ. சேயுயர் - மிக உயர்ந்த, §பிணிமுகம் - முருகம்குறித்தாகியயானை.

* “இறைவன் உமையை வதுவைசெய்துகொண்டநாளிலே இந்திரன் சென்று நீ புணர்ச்சி தவிரவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ள அவனும் அதற்கு உடம்பட்டு அது தப்பாதுகிப் புணர்ச்சிதவிர்ந்து கருப்பத்தை இந்திரன்கையிற் கொடுப்ப அதனை இருடிகளுணர்ந்து அவன்பக்கனின் றும் வாங்கித் தம்க்குத்தரித்தல் அரிதாகையினாலே இறைவன்கூறுகிய முத்திக்கட்பெய்து அதனைத் தம் மனைவியர் கையிற் கொடுப்ப அருந்ததி யொழிந்த அறுவரும் வாங்கிக்கொண்டு விழுங்கிச் சூன்முதிர்ந்து சரவணப் பொய்கையிற் பதுமப்பாயலிலே பயந்தாராக, ஆறு கூறாகி வளர்கின்ற காலத்து இந்திரன் தான் இருடிகளுக்குக் கொடுத்த நிலையை மறந்து ஆண்டு வந்து வச்சிரத்தான் எறிய அவ்வாறு வடிவுமொன்றாய் அவனுடனே பொருது அவனைக் கெடுத்துப் பின் சூரபன்மாவைக் கொல்லுதற்கு அவ் வடிவம் ஆறுகிய வேறுபட்ட கூற்றாலே மண்டிச்சென்றதென்று புராணம் கூறிற்று. இதனை, ‘பாயிரும் பனிக்கடல்’ என்னும் பரிபாடற் பாட்டா னுணர்க” என்பதும், “அங்ஙனம் அங்கியின்கணிட்டுச் சத்தி குறைந்த கருப்பத்தை முனிவரெழுவரும் வாங்கித் தம்மனைவியர்க்குக் கொடுப்ப அருந்ததியொழிந்தோர் விழுங்கிச் சூன்முதிர்ந்து சரவணப்பொய்கையிற் பதுமப்பாயலிலேபெற ஆறு வடிவாக வளர்ந்தமை கூறிற்று..... இது பரி பாடலிற் ‘பாயிரும் பனிக்கடல்’ என்னும் பாட்டானுணர்க” என்பதும் தீந முருகாற்றுப்படையிலே ௫௮, ௨௫௫ - ஆம் அடிகளின் விசேடவுரை; ந.

† “பார் - வன்னிலம்; முருகாற்றுப்படையுள், ‘பார்முதிர் பனிக் கடல்’ என்பதுமது; பரிபாட்டுள், ‘பார்துகள்பட’ என்பதுமது; அதனை இக்காலத்தார் சில்லந்தட்டிற்மென்பர்” என்பது தீருக்குறள்நுண்பொருண் மாலை, ௧௦௬௮; (சேந்தமிழ், ௯ - ஆம் தொகுதி, பக்கம்-௫௪௬.)

‡ இவ்வடி, “பொடித்தரும்பாத” என்னும் கல்லாடச் செய்யுளில், ‘பிணிமுக மஞ்ஞை’ என்பதற்கு மேற்கோள்; (மயிலேறும்.)

§ “பிணிமுக ஐர்தி யொண்செய் யோனும்” (புறநா. ௫௬); “ஓடாப் பூட்கைப் பிணிமுகம் வாழ்த்தி” (முருகு. ௨௪௭.)

தீயழ னுவைப்பத் திரியவிட் டெறிந்து

நேயுடை 1துடங்குசூர் மாமுத தடிந்து

ரு வென்றியின் மக்களு ளொருமையொடு பெயரிய
கொன்றுண லஞ்சாக் 2கொடுவினைக் கொ஁ற்கை

மாய 3வவுணர் மருங்கறத் தபுத்தவே

*னாவலர் தண்பொழில் வடபொழி லாயுடைக்

குருகொடு பெயர்பெற்ற மால்வரை 4யுடைத்து

க0 மலையாற்றுப் படுத்த மூவிரு கயந்தலை

௩ - ச. தீயின்கொழுந்து ஒலிப்பத் திரித்துவிட்டெறியப்பட்டு அச்சத் தையுடையனாதலால் நடுங்குகின்ற சூர்மாவினது முதலையறுத்து.

திரித்தென்பது திரியவெனத் திரிந்துநின்றது. விட்டெறிந்தெனச் செயப்படுபொருள் வினைமுதல்போலக் கூறப்பட்டது.

மாவென்னும் பெயரொப்புமைபற்றி 'முததடிந்து' என்றார்.

ரு - ஏ. வென்றியுடைமையாற் புண்ணியசனம் பாவசனமென்று இரு கூறாயமக்களுட் புண்ணியசனமென ஒருகூற்றற்பெயர்பெற்ற அவுணர்.

அ஁து அவர்க்குப் பெயர்மாத்திரமேயென்றற்குக் கொன்றுணலான் வரும் பாவத்திற்கு அஞ்சாதவென்றார்.

தீவினையினையும் கொல்லப்படும் தகைமையினையுமுடைய மாயத்தை வல்ல அவுணரென்க.

அவரைக்கிளையறக்கொன்றவேலால்.

விட்டெறிந்து (௩) தடிந்து (ச) தபுத்தவேல் (எ) என்க.

அ - க0. நாவலர்தீவினுள் வடகூற்றிற் கௌஞ்சமென்னும் மால்வரையைத் துளைத்து அத்நைவழிப்படுத்தின ஆறு மென்றலையினையுடையாய்;

ஈண்டுக் குருகென்றது அன்றிலை. அதற்கு வடமொழிப்பெயர் அது வாதலின், 'குருகொடு பெயர்பெற்ற மால்வரை' என்றார். வழிப்படுத்துதல் - வழிக்கண் ரிகழும் இயக்கத்தனத அதன்கண் ரிகழ்வித்தல். குழவிப் பருவத்து இவ்வீரமெல்லாம் செய்தாயென்னுங் கருத்தால், 'கயந்தலை' என்றார்.

* "பொருப்புளவன்வேண்டி" என்னும் கல்லாடச்செய்யுளில், 'குருகு பெயர்க்குள் மத்துடல்பகவெறிந்த, நெடுவேற்கடவுட்கு' என்பதன் விசேடவுரையில், 'நாவலந்தண்...உடைத்து' என்னும்பகுதி மேற்கோள்; (மயிலேறும்.)

(பி - ம்.)— 1நுணங்குசூர். 2கொதிவினை, 3வல்லவுணர். 4உடைத்தம்மலை.

மூவிரு கயந்தலை முந்நான்கு முழவுத்தோண்
 ஞாயிற்றேர் ¹நிறத்தகை நளினத்துப் பிறவியை
 காஅய் *கடவுள் சேளய் செவ்வேள்
 சால்வ தலைவவெனப் பேள விழவினுள்
 கரு வேல னேத்தும் வெறியு முளவே
 யவை, வாயு மல்ல பொய்யு மல்ல
 நீயே ²வரம்பிற்றிவ் வுலக மாதலிற்
 சிறப்போய் சிறப்பின்றிப் பெயர்குவை
 சிறப்பினு ³ஞாயர்பாகலும்
 உ0 பிறப்பினு ⁴ளிழிபாகலு
 மேனோர்நின் வலத்தினதே

ஊர்ந்து (உ) புக்கு (க) உழக்கி (உ) உடைத்து (க) ஆற்றுப்படுத்த
 வெனக் கூட்டுக்.

கக. † கயந்தலையென்பது பண்புத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்
 மொழித்தொகை; அஃது ஈண்டு ஆகுபெயராய் அண்மைவிளி ஏற்றுநின்றது.

கக - உ. மூவிருகயந்தலையுடனும் முந்நான்கு முழவுத்தோளுடனும்
 ஞாயிற்றின் எழுச்சிபோலும் நிறவழகுடனும் தாமரைப்பூவின் கட்டிற்
 பிறப்பையுடைய.

கங. உலகத்தை அழிக்கும் கடவுட்கு மகனே!

கச. சால்வ - சால்பினையுடையாய்!

கச - ரு. நீவெளிப்படுதலிற் கண்டார்க்கு அச்சஞ்செய்யும் வெறி
 யாட்டு விழவினுள் வேலன்கண்டு இவ்வாறு சொல்லி ஏத்தும் வெறிப்
 பாட்டுமுள.

கரு. வெறி, ஈண்டு ஆகுபெயர்.

கசு - உக. இவ்வுலகிற்கெல்லாம் தலைவன் நீயேயாகலான் அவ்வி
 டத்து அவன்கண்டு ஏத்துகின்ற அப்பாட்டுக்கள் மெய்யுமல்ல; ஆயினும் நீ
 வெளிப்படுதலான் அவை பொய்யுமல்ல; அவற்றுள் ஒன்றாயவழி அத்தலை

* “கடவுட் புதல்வ” எனக்கொண்டு அதற்கு இலக்கணமுமெழுதுவர்;
 (முருகு. உருசு - ரு.)

† “பெருவலி - பெருவலியையுடையன; பண்புத்தொகைப்புறத்து
 வந்த ஆகுபெயரென்னது ஆகுபெயரென்றார்; ‘பாயிரும் பனிக்கடல்’
 என்னும் பரிபாட்டினுள், கயந்தலைக்குப் பண்புத்தொகைப்புறத்து வந்த
 அன்மொழி; ஈண்டு ஆகுபெயரென்றார் இவ்வுரையாசிரியர்” என்பது,
 திருக்குறள் நுண்பொருண்மாலே, ஈஅ0; (செந்தமிழ், தொ. எ; பக். ௩௨௪.)

(பி - ம்.)— ¹நிறத்ததை. ²வரம்பிற்றுலகம். ³உயர்வு. ⁴இழிவு.

- யாதி ய்ந்தண னறிந்து ¹பரி கொளுவ
வேத மாயுண் வையத்தே ஞர்ந்து
நாக நாணு மலைவில் லாக
- உரு மூவகை, ஆரெயி லோரழ லம்பின் முளிய
மாதிர மழலவெய் தமரர் வேள்விப்
பாக முண்ட பைங்கட் பார்ப்பா
னுமையொடு புணர்ந்த காம வதுவையு
ளமையாப் புணர்ச்சி ²யமைய நெற்றி
- ௩௦ யிமையா நாட்டத் தொருவரங் கொண்டு
விலங்கென விண்ணோர் வேள்வி முதல்வன்
விரிகுதிர் மணிப்பூ ணவற்குத்தா னீத்த
தரிதென ³மாற்றான் வாய்மைய னாதலி
னெரிகனன் றானாக் குடாரி ⁴கொண் டவனுருவு
- ௩௫ திரித்திட் டோனில் வுலகேழு மருளக்
⁵ கருப்பெற்றுக் கொண்டோர் கழிந்தசே யாக்கை
நொசிப்பி னேழுறு முனிவர் நனியுணர்ந்து

மைச் சிறப்பினையுடைய நீ அச்சிறப்பின்று ஒழிசுவை ; நின்னையொழிந்
தார் நல்வினையாற் சிறப்புடைய உயர்பிறப்பினராதலும் தீவினையால் இழி
பிறப்பினராதலுமாகிய இது நின்னாணைக்கண்ணது ; ஆதலின், அச்சிறப்பு
நினக்கு ஒருகாலும் ஒழியாது ; அதனால் அவற்றுள் ஒன்றாகாது.

உஉ - ௫௪. நான்முகனாகிய பாகன் கொளுவுமாதறிந்து செலவினைக்
கொளுவ வேதங்களாகிய குதிரை ஸ்ரீண்ட ஸூரியாகிய தேரையேறி வாசகி
நாணாக *இமயம் வில்லாக வெள்ளி பொன் இரும்பென்னும் மூவகை
யையுமுடைய அரிய மதில்கள் ஒரு தீயாகிய அம்மாடே வேவ அவற்றைத்
திசைகள் வெதும்ப எய்து அமரர்க்குச் செய்யும் வேள்விக்கள் அவிப்
பாகத்தை யுண்ட கோபத்தாற் பசிய கண்ணையுடைய ஈசன் உமையோடு
புணர்ந்து காமத்தை ஸுகர்க்கு வதுவைநாளிப்பகன் அமையாத புணர்ச்
சியை ஒருகாலத்து அகமந்தானாக ; நெற்றிக்கண் இமையாநாட்டத்தை
யுடைய அவன்பக்கவிலே இந்நிரன் ஒரு வரத்தைக்கொண்டு 'இந்தப்
புணர்ச்சியாற்றோன்றிய கருவை அழிப்பாயாக' என மழுப்படையைத் தரித்
தவன் வாய்மையனாதலின், அவ்விந்நிரனுக்குத் தான் கொடுத்தவரத்தைச்
செய்தற்கு அரிதென மாற்றாதே ஆவ்வுலகேழும் தன் மெய்ம்மையை வியக்க

* "இமையவில் வாங்கிய வீரஞ்சடையந்தணன்" (கலி. ௩௮.)

(பி-ம்.)— ¹பரிக்கொளுவ. ²அமைக்க. ³மாற்றதுவாய்மையதனால்.
⁴கொண்டதன், கொண்டதைத். ⁵கருவேற்று.

வசித்ததைக் கண்ட மாக மாதவர்
 மனைவியர் நிறைவயின் வசிதடி சமைப்பிற்
 ௪0 சாலார் தானே 1தரிக்கென வவரவி
 யுடன்பெய் தோரே யழல்வேட் டவ்வவித்
 2 தடவு நிமிர் முத்தீப் பேணியமன் னெச்சில்
 வடவயின் 4விளங்கா லுறையெழு மகளிருட்
 *கடவு ளொருமீன் சாலினி யொழிய
 ௪௫ வறுவர் மற்றையோரு மநிலை யயின்றனர்
 மறுவறு கற்பின் மாதவர் மனைவியர்
 நிறைவயின் வழாஅது நிற்கு லினரே
 நிவந்தோங் கிமயத்து 1நீலப்பைஞ் சுனைப்
 பயந்தோ ரென்ப பதுமத்துப் பாயற்

அதனுருவைப் பலகண்டமாகச் சேதித்தான்; அங்ஙனம் சேதித்தலாற் கழிந்த சேயாக்கையாதற்கு உரியகருவை இஃது, அமரர் சேனைக்குத் தலைவனாம் எனச்சமாதியானுணர்ந்து (?) இந்நிரனுக்கிரதம் வாராமைகூறி அவன் பக்கலிலே 5பெற்றுக்கொண்டுபோன தெய்வமுனிவர்களெழுவரும் இதை வன் கண்டமாக வசித்ததாகிய வசிதடியை நம்மனைவியர் தரித்துச் சமை விப்பாராயின் நிறைவயிற்சாலார்; அதனால் அங்கியாகியதானே தரிக்கவென வெண்ணி, அம்மாதவர் அழலவேட்டு அதன்கண் அவியுடனே பெய்தார்; பெய்ய, அவ்வவியோடு குண்டங்களில் நிமிர்ந்த முத்தீக்கொள்ளுதலால், புரோடாசமாகிய அதனை வானத்து வடவயினுறைகின்ற மகளிரெழுவருட் கடவுட்கற்பிணையுடைய ஒரு மீனாகிய அருந்ததியொழிய விளங்குகின்றகார்த் திகையாகிய அறுவரும் அப்பொழுதே அயின்றார்; அயின்றும் தீம் கணவர் வேண்ட அயின்ற புரோடாசமாதலால் மறுவற்ற கற்பிணையுடைய அம்மாத வர்மனைவியர் நிறையுடைமையின்காதே நின்னைச் சூழ்கொண்டார் கொண்டு பின் இமயத்துச் சரவணமென்னுஞ்சுனையில் தாமரைப்பூவாகிய பாயற்கண்ணே ஒருங்கு பெற்றாரென்று பெளராணிகர் சொல்லுவர்; முருகா!

* 'கடவுளொரு மீன்...அயின்மனர்' என்னும் பகுதி, (தோல். கிளவி. கு. ௪௯ - ௪.) மேற்கோள்; 'கடவுளொருமீன்...பதுமத்துப்பாயல்' என்னும் பகுதி, "பாய்திரை யுடுத்த" என்னும் கல்லாடச்செய்யுளில், 'இமயம்பூத்த சுனைமாண் டொட்டி, லறிவிற் தங்கி...வைத்தோய்' என்னும் பகுதிக்கு மேற்கோள்; (மயிலேறும்.)

† "மெடும்பெருஞ் சிமையத்து நீலப் பைஞ்சுனை" (முருகு. ௨௫௩.)

(பி-ம்).— 1தரிக்கெனவையுடன்பெய்தோர், 2தடவுநிறை. 3மனைச் சில், மாணெச்சில், 4விளங்கின்றால். 5ஏற்றுக்கொண்டு,

- ரு0 *பெரும்பெயர் முருகநிற் பயந்த ஞான்றே
யரிதமர் சிறப்பி னமர்¹ செல்வ
னெரியுமிழ் வச்சிரங்கொண் டுகந்துவந் தெறிந்தென
வறுவேறு துணியு² மறுவ ராகி
யொருவனை வாழி யோங்குவிறற் சேள
- ருரு யாரா வுடம்பினீ யமர்ந்துவினை யாடிய
†³ போரால் வறுங்கைக்குப் புரந்தர னுடைய
‡வல்லலி லனலன் றன்மெய்யிற் பிரித்துச்
செல்வ வாரணங் கொடுத்தோன் வானத்து
வளங்கெழு செல்வன்றன் மெய்யிற்⁴ பிரித்துத்
- க00 திகழ்பொறிப் பீலி யணிமயில் கொடுத்தோன்
றிருந்துகோன் ஞமன்றன் மெய்யிற் பிரிவித்
திருங்கண்⁵ வெளியாட் டெழின்மறி கொடுத்தோ

அவ்வாறு நின்னைப்பெற்ற அன்றே இந்திரன் இகன் மிகுதியான் முனிவர்க்கு
த்தான் கொடுத்த வோற்றைக்கடந்து வந்து வச்சிரத்தைக்கொண்டெறிந்
தானாக, முன் அறுவேறுகிய துணியும் அறுவராய்ப் பின்னும் ஒருவனாயின;

ந0. நாட்டத்தையுடையவனை ஆகுபெயரால் 'நாட்டம்' என்றார்.

நக. வேள்விகளைச் செய்த விண்ணோர் முதல்வனென்க.

ந ஏ. மனத்தினை ஒன்றாக்கி நுண்ணியதாகக்காண்டலாதலிற் சமாதி
'நொசிப்பு' எனப்பட்டது.

சந. § ஆலென்னும் பெயர், ஆலெனக்குறைந்து நின்றது.

சஅ. நீலப்பூக்கையுடைய பசிய சனை.

ருரு - ஏ0. குழவிப்பருவத்தையாகலான் வளரா உடம்பினையுடைய நீ
மேலிவினையாடிய போரிடாகண் வறுங்கைக்கு இந்திரன் உடைதலால் இவ்
வாற்றலுடைய இவனை இனி நம் சேனைக்குத் தலைவனெனக் கருதி அங்கி

* "பெரும் பெயர் முருக" (முருகு. ௨௬௯.)

† புறப்போருள்வேண்பாமாலை, பாடாண். செய். ௨௧ - பார்க்க.

‡ "பாய்திரையுடுத்த" என்னும் கல்லாடச் செய்யுளில், 'ஒருமயிலாகி',
'வாரணக்கொடுப்பகையாகி,' என்பவற்றின் விசேடவுரையில் 'அல்லலிலன
லன்...மயில் கொடுத்தோன்' என்னும்பகுதி மேற்கோள்; (மயிலேறும்.)

§ "அகலிநு விசும்பி இஅல் போல, வாலிதின் விரிந்த புன்காடி
முசுண்டை" (மலைபடு. ௧00 - ௧0௧) என்பதும், "ஆல் ஆலெனவிகாரம்" என்
னும் அதன் உரையும் இங்கே அறியற்பாலன.

(டி-ம்.)—1 செல்வன் றன். 2 அறுவராகிய. 3 போரார்வறுங்கைக்கு.
4 பிரிவித்து. 5 வெளியாட்டு, வேள்ளாட்டு வரத்தை.

னாஅங், கவரும் பிறரு மமர்ந்துபடை யளித்த
 மறியு மஞ்ஞையும் வாரணச் சேவலும்
 கூரு பொறிவரிச் சாபமு மரணும் வாளுஞ்
 செறியிலை யீட்டியுங் குடாரியுங் கணிச்சியுந்
 தெறுகதூர்க் கனலியு மாலையு மணியும்
 வேறுவே 1றுருவினில் வாறிரு கைக்கொண்டு
 மறுவி 2றுறக்கத் தமர்ச்செல் வன்றன்
 எ0 பொறிவரிக் கொட்டையொடு புகழ்3 வரம் பிகந்தோய்
 நின்குண மெதிர்கொண்டோ 4ரறங்கொண்டோ ரல்லதை
 மன்குண முடையோர் மாதவர் வணங்கியோ ரல்லதை
 செறுதி நெஞ்சத்துச் சின 5நீடி னோருஞ்
 சேரா வறத்துச் சீரி லோரு
 எரு 6மழிதவப் படிவத் தயரி யோரு

கோழியைத்தந்தான்; அவ்விந்திரன் மயிலைத்தந்தான்; யமன் வெள்ளாட்டு
 மறியைத்தந்தான்; அவ்வாற்றான், அவரும் பிறருமுவந்து தத்தம்மெய்யின்
 வாங்கிப் படையாகத்தந்த மறிமுதல் மணியீராகச் சொல்லப்பட்ட வேறு
 வேறு உருவினவாகிய இவற்றை ஆறிருகையினுங்கொண்டு அத்தாமரைக்
 கொட்டையிற் பெயரமாட்டாத அப்பருவத்தே அமரர் சேனைக்குத் தலைவனா
 யினமையின் அவர்க்கரசனாகிய இந்திரனது புகழ்வரம்பைக்கடந்தோய்!

கூஉ. இருங்கண் - கரியகண்.

ருஅ, கூ0, கூஉ. கொட்டைச்சொல் முன்னிலைக்கண் வழுவமைதியாய்
 வந்தது.

கூஎ. மாலை - பாசம்.

கூஅ. ஆறிருகையினுமென்னுமுற்றும்மை செய்யுள்விகாரத்தால் தொக்
 கது.

எக - அ0. நினது குணத்தை ஏற்றுக்கொண்டோராகிய அறங்கொண்
 டோரல்லது கீடுபெறுங் குணமுடையோராகிய மாதவரால் வணங்கப்பட்
 டோரல்லது உயிர்களைச்செறுகின்ற தீயநெஞ்சத்துச் சினத்தையுடையோ
 ரும் அறத்தின்கட்சேராத புகழில்லோரும் கூடாவொழுக்கத்தால் அழிந்த
 தவவிரதத்தையுடையோரும் இப்பிறப்பினுக்கர்ச்சியெயுள்ளது மறுபிறப்பு

(பி-ம்.)— 1உருவினவ்வாறிரு, உருவினவாறிரு. 2துறக்கத்தவமரர்.
 3 வரம்பிறந்தோய். 4 அறங்கேட்டோர். 5 நீட்டினோருஞ். 6 பழிதவப்.

மறுபிறப் பில்லெனு மடவோருஞ் சேரார்

நின்னிழ லன்னோ ரல்ல தின்னோர்

1 சேர்வா ராதலின் யாஅ மிரப்பவை

பொருளும் பொன்னும் போகமு மல்ல நின்பா

அ0 லருளு மன்பு மறனு மூன்று

*முருளிணர்க் கடம்பி னொலிதா ரோயே

கடவுள் வாழ்த்து.

கவேனிளவேயினனார் பாட்டு.

2கண்ணனாகனாரிசை.

பண்ணுப் பாடியாழ்†

இல்லையென்னும் மடவோருமாகிய இவர் நின் தாள்நிழலை அடையார்; அத் தன்மையோரல்லது இத்தன்மையோர் நின் தாள்நிழலை அடைவர்; ஆதலான், நின்னை யாம் இரப்பவை நுகரப்படும் பொருள்களும் அவற்றை உளவாக்கும் பொன்னும் அவ்விரண்டானும் நுகருநுகர்ச்சியுமல்ல; எமக்கு வீடுபயக்கு நின்னருளும் அதனையுண்டாக்க நின்னிடத்து யாம் செய்யுமன்பும் அவ் விரண்டானும் வரும் அறனுமாகிய இம்மூன்றுமே.

அக. ஒலிதார் - தழைத்ததார்.

(ரு)

* “உருளிணர்க் கடம்பி னொன்றுபடு கமழ்தார்” (பரி. உக), “பராரை மராஅத், துருள்பூந் தண்டார் புரளு மார்பினன்” (முருகு. க௫-கக.)

† ‘இந்தப் பாட்டிற் கெல்லாம் பரிமேலழகனாய் னுனையாற் பொருளு ணர்ந்து கொள்க’ என்பது இச்செய்யுள் மட்டும் தனியே எழுதப் பெற்றிருந்த ஓரேட்டினிதுதியில் எழுதப்பட்டிருந்தது.

‡ “ஒருவனிரு தாணிழல்” (ஐங்குறு. கடவுள்.)

(பி-ம்.)— 1சேர்வாரின் நிழலாதலின். 2கண்ணனாகனார், கண்ணகனார், கண்ணகனார்.

ஆறாம் பாடல்.

வையை.

நிறைகடன் முகந்துராய் நிறைந்துநீர் துளும்புந்தம்
பொறைதவிர் பசைவிடப் பொழிந்தன்று வான
நிலமறை வதுபோன் ¹மலிர் புன றலைத்தலைஇ
மலைய வினங்கலங்க மலைய மயிலகவ
ரு மலைமாசு கழியக் கதழு ²மருவி யிழிய
³மலிநீ ரதர்பல கெழுவு ⁴தாழ்வரை
மாசில் பனுவற் புலவர் புகழ்புல
நாவிற் புனைந்த நன்கவிதை மாறாமை
மேவிப் பரந்து விரைந்து வினைநந்தத்
க0 தாயிற்றே தண்ணம் புனல்

(ஆறாம் பாடலுரை.)

க. உராய் - பரந்து.

க - உ. நீர் நிறைதலால் துளும்பும் தம்பாரந்தீர்த்து இளைப்பாற.

ங. *ஊழிக்கண் நிலமறையும் வெள்ளம் போலே வெள்ளம் மேலே பரக்க.

ச. இனம் - மானின முதலாயின. ✕

ரு - சு. விரையும் அருவியாய் வீழ்கின்ற மிக்கநீர் வரும்வழிகள் பல பொருந்தின சாசல்.

எ - க0. புகழ்ப்படும் அறிவினையுடைய நாவாற் புலவர் பாடிய நன் செய்யுள் பொய்யாகாமல் நாட்ட விரைந்து எங்கும்பரந்து உழவு முதற் றொழில்கள் பெருக.

அ. கவிதை - கவிய துதன்மை. அஃது ஈண்டுச் செய்யுண்மேனின் மது.

வானம் (உ) முகந்து உராய் த்தம் (க) பொறைதவிர்ந்து இளைப்பாறவும் (உ) நிலத்தின்மேலே வெள்ளம் பரக்கவும் (ங) பொழிந்தது (உ); பொழிய மலைச்சாரலில் (சு) தண்ணம்புனல் (க0) மேவிப்பரந்துநந்தத் (சு) தாயிற்று (க0) எனக்கூட்டுக.

*பரிபாடல், உ-ஆம்பாடலில் எ-கஉ ஆம் அடிகளின் விசேடவுரையைப்பார்க்க “வையகம் போர்த்த வயங்கொலி நீர்” (பு-வே, கரந்தை, கசு.)

(பி-ம்).— 1 மலிபுனறலைக்கலைய, 2 அருவிபொழியும். 3 மலிகதிர்பல, 4 தாலவரை.

1புகைபூ, அவியா ராதனை யழல்பல 2வேந்தி
 நகையமர் 3காதலரை நாளணிக்கூட்டும்
 வகைசாலும் வையை வரவு
 தொடிதோள் 4செறிப்பத் தோள்வளை யியங்கக்
 கரு 5கொடிசே ராத்திருக் கோவை காழ்கொளத்
 தொகுகதிர் முத்துத் 6தொடைகலிழ்பு மழுக
 வுகிருந் கொடிறு 7முண்டசெம் பஞ்சியு
 நகிலணி யளறு நனிவண்டன் மண்ட
 விலையு 8மயிரு மீர்ஞ்சாந்து நிழத்த
 ௨0 முலையு மார்பு முயங்கணி மயங்க

கக - ஈ. புனலாடு மகளிர் தமக்கு ஈரம் புலரப் புகைக்கப்படும்
 அகின்மரமுதலாயினவும் அவை புகைத்தற்கு அழலும் குடுதற்குப் பூவும்
 வையைக்கு ஆராதனைப் பொருளாகிய அவியும் * பொன்மீன் முதலிய பவை
 மேந்தித் தம் மகிழ்ச்சி பொருந்திய காதலரை நாளணியொடு கூடப்பண்
 னும் வகை மிக்கது; வையை வரவில்கண்.

கக. ஈண்டுப் புகையென்பது உம் ஆராதனையென்பது உம் ஆகுபெயர்.

கசு - உசு. கைகள்தாம் பூரித்தலால் தொடியை அழுந்தப் பண்ண,
 தோள்வளைபோந்து முன்கைக்கண் அலைய, எழுதின தெய்வியற்கொடிகள்
 ஒன்றோடொன்று கலந்து அழிய, மேகலைவடங்கள் அற்று உதிர்ந்து நூல்
 தோன்ற, ஆணிதிரண்ட முத்தினாகிய வடம் கலங்கிப் பூசியவற்றால் நிறம்
 மழுக, உகிரினும் கபோலத்தினும் எழுதிய செம்பஞ்சியும் அழிய, முலைக்கு
 அணிந்த குங்குமக்குழம்பு வண்டலிட, படலைமாலையும் குலைந்தமயிரும்
 பூசின சாந்தத்தைச் சருக்க, முலையைப்பொருந்தியனவும் மார்பைப் பொருந்
 தியனவுமாகிய இருவரணிகளும் தம்முள் மயங்க, அன்பொத்த அவர்
 உள்ளம் நிறைவெள்ளத்தை உடைத்தாற்போல வையை வரையையொத்த
 அணைகளை யுடைத்தது; உடைப்ப, வையையின் திரையாகியசிறகு கரை
 யாகிய காவலையுடைத்தது; அஃதடைக்க ஆளேறுதற்குப் பறையறைக
 வென்னும் கரைகாப்பாருரையாகிய காவலோடே அப்பறையொலியெழ
 அவற்றைக்கேட்டு ஊர் கிளர்ந்தது.

கசு. இலை, ஆகுபெயர்.

அழியவென்னும் வினைச்சொல் வருவிக்கப்பட்டது.

* புண்ணிய நதியில் நீராடுவோர் பொன் முதலியவற்றைச் செய்வித்த
 மீன்முதலியவற்றை அதிற் செல்லவிடுதல் மரபு; (காசீகாண்டம், ௨௭:௬.)

(பி - ம்).—1புகைபூ. 2ஏந்திய. 3காதலர் நாளணிகூட்டும். 4செறுப்ப.
 5 கொடிச்சேருத்திருக்கோவைகாழ்க்கொள. 6தொடைக்கலிழ். 7உட்செம்
 பஞ்சியும். 8மயிருந்திமிர்சாந்து.

*விருப்பொன்று பட்டவ ¹ருளநிறை யுடைத்தென்
வரைச்சிறை யுடைத்ததை வையை வையைத்
திரைச்சிறை யுடைத்தன்று கரைச்சிறை ²யறைகெனு
முரைச்சிறைப் பறையெழ ஆரொலித் தன்று
உரு அன்று, போரணி யணியிற் புகர்முகஞ் சிறந்தென
நீரணி யணியி னிரைநிரை பிடிசெல
வேரணி யணியி னினையரு மினியரு
†மீரணி யணியி னிகன்மிக நவின்று
³தணிபுன லாடுந் தகைமிகு போர்க்கண்
௩௦ தணிபுன லாகத் துறைவேண்டு மைந்தி
னணியணி யாகிய தாரர் கருவிய
ரடுபுன லது ⁴செல வவற்றை யிழிவர்
கைம்மா னெருத்தர் கலிமட மாவினர்
நெய்ம்மாண் சிவிறியர் நீர்மணக் கோட்டினர்
௩௫ வெண்கிடை மிதவையர் நன்கிடைத் தேரினர்
சாரிகை மறுத்துத் தண்டா வுண்டுகை
⁵யோரிய வறுத்தர ஆரூர் பிடந்திரீஇச்

உரு - ௩௭. அங்ஙனம் கிளர்ந்த அன்று, போர்க்கு அணியும் அணி
யினையுடைய களிற்றினங்கள் சிறந்தாற்போலக் கிளர்ச்சியையுடைய வையை
வாய் நீராட அணிந்த அணியுடனே நிரைநிரையாகப் பிழிகள் செல்லுதலா
னும் அழகாக அணிந்த அணிகளையுடைய மைந்தரும் மகளிரும் அவற்றை
நீக்கிப் புனலாட அணிந்த அணிகளுடனே யானையெருத்தத்தாரும் கலித்த
மென்னடைமாமிசையாருமாய் வினையாட்டிகலை மிகவிருப்பித் தண்புன
லாடுதற்குவேண்டும் தகுதிமிக்க துணிபுனல் போர்க்களமாகக் குறித்து
ஒருவரினொருவர் முற்பட்டுத் துறையைவேண்டுமைந்துடனே திரள்திர
ளாகிய தூசித்தன்மையராய் அவ்விசைக்கேற்ற படைக்கலங்களை யுடையராய்
உள்விட்ட புழுகுநெய்யான்மாண்ட துருத்தியராய் உள்விட்ட பனி
நீரான்மணமிக்க கொம்பினராய் வெண்கிடையாற் சமைத்துச் செல்கின்ற
மிதவையராய் நிறம் பிடித்த நன்கிடையாற் சமைத்துச் செல்கின்ற தேரின

* “காமக் கணிச்சி யுடைக்கு நிறையென்னு, நானுத்தாழ் வீழ்த்த
கதவு” (குறள். ௧௨௫௧) என்பது இங்கே அறிதற்பாலது.

† “நீரணி கொண்ட வீரணி நீக்கி” (பெருங்கதை. ௧. ௪௨. ௧௪௩.)

(பி - ம்.)— ¹உள்ளநிறை, ²அறையெனு. ³தண்புனல். ⁴செலவுவதை
யொழியா. ⁵ஓரியமுறுத்தர.

சேரி யினையர் செலவரு நிலையர்
 வலிய ரல்லோர் துறைதுறை 1யயர
 ச0 மெலிய ரல்லோர் விருந்துபுன லயரச்
 சாறுஞ் சேறு 2நெய்யு மலரு
 நாறுபு நிகழும் யாறுவர லாறு
 நாறுபு நிகழும் யாறுகண் டழிந்து
 வேறுபடு புனலென விரைமண்ணுக் 3கலிழைப்
 சரு புலம்புரி யந்தனர் கலங்கினர் மருண்டு

ராய்ச் செலவுதவிராத யானைத் திரளும் குதிரைத் திரளும் தம் கதியிற் சேற
 லொழிந்து அவ்வொருநெறியிற் செல்வாரை நெருக்குமாற்றான் அவற்றை
 ஊர்ந்துர்ந்து இடந்தொறுந்திரிதலானும்.

மைந்துடனே (120) திரிதலானும் (121) என இயையும். .

122. தூசித்தன்மை - முன் செல்லுதல்.

123. 'உண்டை' என்பது * "கோவுண்டை கோட்டார் மழிவித்த
 கோன்" என்புழிப்போலத் திரள்மேலதாய் 'உண்டிகை' எனத் திரிந்து
 நின்றது.

124. 'திரீஇ' என்பது திரிய என்பதன் திரிபு.

125 - ச2. காதலாற் செல்லும் புறச்சேரியில் இனையர் செல்லுதற்கரிய
 நிலைமையராக மெலியோர் உள்புகமாட்டாமையால் துறையைத் துறையை
 விரும்ப, வலியோர் புதுப்புனை உள்புக்காடுதலாற் பத்துத்துவர் முதலா
 யின ஊறினரீரும் சந்தனமுதலியவற்றது குழம்பும் 1வாச எண்ணெயும்
 சூடிய பூக்களும் நார ஒழுகாரின்றது, இவ்வியாறு வருகின்றவாறு.

ச2 - ச3. அங்ஙனம் நாரியொழுகாரின்ற ஆற்றைமறையை விரும்பும்
 புற அந்தணர் கண்டு, அதன்கண் மகளிரும் மைந்தரும் பூசிய விரைகளைக்
 கழுவின கலங்கல் நீரை அது தூய்தாய நிலைமையழிந்து வேறுபட்ட புன
 லெனமருண்டு நீராடலும் வாய்ப்பூசலுமுதலிய தம் தொழில் செய்யாது
 நீங்கினர்;

* இறை. சூ. உ. மேற். 10 - ஆம் கலித்துறை.

† "பத்துத் துவரினு மைந்து விரையினு, முப்பத் திருவகை யோமா
 லிகையினு, மூறின நன்னீ ருரைத்தநெய் வாச, நாரிருந் கூந்த னலம்பெற
 வாட்டி" (சீலப். சூ : ௭௬ - ௯.)

‡ "வாச வெண்ணெயும் வண்டியிற் சாந்தமும்" (சீவக. அக.ச.)

(பி - ம்.)— 1அமர. 2நேயமு. 3கலுழை, கலிழ.

மாறுமென் மலருந் தாருங் கோதையும்

வேருந் தூருங் காயுங் கிழங்கும்

பூரிய மாக்க ளுண்பது மண்டி

நாரரி 1நறவ முகுப்ப நலனழிந்து

௫௦ வேறு கின்றிவ் விரிபுனல் வரவெனச்

சேருடு புனலது செலவு

2 வரையழி வாலருவி (?) வாதா லாட்டக்

கரையழி வாலருவிக் கால்பா ராட்ட

விரவிற் புணர்ந்தோ 3ரிடைமுலை யல்கல்

௫௫ புரைவது பூந்தாரான் குன்றெனக் 4கூடார்க்

குரையோ டிழிந்துரா யூரிடை யோடிச்

5சலப்படை யானிரவிற் ருக்கிய தெல்லாம்

சுசு - ௫௬. அவரேயன்றிச் சூடிக்கழித்த மென்மலரும் *மைந்தர் தாரும் மகளிர் கோதையும் கரைக்கண் மரத்தனவும் கொடியனவுமாகிய வேரும் தூரும் காய்களும் கிழங்குகளும் பரக்க அதன் மேலும் கீழாயமாகக் கள் உண்ணலின் மிக்கு நறவத்தை உகுத்தலான் அவ்விரிபுனல்வரவு அடியின் நலனழிந்து வேறுகாரின் மதென்று பிறரும் நீங்கினர்; அச்சேருடுபுனலது செலவு இது.

‘பரக்க’ என்பதனும் ‘பிறரும்’ என்பதனும் ‘இது’ என்பதனும் வருவிக்கப்பட்டன.

௫௭ - சு௦. இரவுக்குறிக்கண் மணந்தலைவர் எல்லையின்றி இழியும் வெளிய அருவி (?) மண.....ாறு பாராட்டத் தடையின்றிச் செல்லும் உருவிலதாகிய நல்லகாற்றுத் தாலாட்ட அம்மகளிரிடைமுலைக்கட்கிடந்து துயிதல்கூடுவது முருகன்பரங்குன்றதன்கண்ணேயென, ஆண்டுச் செல்லாதார்க்குச் சொல்லுதற்றொழிலோடும் இழிந்துபோந்துமதுரையில் தெருவின் கண் ஓடி வருகின்றதெனப்படையான் இரவிற்செய்ததெல்லாம் ஊர்காப்பார்க்குப் புலப்படலின்று அத்தெருவு வைகறைக்கண் வெறுநிலமாக வார்த்தது; இவ்வாற்றான் எங்கும் பார்த்தது, தமிழையுடைய வையைப் புனல்.

* “கலிகொளாயம்...இசையே” என்பதும், “புதுநீர்விழவின் ஆரவாரத்தைத் தம்மிடத்தேகொண்ட மகளிர் திரள் தம்மிடத்து நெருங்கின கோதைத் தம் கணவர் மார்பின் மாலையுடனே அழகுபெறக்கூடி அவர்களுடனே நீராடுமோசை” என்னும் அதனுரையும் இங்கே அறியற்பாலன; (மதுரை. உசுசு - சு. ௩;) பட். அடி ௧௦௬, ௧௧௦ - பார்க்க.

(பி - ம்.)— 1நறவழகுவப்பநலனணிந்து. 2வரையிழிவாலருவிபாதா லாட்ட. 3இடையல்கல். 4கூட்டார்க்கு. 5சலப்படை தானிரவிற்.

1புலப்படப் புன்னம் புலரியி னிலப்படத்
தான்மலர்ந் தன்றே

சு0 தமிழ்வையைத் தண்ணம் புனல்
வினியா விருந்து 2விழுவார்க்குக் கொய்தோய்
தனிரறிந் தாய்³தா மிவை
பணிபொசி பண்பபண் டெல்லா 4நனியுருவத்
தென்னோ துவள்கண்ட
சுரு யெய்துங் 5களவினி 6நின்மார்பிற் றூர்வாடக்
கொய்ததும் வாயாளோ கொய்தழை கைபற்றிச்
செய்ததும் வாயாளோ செப்பு

இம்பரத்தைபுடன் நீராடிய தலைமகள் காதம்பரத்தைக்கு வையை
நீர் விழவு கூறியது.

மேல் அக்காதம்பரத்தை 'நகையமர் காதலரை நாளனிக் கூட்டும்,
வகைசாலும்' (கஉ - ஈ) எனவும், 'விருப்பொன்று பட்டவ ருளரிதை
புடைத்து' (உக) எனவும், 'ஏரணி யணியி னினையரு மினியரு, மீரணி யணியி
னிகன்மிக நவின்று' (உஎ-அ) எனவும், 'இரவிற் புணர்ந்தோ ரிடைமுலை யல்
கல், புரைவது பூந்தாரான் குன்று' (ருச - ரு) எனவும் அவள்கூறியவற்றை
உட்கொண்டு தனக்குக் கையுறைகாட்டினானோடு புலந்து கூறுகின்றான்:—

சுக. இத்தளிர் கொய்தது பழையேனாதலான் நீ இகழாநின்ற எனக்கு
அன்று; எப்பொழுதும் புதியராக விரும்பும் மகளிர்க்குக்கொய்தாயென;—

மேல் தலைமகள்:—

சுஉ. நீ அறிந்தாய்; அவைதாம் இவை; மெய்யென்றான்.

என்றது, நீ அறிந்திலை; இத்தளிகள் அத்தன்மையவல்லவென் னும்
குறிப்பிற்று.

மேல் காதம்பரத்தை:—

சுங - எ. டனியாநிற்கவும் அன்பின்றி 7முறிந்த பண்பினையுடை
யாய்! இப்பொழுது களவு வெளிப்படாநின்றது; பண்டு எனக்கு நீ கொய்
துழியெல்லாம் கடிதின்வருதலால் தளிர் உருவத் துவட்சியுண்டோ? இஃது
அவட்குக் கொய்துசென்று அவளால் மறுக்கப்பட்டமையால் துவண்ட
வாறு பாராய்; இனி அவள்தான் இதனை நின்மார்பிற்றூர்வாட நின்று
கொய்ததற்கும் நேர்ந்திலனோ? இக்கொய்தழையைக் கையிற்கொண்டு நீ
செய்த தாழ்ச்சிக்கும் நேர்ந்திலனோ? சொல்லு என;—

மேல் தலைமகள்:—

(பி-ம்.)— 1புலப்புடைப்புன்னம்புலரின். 2வீழுவார்க்கு. 3தாமவை.
4 நனியுருவத், நனியுருவத். 5களவினின். 6நின்மார்வின். 7முறிந்த.

புனைபுனை யேறத் தாழ்த்ததை ¹தளிரிவை

நீரிற் றுவண்ட சேஎய்குன்றங் காமர்

எ0 பெருக்கன்றோ வையை வரவு

ஆமா ²மதுவொக்குங் ³காதலங் காம

மொருக்க வொருதன்மை நிற்குமோ வொல்லேச்

சுருக்கமு மாக்கமுஞ் சூளுறல் வையைப்

பெருக்கன்றோ ⁴பெற்றாய் பிழை

எ1 யருகு பதியாக ⁵வம்பியிற்றாழ்ப் பிக்குங்

குருகிரை தேரக் ⁶கிடக்கும் பொழிகாரி

லின்னிள வேனி ⁷இதுவன்றோ வையைநின் ...

வையை வயமாக வை

செல்யாற்றுத் தீம்புனலிற் சென்மரம் போல

சூஅ - எ0. புனைந்த புணையேற வேண்டுகையாலே பொழுதுதாழ்த்தது; அதனால். இத்தளிரிகள் வையைநீர் காரணமாகத் துவண்டன; சேய்குன்றத்து ஆணை; வையை வரவு அழகிய பெருக்கன்றோ என்.—

காதற் பரத்தை, அவள்காமப்பெருக்கம் வையைவரவொக்குமென்றாக உட்கொண்டு பின்னும் புலந்து கூறுகின்றாள்:—

எக - ச. ஆமாம்; நீ சொல்லுகின்றதொக்கும்; காதலையுடைய காமம் எப்பொழுதும் அவ்வொருதன்மையிலே நிற்குமோ? சிலர்பால் விரையச் சுருங்குதலானும் சிலர்பால் விரையப்பெருகுதலானும் வையைப் பெருக்குத்தானன்றோ? வேண்டாது சூளுற்றுப் பிழைபுடையாயினாய்; இனிச் சூளுறல்;

எரு - அ. வானம் பொழிகின்ற கர்க்காலத்து எம்பதி நிற்பதிக்கு அருகாயிருக்க, புணைகாரணமாக பின்னைத் தாழ்ப்பிக்கும் இன்னிளவேனிற் கண் குருகுகள் இரைதேரும் அளவிறாய்க்கிடக்கும் இத்தன்மைத்தன்றோ வையை; அதனால் நின்காமத்தையும் வையைவழித்ததாகக்கருது.

மேல், 'வையைப், பெருக்கன்றோ' (எரு-ச) என்ற துணையல்லது அதன் இயல்பு கூறிற்றிலன்; கூறாள் இதனால் அதன் இயல்பு கூறி இவ்வொப்புமையுண்மையால் அதன்கண் அவளொடு நுகர்ந்த நுகர்ச்சி இன்னும் ஒழிதற்பாற்றன்மென்றாளாம். (?)

எக-அக. தனக்கென ஒரு செலவிற் றி* யாற்றின்கட் செல்கின்ற புனல்

* “நீர்வழிப் பட்ட புனை” (நீதிநெறி. சச.)

(பி - ம்).— ¹தளரிய. ²அதுவொக்குமாகாதாங்காமம். ³காதலங் காமம். ⁴பெற்றும்பிழை. ⁵அம்பிற்றாழ்ப். ⁶கிடக்கும். ⁷இதுவொன்றோ.

- அ0 1 வவ்வல்வல் லார்புணை யாகிய மார்பினை
 யென்னும் பனியா யிரவெல்லாம் வைகினை
 வையை யுடைந்த மடையடைத்தக் கண்ணும்
 பின்னு மலிரும் பிசிர்போல வின்னு
 மனற்றினை துன்பவிய 2நீயடைந்தக் கண்ணும்
 அரு 3 பணித்துப் பணிவாருங் கண்ணவர் நெஞ்சங்
 கனற்றுபு காத்தி வரவு
 நல்லாள் கரைநிற்ப நான்குளித்த பைந்தடத்து
 நில்லா டிரைமூழ்கி நீங்கி யெழுந்தென்மே
 லல்லா 4விழுந்தானே யெய்தியெழுந் தேற்றியான்
 கூ0 கொள்ளா வளவை யெழுந்தேற்றாள் கோதையி
 னுள்ளழுத்தி யாளெவளோ 5தோய்ந்த தியாதெனத்
 தேறித் தெரிய 6வுணர்நீ பிறிதுமோர்
 யாறுண்டோ விவ்வையை யாறு

வழியேசெல்லும் மரம்போல வெளவிக் கொள்ளுதல்வல்ல மகளிர்க்குப் புனலாடுதற்குட் புணையாகிய மார்பினையாய் அதற்குச் சிறிதும் அஞ்ச வதுஞ்செய்யாதே இரவெல்லாம் அவளோடு தங்கினை; அவ்வையைக்கண் உடைந்தமடையை அடைத்தவிடத்தும் பின்னும் ஒழுகும் ஊற்றுநீர்போல முன் அனற்றிய துன்பங்கெட நீ சேர்ந்தவிடத்தும் பில்கிப் பணிவாருங் கண்ணினையுடைய மகளிர் நெஞ்சத்தை இன்னும் காற்றாடின் று வருதலை யொழி; என,—

மேல் தலைமகன்:—

அஎ-கூக. ஒருத்தி கரையின்கண்நிற்ப, நான் குளித்ததடத்துள்ளே அவள் பேதைமையாற் கரையில் நில்லாது புகுந்து நிரையின்கண் அழுந்திப் பின்னர் அதனை நீங்கியெழுந்து என்மேல் அல்லாந்து விழீந்தானேக் குளித்த யான் எழுந்து அணுகி ஏற்றுக்கொள்ளாவளவை எழுந்தாள்; அதனால் அவள் காமதூகர்ச்சியறியும்பருவத்தளல்வன், அவளொழியக் கோதை போல என் மார்பினுள் அழுத்தப்பட்டவன் யாவனோ? அவளோடு யார் ஆடியயாறு யாது? என,—

கூ0. 'எழும்' என்பது காலமயக்கம்.

மேல் காதற்பரத்தை:—

கூஉ-ஈ. அதனை யார் சொல்லத்தேறி நீயே தெளிய அறி; அத்தன் மையது பிறிதுமோர்யாறுண்டோ? அது இவ்வையை யாறு; என,—

மேல் தலைமகன்:—

(பி - ம்.)— 1வவ்வல்லார். 2நீயடைக்கண்ணும். 3பணிற்றுப். 4விழுந் தாரை. 5தோய்ந்தறியாதென. 6உரைநீ.

இவ்வையை யாறென்ற மாறென்னை கையாற்
 கூரு றலைதொட்டேன் றண்பரங் குன்று
 சினவனின் னுண்கண் சிவப்பஞ்ச வாற்குத்
 துனிரீங்கி 1யாட ரொடங்கு துணிரணி
 கன்றிழற் காமங் கெடே உ மகளிவ
 னல்லா 2நெஞ்ச முறப்பூட்டக் காய்ந்தே
 க00 வல்லிரு ணீய லதுபிழை யாகுமென
 3 வில்லவ ராட விரந்து பரந்துழந்து
 வல்லவ ரூட லுணர்த்தர நல்லாய்
 களிப்பர் குளிப்பர் காமங் கொடிவிட
 வளிப்ப துனிப்ப வாங்காங் காடுப

கூசு-ரு. ஸான் தடத்துக்குளிக்க நீ இவ்வையையாறென்ற மாறுபாடு
 என்னை? முன்புபோலன்றித் தண்பரங்குன்றின் தலையைக் கையாற்றொட்
 டேன்.

என்று பின்னும் குளுற்றெனென்று இவ்விருவர் கூற்றையுங்கொண்டு
 கூறினான்.

காதற் பரத்தையை அவளில்லின்முதுபெண்டிர் கழறியவாறும்
 வாயில்கள் ஊடலுணர்த்தியவாறும் அவளைத் தலைமகன்புணர்த்தவாறும்
 விறலிக்குத் தலைமகள் கூறுகின்றாள்:—

கூள் - க00. நின் உண்கண் சிவப்பிற்கு அஞ்சுவான் அவனுக்குத் துனி
 நீங்கி அவனொடு வினையாடலையுடையதொடங்கு; இவ்வாறு துனியின்கண் மிகுவை
 யாயின் அவன்காமவின்பங்கெடும்; அதற்குக் காரணமாகியமகள் இவன்
 சொல்லியபேதைப் பருவத்தாள்; இவனைக்காய்ந்து இவன்நெஞ்சின்கண்
 அல்லாப்பை இறுகப்பூட்டுதலால் நீ (?) பெ.....ண இருப்பொழுதினில்
 நீங்கற்பாலையல்ல; நீங்கின் * இடனநிந்து ஊடி இனிதின் உணரும் ஒழுக்
 கத்திற்குப் பிழையாமென்று அவளை அக்குடியின்முதிர் பெண்டிர் கழற,—

க00-சு. ஊடலுணர்த்தவல்ல வாயில்கள் இரந்தும் பரந்தும் வருந்தி
 யுணர்த்த அவ்விருவருங்கூடி மதுவாற்களிப்பார்கள்; களியால் வையைக்கட்
 குளிப்பார்கள்; குளித்துக் காமமிகுதியாற் கலப்பார்கள்; கலந்து, † அதற்கு
 இன்பமுண்டாகப் புலப்பார்கள்; அவ்வவ்விடந்தோறும் வினையாடாரிப்பர்.

என விறலிக்குக்கூறிப் பின் அவள்கேட்ப வையைையைக் குறித்து,—

* “ இடனநிந்து தூடி யினிதி லுணரு, மடமொழி மாதரான் பெண் ”
 (நாலடியார், கற்புடை. ச.)

† “ ஊடுதல் காமத்திற் கின்பம் ” (திருக்குறள், காடந0.)

(பி - ம்).— 1யாறுடங்கு. 2நெஞ்சமபூறபூண டக்காய்ந்தே. 3இல்ல
 வருட.

க0௫ வாடுவார் நெஞ்சத் தலர்ந்தமைந்த காமம்
வாடற்க வையை நினக்கு.

என்பது, வையைநீர் விழவணியிற் காதற்பரத்தை இற்
பரத்தையுடன் நீராடினான் தலைமகனெனக் கேட்டுப் புலந்தானைப்
புலவிநீக்கிப் புணர்ந்தானெனக் கேட்ட தலைமகள் வாயிலாகப்
புக்கவிறலிக்கு அவ்வையைநீர்விழவணியும் ஆங்குப்பட்டசெய்து
யுங்கூறி வாயின்மறுத்தது.

¹ஆசிரியனல்லந்துவனார் பாட்டு.
மருத்துவனல்லச்சுதனார் இசை.
பண்ணுப் பாடையாழ்.

க0௫ - சு. 'வையாய்! நின்கட் புனலாடுவார் நெஞ்சத்து மிக்குப்பொருந்
திய இக்காமத்தையுண்டாக்குந்தன்மை நினக்கு எஞ்ஞான்றும் குறையா
தொழிக' என வாழ்த்துவானாய்த் தலைமகன்செய்தியை வற்புறுத்தி
வாயின் மறுத்தவாறு கண்டு கொள்க.

க0சு. 'துணிப்ப' எனப் பன்மையாற் கூறிற்று, *உணர்ப்பு வயின்வாரா -
ஆடலை நோக்கி. (சு)

* "உணர்ப்புவயின் வாரா ஆட றேன்றிற், புலத்த றானே கிழவற்கும்
வரையார்" (இறை. சூ. ௫௦.)

(பி - ம்.) — ¹ஆசிரியர் நவ்வந்துவனார்.

ஏழாம் பாடல்.

வையை.

திரையிரும் பணிப்பெளவஞ் செவ்விதா வறமுகந்
துரவுரு முடன்றூர்ப்ப வூர்பொறை கொள்ளாது
கரையுடை குளமெனக் கழன்றுவான் வயிறழிபு
வரைவரை தொடுத்த வயங்குவெள் ளருவி

ரு யிரவிருள் பகலாக விடமரிது செலவென்னாது

1 வலனிரங்கு முரசிற் றென்னவ ருள்ளிய
நிலனுற நிமிர்தானை நெடுநிரை 2நிவப்பன்ன
பெயலாற் பொலிந்து பெரும்புனல் பலநந்த
நலனந்த நாடணி நந்தப் புலனந்த

க0 வந்தன்று வையைப் புனல்

நளியிருஞ் சோலை நரந்தந் தாஅ

யொளிர்சினை வேங்கை விரிந்தவிண ருதிரலொடு

துளியி னுழந்த தோய்வருஞ் சிமைதொறும்

வளிவாங்கு சினை மாமரம் வேர்கீண்

(ஏழாம்பாடலுரை.)

க - க0. திரையையும் குளிர்ச்சியையுமுடைய கரியகடலை நேராக வற்ற முகந்து வலிய உருமேறு வெகுண்டார்ப்பத் தன்மேலேறின பாரத்தைப் பொறுக்கமாட்டாது கரையுடைந்த குளத்துநீர் கழலுமாறுபோல அப் பாரம்கழல மேகம் வயிறழிதலாற் 3சயிலத்திற் சிகரந்தோறுந்தொடுத்த அருவிநீர் பெயலாற் பொலிந்து மற்றையிடங்களிற் சேரும்புனல்பலவற் றோடுங்கூடிப்பெருகுதலால், வையைப்புனல், உயிர்கட்கு நன்மைமிக மென் புலங்கள் அழகுபெற வன்புலங்கள்விளைய வந்தது.

ரு - ஏ. * வெற்றியுண்டாக ஒலிக்குமுரசினையுடைய தென்னவர் கொள் ளக்கருதிய நாட்டையுற நிமிரும் அவர்தானையது நெடுநிரையின் நிமிர்ச்சி யொக்க யாம்செல்லுமிடம் அரிதென்னாது இருளையுடைய இரவும் பகலாக வந்ததெனக்கூட்டுக.

கக. நளி - செறிவு.

கக - ஸ. நரந்தப்புல்லின்கட்பரந்து வேங்கையது இணரினின்று உதிர்ந் தபூவோடுகூடி மழையால் ஏறுண்ட கிட்டுதற்கரிய மலையுச்சிகடோறுமுள வாய்க் காற்றாள் அலையுங்கொம்புகளையுடைய பெரியமரங்களை வேர் அகழ்ந்து.

* "வலம்படுவியன்பணை" (பித்தர். கள) என்பதின் உரையைப்பார்க்க.

(பி - ம்.)— 1வலனிற்கு. 2நிரப்பன்ன, நிமிர்ப்பன்ன. 3சையத்திற்.

- கடு டியர்த்துழி யுள்ளன பயம்பிடைப் பரப்பி
 யுழவர் களிதூங்க ¹முழவு பனைமூல
 வாட லறியா வரிவை போலவு
 மூட லறியா வுவுகையள் போலவும்
 வேண்டுவழி நடந்து தாங்குதடை பொருது
- உ 0 விதியாற்ற னுக்கிய ²மெய்க்கலவை போலப்
 பொதுநாற்ற முள்ளுட் கரந்து புதுநாற்றஞ்
 செய்கின்றே செம்பூம் புனல்
 கவிழ்ந்த புனலிற் கயந்தண் கழுநீ
 ரவிழ்ந்த மலர்மீ துற்றென வொருசார்
- உரு மாதர் மடநல்லார் மணலி னெழுதிய
 பாவை சிதைத்த தெனவழி வொருசா
 ரகவய விளநெல் ³லரிகாற் சூடு
 தொகுபுனல் பரந்தெனத் துடிபட வொருசா
 ரோதஞ் சுற்றிய தூரென வொருசார்
- நூ 0 கார்தூம் பற்றது வானென வொருசார்
 பாடுவார் ⁴பாக்கங்கொண்டென

கடு. பயம்பு - பள்ளம்.

கசு - உஉ. முழாக்களும் பெரும்பதைகளுமொலிக்க ஆடலியல்பு அறியாத அரிவையைப்போலத் தான்வேண்டிய இடங்களில் நடந்தும் ஊடலியற்கையறியாத ஊடலுவகையள் கணவனைக்கடந்து நீங்குமாறுபோலத் தகைந்த அணைகளைமுறித்தும் போய் தூனெறியானாக்கிய மெய்ப்படுக்கும் கலவையது நூற்றம்போல் நறியனபலகூடிய நாற்றத்தை உள்ளேயுள்ளே யடக்கி மேலே புதியவான நாற்றத்தைச் செய்யாரின்றது, அப்புனல்.

உங - ச. வெள்ளம் பாயப் புகுந்தீராலே ஓடை மலர்மீதுற்ற தென்ன ஒருபக்கம்.

உரு. எழுதிய - புனைந்த.

உரு - சு. பாவைமேற் காதலையுடையமடவார் அழுவென்க.

உஎ. இளநெல்லின் கண்ணும் அரிகாற் சூட்டின்கண்ணும்.

உசு. ஊரைக் கடல்சுற்றிய தென்ன.

நூ. வானின்மறை தும்பற்றதென.

நக. பாடுவாரிருந்த பாக்கத்தை.

(பு - ம.) - ¹முழவுப்பனை. ²மெய்க்கலனவை. ³அரிகாற்சூடு.

⁴பாகம், பக்கம்.

வாடுவார் சேரியடைந்தெனக்

கழனிவந்து கால்கோத்தெனப்

*பழனவாளை பாளையுண்டென

௩௫ வித்திடுபுல மேடாயிற்றென

வுணர்த்த வுணரா வொள்ளிழை மாதரைப்

புணர்த்திய விச்சத்துப் பெருக்கத்திற் றுனைந்து

சினைவளர் வாளையிற் கிளையொடு கெழீஇப்

பழன வழவர் பாய்புனற் பரத்தந்

௪௦ திறுவரை புரையுமா நிருகரை யேமத்து

வரைபுரை யுருவி னுரைபல சுமந்து

பூவேய்ந்து பொழில்பரந்து

1 துனைந்தாடுவா ராய்கோதைய

ரலர்தண்டா ரவர்காதிற்

௪௫ றளிர்செரீஇக் கண்ணிபறித்துக்

கைவளை யாழி †தொய்யகம் புனைதுகின்

மேகலை காஞ்சி வாகு வலய

மெல்லாங் கவரு மியல்பிற்றாய்த் தென்னவ

௩௩. சமுனியை வெள்ளக்கால் வந்து கோத்ததென.

௩௪. நீர் தெங்கு கழுகுகளின் கழுத்தைமுட்டுதலான் வாளை அவற்றின் பாளையை உண்டதென.

௩௫. நாற்றங்கால் வண்டலிட்டு மேடாயிற்றென.

௩௬. 'ஒருசார்' என்பதனைப்பின்பில் எனவெனெச்சங்கொடுங்கூட்டுக.

௩௭ - ௪. ஊடலைத் தானுணர்த்த உணராதமாதரைக் கூட்டுவித்தற்கு முயலும் கணவனது ஆசைவெள்ளம்போல் விரைந்து.

௩௮ - ௬. விலாப்புடைமருங்குல் விசிப்பமார்திய உழவர் கிளையொடுங் கூடிச் சினைவளர்ந்த வாளைபோலப் பாய்புனற்கண்ணே தொழில்களோடு பரக்க.

௪௦ - ௫௦. இறுவரைபோலக் குத்துண்டுநிற்கும் இருகரையாகிய காவ லுப்பட்டு னுரைபலசுமந்து பூவான் மூடப்பட்டுப் பொழிலின்கட்பரந்து தன்கண் விரைந்தாடுவாராகிய மகளிர்காதின்கண் தளிரைச்செருகி மைந்

* “பாளை தந்த மதுப்பரு கிப்பரு, வாளை நின்று மதர்க்கு மருங் கெலாம்” (கம்ப. நாட்டு. ௨௪.) - சிந்தாமணி (1198)

† சிலப். ௬: ௧௦௬-௮.

(௫ - ம்.)--1 துனைந்தாடுவர்.

*ஒன்னு ருடைபுலம் புக்கற்றான் மாறட்ட

ரு0 தானையான் வையை வனப்பு

புரிந்த தகையினான் யாறாடு வாருட்

டுரந்து புனறாவத் தூமலர்க் கண்க

ளமைந்தன வாங்க ணவரு ளொருத்தி

கைபுதைஇ யவளை

ருரு யேக்கழுத்து நாணற் கரும்பி †னணைமென்றோள்

1போக்கிச் சிறைபிடித்தா ளோர்பொன்னங் கொம்பு

பரிந்தவளைக் கைப்பிணை நீக்குவான் பாய்வா

ளிரும்பிர் 2வடியொத்து மைவிளங்குங் கண்ணொளியாற்

செம்மைப் புதுப்புனல் சென்றிரு ளாயிற்றே

சு0 வையைப் பெருக்கு வடிவு

விரும்பிய வீரணி மெய்யீரந் தீரச்

சுரும்பார்க்குஞ் சூர்நரு வேந்தினாள் கண்ணெய்தல்

தர்கண்ணியைப் பறித்து மகளிர்கைவளையும் தலைக்கோலமும் உடுத்த துகிலும் இருவடமாய்த் துகிற்குள்ளணியுமேகலையும் எண்வடமாய் அதன் புறத்தணியுங்காஞ்சியும் மைந்தராழிமோதிரமும் வாகுவலயமும் என்றி வையெல்லாவற்றையும் கொள்ளுமியல்பிற்றாய்ப் பகைவர் நிலத்திடைத் தென்னவன் புக்க தன்மையையுடைத்து; அவன்வையைவனப்பு இது.

ருக - சு. மிக்க தகைமையையுடைய அவன்யாற்றின்கணடும் ஆரமகளி ரெல்லாம் தம்முட்டுரந்து புனலைத்தாவ அவர்கண்கள் அதனை ஏற்று அமைந்தன,.....யதற்குத் தோற்றுக் கண்களைக் கையாற்புதைத்தானே ஒருத்தி வெற்றியால் இறுமாந்ததன்கழுத்திற்ஊர்னானாலே தொய்யிற்கரும் பிணையுடைய ஆணைபோலுமென்றோள்களைக் கட்டிச் சிறையாகப்பிடித்தாள்.

ருள - சு0. அச்சிறையானவட்குப் பரிந்து அவளைக்கைப்பி..... தலைகண்ணொளியாற் செம்மையையுடைய புதுப்புல் அந்நிறம்போய் இருள்ரிமாயிற்று, வையைப்பெருக்கின்வடிவு இது.

இவ்வளவும் தோழி புனலணியின்பங்குறி, மேல் தலைமகன் காதன்மை கூறுகின்றாள்.

சுக - ச. விரும்பிய புனலாட்டணியையுடையமெய் ஈரந்தீர்த்ருவெய் தாக நுகர்தற்குக் கடியநருவையேந்தினபொழுது அவள்கண் நெய்தற்பூவை

* "அன்னு யறங்கொ ளுலங்கிளந் சேட்சென்னி, ஒன்னு ருடைபுலம் போல நலங்கவார்து, துன்னாள் றுறந்து விடல்" (யா-வி. மேற்.)

† கலி. கசு, சுசு.

(பி - ம்.)— 1டொக்கிதைபிடித்தாள். 2வடியொத்த.

1பேர்மகிழ் செய்யும் பெருநரூப் பேணியவே
 கூர்நற வாந்தவள் கண்
 கூடு கண்ணியல் கண்டேத்திக் காரிகைநீர் நோக்கினைப்
 பாணு தரித்துப் பலபாட வப்பாட்டுப்
 பேணு தொருத்தி பேதுற வாயிடை
 யென்னை வருவ தெனக்கென் நினையா
 நன்னொமர் மார்பு நடுக்குற நண்ணிச்
 எ0 சிகைகிடந்த லூடலிற் செங்கண் 2சேப் பூர
 வகைதொடர்ந்த வாடலு ணல்லவர் தம்முட்
 பகைதொடர்ந்து கோதை பரியூஉ 3நனைவெகுண்
 டியாராடு மேனி யணிகண்ட தன்னன்பன்
 சேராடு-மேனி திருநிலத் துய்ப்பச் சிரமிதித்துத்
 எடு தீர்வில தாகச் செருவுற்றாள் செம்புன
 லாருட னுடுங் கடை

யொத்தன; அந்நிறைவையுந் தபொழுது அவள்கண் கண்டார்க்கு மிக்கமகிழ்ச்சியைச் செய்யும் பெரிய நறவம்பூவையொத்தன.

கூட. பேணல் ஈண்டு உவமச்சொல்.

கூடு - எஃ. அக்கண்ணியல்பைக்கண்டு ஏத்தி அவற்றதுகாரிகைநீர்மையையுடையனோக்கினை ஆதரித்துத் தலைவன் பாணசாதிபோலப் பலவகையாற்பாட அப்பாட்டைத் தன்காதலியைப் பாடுகின்றதென்றறியாது வேறொருத்திகேட்டு அவனோடுகூடுதற்கு வருத்தமுற அவ்விடத்து அதனைக்கண்டு இனி எனக்கு எவ்வாற்புகுகின்றதென்று அஞ்சி நல்ல பரந்தமார்பன் தலைவியைச்சேர்ந்து நடுக்கமுற, நறவுண்டுசிவந்தகண் முன்குறைகிடந்த ஊடலின்மேல்வினைந்த இதனாலும் சிவப்பூர வகுப்புப்பொருந்திய நீராட்டின் கண்வந்த மகனிர்காண அவளொடு பகைமைமிக்குத் தன்மாலையைப்பரிந்து மிகவெகுள, யாறாடுந்தன்மேனியழகை உட்கொண்டு பாராட்டியகாதலன் தன்சந்தனச்சேராடியமேனியை நிலத்துய்த்து வணங்க, அவன்சிரத்தை மிதித்துப் பின்னும்வெகுளிதீராமையாலாடினான், செம்புனலை ஊரொல்லா மாடுகின் நகாலத்து.

இனி இந்நீரணியின்பம் பெறுக யாமென வையையைக்குறித்துக்கூறுகின்றாள்.

(பி - ம்.)— 1பெளமகிழ்ச்சி. 2சேப்புச்சார. 3நகைவெகுண்டு, நகவெகுண்டு.

புரிநீர்ம் பின்கொளைப் புகல்பாலை யேழு
 1மெழுப்புணர் யாழு மிசையுங் கூடக்
 குழலளந்து நிற்ப 2முழவெழுந் தார்ப்ப
 அ0 3மண்மகளிர் சென்னிய ராட ரொடங்கப்
 பொருதிழி வார்புனற் பொற்பஃ
 துருமிடி சேர்ந்த முழக்கம் புரையுந்
 திருமருத முன்றுறை சேர்புனற்கண் கிய்ப்பார்
 தாம்ந் 4தலைபுனை பேள நீர்வையை
 அரு 5நிற்பயம் பாடி விடிவுந் தேமாக்க
 நிற்படிந்து 6நீங்காமை யின்றுபுணர்ந் தெனவே.

என்பது, தலைமகன் தலைமகளோடு புனலாடினானைக் கேட்டு இன்புற்ற செவிலித்தாய் தோழியை நீங்களாடிய புனலணி யின்பம் கூறுகென்றாட்கு அப்புனலணியின்பமும் பல்வேறு வகைப்பட்ட இன்பமும் தலைமகன் காதன்மையுங்கூறி என்னும் இந்த நீரணியின்பம் பெறுகயாமென்றது.

மையோடக்கோவனார் பாட்டு.

பித்தாமத்தரிசை.

பண்ணுப் பாலையாழ்.

எள - அசு. பாலையேழினையுமுடைய புரிநரம்பின்கண் இனிய கொளையைத்தருகின்ற யாழும் மிடற்றுப்பாடலும் தம்முளொக்க வங்கியம் அவந் நின்சுருதியை அளந்துநிற்ப முழவு எழுந்து ஆர்ப்ப அரங்கேறியதலைக்கோல் மகளிரும் பாணரும் ஆடலைத்தொடங்க அக்கம்பலையொடுசேர்ந்த கரையைப் பொருது இழியும்வார்புனலின் கம்பலையாகியபொற்பு உருமிடிசேர்ந்த மழை முழக்கத்தையொக்கும் திருமருதமுன்றுறைக்கட்சேர்ந்த நீர்ப்பரப்பை அனுபவிப்பார்மாலைகளைவாங்கி நின்தலைக்கட்புனையும்வையாய், இன்று நின்னைப் படிந்துநீங்காத இப்பயனைப்பெற்றாற்போல என்னும் நின்னால் யாம்பெறும் பயனைப்பாராட்டி விடிகின்றபொழுதின் தன்மையையுற்று ஏமாப்பேமாக.

அசு. பேள நீர் - ஆழத்தான் அச்சத்தைத்தருநீர்.

அரு. விடிவுறுதல் - துன்பம்நீங்கி இன்பமாதல்.

'ஏமாக்க' என்னும் வியங்கோள் வேண்டிக்கோடற் பொருட்டாகலின், தன்மைக்கணவந்தது.

(எ)

(பி - ம்.)— 1ஏழுப்புணர். 2முழவிழிந்தார்ப்ப. 3மணைமகளிர், மண்மகளிர். 4தலைஇபுனைபெளவநீர். 5பயம்பாராட்டி 6நீங்காதுபுணர்ந் தெனவே.

எட்டாம் பாடல்.

சேவ்வேள்.

மண்மிசை யவிழ்துழாய் மலர்தரு செல்வத்துப்
புண்மிசைக் கொடியோனும் புங்கவ மூர்வோனு
மலர்மிசை முதல்வனு மற்றவ னிடைத்தோன்றி
யுலகிரு ளகற்றிய பதின்மரு மிருவரு

ரு மருந்துரை யிருவருந் திருந்துநா லெண்மரு
மாதிரை முதல்வனிற் கிளந்த

நாதர்பன் னொருவரு நன்றிசை காப்போரும்
யாவரும் பிறரு மமரரு மவுணரு

மேவரு மூதுமொழி விழுத்தவ முதல்வரும்

க0 பற்று கின்றுநின் ¹காரண மாகப்

பரங்குன் றிமயக் குன்ற நிகர்க்கு

மிமயக் குன்றினிற் ²சிறந்து

நின்னீன்ற நிரையிதழ்த்தாமரை

மின்னீன்ற விளங்கிணருழா

கரு வொருநிலைப் பொய்கையோ டொக்குநின் குன்றி

(எட்டாம் பாடலுரை.)

க - உ. மலர்ந்த துழாய்மாலையையும் அளவற்றசெல்வத்தினையுமுடைய
புள்ளை மேலேபெழுதப்பட்ட கொடியோனும்.

* உ. புங்கவம் - ஏறு.

சு. உலகின்கண் இருள்.

க் - எ. ஆதிரைமுதல்வன்பெயராற்சொல்லப்பட்டநாதர் - உருத்திரர்.

சு - எ. ஆதித்தர்முதலாக உருத்திரரீருக முப்பத்துமூவரையுங்கூறினார்.

எ. நல்லதிசையைக்காப்போர் - இந்திரன் முதலிய எண்மர்.

அ. இவரெல்லாரும் இவரொழிந்தபிறருமாகிய அமரரும் அவுணரும்.

ஈ. அதிகரித்தற்கரியவேதத்தினை அதிகரித்த விழுத்தவமுதல்வர் -

தெய்வமுனிகள்.

க0 - கக. நின்னைக்காண்டல்காரணமாக மண்மிசைவந்து உறையும் இட
மாகாநின்றது; ஆதலாற் பரங்குன்று அவர்பழையிடமாகிய இமயக்குன்றத்
தையொக்கும்;

கஉ - சு. அவ்விமயக்குன்றின்கட் சிறப்பெய்தி நின்னீன்ற ததாமரை

(பி - ம்.) - ¹காரணம் பரங்குன்று. ²சிறந்த.

னருவிதாழ் மாலைச்சுனை

முதல்வரின் *யானை முழக்கங் கேட்ட

கதியிற்றே காரின் குரல்

குரல்கேட்ட கோழி¹ குன்றதிரக் கூவ

உ0 மதநனி வாரண மாறுமா றதிர்ப்ப

வெதிர்குதி ராகின் றதிர்ப்பு மலைமுழை

யேழ்புழை யைம்புழை யாழிசைக்கேழ்த் தன்ன² வினம்

வீழ்தும்பி வண்டொடு மிஞிறூர்ப்பச் சுனைமலரக்

† கொன்றை கொடியிண ருழ்ப்பக் கொடிமலர்

உரு³ மன்றல மலர மலர்காந்தள் வாய்நாற

நன்றவிழ் பன்மலர் நாற நறைபணிப்பத்

‡ தென்ற லசைவருஉஞ் செம்மற்றே யம்மரின்

குன்றத்தாற் கூடல் வரவு

யினது மின்போலும் இணருதிராத வற்றாப்பொய்கையொக்கும், நினது குன்றின் அருவிதங்கும் ஒழுங்குபட்டசுனை.

கஅ. கதியிற்று - இயல்பிணையுடைத்து.

கக - உக. அக்குரல்கேட்ட கோழி வெருவிக் குன்றெதிர்கூவக்கூவுத லானும் மீதமிக்க வாரணம் அக்குரற்கு மாறுமாறாகப் பிளிறுதலானும் மலை முழைக்கணையுடைய எதிரொலி அவற்றிற்கு மறுதலையாகா நின்றது.

கக. 'கேட்ட' என்பதனை வாரணத்தொடுங்கூட்டுக.

உக. எதிர்குதிரேன்பது ஒருலகவழக்கு,

உஉ - அ. எழுதுவேயான வங்கியத்தும் ஐந்துதுவேயான வங்கியத்தும் யாழினும் பிறந்த இசைச்சுருதியொத்து நிறத்தாலொத்த இனம்விரும்பும் ‡ தும்பியும் வண்டும் மிஞிறுமார்ப்பச் சுனை பூக்களைமலரக் § கொன்றை தாராகிய இணர்களை மலரக் கொடிமலர்கள் மன்றலையுடையவாய் மலர மலர்ந்தகார்த்தபூ இடமெல்லாம் நாற மற்று நன்றாகமலர்ந்த பன்மலர்கள் நறைபணிப்பநாற அந்நாற்றங்களோடு தென்றல் அசையுந்தலைமைத்து, நின் குன்றத்தொடு கூடலிடைவழி.

* "களிறுங் களித்ததிருங் கார்" (பு - வெ. வஞ்சி. உ.)

† "கொன்றை...கொடியிணருழ்த்த" (குறுந். சுசு.)

‡ சீவக. செய். அகை - பார்க்க.

§ "குறும்பல் கோதை கொன்றை மலர" (ஐங்குறு. சசுஎ.)

(பு - ம்.) - 1குன்றதிரகூவ, குன்றெதிர்கூவ. 2நனைவீழ்தும் பிவண்டொடினமிஞிறு. 3மன்றன்மலர. 4தென்றலசைவுந்தகைமைத் தேவருஉஞ்.

குன்ற முடைத்த ¹வொளிர்வேலோய் கூடன்

ந-0 மன்றல் கலந்த மணிமுரசி னூர்ப்பெழக்

காலொடுமயங்கிய கலிழ்கடலென

மால்கடல் குடிக்கு மழைக்குரலென

வேறதிர்க்கு மிந்திர னிருமுரு மென

மன்ற லதிரதிர மாறுமா றதிர்க்குநின்

ந-0 குன்றங் குமுறிய வுரை

தூதேய வண்டின் றொழுதி முரல்வவர்

காதன்மூ தூர்மதில் கம்பலைத் தன்று

வடுவகிர் வென்றகண் மாந்தளிர் மேனி

நெடுமென் பணைத்தோட் குறுந்தொடி மகனி

ச-0 சாராக் காம மார்பொழிற் பாயல்

வரையகித் தியைக்கும் வரையா நுகர்ச்சி

முடியா நுகர்ச்சி முற்றாக் காத

லடியோர் மைந்த ரகலத் தகலா

வலர்னெமன் மகன்றி னன்னர்ப் புணர்ச்சி

உசு - ந-0, கூடலின் மணத்தைப்பொருந்திய மணிநிறமுரசின் ஆர்ப்பு எழுந்ததாகக், காற்றாலேறுண்ட புடைபெயர்கடலெனவும் மயங்குகடலைக் குடிக்கும் மேகக்குரலெனவும் இந்திரனது அதிர்க்கும் பெரிய உருமேறெனவும் அம்மன்றன்முரசு அதிரவதிர அதற்கு மாறுமாறாக அதிர்க்கும், நின் குன்றம் முழங்கியமுழக்கம்.

ந-0, முழக்கம் மலைக்கு வார்த்தைபோறலின் 'உரை' எனப்பட்டது.

இவ்வளவும் முருகவேளை எதிர்முகமாக்கி வாழ்த்தி மேல் அவன்பரங் குன்றை வாழ்த்துவார், பிரிந்த தலைமக்களதுவரவும் அவருட் பரத்தையிற் பிரிந்துவந்தானொரு தலைமகன் கூற்றும் தலைவிகூற்றும் தோழிகூற்றுமாகிய த்.....

ந-சு - எ. தலைவியரால் தூதாக ஏவப்பட்டுத் தலைவரோடுமீண்ட வண்டின்தொழுதியதுமுரற்சி அத்தலைவியர்காதலை மதில்முதூர்க்கண் அரவ மாக்கின்றது.

ந-எ. 'கம்பலைத்தன்று' என்பது உரிச்சொல்லடியாகப்பிறந்த வினைத் திரிசொல்.

தலைமக்களது வரவுகூறியவாறு.

ந-அ - சசு. மகளிரது ஆராக்காமஇன்பத்தைப் பொழிற்பாயற்கண் தலை வரொடுகூட்டும் களவித்புணர்ச்சியையும் அடியுறைமகளிர் பூவின்கட்டியும்

(பி - ம்.)— ¹ஒளிறுவேலோய்.

சடு புலரா மகிழ்மறப் பறியாது நல்குஞ்
 சிறப்பிற்றே தண்பரங் குன்று
 இனிமன்னு மேதிலர் நாலுதி யாண்டுப்
 பணிமலர்க் கண்ணாரோ டாட நகைமலர்
 மாலைக்கு மாலை வருஉம் வரைசூணில்

டு0 காலெப்போய் மாலை வரவு
 இனிமணல் வையை யிரும்பொழிலுங் குன்றப்
 பணிபொழி சாரலும் பார்ப்பாருந்
 துனியன் மலருண்கண் சொல்வேறு நாற்றங்
 கனியின் மலரின் மலர்கால்சீப் பின்னது

டுடு துனிய னனிநீநின் 1சூள்
 என்பாணி நின்னி லெலாஅபாணி நீநிள்குள்
 சான்றாள் நீன்ற தகாஅத்த காஅமகாஅ
 னீன்றாட் கொருபெண் ணிவள்

மகன்றில்போல மைந்தரகலத்தையகலாத நல்லபுணர்ச்சியையும் மறவாது
 அம்மகளிர் மனமெனத் தருஞ்சிறப்பிற்று, தண்பரங்குன்று.

.என்று தலைமகன் மகளிர்மேல்வைத்துக்கூறி.....ய இன்பமிகுதி
 கூறியதுபொறுது மேல் தலைமகள் புலந்து உரைக்கின்றாள்:—

சஎ - டு0. இப்பொழுது மிகவும் அயல்மகளிர்நாற்றத்தைநாறாநின்றாய்;
 ஆண்டு அவரொடுகூடுதற்கு நீகாலெப்போய் மாலைவருதல் ஒளிமலரையுடைய
 மாலைப்பொழுதுதோறுமுண்டாகாநின்றது ; இனிப் பண்டைச்சூளைத்தவிர்;

சக. 'மாலைக்குமாலை' என்றது, 'அடிக்கடி' என்றாற்போலநின்றது.
 மேல் தலைமகன்:—

டுக - டு. இனிய மணலையுடைய வையைக்கண் இரும்பொழிலாணை;
 குன்றத்துச்சாரலாணை; பார்ப்பாராணை; துனியல்; மலருண்கண்ணாய், அது
 சொல் எனக்கு இயைவதன்று; இந்நாற்றம் பரங்குன்றத்துக்கனியினும் மலரி
 னும் பயின்ற காற்றுச் சீத்தடித்துவந்தது; ஆதலான், மிகவும்துனியல்.
 என,

மேல் தலைமகள் வையைமணலையும் பரங்குன்றத்தையும் சூளுற்றான்
 குறிப்புநோக்கி,

டுடு. நீ நின்குளைவிடு; என,
 மேல் தோழி:—

டுசு - அ. ஏடா! யானென்று சொல்லுங்காலத்தளவும் நில்லுநிலு; நீ

(டி-ம்,) 1 சூள் சூளைப் பாணி.

இருண்மையீ ருண்க ணிலங்கிழை யீன்றாட்

- சூ0 கரியனோ வாவ தறிந்திலே னீதா
வருபுனல் வையையண ரொட்டேன் றருமணவே
1 டண்பரங் குன்றத் தடிதொட்டே னென்பாய்
கேளிர் மணலின் கெழுவு மிதுவோ
வேழலகு மாளி திருவரைமே லன்பளிதோ
சூரு வென்னை யருளி யருண்முருகு சூஞ்சுளி
னின்னை யருளி 2லணங்கானமெய் வேறின்னும்
விறல்வெய்யோ னூர்மயில் வேனிழ னோக்கி
3 யறவ ரடிதொடினு மாங்கவை சூளேல்
குறவன் மகளாணை கூறேலா கூறே

நின்குளைப் பின்னை உறு; அமைதியையுடையோர்பெற்ற மிகத்தகுதியில்
லாதமகனே! இவள் தாய்க்கு ஒருபெண்;

என நினக்கு இச்சுளான் ஏதம் வரின் இவள் இறந்துபடுமென்பது
சூறிப் பின்னும் அவன் கூற்றைக் கொண்டுசூறுகின்றான்:—

ருக - சூ0. இலங்கிழை ஈன்றாட்கு அரியனோ? அரியளாவது நீசொல்
லுதற்குமுன் யான் அறிந்திலேன்; இதனைப்பார்;

அறிந்திலேனென்பது சூறிப்புமொழி.

ஈதாவென்பது ஒரு மருஉமுடிபு; அஃது இக்காலத்து *இந்தா
வென்று வழங்கப்படும்; †சூட்டு நீண்டது.

சூக. மணத்தைத் தரும் வேள்.

சூந. கேளிரையொத்த மனலொடு நட்பும் இத்தன்மைத்தோ? அது
கிடக்க;

சூச - சூ. திருவரைமேல் அன்பு அளிக்கத்தக்கது; ஆதலால், எனக்கு
அருள் செய்தாயாக அருள் முருகன் சூளைச் சூளுறின், நின்னை அருளில்லாத
அணங்குடனே அவன்வேல் மெய்யாகவருத்தும்;

சூஎ - அ. அதுவேயன் நிப் பார்ப்பாரடியைத் தொடினும் விறல் வெய்
யோனூர்மயிலையும் அவன் வேல் நிழலையுநோக்கி அவற்றைச் சூளுறல்;

சூஅ. ஆங்கு, அசைநிலை.

சூக. குறவன் மகளாணையைக் கூறலுறுகின்ற ஏடா! அதனையும்கூறல்;

* “இந்தாவிஃதோரிளங்குழலி” (கந்த. வள்ளியம்மை. ந.ரு.)

† “இதா தோன்றுகின்ற சோலை” (சீவக. கஉநஉ.)

(பி - ம்.)— 1தன்பரங்குன்று. 2அணங்குடகானமெய். 3யாவாடி.

எ0 லேய சூரீ னடிதொடு குன்றொடு
 வையைக்குத் தக்க மணற்சீர்குள் கூடல்
 யார்பிரிய யார்வா யார்வினவ யார்செப்பு
 நீருரைசெய் நீர்மையில் சூளென்றி நேரிழாய்
 1 கயவாய நெய்தலலர் கமழ்முகை மணநகை
 எரு நயவரு நறவிதழ் மதருண்கண் 2வாணுதன்
 முகைமுல்லை வென்றெழின் முத்தேய்க்கும் வெண்ப
 னகைசான்ற கனவன்று நனவன்று நவின்றதை
 யிடிதுனி கையாரு வெற்றயர் கூரச்
 சுடுமிறை யாற்றிசி னடிசேர்ந்து சாற்றுமின்
 அ0 மிக, ஏற்றுதுமல ஸுட்டுது மவி
 3 கேட்டுதும் பாணி யெழுதுங் கிணைமுருகன்
 ருட்டொழு தண்பரங் குன்று

எ0 - எக. ஐயனே ! சூளுறல் வேண்டின், வணங்கப்படும் குன்றொடு
 வையைக்கேற்ற சீர்மணலைச் சூளுறதொழி.

என்று சூள்விலக்க, மேல் தலைமகன்:—

எஉ - ஈ. நேரிழாய்! யார்பிரிய யார்வா யார்வினவ யாரது *செப்பு
 உண்டாகின்றது ?

என்றது †இருதலைப்புள்ளினோருயிரேதலாற் பிரிவும் வரவும் வினா
 வும் செப்பும் நம்மிடை உளவாகாவென்றவாறு.

எஉ - எ. நீ அது கருதாது, 'நீருரைக்குஞ்சூள் நீர்மையில் கடுஞ்சூள்,'
 என்றி, கயத்தின்கணுள்ள நெய்தற்பூவையும் கமழ்முகைகளது மணத்தைத்
 தருகின்ற அவர்ச்சியான் நயக்கப்படும் நறவம்பூவினது இதழையுமொத்த
 கண்ணினையும் நுதலையும் வெண்பல்லையுமுடையாள் நகின்ற குற்றம் நனவு
 மன்று, கனவுமன்று ;

எக. முகைமுல்லை - முல்லையது முகை.

எஎ. பொய்யாதலால், நகைமிக்ககனவு.

எஅ - அஉ. என்மாட்டு இன்றியிருக்க இவளிட்ட இத்துணிக் கார
 ணத்தை என்னொழுக்க நெறியாக ஓர்த்தலால் இதனைப் பொய்ச்சூளென்று
 கருதி என்னை இறை துயர்கூரச்சுடும்; இது செய்யாமல் நீ சென்று அவ

* செப்பு - விடை.

† 'யாமே, பிரிவின் றியைந்த துவரா நட்பி, இருதலைப் புள்ளி னோரு
 யி ரம்மே' (அகநா. கஉ); கலி. அக-ம் செய்யுளையும் பார்க்க.

(பி - ம்.)— 1கயவருநெய்தல். 2வாணுதலார். 3தோற்றுதும்.

தெரியிழாய் ¹செல்கென்றா யெல்லாயாம் பெற்றே
² மொருவர்க்கும் பொய்யாநின் ³வாயில்குள் வெளவல்
 அநு பருவத்துப் *பன்மாணீ சேறலிற் காண்டை
 யெருமை யிருந்தோட்டி யெள்ளியுங் காளை
 செருவஞ் ⁴செயற்கென்னை முன்னைத்தன் சென்னி
 யருள்வயினாற் றாங்கு மணிகையாற் ருக்கி
 நிரைவளை யாற்றிருஞ் சூள்
 கூ0 வளிபொரு சேட் ⁵சிமை வரையகத்தாற்
⁶ தளிர்பெருகுந் தண்சினை
 பொழில்கொளக் குறையாமலரக்
 குளிர்பொய்கை யளறுநிறைய

எழியைச் சேர்ந்து ஆற்றுவாயாக; இவ்வரையை எல்லார்க்கும் அறிவிம்
 மின்; முருகன் தாளை யாவருந்தொழும் பரங்குன்மத்தின்கட்சென்று
 மலரை ஏற்றுதும்; அவியையூட்டுதும்; பாணித்தாளத்தையுடைய பாட்
 டைத்தோற்றுவிப்பேம்; கிணையொலியை எழுவிப்பேம்.

எசு - அக. 'ஆற்றிசின்' என்றது, தோழியை நோக்கி. 'சாற்றுமின்' என்
 தது, தன் ஏலினையரைநோக்கி. உளப்பாடுகள் அவளையும் அவரையுநோக்கி.
 மேல் தோழி:—

அங் - கூ. ஏடா ! என்னைச் சாந்திசெய்யச் செல்கவென்றாய் ; அத
 னாலே நின் பொய்ச்சூளானாகிய ஏதம் நின்னை வெளவுதலை யாமறிந்தேம் ;
 கூற்றினது மிக்க ஆணையையுமிகழும் ஆற்றலையுடைய முருகன் நின்னை மாறு
 படுதற்குமுன்னே என்னிரைவளை தூங்கும் மணிநாவைக் கையாற்றாக்கித்
 தன் சென்னியான் வணங்கி இருஞ்சூளான் வரும் ஏதத்தை அருட்கூற்றான்
 ஆற்றுதலை ஏதிலுரைப்புணரும்பருவத்து ஆண்டு நீ பலகாலும் சேறலாற்
 காண்டி;

என்றது, யான் ஆற்றவேண்டா; அவள் தானே ஆற்றுமெனத் தலைமகள்
 கம்புடைமை கூறியவாறு.

அசு. 'ஒருவர்க்கும் பொய்யாநின்' என்றது குறிப்புமொழி.

கணவற்குவரும் ஏதமஞ்சிச் செய்தலால் தம் கற்பிற்கும்... ..

தலைமகளிர் பாவரும் இத்தன்மைய செய்வரென அவரது செய்தி
 கூறுகின்றாள்:—

கூ0 - கூகூ. மழையான் வளர்ந்த தண்சினைப் பொழில்கள் பூக்கள்

* பன்மாண் - பலகாலும்; (பரி. உ. எங்; கங். கூஉ.)

(பி - ம்.)— ¹சொல்லென்றபேலா. ²ஒருவற்கும். ³வாயிற்குள்.

⁴ செயற்கென்ன. ⁵சிமைய. ⁶தளிர்பெருகும், தளிர் பெறுஞ்சினை.

மருதநளி மணன் ¹ஞெமர்ந்த
 கூரு நனிமலர்ப் பெருவழிச்
 சீறடியவர் சாறுகொள வெழுந்து
 வேறுபடு சாந்தமும் வீறுபடு புகையு
 மாறுசெல் வளியி னவியா விளக்கமு
 நாறுகமழ் வீயுங் கூறுமிசை முழுவமு
 க00 மணியுங் கயிறு மயிலுங் குடாரியும்
 பிணிமுக முளப்படப் பிறவு மேந்தி
 யருவரைச் ²சேராத் தொடுநர்
 கனவிற் றொட்டது ³கைபிழை யாகாது
 நனவிற் சேஎப்பின் னளிபுனல் வையை
 க00 வருபுன லணிகென வரங்கொள் வோருங்
 கருவயி றுறுகெனக் ⁴கடம்படு வோருங்
 செய்பொருள் வாய்க்கெனச் ⁵செவிசார்த்து வோரு
 மையம ரடுகென வருச்சிப் போரும்
 பாடுவார் பாணிச்சீரு பாடுவா ரரங்கத் தாளமு
 கக0 மஞ்சாடு மலைமுழக்குந்

பறிக்கத் தொலையாவாக மலரக் குளிர் பொய்கைள் நீரால் நிறையச் செறிந்த
 மணல்பரந்த வரையோடு கூடலிடைவழி... ..பூசை செய்யவெழுந்து சாந்த¹
 மும் புகைப்பனவும் மர்றயியங்கும் காற்றால் நந்தாத விளக்கிற்குவேண்டு
 வனவும் நாறுகின்ற கமழ்வீயும் இசையைக்கூறுகின்ற முழுவமும்.

க00. கயிறு - பாசம்.

க0௨ - 0௫. அருவரைக்கட்சென்று சேயது அடிமலரைத் தொழுது,
 கனவின் யாம் எம் காதலரைத் தொட்டது பொய்யாகாமல் நன்னினைகண்
 எய்த வையைப் புதுப்புனலை அணிக.

க0௬. யாம் வயி றுகருவு றுகவெனப் பொருள்களை நேர்வோரும்.

க0௭. எம் கணவர் செய்பொருள் வாய்க்க.

க0௮. எம் கணவர் வியக்கத்தக்க அமரையடுகவென அருச்சிப்போரு
 மாய்.

க0௯. பாடுவாரது பாணியாகிய தாளமும்,

கக0 - கக௧. மலைக்கண் எதிரொலியுமாகிய இக்கெடாத கம்பலைக்
 கண்ணே.

(பி - ம்.)— ¹ஞெமிந்நனி. ²சேஎத்தெடுநர்க்கு. ³கைபிழையாது.
⁴ கடன்படு. ⁵செவிசாத்துவோரும்.

துஞ்சாக் கம்பலைப்
பைஞ்சனைப்பாஅ யெழுபாவைய
ராயித முண்க ணலர்முகத் தாமரை
தாட்டா மரைத்தோட் டமனியக் கயமல
ககரு ரெங்கைப் பதுமங் கொங்கைக் கயமுகைச்
செவ்வா யாம்பல் சென்னீர்த் தாமரை
புனற்ற மரையொடு புலம்வேறு பாடுறாக்
கூரெயிற்றார் குவிமுலைப் பூனெடு
மார னொப்பார் மார்பணி கலவி
கஉ0 யரிவைய ரமிர்தபான
முரிமை மாக்க 1 ளுவகையமிர் துய்ப்ப
மைந்தர் மார்வம் வழிவந்த
செந்தளிர் மேனியார் செல்ல 2 தீர்ப்ப
எனவாங்கு

ககக. ஏழாவது *வினைசெயிடத்தின்கண் வந்தது.

ககஉ. சுணைக்கட் பாய்ந்தெழு பாவையராகிய கூரெயிற்றார் (ககஅ) என மேலே கூட்டுக.

ககங - உசு. கண்ணகிய தாமரைப்பூவும் முகமாகிய தாமரைப் பூவும் தாளாகிய தாமரைப் பூவும் தோளாகிய பொற்கயத்து மலர்ந்த எம் கையாகிய தாமரைப்பூவும் கொங்கையாகிய பெரிய தாமரைமுகையுமாய்ச் செவ்வாயாம்பலொடுங் கூடி இயங்குநீர்மையையுடைய இத்தாமரைகள் அந்நீரின் கட்டாமரையொடு வேறுபாடுறாத கூரெயிற்றார் முலைப்பூனெடு கணவர்மார்பணிகள் மயங்க, அவர்க்கு அரிவையராக்கும் அமிர்தம்போலும் காமபாணத்துடனே அமுதாக்குதற்குரிய மடையர் உவகையைச் செய்யும் அமிர்தத்தைக் கொடுக்கத் தம் கணவர் மார்பின்கண் வழிவந்த செல்லலைச் செந்தளிர் மேனியார் தீரா நித்பர்.

ககக. 'கலவ' என்பது கலவியென நின்றது.

சீமதியவர் சாறு கொளப் (கக) பெருவழியிடத்து (கரு) எழுந்து (கக) பிறவுமேந்தி (கரு) வரையகத்துச் சென்று தொழுது (கரு) கம்பலைக்கண் ணே (கக) மார்பணி கலக்க (கக) உவகையமிர்துய்ப்ப (கஉ), வரங்கொள் வோரும் (கரு) கடம்படுவோரும் (கரு) செவிச்சார்த்துவோரும் (கரு) அருச்சிப் போருமாய் (கரு) செல்லல் தீர்ப்ப (கஉ) எனக்கூட்டுக.

கஉசு. எனவாங்கு - என் நிவ்வாற்றல்.

* தொல்காப்பியம், வேற்றுமையியல், சூ. உ0 பார்க்க, (பு - ம்.)— 1 உவகையமிர்துவாக்க. 2 தீர்ப்பவாங்க.

கஉரு ¹உடம்புணர் காதலரு மல்லாருங் கூடிக்
 கடம்பமர் செல்வன் கடிநகர் பேண
 மறுமிடற் றண்ணற்கு மாசிலோ டந்த
 நெறிநீ ரருவி யசும்புறு செல்வ
 மண்பரிய வானம் வறப்பினும் மன்னுகமா
 கஉ௦ தண்பரங் குன்ற நினக்கு.

கடவுள் வாழ்த்து.

²ஆசிரியனல்லந்துவனார் பாட்டு.

³மருத்துவனல்லச்சுதனரிசை.

பண்ணுப்பாலையாழ்.

கஉரு - ௩௦. பரங்குன்றமே! தம்முட் பிரியாத மகளிரும் மைந்தரும்
 அல்லாத வரம்வேண்டுவாருங் கூடி மறுமிடற்றண்ணற்கு மாசிலோள் தந்த
 கடம்பமர்செல்வன் கடிநகரை வழிபடச் செல்வத்துடனே மண்வருந்த
 மழைவறந்ததாயினும் நெறிநீரருவி அசும்புமிகுஞ்செல்வம் நினக்கு மன்
 னுவதாக.

கஉ௯. மா, வியங்கோளசைச்சொல்.

முருகக்கிடமாகிய பரங்குன்றை வருணித்த முடித்தால் எதிர்முக
 மாக்கியும் படர்க்கையாக்கியும் அவனையே வாழ்த்தி முடித்தமையிற் கட
 வுள்வாழ்த்தாயிற்று. (அ)

(பி - ம்.)— ¹உடன்புணரக்காதலரும். ²ஆசிரியர்நல்லந்துவனார், ஆசிரி
 யர்நல்லந்துவனார், ஆசிரியர்நல்லந்துவனார். ³மருத்துவ நல்லச்சுதனார்.

ஒன்பதாம் பாடல்.

சேவ்வேள்.

இருநிலர் துளங்காமை வடவயி னிவந்தோங்கி
1யருநிலை யுயர்தெய்வத் 2தணங்குசா றிலகாக்கு
முருமுச்சூழ் சேட்சிமை யுயர்ந்தவ ருடம்பட
வெரிமலர்த் தாமரை யிறை 3வீழ்த்த பெருவாரி
ரு விரிசடைப் பொறையூழ்த்து விழுநிகர் மலரேய்ப்பத்
தணிவுறத் தாங்கிய தனிநிலைச் சலதாரி
மணிமிடற் றண்ணற்கு மதியாரற் பிறந்தோய்நீ
மையிருநூற் றிமையுண்கண் மான்மறிதோண் மணந்தஞான்
றையிருநூற்று மெய்ந்நயனத் தவன்மகண் மலருண்கண்
க0 மணிமழை தலைஇயென மாவேனில் காரேற்றுத்
தணிமழை தலையின்று தண்பரங் குன்று

(ஒன்பதாம் பாடலுரை.)

க - கக. பெரியநிலம் அசையாமல் வடதிசைக்கண்ணே மிக ஓங்கி
அணங்குதல்சான்ற தெய்வசாதிக்கு இமையாகிய இந்நிரைந் காக்கப்படும்
இமயச்சிமையத்தின்கண் தெய்வமுனிவர றுவருமுடம்படக் கற்பால் நன்கு
மதிக்கப்படும் ஆரலிடத்தே மணிமிடற் றண்ணற்குப் பிறந்தோய்! மையாகிய
கரிய நூற்றூள் அணியப்பட்ட இமைக்குங்கண்ணையுடைய வள்ளிதோளை
நீ களவின்கண் மணந்த அன்று மெய்யின்கண் ஆயிரங்கண்ணையுடைய இந்
நிரைமகள் தேவசேனையது கண் முதுவேனில் காராந்தன்மைபெற
மணிரிற் மழைபெய்தாலொக்கப் பரங்குன்றின்கண் நீராகிய தணிந்த
மழையைப் பெய்த்தது.

ச - அ. அயனால் வீழ்த்தப்பட்ட ஆகாயகங்கையை மலர்ந்துவிழும்
பூவையொப்ப வேகந்தலையிச்சடைப்பாரத்தின்கட்டாங்கிய ஒப்பில்லாத
நிலைமையினையுடைய சலதாரியாகிய மணிமிடற் றண்ணலெனக் கூட்டுக.

யா. சலதாரி - சலத்தைத் தரிக்குமியல்பையுடையவன்.

அ. வள்ளியை 'இமையுண்கண் மான் மறி' என்றார், 4மானுடை மக
ளாகலின்.

இவ்வளவும் முருகவேளை எதிர்முகமாக்கிக் 5கைக்கோளிரண்டிற்குமுரிய
தேவியராத் காதலிக்கப்பாடுகுவாழ்த்தி மேல் வள்ளிய துசிதப்பும் அவன்

(பி - ம்.)— 1அகநிலையுயர். 2அணங்குகாறிலை. 3வீழ்த்தமுருகுபெரு
வாரி. 4மானுடமகள், மானிடமகள். 5கைக்கோள்.

நான்மறை விரித்து நல்லிசை விளக்கும்
வாய்மொழிப் புலவீர் ¹கேண்மின் சிறந்தது
காதற் காமங் காமத்துச் சிறந்தது

கரு விருப்போ ரொத்து மெய்யுறு புணர்ச்சி
புலத்தலிற் சிறந்தது கற்பே யதுதா
னிரத்தலு மீதலு மிவையுள் ளீடாப்
பரத்தையுள் ளதுவே பண்புறு கழற
ரோள்புதி துண்ட பரத்தையிற் சிவப்புற

உ0 நாளணிந் துவக்குஞ் சுணங்கறை யதுவே
²கேளணங் குறமனைக் கிளந்துள சுணங்கறை
சுணங்கறைப் பயனு மூடலுள் ளதுவே, அதனால்,
அகற லறியா வணியிழை நல்லா
ரிகறலைக் கொண்டு ³துணிக்குந் தவறிலரித்
உரு தள்ளாப் பொருளியல்பிற் ⁴தண்டமிழாய் வந்திலார்
கொள்ளாரிக் குன்று பயன்

பரங்குன்று அவட்கொத்தவாறும் கூறலுறுவார், நான்மறைப்புலவரை
நோக்கித் தமிழது சிறப்புக் கூறுவாராய்ப் பொதுவகையான் அவற்றிற்குக்
காரணம் கூறுகின்றார்:—

கஉ - ங. நான்மறைப்பொருளை விரித்து அம்மறையது நல்லிசையை
விளக்கும் புலவீர் ! சிறந்ததொரு பொருளைக் கேண்மின்:

கசு - ரு. காமத்துச் சிறந்தது காதலையுடைய காமம் ; அஃதாவது,
மெய்யுற்றறியாதாரிருவர் அன்பொத்துப் பான்மை வகையால் தாமே
மெய்யுற்றுப் புணரும் புணர்ச்சி.

கசு - உசு. இனி அன்பு ஒவ்வாத கற்புப் புலத்தலாற் சிறந்தது; அப்
புலவியாவது, தான் வாயில் வேண்டலும் வாயினேர்தலுமாகிய இவையுள்
ளீடாகத் தலைவனது பரத்தைமையான் வருவது. இனிப் புதிதாகத்தோள்
நுகரப்பட்ட பரத்தையில்லின்கண்ணே ஒருத்தியை நாட்காலையே செவ்
வணியணிந்து விட்டுப் பூப்பு அறிவிப்ப அப்பண்புறு கழறலால் தலைவன்
வந்து உவக்கும்புணர்ச்சியை யுடைத்து ; அப்புணர்ச்சிகடாம் தலைவிக்குப்
பாங்காயினார் கேட்டு வருத்தமுறப் பரத்தையால் தன் மனைக்கண் அலர்
துற்றப்பட்டுள. அப்புணர்ச்சியின்பந்தானுண்டாவது இயல்பானன்றி ஊட
லானாயது ; அதனால், இக்கற்பிற் போலத் தலைவர் நீங்குதலறியாத கள

(பி - ம்).— ¹கேண்மினறந்தது. ²கேளணங்குறமனைமனைக். ³துணிக்குந் தவறிலரைத். ⁴தண்டமிழாவந்துழார், தண்டமிழாயவந்திப்பார்.

ஊழாரத் தோய் 1கரை நூக்கிப் புனறந்த
காழாரத் தம்புகை 2சுற்றிய தார்மார்பிற்
கேழாரம் பொற்ப வருவானைத் தொழாஅ
௩௦ வாழிய மாயாரின் றவறிலை யெம்போலுங்
கேழிலார் மாணல முண்கோ திருவுடையார்
மென்றோண்மேலல்கி நல்கலு மின்னு
வையெயிற் றெய்யா மகளிர் திறமினிப்
பெய்ய வழக்கு மழைக்காமற் றைய
௩௫ 3கரையாவெந் நோக்கத்தாற் கைசட்டிப் பெண்டி
னிகலி 4னிகந்தானை யவ்வே டலைக்கண்ணி

திருந்தடி தோயத் திறைகொடுப் பாணை

விற்புணர்ச்சியையுடைய மகளிர் அவ்வொடு மாறுகொண்டு துனிக்கும் குற்றமுடையரல்லார் இப்புணர்ச்சியை வேண்டுகின்ற பொருளிலக்கணத் தையுடைய தமிழை ஆராயாத தலைவர் களவொழுக்கத்தைக் கொள்ளமாட்டார்.

கஅ. பண்புகழறலாவது:—* “பூப்பின் புறப்பா டராலு நானுந், நீத்த கன் றுறைத லறத்தா றன்றே” எனும் அறத்தொடு பொருந்திய உறுதிச் சொல்.

இனி அக்களவிற்புணர்ச்சியையுடைமையான் வள்ளி சிறந்தவாறும் அத்தமிழை ஆய்ந்தமையான் முருகன் சிறந்தவாறுங் கூறுகின்றார்:—

உஎ - சச. சந்தனமரங்களையுடைய ஊழான் மெலிந்த கரையை முறித்து வையைப்புனல்கொண்டுவந்த வயிர்த்த சந்தனத்தினது புகைகுழந்த தாரையுடைய மார்பின்கண் நிறத்தையுடைய முத்தாரம் அழகுபெறத் தன்னெடு கலத்தற்குவரும் முருகவேளைத் தொழுது ‘எம்போலி...வஞ்சனே! வாழ்வாயாக; நின்னை அறியாது அகப்பட்ட அவ் வையெயிற்று மகளிர் திறம் இனி மழைபெய்ய வேண்டி வருந்தும் காவையொக்கும்; ஆதலால் அவரே தவறுடையராவதல்லது நீதவறுடையையல்லை; நின்னையெய்துந் திருவுடையார்மென்றோண்மேலல்கி நல்கலும் நின்கின்றது; ஆகையால் நின் மாணல முண்ணக்கடவேனோ’ என்று தன்னைக் கையாற் சட்டிச்சொல்லி வெகுளி மிக்க நோக்கத்துடனே அவன் பெண்டுகாரணமாக உண்டான புலவியானீங்கிய 5தேவசேனையைச் சென்றெய்தி அவ்வேள் தன்தலைமாலை அவள் திருந்தடியைத் தோய வணக்கமாகிய திறையைக் கொடுப்ப, அவள் புலவிநீங்கி

* “பரத்தையிற் பிரிந்த கிழவோன் மனைவி, பூப்பின் புறப்பா டராலு நானு, நீத்தகன் றுறைத லறத்தா றன்றே” (இறை. கு. ச.௩.)

(பி - ம்).— 1கரைநீக்கிப். 2சுற்றிய மார்பிற். 3கரையாவ நோக்கத்தாற். 4இகந்தானை வேள்கண்ணித். 5தெய்வச்சேனை.

- 1 வருந்த லெனவவற்கு மார்பளிப் பாளைக்
 குறுகலென் றெள்ளிழை கோதைகோ லாக
 ச0 * 2விறுகிறுக யாத்துப் புடைப்ப
 வொருவர் மயிலொருவ ரொண் 3மயிலோ டேல
 4 விருவர் வான்கிளி யேற்பின் மழலை
 செறிகொண்டை மேல்வண்டு சென்றுபாய்ந் தன்றே
 வெறிகொண்டான் குன்றத்து வண்டு
 சரு தார்தார் 5பிணக்குவார் கண்ணியோச்சித் தடுமாறுவார்
 6 மார்பணி கொங்கைவார் மத்திகையாப் புடைப்பார்
 † கோதை வரிப்பந்து கொண்டெறிவார்
 பேதை மடநோக்கம் பிறிதாக ஆத
 துடங்கு நொசுகிசுப்பார் தூழி றலைக்கொள்ளக்

அவனை வருந்தலென்று சொல்லித் தன் மார்பையளிப்ப, வள்ளி அதனைக் கண்டு 'இனி அவனைக் குறுகல்' என்று அவன்கையை மிகஇறுகயாத்துத் தன் † கோதை கோலாகப் புடைப்ப அதனைக்கண்டு ஒருவர் மயில் ஒருவர் மயிலோ டேல, இருவர் வான்கிலியும் தம்முள் மழலையேற்கின்ற அளவிலே, வெறியாட்டைவிரும்பினான் குன்றத்துவண்டு தேவசேனையது கொண்டைமேற் செறிந்த வண்டை மேற்சென்று பாய்ந்தது.

நசு. காவையொத்தலாவது:—கா, தனக்கு இன்றியமையாத மழையை வருவித்துக் கொள்ளமாட்டாது அது தானேவந்துழிப் பொலிந்து வாராத வழியும் ஆமளவுமாற்றி ஆகாத எல்லைக்கண் 7இறந்துபடுதல்.

சசு. குன்றத்துவண்டென்றமையான் அது வள்ளியுடையதாயிற்று.

சரு. அங்ஙனம் பாய்ந்த அதனைக் கண்டு தேவசேனையாங்கியர் வள்ளி பாங்கியரோடுஇகலித் தாரையும் தாரையும் பிணக்குவார்.

சசு. மார்பை அழகுசெய்த கொங்கைக்கண்.

சஎ - கூ. கோதையையும் வரிப்பந்தையும் கொண்டெறிவாராய்த் தம் பேதைமையையுடைய மெல்லிய நோக்கம் வெகுளியான் வேறுபட ஊத துடங்கு துசுப்பினராயிருந்தே மிடைந்த போரையேற்கொள்ள,

* “இறுகிறுகத் தோட்கோப்புக் கொள்ளார்” (நாலடி. புல்லறிவாண்மை. அ.)

† “கோதை பரிந்து வரிப்பந்து கொண்டோடி” (கலி. ரு.க.)

‡ “கோதை கோலா...அலைப்பேன் போலவும்” (கலி. கடஅ.)

(பி - ம்) — 1வருந்தாலெனவவடார்க்கு. 2இறுகிறுக. 3மயிலோடல, இருவான கிளி. 5பிணங்குவார். 6மாரணி 7இறந்துபடுமாகலானத் தொழில்களானெத்தல்.

- ரு0 கயம்படு கமழ்சென்னிக் களிற்றியல்கைம் மாறுவார்
வயம்படு ¹பரிப்புரவி மார்க்கம் வருவார்
தேரணி யணிகயிறு தெரிபு வருவார்
வரிசிலை வளைய மார்புற வாங்குவார்
² வாளி வானிக ணிலைபெற மறலுவார்
- ருரு தோள்வளை யாழி சுழற்றுவார்
மென்சீர் மயிலிய லவர்
³ வாண்மிகு வயமொய்ம்பின்
வரையகலத்தவளை வானவன்மகண்
மாணெழின் மலருண்கண்
- ரு0 ⁴ மடமொழியவ ருடன்சுற்றிக்
கடிசுனையுட் குளித்தாடுநா
மறையணிந்த வருஞ்சுனையா
னறவுண் ⁵வண்டாய் நரம்புளர்நருஞ்
சிகைமயிலாய்த் தொகைவிரித்தாடுநருங்
- ருரு கோகுலமாய்க் கூவுநரு
மாகுல மாகு நருங்

ரு0 - ருரு. அதனைக்கண்டு, வள்ளி பாங்கியராகிய மென்சீர்மயிலிய லவர், தோட்டிப்புண்ணுல் மென்மைபட்ட சென்னியை யுடைத்தாய்.....
.....மதத்தாற் கமழ்கின்ற களிற்றியல்பைத் தம்பாற்கொள்வார்; வெற்றிபட்ட செலவினையுடைய புரவிகளது கதியால் வருவார்; தேரணிபோல வடிக்கயிற்றைத் தெரிந்துகொண்டு வருவார்; வாளி மார்புற வரிசிலையை வளைய வாங்குவார்; வானையுடையவர் நிலைமை பெற மறலுவார்; தோள்வளையாகிய ஆழியைச் சுழற்றுவாராக,

ருரு - ரு0. வானவன் மகளுடைய பாங்கியர் அதற்கு அஞ்சி வாட்ட மூம்பு நெருங்கிய வெற்றிமொய்ம்பினையுடைய முருகனைத் தொக்குச் சூழ்ந்துகொண்டு,

ரு0 - ரு. அப்பாறையணிந்த சுனைக்கண் வண்டாய் நின்று.

ருரு. ஆகுலமாகுருமாக,

(பி - ம்.)— ¹படுபுரவிமாறகம். ²வாவாளிகள். ³வாண வயமொய்ம்பின். ⁴ மடிமொழி. ⁵வண்டாறு.

குறிஞ்சிக் குன்றவர் 1மறங்கெழு வள்ளிதமர்
வித்தகத் தும்பை விளைத்தலான் வென்வேலாற்
கொத்தன்று தண்பரங் குன்று

எ0 கடுஞ்சூர் மாமுத றடிந்தலுத்தவே
லடுபோ ராளரின் குன்றின் மிசை
யாட னவின்னோ 2ரவர்போர் செறுப்பவும்
பாடல் பயின்னோரைப் பாணர் செறுப்பவும்
3 வல்லாரை வல்லார் செறுப்பவு

எரு மல்லாரை யல்லார் செறுப்பவு மோர்சொல்லாய்ச்
செம்மைப் புதுப்புனற்
றடாக மேற்ற தண்சுனைப் பாங்கர்ப்
4 படாகை நின்றன்று,
மேள வெஃகினவை

அ0 வென்றுயர்த்தகொடி விறல்சான்றவை
5 கற்பினை நெறியூ டற்பினைக் கிழமை
நயத்தகு மரபின் வியத்தகு குமா
வாழ்த்தினேம் பரவுதூர் தாழ்த்துத்தலை நினையா

சுஎ - சு. குறிஞ்சிநிலத்து மக்களாகிய குறவர்பெற்ற மறங்கெழு
கொடிச்சியர் திருந்திய போரைவிளைத்தலால் வென்வேலானுக்கியைந்தது.

இவ்வாறு அவனைப் படர்க்கையாக்கி இவை கூறிப் பின்னும் எதிர்முக
மாக்கி வாழ்த்துகின்றார்:—

எ0. வேலால்.

எ2. ஆடல் பயின்றாரை அவ்வாடல் பயின்றார் வெல்லவும்.

எ3. வல்லாரை - வல்லுப்போர்வல்லாரை.

எரு. அல்லார் - ஒழிந்த கல்விகளையுடையார்.

இக்கல்வி வென்றிகளான் ஒப்பில்லாத புகழ்பார்ப்ப.

எஎ - அ. தடாகம்போலும் சுனைப்பக்கத்துக் கொடியெடுத்து நின்
றது.

எசு. நினக்குப் பொருந்தினவேலினை.

அ0. வென்றுயர்த்தகொடியால்விதலமைந்தனை.

அக - ரு. கற்புப்பொருந்திய நெறியையுடைய தேவியரது அன்பு

(பி - ம்.)— 1மறகெழு. 2அவைபோர். 3வல்லாரைவல்லாணர்
செறுப்பவும். 4படாக்கைநினைகுன்று. 5கற்பினை.

நயத்தலிற் சிறந்தவெம் மடியுறை
அரு. பயத்தலிற் சிறக்க நாடொறும் பொலிந்தே.

கடவுள் வாழ்த்து.

குன்றம்பூதனார் பாட்டு.

மருத்துவனல்லச்சுதனரிசை.

பண்ணுப் பாலையாழ்.

பொருந்திய அவ்ஹூடலுரிமையை நயத்தற்கேற்ற பண்பினையுடைய குமர! யாம் நின்னை வணங்கி வாழ்த்தி வேண்டிக்கொள்ளாநின்றேம்; அன்பாற் சிறந்த எம்மடிக்கணுறையு நாடொறும் டொலிந்து பயன் தருதலொடு சிறக்கவென்று.

என்றென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது.

(க)

பத்தாம் பாடல்.

வையை.

மலைவரை மாலை யழிபெயல் காலைச்
செலவரை காணக் ¹கடலைக் கூட
நிலவரை ²யல்ல னிழத்த விரிந்த
பலவறு போர்வைப் ³பருமணன் மூஉய்
ரு வரியரி யாணு முகிழ்விரி சினை
⁴ மார்தீந் தளிரொடு வாழையிலை மயக்கி
யாய்ந்தளவா வேசை ⁵யறையூஉப் பறையறையப்
போந்தது வையைப் புனல்
புனன்மண்டி யாடல் புரிவான் சனமண்டித்
க0 தாளித நொய்ந்தூற் சரணத்தர் மேகலை
யேணிப் படுகா ⁶லிறுகிறுகத் தாளிடஇ
நெய்த்தோர் நிறவரக்கி *⁷ரெக்கி யாவையு
முத்துநீர்ச் சாந்தடைந்த மூஉய்த் தத்திப்

(பத்தாம் பாடலுரை.)

க - அ. வையைப்புனல் மலையிடத்து மாலைக்கட்பெய்த மிக்க பெய
லான் எல்லைசென்று காணப்படாத கடலைக் கூடுதற்குக் காலைப்,
போந்தது.

க. ஈண்டு ஏதுப்பொருண்மைக்கண் வந்த ஆனுருபு இறுதிக்கட்
டொக்கு நின்றது.

உ. 'சென்று' என்பது 'செல்ல' எனத்திரிந்தது.

ங - அ. நிலவெல்லைக்கட் பசுமுதலிய துன்பங்கள் சுருங்க விரிந்த பல
பூக்கள் நெருங்கின போர்வையுடனே பருமணலை மூடி வரியையுடையவண்டு
.....முகிழ்விரிசினையின்கண்ணவாகிய மார்தளிர்களுடனே வாழை
யிலைகளை மயக்கி ஆராய்ந்து அளவிடப்படாத பல ஓசையும் ஒலிக்கக்
கரைகாவலரையழைக்கின்ற பறை அறையப்போந்ததெனக் கூட்டுக.

சு. 'மார்தீந்தளிரொடு வாழையிலை மயக்கி' என்பது புனல் கரையிற்
சோலைகளுள் மரச்சினைகளைத்தோய்ந்து செல்கின்றமை தோன்ற நின்றது.

க - கஅ. அப்புனலின்கண் மண்டியாடுதலைச் செய்ய வேண்டிச்
சனம் செல.....யவிதமான சரணத்தையுடையராய்

* 'நீரேக்குவோரும்' என்றும் இது படித்தற்கு இடமுண்டு.

(பி - ம்.)— ¹கடல்வரைக்கூடி. ²அல்லலிழக்கவிரிந்தபுலவறு. ³பயிரு
மணல். ⁴மார்தளிர்ரொடு. ⁵அறையிற்பறையறைய. ⁶இறுகுறுகுதன்னூ.

புகவரும் பொங்குளைப் *புள்ளியன் மாவு
 கரு மிகவரினு மீதினிய வேழப் பிணவு
 1 மகவரும் பாண்டியு மத்திரியு மாய்மாச்
 சகடமுந் தண்டார் சிவிகையும் பண்ணி
 வகைவகை யூழும் கதழ்புழுழ்த் தேறி
 முதிய ரிளையர் முகைப்பரு வத்தர்
 ௨0 வதிமண வம்பலர் 2வாயலிழந் தன்னு
 ரிருதிற் மாந்தரு மின்னினி யோரும்
 விரவு நரையோரும் 3வெறுநரை யோரும்
 பதிவத மாதர் பரத்தையர் பாங்க

மேகலையாகிய ஏணிப்படுகாலை மிக இறுகுமாறு தாளிட்டு அரக்குநீரை †எக்
 கும் கருவியெல்லாவற்றையும் முத்துப்போலும் பனிரீரோடு அளவிய சந்
 தனத்துடனே மூயின்கட்கொண்டு தத்துதலான் மேல்கொளற்கரிய மாவை
 யும்.....மேலிருத்தற்கு இனிய பிடியையும் பெயர்சொல்லி
 அழைக்கப்படும் அரிய எருதுபூண்ட வையத்தையும் கோவேறுகழுதையை
 யும் ஆய்மாபூண்ட சகடத்தையும் தண்டார்த் தலானையும் வகைவகை
 யாகப்பண்ணி முறைமுறையாக வந்துமொய்த்து விரைந்தேறி.

க0 - கக. †இருகோவை முதல் முப்பத்திருகோவையீறாக ஒன்றற்
 கொன்று வடமேறுதலான் மேகலையை § 'ஏணிப்படுகால்' என்றார்.

கங. மூடுதலுடைமையாற் பூப்பெட்டியை 'மூடய்' என்றார்.

கசு. பாண்டியென்பது ஆகுபெயர்.

கக - ௨௬. முகைபோலும் பருவத்தாரும் தங்கிய மணத்தையுடைய
 புதுமலர் வாயலிழந்தன்ன பருவத்தாருமாகிய இளையவரும் விரவுநரை
 யோரும் வெறுநரையோருமாகிய முதியவரும் என்ற இவ்விருதிமமாந்தரும்

* "புள்ளேர் புரவி" (பரி. கக-அடி ௫௨), "புள்ளியற்கலிமா" (தொல்.
 கம்பு. ௫௩.) ~ புள்ளியற்கலிமா (சீதம் - ௫௩)

† "மருப்பினீரெக்குவோரும் (பரி. கக), "சிவிதிப் பொறிநீரெக்கியும்"
 (க - ச௨. கஅஅ), "குருதிச் செம்புன நவிரா தெக்கவும்" எனவருவன,
 (ஹை சசு - ௨௯) பெருங்கதை.

‡ "எண்ணிரண் டிரட்டி கோத்த விரிசிகை யிருபத் தொன்றிற், பண்
 னிய கலாப மீரேழ் பருமநா விரண்டிற் செய்த, வண்ணமே கலையிரண்டிற்
 காஞ்சியில் வகையோ ரைந்தும், புண்ணியக் கொடிவண் டார்ப்பப் பூத்த
 போற் புலம்பப் பூட்டி" (திருவிளை. திருமணப். கருஅ.)

§ ஏணிப்படுகாலெனவும் வேறுதூல்களில் இப்பெயர் வழங்கும்.

(பி - ம்.)— 1அகவவரும். 2வாய்பிளந்தன்னார். 3வெற்றுநரையோரும்,
 அந்நரையோரும்.

ரதிர்குரல் வித்தக ராக்கிய தாள

உரு விதிகுட் டியவிய மென்னடை போலப்
பதியெதிர் சென்று பருஉக்கரை நண்ணி
நீரணி காண்போர் 1நிரைமாட மூர்குவோர்
பேரணி நிற்போர் பெரும்பூச ருக்குவோர்
மாமலி யூர்வோர் வயப்பிடி யுந்துவோர்

௩௦ வீமலி கான்யாற்றின் றுருத்தி குறுகித்
*தாம்வீழ்வா ராகந் தழுவுவோர் தழுவெதிரா
தியாமக் குறையூட லின்னசைத் தேனுக்ரவோர்
காமக் கணிச்சியாற் கையறவு வட்டித்துச்
சேமத் திரைவீழ்த்துச் சென்றமளி சேர்குவோர்

கற்புடைமகளிர் பரத்தையரென்பட்ட இப்பருவங்களின் மகளிரும் இம்
மாந்தர்க்கும் மகளிர்க்கும் பாங்காயினரும் வித்தகராக்கிய தாளவிதியாற்
கூட்டப்பட்ட அதிர்குரலியங்களது மென்னடைபோலப் பிறபதியிலுள்ளா
ரோடு யாற்றெதிரே நடந்துசென்று அதன் உயர்ந்த கரையைச் சேர்ந்து.

உம்மைகள் வேண்டியவழிக் கூட்டியுரைக்கப்பட்டன.

உச - ௩. தாளவிதிகுட்டிய இயமென்னடை போதலாவது: இயங்கள்
ஒன்றற்கொன்று கூறுவேறுபாடுடையவேனும் விளம்பிதநடையையுடைய
தாளகதியால் எல்லாம் மென்னடையவாய்ச் செல்லுமாறுபோல எதிர்
செல்கின்றவர்களும் வன்மை மென்மை இடைமையாகிய பண்புவேறுபா
டுடையரேனும் நெருக்கத்தால் எல்லாரும் மென்னடையராய்ச் சேரல்.

நீரினது அழகு காண்டல் (உஎ) முதலாக அமளிசேர்தல் (௩௪) ஈராகச்
சொல்லிய வினையாட்டுக்கள் அலர்வாயவிழ்ந்தன்னபருவத்துக் (உ௦)கற்புடை
மகளிர் பரத்தையரன; அவற்றில் மாவின் திரை ஊர்தலும் பிடியை உந்து
தலும் பரத்தையர்க்கேயுரிய.

உஎ. நிரைத்த நீரணிமாடம்.

உஅ. மைந்தரோடு பொரும் வினையாடற்போர்க்குப் பேரணியாய்
நிற்பார்; தூசியராய்ச்சென்று தாக்குவார்.

௩௦. நறுநாற்றத்தையுடைய பூ மிக்க யாற்றிடைக்குறை.

௩௧ - ௪. அத்தழுவுதலைச் செய்யாது யாமத்து ஊடற்குறையாகிய
இனிய கலவிரசையைத்தரும் தேனை நுகர்வோர்; 1காமக்கணிச்சி உடைத்த
லால் ஊடலைச் சுழற்றியெறிந்துவிட்டு அமளிசேர்வோராக.

* “தாம் வீழ்வார் மென்றோள்” (திருக்குறள், க௧௦௩.)

† “காமக்கணிச்சி யுடைக்கு நிறையென்னு, நாணுத்தாழ் வீழ்த்த
கதவு” (திருக்குறள், க௨௩௧.)

(பி - ம்.) — 1நிரைமார்ட்.

௩௫ தாம்வேண்டு காதற் கணவ ரெதிர்ப்படப்
 பூமேம்பா டிற்ற புனைசுரும்பிற் சேம
 மடநடைப் பாட்டியர்த் தப்பித் தடையிறந்து
 தாம்வேண்டும் பட்டின மெய்திக் கரைசேரு
 மேமுறு நாவாய் வரவெதிர் கொள்வார்போல்
 ௪௦ யாம்வேண்டும் வையைப் புனலெதிர்கொள் கூடல்
 ஆங்க, அணிநிலை மாடத் தணிநின்ற பாங்கா
 மடப்பிடி கண்டு வயக்கரிமா லுற்று
 நடத்த நடவாது நிற்ப மடப்பிடி
 யன்ன மனையாரோ ¹டாயா நடைக்கரிமேற்
 ௪௫ ² சென்மன மாலுறுப்பச் சென்றெழின் மாடத்துக்
 கைபுனை கிளர்வேங்கை காணிய வெருவுற்று

௩௫ - ௪௦. ஏனை முகைப்பருவத்துமகளிர் (௧௯) பூவின்மேம்பாட்டை
 நாடிவந்துற்ற சுரும்புபோலத் தாம்விரும்பும் காதற்கணவர் தம்மைவந்து
 எதிர்ப்பட்டுப் புணர்த்தன்பொருட்டு நீராடல்குறித்துத் தமக்குக் காவலாகிய
 பாட்டியரைத் தப்பி அவர்தடுத்தலையுங்கடந்துபோய் நாவாய் துவரவை எதிர்
 கொள்வார்போல்விருப்பமுற்று யாம் விரும்புகின்றவையைப்புனலை எதிர்
 கொள்கின்ற கூடலின்கண்.

௩௮ - ௪௧. தாம்நினைத்த பட்டினத்தைச்சேர்ந்து ஏற்றிவிட்ட பண்டங்
 களைக் கொடுத்து ஆண்டுள்ளனகொண்டு இடையூறின் நிவந்து கரையைச்
 சேரும் நாவாயென்க.

சரணத்தராய்த் (௧௦) தாளிட்டுக்கொண்டு (௧௧) ஏறிச் (௧௮) சென்று
 நண்ணி (௨௮) உலர்வாயவிழ்ந்தன்னார் (௨௦) இப்பெற்றிய செய்ய (௨௭ -
 ௩௪) முகைப்பருவத்தார் (௧௯) எதிர்கொள்கின்ற கூடல் (௪௦) என முடிக்க.

௪௧. ஆங்க, அசை.

௪௧ - ௫௫. ஒருவயக்கரி தனக்குப்பாங்காய் பிடியைக்கண்டு காமத்
 தால் மயக்கமுற்று மேலிருந்தமைந்தர் நடத்தநடவாது அழகியரிலைகளை
 யுடையமாடத்தையணந்த இடத்திலே நிற்ப அப்பிடிதானும் கரிமேற்
 சென்ற மனம் மயக்கமுறுப்ப மேலிருந்தமகளிரொடு நடத்தல்சுருங்கிச்
 சென்று அப்புலிமுகமாடத்துப் பண்ணியைவத்த *வேங்கையைக்கண்ட அள
 விலே அதனை மெய்வேங்கையென்றும் கரியைப்பாயுமென்றும் கருதி

* பிடி வேங்கைக்கு அஞ்சுதல், நற்றிணை ௪௭, ௮௫, ௧௪௪ - ஆம்
 செய்யுட்களாலும் விளங்கும்.

(பி - ம்.) - ¹அயர்நடை. ²சென்மனமாலுறுப்ப.

மைபுரை மடப்பிடி மடநல்லார் விதிர்ப்புறச்
செய்தொழில் கொள்ளாது மதிசெத்துச் ¹சிதைதரச்
சுங்கை மதமாக் கொடுந் *தோட்டி ²கைநீவி

௫0 நீங்கும் பதத்தா லுருமுப் பெயர்த்தந்து
வாங்கி முயங்கி வயப்பிடி ³கால்கோத்துச்
சிறந்தார் நடுக்கஞ் சிறந்தார் ⁴கனைய
லிதையுங் கயிறும் பிணையு மிரியச்
† சிதையுங் கலத்தைப் ⁵பயிஞற் றிருத்தார்

௫௫ திசையறி ⁶நீ காணும் போனம்

வெருவி அம்மேகத்தையொத்தபிடி அம்மகளிர்நடுங்கப் பாகர்செய்யும்
தொழிலைக்கொள்ளாதுசிதைய அச்சிதைவிற்கு ஆற்றாது பிளிறுகின்ற அக்
கைம்மா தோட்டியைக்கடந்துசிதையுமளவில் அம்மைந்தர் ¹உருமுப்போலு
முழக்கத்தையொழியுமாறு அதனைப் புலிமுகத்தினின்றும்வாங்கிப் பிடி
சிதையாமல் அதனையணைவித்து அம்மகளிர் நடுக்கத்தை அவர் களைகின்ற
செயல், பாயும் கயிறும் மரக்கூட்டமுமிரியச் சிதையப்புகாரின்ற மரக்கலத்
தைப் பயிஞல் திருத்தி அதனகத்தார்நடுக்கம் களையும் நீகான்செயலோ
டொக்கும்.

சக. அணிநிலைமாடம், ஆகுபெயர்.

௫௪ - ௫. கலங்களை ஓட்டும் திசையறிந்தநீகானென்க.

௫௫. உம்மை, இசைநிறை.

§ வையைநீர்விழவின்கண் மைந்தரும் மகளிருமேயன்றி விலங்கு
களும் ஒத்தஅன்பினவாயின; அது நின்மாட்டில்லையாயிற்றென்பது கூறிய
வாறு.

* “தோட்டிநீவி” (பதிற். ௫௩.)

† ‘சிதையுங் கலத்தை...போனம்’ என்னும் பகுதி “செய்யு ளிறுதிப்
போலி மொழியி, னகார மகார மீரொற் றாகும்” (தோல். மொழி. சூ.
கஅ. ந.) என்பதற்கும், “லளமெய் ...லுள்ளே” (நன். சூ. ககக-மயிலை;
செ சூ. கஉ0-விருத்தி) என்பதற்கும் மேற்கோள்.

‡ பரி. அ. அடி ௧8 - அ; “உருமுக்குரலோடையானை” (சீவக. எ.)

§ “குறியா விற்ப மெளிதி னின்மலைப், பல்வேறு விலங்கு மெய்து
நாட, குறித்த விற்ப நினக்கெவ னரிய” (அகநா. உ) என்பதும், “வருக்
கைப் பழம்விழுதே, நெய்யா தயின்றிள மந்திகள் சோரு மிருஞ் சிலம்பா,
மெய்யா வரியதென்” (திருச்சீற். உசுஉ) என்பதும் இதன்விசேடவுரையும்
இங்கே அறியற்பாலன.

(பி - ம்.— ¹சிதைததாங்கூர்ந்கைமடமா. ²கைநீறுவி. ³கோல்
காத்து. ⁴கனைய, விதையு. ⁵புயிராற்றிருத்தித், ⁶மீகானும்.

பருக்கோட்டி யாழ்ப்பக்கம் பாடலோ டாட
 லருப்ப மழிப்ப வழிந்த ¹மனக் கோட்டைய
 (?) ரொன்றோ டிரண்டா முனறேறார் வென்றியிற்
 பல்சன நாணிப் ²பதைபதைப்பு மன்னவர்
 ௬௦ தண்ட மிரண்டுந் தலைஇத் ³தாக்கி நின்றவை
 யொன்றியு முடம்பா டொலியெழுதற் கஞ்சி
 நின்ற நிகழ்ச்சியும் போன்ம்
 காமங் கணைந்தெழக் கண்ணின் ⁴களியெழ
 வுர்மன்னு மஞ்சி யொளிப்பா ரவநிலை
 ௬௧ *களின் களியெழக் காத்தாங் கலரஞ்சி
 யுள்ள முனையெழ வுக்கத்தா னுள்ளுட்
 பரப்பி மதர்நடுக்கிப் ⁵பாரலர் தூற்றக்
 கரப்பார் களிமதரும் போன்ம்
⁶களொளாடு காமங் கலந்து கரைவாங்கும்
 ௭௦ வெள்ளந் தருமிப் புனல்

௬௬ - ௬௨. பரிய கோட்டையுடைய யாழின்கூறு மிடற்றுப்பாடல்
 ஆடல் இவை தின்மையையழிப்ப அழிந்த துனியினையுடையமகளிரும் மைந்
 தரும் கூடுதற்குச்செல்கின்ற.....னும் ஒத்திருக்கவும் வென்றி
 காரணமாக ஒருவரினொருவர் முற்படுதலைநாணிக் கூடாது மெலிவுறுதல்,
 மாறுபாட்டையுடைய மன்னவர்சேனையிரண்டும் தம்முட் கண்ணுற்றுப்
 பொருதுநொந்தவை சந்தியாதற்கு மனத்தான் இயைந்துவைத்தும் முன்
 கை.....உடம்பட்டதென்னும் வார்த்தைபிறக்குமென்று அதனையஞ்சிப்
 பின்னும் நோவோடுநின்ற ஒழுக்கத்தையொக்கும்.

௬௩ - ௮. காமம் மிக்கெழ அதனாகிய கண்ணின்களிப்புப் புலப்படா
 நிற்கவும் ஊரிலுள்ளாரைமிகவுமஞ்சி அதனையொளிப்பாரதுநிலைமை, கள்ளின்
 களமிக அதனினாகியமதரு.....யெழுமாறு உள்ளேயுள்ளேநடுக்கிப்
 பாரிலுள்ளார்க்குப்பரப்பி அலர்நூற்றவும் அவ்வலரையஞ்சி ஊக்கத்தாற்
 பாதுகாத்து அக்களிமதரை மறைப்பாருடைய நிலைமையைப் போலும்.

௬௪ - ௭௦. கள்ளையும் காமத்தையும் பொருந்துதலாற் கரையறும் இன்ப
 வெள்ளத்தைத்தாராரின்றது, சொல்லுகின்ற இப்புனல்.

* கலி. ககரு, திருக்குறள், ௯௨௮.

(பி - ம்.)— ¹மனக்கோட்டை, யொன்றோடி. ²பதைபதைப்ப மன்ன
 வர். ³தாக்கிநின்றன, தாக்குகின்றன. ⁴களியெழ. ⁵பார்த்தலானாற்ற. ⁶களள்ளடைகாமங்.

புனல்பொருது மெலிந்தார் திமில்விடக்
 கனல்பொருத வகிலினாவி ¹காவெழ
 நகின்முகடு மெழுகிய வளறுமடை திறந்து
 திகைமுழுது கமழ ²முகிலகடு கழிமதியி
 எடு னுறைகழி வள்ளத் துறுநறவு வாக்குந
 ரரவுசெறி யுவவுமதியென வங்கையிற் றாங்கி
 *பெறிமகர வலய மணிதிகழ் நுதலியர்
³ மதியுணர மகளென வாம்பல்வாய் மடிப்ப
 மீப்பால் வெண்டிகில் போர்க்குநர் பூப்பால்
 அ0 † வெண்டிகில் சூழ்ப்பக் குழன்முறுக்குநர்
 செங்குங்குமச் செழுஞ் ⁴சேறு
 பங்கஞ் செய்யகில் பலபளித
 மறுகு படவறை புரையறு குழவியி

எக. இப்புனலொடு பொருது இளைத்தமகளிரெல்லாம் புணைகளை விட்ட அளவில்.

எஉ - ச. கனல்சுட்ட அகிலின்புகை காவின்கணை அதனால் ஈரம் புலர்த்தித் தம் முலைமுகட்டின்கண் மெழுகிய கலவைக்குழம்பு மடைதிறந் தாலொக்கப்பரந்து திசையெங்குங்கமழ.

எடு. உறுநறவு - வெம்மை மிக்கநறவு.

எஎ. தலைக்கோலம் அழகுவிளங்கும் நுதலியர்சிலர்.

எஅ. மதியது கலையையுண்கின்ற தெய்வமகள்போல், மடிப்ப - மடா நிற்க.

எக. போர்க்குநர் - போர்ப்பார்.

எக - அ0. பூத்தொழிலைத் தன்பாலுடைய வெண்டிகிலைச் சிலர் குழல் மேற்சுற்ற அதனைமுறுக்குவார்.

அக. குங்குமச்சேறு.

அஉ - ச. சேறாகச்செய்த அகிற்சார்து பலவாகியகருப்பூரம் இவைதம் முன்மறுகச் சார்தம்மிக்கண் புரையற்றகுழவியால் அவியைப்பொருந்தின குண்டத்தின்கண் அழலென நிறம்பெற அரைப்பார்.

* "மகரப் பருவாய் தாழ மண்ணுறுத்து" (முருகு. உடு.) .

† 'வெண்டிகில்' என்றும், "கோபத் தன்ன தோயாப் பூந்துகில்" என்றும் கூறலின், துகில் வெண்மைசெம்மை இரண்டிற்கும் பொது; (சீவக. ந.ச. ந.)

(பி - ம்.)— ¹காவெழந்ந தினமுகடுமெழுகியளறுமடையடைதிறந்து.

² முகிலகெழியமதியின. ³மதியுணமராமகள், மதியுணராமகள். ⁴சேறும்பங்கஞ்செயல்கில்பலபளிததம்.

னவியம ரழலென வரைக்குநர்
அரு நத்தொடு நள்ளி நடை ¹யிறவு வயவாளை
வித்தி யலையில் விளைக பொலிகென்பா
ரில்லது நோக்கி *யிளிவரவு கூறமு
னல்லது வெஃகி வினைசெய்வார்
மண்ணார் மணியின் வணர்குரல் வண்டார்ப்பத்
கூ0 தண்ணர் துவர்பல ஆட்டிச் சலங்குடைவா
ரெண்ணெய் கழல ²விழைதுகள் பிசைவார்
மாலையுஞ் சாந்து மதமு ³மிழைகளுங்
கோலங் கொளநீர்க்குக் கூட்டுவா ரப்புன
லுண்ணு நறவினை யூட்டுவா ரொண்டொடியார்

அம்மிக்குழம்பிற்கு உவமையாவது அவியமர்குண்டத்தின்மீது தோன்
றுகின்ற அழலாகலின், 'அவியமரழல்' என்றார்.

அரு - கூ. †பொன்னாற்செய்த நந்து நண்டு இறவு வாளை இவற்றை
நீரிகள்கண்வித்தி.

அஎ - அ. இரப்போரது இன்மையைநோக்கி †அவர் ஈயென்பதைச்
சொல்லுதற்குமுன்பே அறத்தைவிரும்பி அவர்நயக்கும் தானங்களைப்
பண்ணுவார்.

அக - கூக. மண்ணுதலுற்றலீலமணிபோல நெறித்த மயிர்க்கற்றைக்
கண் வண்டார்ப்பப் பித்துத்துவரையுமுட்டி நீராடுவார், இழைபொடியை
இட்டுப் பிசைவார்.

கஉ. மதம் - கத்தூரி.

கஉ. நீர்க்கு ஒப்பனையாதல்கூடாமையிற் கூட்டுவாரென்றார்.

கஉ - ச. இங்ஙனம் கூட்டுவார் ஊட்டுவாராயது, தமக்கு அப்புனல்
செய்த உதவிக்குக் கைம்மாறு கருதி.

* இவ்வரவென்றது இங்கே ஈயென்றிரத்தலை; "ஈயென விரத்த
லிழிந்தார்" (புறநா. ௨௦௪); "நாவிற் கிரவி னிளிவந்த தில்" (திருக்
குறள், க௦௬௬).

† நீரிற் பொன்மீன் முதலியவற்றை விடுத்தவழிபடுதல், இப்புத்தகத்
தின் ௪௦ - ஆம் பக்கத்துக் கீழ்க்குறிப்பாலறியலாகும்.

‡ "இலவென் டுமெவ்வ முகையாமை" என்னும் திருக்குறளும் அத்தலு
வரையும் இதலுடன் ஒப்புநோக்கற்பாலான.

§ "பத்துத்துவரினுமைந்து விரையினும்...ஆட்டி" (சிலப். ௬ எள்-கூ.)

(பி - ம்.)— ¹இறவுவயலுளவாளை, இறவுவயலுளவாளை. ²இழைய
துகள்பிசைவார். ³இழைகளுங் கோலங்கொணர்க்கு.

கூரு 1 வண்ணத் தெளிர முகமும் வளர்முலைக்
கண்ணுங் கழியச் சிவந்தன வன்னவகை
யாட்டயர்ந் தரிபடு *2மைவிரை மாண்பகழி
யரந்தின்வாய் போன்ம்போன்ம் போன்ம்
பின்னு மலர்க்கண் புனல்

க00 3 தண்டித் தண்டிற் ருய்ச்செல் வாருங்
கண்டற்றண் டாது திரைநுரை தூவாரும்
வெய்ய திமிலின் 4விரைபுனலோ டொய்வாரு
மெய்யதுழவி நெதிர்புனன் மாறாடிப்

5 பைய விளையாடு வாருமென் பாவையர்

க0ரு 6 செய்தபூஞ் சிற்றடிசி லிட்டுண்ண வேற்பா
ரிடுவார் மறுப்பார் சிறுகிடையார்

கூச - கூ. இத்தன்மையாராகிய ஒண்டொடியார்க்குப் புனலாட்டான்
நிறம் ஒளிபெற்று நீரான் ஏறுண்டமுகமும் முலைக்கண்களும் மிகச்சிவந்தன;
காதலரோடு அன்னவாகியவிளையாட்டை அயர்ந்திருக்கவும் பின்னும் புன
லின்மேற்செல்கின்ற அவர்கண்கள் வண்டுமொய்க்கின்ற ஐந்தாகிய விரை
மாண்ட காமபாணத்தினது அரத்தாற் கூர்மையிடப்பட்ட வாய்போலும்.

இது தெர்ழில்பற்றிவந்த இல்பொருளுவமை.

கூஅ, அடுக்கு, துணிவுபற்றிவந்தது.

இனிப் புனல்பொருதுமெலியாத மைந்தரைக்கூறுகின்றார் :

க00 - க0உ. விரும்பி வாழைத்தண்டாலே நீர்மேற்றவிச்செல்வாரும்
கண்டற்றதைத் திரையினும் நுரையினும் தூவுவாரும் விசையையுடைய
ஒடத்தின்கண்ஏறி அதனை விரைபுனலோடு ஒழுக்குவாரும்.

க0ங. புனலுக்கு எதிர் மாறாகஆடி உண்டான மெய்யது உழப்பால்.

க0ச - ரு. மென்பாவையரிழைத்த பொலிந்தசிற்றிலில் தாம்அட்ட
சிறுசோற்றையிட உண்டற்கு ஏற்பாரும்.

க0சு. முன் இடுவாராய்ப் பின் மறுப்பாராகிய மகளிருடைய.

* “செம்மேனி, பொன்போன்ம்பல் வெண்முத்தம் போன்ம்” என்ப
தற்கு ‘ஐவிரைமாண்பகழி.....கண்புனல்’என்னும் பகுதியை மேற்கோள்
காட்டினர், மாறனலங்காவுரையாசிரியர்; சூ. கூஅ.

(பி - ம்.)— 1வண்ணமுந்தெளிர. 2ஐயவிரை. 3தண்டிற்றண்டிற்.
4 விரைபுனலோடாயவாரும்மெய்யாதுழவி. 5பைவிளையாடவோரும். 6செய்
யபூஞ், செயபூஞ்.

*பந்துங் ¹கழங்கும் பலகளவு கொண்டோடி
யந்தண் கரைரின்று ²பாய்வாராய் மைந்த
ரொளிறிலங் கொக்கொடு வாண்மாறு முக்கிக்
கக0 களிறுபோருற்ற களம்போல நாளுந்
தெளிவின்று தீரீர்ப் புனல்
† மதிமாலை மாலிருள் கால்சீப்பக் கூடல்
வதிமாலை மாறுந் தொழிலாற் புதுமாலை
நாளணி நீக்கி நகைமாலைப் பூவேயந்து
ககரு ³தோளணி தோடு சுடரிழை ⁴நித்திலம்
பாடுவார் பாடல் பரவல் பழிச்சுத
லாடுவா ராட ⁵லமர்ந்தசீர்ப் பாணி

க0அ, அவரறிந்து வாங்கச்சென்றுழி எட்டாமல் நீருட்பாய்வாருமாய்.

க0ரு, க0அ. இரண்டிடத்தும் உம்மை வருவிக்கப்பட்டது.

க0அ - கக. மைந்தர் எஃகானும் வாளானும் மாறுபட்டு உழக்கக் களிறுகள் தம்மிற் பொருதலுற்ற களம்போதலான் இனியநீர்மையையுடைய புனல் தெளிவின்றுயிற்று.

இனி எல்லாரும் புனலாடிமீண்டவாறு கூறுகின்றார் :

ககஉ - உரு. மாலைக்கண் மாலிருளை மதி கால்சீத்த அளவிலே கூடற் கண்வதியும் இயல்பைநோக்கி மீளுந்தொழிலுடனே புதிய இயல்பையுடைய நாளணிகளைநீக்கி மாலைக்கண் நகுதலையுடைய பூக்களைவேயந்து தோளணி தோடு மற்றுள்ள சுடரிழை முத்துவடம் இவற்றையணிந்து பாடுதற்குரி யாரதுபாடலும் பல்லாண்டுமுதலாய பரவுதலும் புகழ்தலும், ஆடுதற்குரி யாரது ஆடலும் அதற்குப்பொருந்தின சீருடன் கூடிய பாணியென்னுந்தாள மும் மேல்ஆர்க்கின் தேனீக்களது செறிந்தவழக்கமுமாகிய அவற்றினாகிய ஓசையெல்லாவற்றொடும் பாடுகின்ற பண்ணெலியைக்கேட்டுத் தம் இன மென்று அதன்வழியே ஊரினின்றும்வருகின்ற வண்டுகள் அப்பாடுவார் வருந்த எதிரேவந்தாத நகைமாலைப்பூவேயந்த மயிர்க்கற்றைக்கண் தேன்

* வினையாட்டுப் பருவத்தில் சிறுமிகளுடைய பந்து முதலியவற்றை இளைஞர் கவர்த்தோடுதல் இயல்பு ; “வரிப்பந்துகொண்டோடி” (கலி. ௫௧); “வரிப்பந்து கொண்டொளித்தாய்” (பு - வெ. பாடாண். ௫0); “முற்றிலைப் பந்தைக் கழங்கைக் கொண்டோடி” (திருவேங்கடத்தந்தாதி, சுஎ.)

† “தாங்கிருண்மான் மாலை” (பு - வெ. பெருந்திணை, கரு.)

(பு - ம்.)— ¹கழங்கும்புலன்களவு, ²பாய்வாராமைந்த. ³தோளணி கொடு. ⁴நித்தலம். ⁵அமாசாபபாணி.

நல்ல 'கமழ்தே' னளிவழக்க மெல்லாமும்
 பண்டொடர் வண்டு ¹பரியவெதிர் வந்தூதத்
 கஉ0 கொண்டிய வண்டு கதுப்பின் குரலூதத்
 தென்றிசை நோக்கித் திரிதர்வாய் மண்டிகால் சார்வா
 நளிர்மலைப் பூங்கொடித் தங்கு புகக்கும்
² பனிவள ராவியும் போன்ம் மணிமாடத்
 துண்ணின்று தூய பனிநீ ருடன்கலந்து
 கஉரு ³ காறிய வார்த்தும் புகை
 *இலம்படு புலவ ரேற்றகை ஞெமரப்

கொள்ளையைக்கொள்வனவாகியவண்டுகள் உடன்வந்துத் எல்லாரும் தென்றி
 சையைநோக்கி மீள்கின்ற எல்லைக்கண் ஊரின்மாட.....லுந்தித் தூவியபனி
 நீர் மணத்தொடுகடித் காற்றுத்திரிய அதனொடுமாடத்துள் நின்று புறப்
 பட்டுப்பரக்கும் அகற்புகை மலையிற்பூங்கொடிக்கட்டங்கிப் பின் மேல் மண்டி
 யேறும் வளர்பனியாவிபோலும்.

ககரு. 'அணிந்து' என்பது வருவிக்கப்பட்டது.

நீக்கி வேய்ந்து (ககச) அணிந்து (ககரு) திரிதர்வாய் (கஉக) என்க.

ககஅ. நல்லகமழ்தேனென்பது, செய்யப்படுவதாகிய தன்பொருட்டு
 ஏற்ற அடையடுத்துச் செய்வதன்மேல் நின்ற ஆகுபெயர்.

புனலாட்டின்பதுகர்ச்சி.....

இனி அவ்வீன்பங்கட்டு ஏதுவாகிய வையைவாழ்த்தி ⁴முடிக்கின்றார்:

கஉ௩. உம்மை, இசைநிறை.

கஉ௬ - ௩௩. † இன்மையாற்றற்றப்பட்ட புலவரது ஏற்றகைநிறையப்
 பொன்னைச்சொரியும் வழதியைப்போலவே வையை செய்யின்கட் பொன்
 னைப்பரப்பும் இயல்புவினை மாறாதொழிக; துன்பமறியாது தானேவருபுன
 ற்கு விருந்துசெய்யுங்கூடற்கண் குற்றமின்றி இசைக்கின்ற இசைக்குரிமை
 யுடையவராகிய பாணரும்கூடத்தரும் மேவிய கூட்டத்தோடு ஒருங்கு ஏத்தித்
 தொழ. ஏ -று.

(க0)

* "இலம்படு புலவ ரேற்றகைந் நிறையக், கலம்பெயக் கவிழ்ந்த கழ
 றொடித் தடக்கை" (மலைபடு, ௫௭௬-௭.)

† "படுதல் - உண்டாதல்; இனி, இவ்வுரையாசிரியர் பரிபாட்டினுள்,
 'இலம்படு...வழுதி' என்பதற்குத் தோல்காப்பியத்துள், "இலமென்கிள

(பி - ம்.)— ¹பெரியவெதிரினவந்துத். ²பனிவளாவாவியும். ³காறிய
 வார்த்தும். ⁴முடிக்கின்றான்.

பொலஞ்சொரி வழுதியிற் புனலிறை பரப்பிச்
செய்யிற் பொலம்பரப்புஞ் செய்வினை யோயற்க
வருந்தாது வரும்புனல் விருந்தயர் கூட
கடலருங்கறை யறையிசை வயிரிய ருரிமை
யொருங்கம ராயமொ டேத்தினர் தொழுவே.

என்பது, பருவங்கண்டு வன்புறை எதிரழிந்த தலைம்களது
ஆற்றமைகண்டு தோழி தூதுவிடச் சென்றபாணன் பாசறைக்கண்
தலைமகற்குப் பருவவரவும் வையைநீர் விழவணியும் ஆங்குப்பட்ட
செய்தியும் கூறியது.

கரும்பிள்ளைப்பூதனார் பாட்டு.

மருத்துவனல்லச்சுதனரிசை.

பண்ணுப் பாலையாழ்.

விக்கு' என்னும் சூத்திரத்திற்கு இளம்பூரணருரைத்தாங்குரைத்தார்; அத்
தன்மை எம்மனோர்க்கு அறிதலரிதென்க; நச்சிலுர்க்கினியர் அதனை வேறு
ரைத்தாரென்க' என்பது, திருக்குறள்நுண்பொருண்மாலே, உட்க; (செந்
தமிழ் எ - ஆம் தொகுதி ௯௧ - ஆம் பக்கம் பார்க்க.)

பதினோராம் பாடல்.

வையை.

விரிகதிர் ¹மதியமொடு வியல்விசம்பு புணர்ப்ப
வெரிசடை யெழில்வேழந் தலையெனக் கீழிருந்து
தெருவிடைப் படுத்தமுன் ரொன்பதிற் நிருக்கையு
ருருகெழு வெள்ளிவந் தேற்றியல் சேர
ரு ² வருடையைப் படிமகன் வாய்ப்பப் ³பொருடெரி
புந்தி மிதுனம் பொருந்தப் புலர்விடிய

(பதினோராம் பாடலுரை.)

க - ஈ. விசம்பு மதியத்தோடுபுணர்ப்பனவாகிய எரியும் சடையும் வேழமுமுதலாக அவற்றின் கீழிருந்து வீதியால் ஷேறுபடுக்கப்பட்ட ஓரொன்று ஒன்பதுநாளாகிய மூவகையிராசிகளுள்.

மேலவாய நான்மீன்களைக் கீழதாகியமதி புணர்தலாவது அவ்வநேர் நிற்தன்மாத்நிரமாகலின், அவற்றை 'விசம்புபுணர்ப்ப' என்றார்.

உ. எரி - அங்கியைத் தெய்வமாகவுடைய கார்த்திகை; அதனால் அதன் முக்காலையுடைய இடபமுணர்த்தப்பட்டது. சடை - சடையை யுடைய ஈசனைத் தெய்வமாகவுடைய திருவாதிரை; அதனால் அதனையுடைய மிதுனமுணர்த்தப்பட்டது. வேழம் - வேழத்திற்கு யோனியாகிய பரணி; அதனால் அதனையுடைய மேடமுணர்த்தப்பட்டது.

இவைமுதலாக இவற்றின்கீழிருத்தலாவது, இவற்றதுபெயரான் *இடபவீதி, மிதுனவீதி, மேடவீதியென வகுக்கப்பட்டு அம்மூவகைவீதியுள்ளும் அடங்குதல். அவற்றுள், இடபவீதி, கன்னி துலாம் மீனம் மேடமென்பன; மிதுனவீதி, தேள் வில்லு மகரம் கும்பமென்பன. மேடவீதி, இடபம் மிதுனம் கற்கடகம் சிங்கமென்பன. ஓரிராசியாவது இரண்டேகால் நாளாகலின், நந்நான்கிராசியாகிய இவை ஓரொன்று ஒன்பதுநாளாயின. கோட்களுக்கு இடனாகலான் இவை பன்னிரண்டும் 'இருக்கை' எனப்பட்டன.

ச - க௦. நிறத்தையுடையவெள்ளி இடபத்தைச்சேரச் செவ்வாய் மேடத்தைச்சேரப் புதன் மிதுனத்தைச்சேரக் கார்த்திகை உச்சமாகவிடித

* "மேட வீதி யிடப வீதி, மிதுன வீதி யெனவொரு மூன்றே, அவை தாம், இருசுடர் முதலிய வியங்கு நெறியே", "இடபஞ் சிங்க மிதுனங் கடக, மீனைய நான்கு மேட வீதி", "மீன மேடங் கன்னி துலாமு, மாள விடப வீதிக்கமைந்தன", "வில்லு மகரங் குடமே விருச்சிகஞ், சொல்லிய மிதுன வீதித் துறையே" என்பன, பிங்கலந்தை.

(பி - ம்.)— ¹மதியொடு. ²வருடையடிமகன். ³பொருடரு.

லங்கி யுயர்நிற்ப வந்தணன் பங்குவி

னில்லத் துணைக்குப்பா லெய்த விறையமன்
வில்லிற் கடைமகர மேவப்பாம் பொல்லை

க0 மதிய மறைய வருநாளில் வாய்ந்த
பொதியின் முனிவன் புரைவரைக் கீறி
மிதுன மடைய விரிகதிர் வேனி
லெதிர்வரவு மாரி யியைகெனவிய் வாற்றாற்
புரைகெழு *சையம் பொழிமழை தாழ

கரு நெரிதருஉம் வையைப் புனல்

வரையன புன்னாகமுங்
கரையன சுரபுன்னையும்

1 வண்டறைஇய சண்பகநிரை தண்பத
மனைமாமரம் வாள்வீரஞ்

லுண்டாக வியாழம் சனியின் இல்லமிரண்டாகிய மகரகும்பங்கட்கு உப்
பாலேயினத்தைச்சேர யமனைத்தமையனாகவுடைய சனி வில்லுக்குப்பின்னா
கிய மகரத்தைச்சேர இராகு மதியமறையும்படி வருநாளின்கண்.

சு - ஏ. ஆதித்தன் சீயத்தையடைய வென்பார், "புலர்விடியலங்கி
யுயர்நிற்ப' என்றார்.

க - க0. பாம்பு மதியமறைய ஒல்லைவருநாளென்றது, அவ்வாவணி
மாதத்து மதிநிறைநாளாகிய அவிட்டத்தை. எனவே, மதியும் இராகுவும்
மகரத்துநிற்கவென்பதூஉம் கேதுஅதற்குமுழாமிடமாகிய கற்கடகத்துநிற்க
வென்பதூஉம் பெறப்பட்டன.

இதனாற்சொல்லியது, ஆவணித்திங்கள் அவிட்டநாளின் இக்கோட்கள்
தமக்குரியநிலமாகிய இவ்விராசிகளில் நிற்பச் சோமனை அரவுதீண்டவென்
பதாயிற்று.

கக - உ. அகத்தியனென்னுமீன் உயர்ந்ததன் னிடத்தைக்கடந்து மிது
னத்தைப்பொருந்த.

பொதியிலைவிட்டெனவும் தோன்றினின்று.

கஉ - ச. முறுகினவெயிலையுடைய முதுவேனிற்சூப் பின்வரும் கார்
காலத்து மழைபெய்கவென்ற இவ்விதிவழியால் உயர்ந்த சையமலைக்கண்
மழைபெய்ய.

கஅ. பூமணத்தாள் வண்டு ஒலித்தற்குக்காரணமாகிய சண்பகநிரை.

கக. மனைமரம் - இல்லம்; ஆவது தேறு.

வாள்வீரமென்னுமரம் கூவினே.

* சையம், மேன்மலையென்றுங் கூறப்படும், (புரி. கஉ : உ.)

(பு - ம்.)— 1வண்டறைஇ.

- உ௦ சினைவள்ளர் வேங்கை கணவிரி காந்த
டாய தோன்றி தீயென ¹மலரா
ஆதை யவிழ்த்த வுடையித ழொண்ணீலம்
வேய்பயில் சோலை யருவி தூர்த்தரப்
பாய்திரை யுந்தித் தருதலா னய்கோல்
- உரு வ்யவ ரரிமலர்த் துறையென்கோ
வரிமலர் மீப்போர்வை யாரந்தாழ் மார்பிற்
றிரைநுரை மென்பொகுட்டுத் தேமணச் சாந்தி
னரிவை யதுதானை யென்கோகள் ஞண் ணூஉப்
பருகு படிமிட றென்கோ பெரிய
- ௩௦ திருமருத நீர்ப்பூந் துறை
ஆநா ணிறைமதி யலர்தரு பக்கம்போ
னளி னுளி ²னளிவரைச் சிலம்புதொட்டு
நிலவுப்பரந் தாங்கு நீர்நிலம் பரப்பி,

உ௦. கணவிரி - செவ்வலரி.

உக. தீயெனமலர்ந்து தழைத்த தோன்றி.

உஉ. சிறுகாற்றால் விடுக்கப்பட்ட அலர்ந்த இதழையுடைய சினைநீலம்.

உ௩ - ௩௦. இவற்றின்மலர்களைச் சாரலிற் சோலைக்கண்ணே அருவி
கொண்டுவந்துசொரிய அவற்றைத் திரை தள்ளிக்கொண்டுவந்து திருமருதநீர்
துறைக்கண்ணே தருதலான், அத்துறையை, பூவாராய்ந் துபறிக்கும் கோ
லினையுடைய வலியகுழிகள் நிறத்தவாகிய பூக்களைக்கொண்டுவந்துகுவிக்க
கும் பூமண்டபமென்கோ? வையையாகிய அரிவையது அல்குற்றினையென்
கோ? கள்ளை வாய்க்கொண்டு பருகும்நிலமகள் மிடறென்கோ? இவற்றுள்
யாதென்றுசொல்லுவேன்.

உ௧ - ௮. அரிமலராகிய படாத்தையும் மலையினுள்ள முத்துக்கள்
தாழ்ந்தமார்பினையும் திரையையும் நுரையையும் குமிழியையும் இனிய
மணத்தையுடைய சந்தனத்தினையுமுடைய அரிவையென்க.

வரைவுமலர்ததோழி வையைச்சிறப்புக்கூறுவாள் இத்துணையும் தான்
கருதியவாற்றற்குறி மேற் கண்டார்கூறுகின்றவாற்றற் கூறுகின்றார்:—

௩௧ - ௪௦. பிறை தோன்றியநாள் தொடங்கி நாடோறும் ஒருகலை வளர்
கின்ற முற்பக்கம்போல் நாளுக்குநாட்பெருகி, அதனிலவு எங்கும் பரந்தாற்
போல மலைச்சாரல்தொடங்கியுள்ளநிலத்தின்கண் நீரைப்பரப்பி உலகிற்குப்
பயன்பட்டு அதன்பிற்பக்கத்து அமராக்கு உணவாகிய அம்மதியம் நிறைவு

(பி - ம்.)— ¹மலர ஆதையவித்த. ²நனிவரை.

யுலகுபயம் பகர வோம்பு பெரும் பக்கம்
 ௩௫ வழியது பக்கத் *தமர ருண்டி
 மதிநிறை வழிவதின் வரவு சுருங்க
 வெண்மதி நிறையு வா †விருண்மதி போல
 நாள்குறை படுதல் காணுநர் †யாரே
 சேணிகந்து கல்லூர்ந்த மாணிழை வையை
 ௪௦ வயத்தணிந் தேகுநின் யாணரிரு நாள்பெற
 மாமயி லன்னார் மறையிற் புணர்மைந்தர்
 காமங் களவிட்டுக் கைகொள்கற் புற்றென
 ௨ மல்லற் புனல்வையை மாமலை விட்டிருத்த
 வில்லத்து நீதனிச் சேற லிளிவரல்
 ௪௫ எனவாங்கு

சுருங்குமாறுபோல.....குமிடத்தும் எட்டாம்பக்கத்துமதியளவாதலன்றி
 இருளுவாவினைப்போல நீர் நேராகக் குறைபடுதலையுடையநானைக் காண்
 கின்றூரில்லை; அதனால், நெடுந்தூரத்தைக் கடந்துவந்தவையாய், நீ பெருகின
 நாளின்யாணரேயன்றி வற்றினநாளின் யாணரையும் உலகம்பெற இந்நீர்
 மிகுதியைத் தணிந்து ஏகு.

௩௬. பகர்ந்தென்பது பகரவெனத் திரிந்துநின்றது.

௪௦. இருநாளுமென்னுமும்மை செய்யுள்விகாரத்தாற்றொக்கது.

௪௧ - ௪. மறையிற்புணர்ந்த மைந்தர் மாமயிலன்னார் † காமம்
 சிறப்புடைய அக்களவொழுக்கத்தைவிட்டு இளிவந்தகற்பொழுக்கத்தையுற்
 றற்போல, வையாய், நின் § பிறந்தையாகிய மலையைவிட்டு இருத்தற்குரிய
 நின்கடற்றலையினில்லத்து நீ தனியேசேறல் இளிவரவு; ஆதலால் ஆண்டுச்
 சேறற்பாலையல்லே.

௪௫. என - என்றாகண்டார்சொல்ல.

ஆங்கு, அசை.

* பிற்பக்கத்துமதி அமரர்க்கு உணவாதல்: பரி.௩: ௫௨ - ௩ ஷை
 ௧௦: எஅ.

† “குணமுதற் றோன்றிய வாரிருண் மதியிற், தேய்வன கெடுகநின்
 நெவ்வ ராக்கம்” (மதுரை. ௧௧௫ - ௬.)

‡ இந்நூல், ௬ - ஆம் பாடலின் ௧௪ - ஆம்அடிமுதலியவற்றையும் அவ
 ற்றினாரையையும் பார்க்க.

§ பிறந்தை - பிறந்தவீடு.

(௫ - ம்.)—†யார். மல்லாம்புனல்.

கடையழிய நீண்டகன்ற ¹கண்ணனைக் காளை
படையொடுங் கொண்டு ²பெயர்வானைச் சுற்ற
மிடைநெறித் தாக்குற்ற தேய்ப்ப வடன்மதுரை
யாடற்கு நீரமைந்த தியாறு

௫௦ ஆற்றணி, வெள்வாள் விதிர்ப்போர் மிளிர்கூந்த மேந்துவோர்
கொள்வார்கோல் கொள்ளக் கொடித்திண்டே ரேறுவோர்

*புள்ளோர் புரவி பொலம்படைக் கைம்மாவை

வெள்ளநீர் நீத்தத்து ஞர்பூர் புழக்குநருங்

கண்ணருஞ் சாயற் கழித்தூரப் போரை

௫௫ ³வண்ணநீர் கரந்த வட்டுவிட் டெறிவோரு

மணம்வரு மாலையின் வட்டிப் போரைத்

துணிபிணர் மருப்பி னீரெக்கு வோருந்

தெரிகோதை நல்லார்தங் கேளிர்ந் திளைக்கு

முருகெழு தோற்ற முரைக்குங்கா னானும்

௬௦ பொருகளம் போலுந் தகைத்தே பரிகவரும்

பாய்தேரான் வையை யகம்

சசு - சு. எல்லையறநீண்டு அகன்றகண்ணனை உடன்கொண்டு படையொடும்பெயர்ந்ததலைவனை அவள்சுற்றம் இடைச்சுரத்துச் சென்றுபொருந்தாற்போல வெற்றியையுடைய மதுரையார் இடையேபுகுந்து நீராடுதற்கு ஏற்றது யாறு.

௫௦. வானும் குந்தமும் †கிடைமுதலியவற்றான் அமைக்கப்பட்டன.

௫௧. கொள்வாரொனப் பொதுப்படக்கூறியவதனால் மகளிர்தேர்க்கு மகளிரும் மைந்தர்தேர்க்குப் பாகரும் கோல்கொள்ளவென்பது பெற்றும்.

௫௨ - ந. வெள்ளநீராமுத்துள் இவற்றை ஊர்ந்தூர்ந்து.

௫௪ - சு. கண்ணுக்கு ஆறும் அழகையுடைய மூங்கிற்கழியால் நீரைத் தூரப்போரை அரக்குநீரையடக்கிய வட்டால் எறிவோரும் மாலையினற் சுழற்றியெறிவோரை அற்ற பிணரையுடைய கொம்பினீரால் எக்குவோரு மாய்த் தம், கேளிரொடு நாளும்திளைக்கும்.

இது காரின்கடைல்.

மேல் இளவேனிற்காலம்.

* “புள்ளியன்மாவும்” (பரி. ௧௦. ௧௪.)

† கிடை - நெட்டி.

(பி - ம்.)— ¹கண்ணனை. ²பெயர்வானை. ³வண்ணநீர்.

நீரணி வெறிசெறி மலருறு கமழ்தண்
 டார்வரை யகலத்தவ் வேரணி நேரிழை
 யொளிதிகழ்தகை வகைசெறி 1பொறி
 ௬௫ புனைவினைப்பொலங் கோதையவரொடு
 பாக நிறைவழை மதுநுகர்பு களிபரந்து
 நாகரினல் வளவினை வயவேற 2நனிபுணர்மார்
 காரிகைமது வொருவரினொருவர் கண்ணிற் கவர்முற்
 சீரமை பாடற் பயத்தாற் கிளர்செவிதெவி
 ௭0 யும்ப ருறையு மொளிகிளர்வா னூர்பாடு
 (?) மம்பி காவர் வழக்கிற்றே யாங்கதை
 காரொவ்வா வேனில் கலங்கித் தெளிவா
 னீரொவ்வா வையை நினக்கு

௬௨ - எக. நீராடக்கமைந்த அணியினையுடைய அகலத்து அவ்வழகிய
 ஒப்பினையையும் அதற்கேற்ற இழைகளையுமுடைய அரிமாலையவரோடு நல்
 வளந்தருகின்ற புண்ணியத்தைச்செய்த நாகரைப்போல இடைவிடாது
 இறுகப்புணர்தற்குப் பாருதங்கிய இளமதுவைநுகர்ந்து களியிக்குத் தாள
 மமைந்தபாடலின்பத்தால் தங்கள் செவியைநிறைத்துத் தம் அழகாகிய
 மதுவை ஒருவரினொருவர் கண்ணுலுண்ண, உம்பருறையும் ஒளிகிளர்வானத்
 தின்கண் வைமானிகர் ஊர்ந்து திரியும் விமானங்களைக் காட்டும் 3நீரோட்
 டத்தையுடைத்து, அவ்வையையகம்.

ஐம்புலங்களாலும் இன்பநுகர்தற்கு இடனயிற்றென்றவாறு.

௬௪ - ௫. ஒளிதிகழாநின்ற கட்டுதல்வகைமைசெறிந்த மூட்டுவாய்
 புனைந்த தொழிலையுடைய அரிமாலையென்க.

வினைத்தொகையடுக்கு.

பரந்து (௬௪௪) தெவி (௬௬) என்னும்செய்தெனச்சங்கள் கவர்முற்
 (௬௮) என்னும் வினைமுதல்வினைகொள்ள, அச்செய்வெனச்சம் வழக்கிற்று
 (எக) என்னும் பிறவினைகொண்டது.

எக. ஆங்கதையென்பன அசை.

இத்துணையும் வையையைப் படர்க்கையாக்கிக்கூறி, மேல் எதிர்முக
 மாக்கி,

௭௨ - ௩. வையாய்! இவ்வாறு கார்காலத்துக்கலங்கி வேனிற்காலத்
 துத்தெளிதலான் இந்நீர்மை எஞ்ஞான்றும் ஒத்திருக்கின்றதில்லை.

எனப் பழிப்பாள்போலப் புகழ்ந்து, மேல் தைந்நீரால்கூறுகின்றாள்:—

(பி - ம்.)— 1பொறிபுனை. 2நனிபுணர்மார். 3நீரோடத்தை.

களைக்கு மதிர்குரல் கார்வான நீங்கப்
 எரு பணிப்படு பைதல் விதலைப் பருவத்து
 ஞாயிறு காயா நளிமாரிப் பிற்குளத்து
 மாயிருந் திங்கண் ¹மறுநிறை யாதிரை
 விரிநூ லந்தணர் விழவு தொடங்கப்
 புரிநூ லந்தணர் பொலங்கல மேற்ப
 அ0 வெம்பா தாக வியனில வரைப்பென
 வம்பா ²வாடலி னுய்தொடிக் கன்னியர்
 முனித்துறை முதல்வியர் முறைமை காட்டப்
 பணிப்புலர் பாடிப் பருமண லருவியி
 னூதை யூர்தர வுறைசிறை வேதியர்
 அரு நெறிநிமிர் துடங்கழல் பேணிய சிறப்பிற்
 றையன் மகளி ரீரணி புலர்த்தர
 வையை நினக்கு மடைவாய்த் தன்று

எச - எ. கார்வானம் அதிர்குரன்க்கப் பனிமிகுதலாற் குளிரால்
 நடுங்குதலையுடைய முன்பணிப்பருவத்து ஞாயிறுதெறாத கடைமாரியை
 யுடைய மார்கழிமாதத்துத் திங்கள் மறுவொடுநிறைந்த திருவாதிரை
 நாளின்கண்.

திருவாதிரை நிறைமதிநாளாங்கால் ஆதித்தன் ³(?) பூத்தடத்தின்கண்
 நிற்குமாதலின் அதனையுடைய மார்கழிமாதம் குளமெனப்பட்டது.

எஅ. ஆகமங்கலையுணர்ந்த பூசகர் அத்திருவாதிரைக்குத்தெய்வமாகிய
 இறைவனுக்கு விழாவைத்தொடங்க.....

அ0. வெம்பாதாக - மழையாற் குளிர்வதாக.

அக - எ. அம்பாவாடலையுடையகன்னியர் சடங்கிறிந்த முதுபார்ப்
 பனிமார் நோற்குமுறைமைகாட்டப் பனியையுடைய புலர்த்தக்கண் ஆடிப் பரு
 மணலையுடைய ஒழுக்குகின் றீரின்கண்ணே குளிர்வாடைவீசுதலான் நின்
 கரைக்கணுறையும் அந்தணரது வேதநெறியால் வளர்ந்த துடங்கழலைப்
 பேணிய சிறப்புடனே அவ்வொப்பனையையுடைய மகளிர்சென்று அதன்கண்
 தம் ஈரவணியைப்புலர்த்தாநிற்க, அவ்வந்தணர் அவ்வழற்கட்கொடுக்கு
 மடை, வையாய், நினக்கு வாய்ப்புடைத்தாயிருந்தது.

அக. *அம்பாவாடலென்று தைநீராடற்குப் பெயராயிற்று, தாயோ
 டாடப்படுதலின்.

* அம்பா - தாய் ; வடமொழி.

(பி - ம்.)— ¹மறைநிறை. ²ஆடியவாய்தொடி. ³பூராடத்தின்கண்.

மையாட லாடன் மழபுலவர் மாறெழுந்து

பொய்யாட லாடும் புணர்ப்பி னவரவர்

கூ0 தீயெரிப் பாலுஞ் செறிதவமுன் பற்றியோ

தாயருகா நின்று தவத்தைநீ ராடுத

னீயுரைத்தி வையை நதி

ஆயிடை, மாயிதழ் ¹கொண்டோர் மடமாதர் நோக்கினுள்

வேயெழில் வென்று வெறுத்ததோ ணோக்கிச்

கூரு * ²சாய்குழை பிண்டித் தளிர்காதிற் றையினுள்

பாய்குழை நீலம் பகலாகத் தையினுள்

குவளை குழைக்காதின் கோலச் செவியி

னிவள்செரீஇ நான்கு விழிபடைத்தா ளென்று

நெற்றி விழியா நிறைதிலக மிட்டாளே

அரு. புலர்தற்கணென்னும் ஏழனுருபு தொக்குரின் மது.

இம்மையின்பங்குறித்துக் கன்னியர் தைநீராடலும் மறுமையின் பங்குறித்து.....கிய இவை நினக்கன்றி ஏனையா.....வென்றது.

அஅ - கூஉ. மையோலை பிடித்த இளையபுலவரது விளையாட்டிற் குழையு யெழுந்து காமக்குறிப்பில்லாத விளையாட்டைச் செய்கின்ற ஆயத்தினை யுடைய அம்மகளிர், நீர்க்கண.....புலன்களாடக்கிச் செய்யுந்தவத்தை முன் அடுத்தடுத்துச் செய்தோ தாயருகாக நின்று தவமாகிய தைநீராடலை நின்கட் பெற்றது?

அஅ. கல்விதொடங்கின அளவாதலின், 'மழபுலவர்' என்றார்.

கூஉ. ஆயிடை - அவராடுதற்கண்.

கூஉ - கூ. வேயழகைவென்று மிக்க தோளழகை...யு...நீலத்தைச் செவித்தாராக அணிந்து ஒரு மடமாதைப் பார்த்தாள்; அவள் குறிப்பறிந்து அப்பொழுது அம்மாதா குழைத்த பிண்டியது சாய்ந்த தளிரைத் தன் காதின்கண் அணிந்தாள்; அணிகின்றா அப்பாய்குழையை யுடையாள அணிந்த நீலமெல்லாம் அத்தளிரின் செம்மையால் இளவெயிலாம்படி யணிந்தாள்.

கூஎ - அ. குழைக்காதின் யுடைய கோலச்செவிக்கட் குவளையை இவள் செருகி.

கூக. திலகம், செம்மையால் நெருப்பாகிய நெற்றிவிழியாயிற்று.

* "கடிமலர்ப் பிண்டிதன் காதிற் செரீஇ" (பரி. ௧௨ - அடி அஅ.)

(பி - ம்).—¹கொண்டு நோமடமாதர். ²சாய்குழைப்பிண்டி.

க00 கொற்றவைகோ லங்கொண்டோர் பெண்

பவள வளைசெறித்தாட் ¹கண்டணிந்தாள் பச்சைக்

² குவளைப் பசந்தண்டு கொண்டு

கல்லகா ரப்புவாற் கண்ணி தொடுத்தானை

நில்லிகா வென்பாள்போ நெய்தற் றெடுத்தாளே

க00 மல்லிகா மாலை ³வளாய்

தண்டி. தழுவாத் தாவுநீர் வையையுட்

கண்ட பொழுதிற் கடிம்புனல் கைவாங்க

நெஞ்ச மவள்வாங்க ⁴நீடு புணைவாங்க

நேரிழை நின்றழிக் கண்ணிற்ப நீரவன்

க00 ருழ்வுழி யுய்யாது தான்வேண்டு மாறுய்ப்ப

வாயத் துடனில்லா ளாங்கவன் பின்றொடருத்

தாயத் திறமறியா டாங்கித் தனிச்சேற

லாயத்திற் கூடென் றரற்றெடுப்பத் தாங்கிற்றே

சேயுற்ற கார்நீர் வரவு

க00. கொற்றவை கோலங்கொண்டது, அவற்றின் மிக்கவழிகாட்டித் தற்கு.

க0க - உ. பவளவளையைக் கையிற் செறித்தாளொருத்தியைக் கண்டு வேறொருத்தி. குவளைப்பூவினது மரகதம்போலும் பச்சைத்தண்டைக் கொண்டு தன்கையை யணிந்தாள்.

க0ங. கல்லகாரம் - குளிரி.

க0ச. நில்லென்பாள் போல்.

* இகவென்னுமசை இகாவென ஈறுதிரிந்தது.

க0ச - டு. வேறொருத்தி மல்லிகை மாலையின்கண் நெய்தலை விரவித் தொடுத்தாள்.

மேல் அவர் கருத்தும் வேண்டிக் கோடலும் கூறுகின்றாள்:—

க0ச - கச. பண்டு ஒருவன் வையையுள் வாழைத்தண்டைத் தழுவி ஆடாநிற்க ஒருத்தியைக் கண்டான்; கண்டபொழுதிலே அவன் நெஞ்சு அழிதலாற் புனல் கையை வலிக்க, புணை தன்னை நெடுந்தூரம், வலிக்க, நீர் அவன் விரும்பின அவளிடத்துக் கொண்டு செல்லாதே.....அவடான் அதனைக்கண்டு அவன் பின் தொடர, தாய் அவ்வன்புடைமையை அறி

* 'கண மணி காணிகா' (கலி. க00)

(பி - ம்.)— ¹கண்டணிந்தாள். ²குவளைத்தண்டு. ³வாளாய்.

⁴ நீடுபுணை.

ககரு நீதக்காய் தைந்நீர் நிறந்தெளிந்தா ¹யென்மாருங்

² கழுத்தமை கைவாங்காக் காதலர்ப் புல்ல

விழுத்தகை ³பெறுகென வேண்டுது மென்மாரும்

பூவீழியிற் ⁴புலம்பப் போகா

தியாம்வீழ்வா ரேம மெய்துக வென்மாருங்

கஉ0 கிழவர் கிழவிய ⁵ரென்னுதேழ் காறு

மழவீன்று மல்லற்கேண் மன்னுக வென்மாருங்

கண்டார்க்குத் தாக்கணங்கிக் காரிகை காண்மின்

பண்டாரங் காமன் படையுவள் கண்காண்மின்

நீனெய்தாழ் கோதை யவர்விலக்க நில்லாது

கஉரு பூவூது வண்டினம் யாழ்கொண்ட ⁶கொண்கேண்மின்

கொண்பொரு டெரிதரக் கொளுத்தாமற் குரல்கொண்ட

யாதே தனிச்சேறலை விலக்குதலால் அவள் அரற்றும்படி கரையைப்பொருது வந்தது, சிவப்புற்ற கார்காலத்து நீர் வரவு.

ககரு. அந்நீர்போலாது, தைந்நீரே, யாம்ஆடுமளவினையாய் நிறந்தெ ளிந்தாய்; அதனால் நீ தக்காயென்பாரும்.

ககஎ. விழுத்தகை - வீறு.

ககஅ. அரி - வண்டு. யாம் புலம்பப்பிரியாது.

கஉ0 - உக. எம் கணவரும் யாரும் கிழவர் கிழவியரெனப்படாமல் நிலையுறுதலையுடைய இளமையை இத்தவந்தரச் செல்வத்தோடும் சுற்றச் சோடும் நிலைபெறுக வென்பாருமாக.

கஉக. 'மல்லற்கேள்' என்பது உம்மைத்தொகை. ஆகவென்பது வரு விக்கப்பட்டது.

இனி ஒருவன் உவந்தவை காட்டுதல் கூறுகின்றான்:—

கஉஉ. இக்காரிகை தாக்கணங்கு; ஆதலால் இவனைக் காண்மின்.

கஉங. உவள்கண் காமபண்டாரமும் படையுமாயிருக்கும்; அவ்வாறு தலைப்பார்மின்.

கஉச - ரு. நீல நிறத்தையுடைய தேனெய்தங்கிய கோதையையுடைய மகளிர் விலக்க நில்லாது அக்கோதையிற் பூவையுதும் வண்டினம் யாழை ஒத்தற்குக் காரணமாகிய பாட்டைக்கேண்மின்.

கஉச - ஏ. கொண்பொருள்தெரிதரக் கொளுத்தாதிருக்க இனிதா கின்ற சுருப்பினது இசையைக் கேண்மின்.

(பி - ம்.)— ¹என்மார். ²தழுத்தமை. ³மக்கள்பெறுகென. ⁴புலம் பும்போகாது, ⁵என்குகெழ. ⁶கோள்.

27. நீர்முகந்துண்டமுந் நூறுநின்றபின்
பார்முகந்தொழும்பிரான் பார்த்துநும்பகைப்
போர்முகந்தகுஞ்சய மினிப்பொலிந்தவென்
சீர்முகந்தகுந்திறல் சிறப்பிற்றாமென்றான்.

உரை.— ஆண்டவன்கட்டளைமிட்டபடி சேதையோன் செய்து கை
யானீரையள்ளியுண்டவர் முந்நூறுசேவகர்மாத்திரம்நின்றார், நின்றபின்பு
பொதுவற்றுப்பூவுலகிலவனங்கப்பட்டநாதன் பார்த்து இனி யிம்முந்நூ
றுசேவகரைக்கொண்டு மட்டின்றுக் கூடியபகைவர் படைகளை வென்று
நான்றரும்வெற்றி யுன்வல்லமைபாலானதென்று தோன்றும் லென்னள
வில்லாதவல்லமையே தோற்றுவிக்குமென்றனென்க.

28. வவ்வொருவேலில மங்குனாப்பணிற்
கவ்வொருகாளமட் கலம்விளக்கிவை
யொவ்வொருவற்கிடு கெனவுரைத்தனன்
செவ்வொருதிருவிளை யாட்டுத்தேவனே.

உரை.— மீளவு யிம்முந்நூறுபேரு மாயிதம்பிடித்துப் பொரவும்வே
ண்டாம் நடுவிராத்திரியி லொவ்வொருவனுக் கொருகாளமு மொருமட்க
லமு மொருதீபமுந் கையிலே கொடுப்பாயாகவென்று னோரோரிடத்து
விளையாடினாற்போலத் தன்திருநீதியைக்காட்டிம்நாதனென்க.

29. செம்முகம்புதைத்தொளி சிகன்றபின்செயம்
நும்முகந்தகுமென நூறுநூறுமாய்
மும்முகம்பிரித்துமூன் றிட்டுமொய்ப்பகை
யம்முகம்வாய்விடா தணுகிறாரோ.

உரை.— ஆண்டவனேவியபடி சூரியன்மன்சிவந்தமுகத்தைக்கடலி
ற்புதைத் தொளிமாதிரியிருண்டபின்பு சேதையோன் தன் சேவகரைப்பா
ர்த்து வெற்றியும்தாயிற்றென்று தேற்றி யவரை நூறு . நூறுக மூவகு
ப்பாய்ப்பிரித்த ஒவ்வொருவனுக்குக் காளமு மட்கலமுந் தீபமுமென்னு
மூன்றினைபுந் கையிற்றந்து பகைவரிருந்தவிடத்து வாய்விடாமற்கிட்டிப்
போனானென்க.

V. வேறு.

30. எதிரொழுந்தபகையவருறைந்தவிடை யிவொழுந்தாவமில்
வுறிக்
கதிரொழுந்தசுடரொளிமறைந்துமிசை கவிழுகின்றபலகலமொடு

1வின்னியன்மாண் டேர்ச்சி யிசைபரி பாடன்
முன்முறை செய்தவத்தி 2னிம்முறை யியைந்தே
மறுமுறை யமையத்து மியைக
கச0 நறுநீர் வையை 3நயத்தகு நிறையே.

என்பது, வரைவுமலிந்ததோழி கன்னிப்பருவத்துத் *தைந்
நீராடத் தவம் தலைப்பட்டேமென வையையேநோக்கித் தலைமகன்
கேட்பச் சொல்லியது.

ஆசிரியனல்லந்துவனார் பாட்டு.

நாகனாரசை.

பண்ணுப் பாலையாழ்.

டலையுடைய நறுநீர்வையாய்! மின்னிழையையும் நறுநுதலையுமுடைய
4 மகட்டன்மை மேம்பட்ட கன்னிமைமுதிராத கைக்கிளைக்காமத்தைத்தரு
கின்ற நின்னிடத்து இத்தைந்நீராடலை †முற்பிறப்பிற் செய்த தவத்தாலே
இப்பிறப்பிற் பெற்றேம்; அதனை யாவரும் நயக்கத்தக்க நின்னீர் நிறைக்
4 கண்ணே மறுபிறப்பினும்பெறுவேமாக. (கக)

* “தையின் ராடிய தவந்தலைப் டடுவாயோ” (கலி. 19க); “நறுவீ
யைம்பாள் மகளி ராடுந், தைஇத் தண்கயம்” (ஐங்குறு. அச.)

† “தவமுந் தவமுடையார்க் காகும்” (திருக்குறள், ௨௬௨.)

(பி - ம்).— 1இன்னியலிசைமாண்டேர்ச்சி. 2 அம்முறையியைந்தே.
3நயக்க 4மக்கட்.

பன்னிரண்டாம் பாடல்.

வையை.

வளிபொரு மின்னொடு வானிருள் பரப்பி
விளிவின்று கிளையொடு மேன்மலை முற்றித்
தளிபொழி சாரற் றதர்மலர் தாஅ
யொளிதிக மூத்தி யுருகெழு நாக
ரு 1மகரு வழைஞெமை யார மிளையத்
தகரமு ஞாழலுந் தாரமுந் தாங்கி
நளிகடன் முன்னி யதுபோலுந் தீநீர்
வளிவரல் வையை வரவு
வந்து மதுரை *மதிப்பொருடும் 2வான்மலர்தாஅ

(பன்னிரண்டாம் பாடலுரை.)

க - அ. வளியாற் பொரப்பட்ட வானம் மின்னையும் இருளையும் மாந்
மாறிப்பரப்பிக் கிளையோடு சையமலையைமுற்றித் தளியை இடைவிடாது
பொழிந்த அதன்சாரலில் உதிர்ந்தமலர் தன்மேற்பரக்கக் கரைக்கண் நாகம்
அகில் வழை ஞெமை சந்தனமிகைவருந்தத் தகரத்தையும் ஞாழலையும்
தேவதாரத்தையும் ஏந்திக்கொண்டு வையைவருகின்றவரவு, ஒருகடல் கிளர்
ந்துவருகின்றபோலும்.

ச. “நெட்டிலைவஞ்சிக்கோ” என்புழியும், †“புல்லிலை வஞ்சிப் புது
மதி லலைக்குங், கல்லென் பொருரை” என்புழியும் மரவிசேடத்திற்
குள்ளன அதன்பெயர்த்தாய ஊரின் கண்ணும், ‡“திங்கள்வெண் குடையி
றைகுத் திருவிழக் குற்ற வண்ணம், பைங்கதிர் மதியிற் றெள்ளிப் பகர்ந்
தெடுத் துரைத்தும்” என்புழிச் சந்திரற்குள்ளது அவன்பெயர்த்தாய 3அறி
வின் கண்ணும் ஏற்றப்பட்டாற்போல் ஒளி திகழாரின்ற உத்தியினையுடைய
அச்சத்தைத் தருகின்ற நாகமெனப் பாம்பிற்குள்ளது அதன்பெயர்த்தாய
மரத்தின்கண் ஏற்றப்பட்டது.

அ. வளிபோலும் விரைந்தவரவு.

* வையைநதி மதுரைமதிலைப் பண்டைக்காலத்திற் பொருது சென்ற
தென்பதை, “வையைதன், னீர்முற்றி மதில் பொருடும் பகையல்லா னேரா
தார், போர் முற்றென் றறியாத புரிசைசூழ் புனலுரன்” (கலி. ௬௭),
“அமிழ்த வெண்டிரை வையையு மொருபுறத் தகழாம்” (திருவிளா. நகர.
௧௭.) என்பவற்றாலும் அறிக.

† புறநானூறு, ௩௮௭.

‡ சீவகசிந்தாமணி, ௧௯௯.

(பி - ம்.)—1 மகரவாழை. 2வான்மலர் தாஅய். 3அவ்வூரிகளகணுநதிங்க
கணொலினகண னு மேற்பட்டாறப்பொல,

க0 யந்தண் புனல்வையை யாறெனக் கேட்டு
மின்னவி ரொளியிழை வேயு மோரும்
* பொன்னடர்ப் பூம்புனை திருத்துவோரு
மகில்கெழு ¹சாந்த மாற்றி யாற்றப்
புகைகெழு சாந்தம் பூச வோருங்
கரு கார்கொள் கூந்தற் கதுப்பமைப் போரும்
²வேர்மிணி பன்மலர் வேயு மோரும்
புட்டகம் பொருந்துவ புனைகு வோருங்
கட்டிய ³கயிலணி காழ்கொள் வோரும்
வாச நறுநெய் ⁴யாடி வான்குண
உ0 மாசறக் கண்ணடி ⁵வயக்கி வண்ணமுந்
⁶தேச மொளியுந் திகழ நோக்கி

கூ - க0. வையையாறு தன்மேல் வான்மலர் பரக்கவந்து மதுரை
மதிலைப் பொருமெனக்கேட்டு.

கக. வேயுமோர் - அணிவோர்.

உம்மை இசைநிறை.

கஉ. பொன் அடராற்செய்த பூவாகிய அணியை.

கங - ச. சந்தனச்சாந்தைமாற்றி அகிற்புகையினாகிய சாந்தைப் பூச
வோரும்

கரு. கதுப்பு - குழல்.

கசு. அக்கூந்தலின்கண் †இருவேரியோடு தொடுத்த பலமலர்
மாலையை.

கஎ. நீராடற்குரிய புடைவைகளை அலங்கரித்து உடுப்போரும்.

கஅ. கட்டியு ¹கொக்குவாய் அழகுசெய்த வடங்களைப் பூண்போரும்.

கக. வாசவெண்ணெயைப்பூசி வாலிய கற்பொடியால்.

உ0. வண்ணம் - இயற்கையழகு.

உக. தேச - செயற்கையழகு. ஒளி - கலவியால்வந்தநிறம்

* “ அடர்பொற்சிரகம் ” (கலி. ௫௧.)

† குழல் - ஐம்பால் வகையுள் ஒன்று; சீவகசிந்தாமணி, உசுங் - ஆம்
பாடலின் உரையைப்பார்க்க.

‡ இருவேரி - வெட்டிகேர்.

§ கொக்குவாயென்றும் படித்தற்கு இடமுண்டு; கொக்குவாய் கொக்கி
யெனவழங்கும்.

(௫ - ம்.)— ¹சாந்தமாறி. ²கொன்பனமலாமொரும. ³கலணி. ⁴ஆடடி
வயக்கிய. ⁶தேச மொளியுந் திகைநொக்கி.

வாச¹ மணத்துவர் வாய்க்கொள் வோரு
²மிடிபுணர் வளையொடு தொடுதோள் வளையர்
³கட்டுவடக் கழலினர் மட்டு மாலைய

உரு *ரோசனை கமழும் வாச மேனியர்
 மடமா மிசையோர்
 பிடிமே லன்னப் ⁴பெரும்பெடை யனையோர்
 கடிமா கடவுவோருங் களிறுமேல் கொள்வோரும்
 வடிமணி நெடுந்தேர் மாமுள் ⁵பாய்க்குநரும்
 ௩௦ விரைபு விரைபு மிகைமிகை யீண்டி
 யாட றலைத்தலை சிறப்பக் கூட
 லுரைதர வந்தன்று வையைநீர் வையைக்
 கரைதர வந்தன்று காண்பவ ரீட்ட
 நிவந்தது நீத்தங் கரைமேலா நீத்தங்

உஉ. †பஞ்சவாசத்தினோடுங்கூட்டி இடித்த பாக்கை வாய்க்கண்
 அடுப்போருமாய்.

உ௩ ஆணியிடும் புணர்வளையுடனே செறிக்கும் தோள்வளையராய்.

உ௪. கட்டுவடத்தோடு காண்மோதிரத்தராய்.

உ௫. மடமா - நடைமெல்லிய சூதிரை.

உ௭. பிடியை நடையால் வென்று ஏறினாரென்பது போதர அன்னப்
 பெடை யனையோரென்றார்.

இவ்வளவும் மகளிர ; மேலன மைந்தர.

உ௯. தேர்களிற்பூட்டின மாக்களை முட்டுகோலாற் பாய்ந்து செலுத்து
 வோருமாய்.

௩௧. ஆடல் - நீராடல்.

௩௧ - ௩. கூடலாரொலாரும்புகழ வையைநீர் வந்தது ; அதனைக்
 காண்பவரீட்டம் அதன் கரையை ஒக்கவந்தது.

௩௪ அந்நீர்வெள்ளம் கரைக்கு மேலே ஏறிற்று.

*நல்லமணம் ஒருயோசனையளவுகமழுமென்றல் மரபு; “கழுசின்மேல்
 விரிந்தபாளையம்...ஒரோசனையுலாவி நானுமே”, “ஓசனை நனும்புகை கமழ்”
 (சீவக. ௬௯, ௬௯௩) என்பவற்றாலும் யோசனகந்தியெனவும் பெயராலு
 முணர்க.

† பஞ்சவாசமாவன : “தக்கோலந் தீம்பூத் தகைசா விலவங்கங், கப்
 பூரஞ் சாதியோ டைந்து.”

(பி - ம்.)— 1மணத்துவாயக. 2இருபுணர் தொடுவளையா. 3கட்டுவக்
 கழலினர். 4பெயரும்படை. 5பாய்க்குநரும்.

௩௫ கவர்ந்தது போலுங் காண்பவர் காதன்
முன்றுறை நிறையணி நின்றவர் மொழிமொழி
யொன்றல பலபல வுடனெழுந் தன்றவை
யெல்லாந் தெரியக் கேட்குநர் யாரவை
கில்லா 1கேள்வி கேட்டன சிலசில
௪) வொத்த குழலி நெலியெழ முழவிமிழ்
மத்தரி தடாரி தண்ணுமை மகுளி
யொத்தளந்து சீர்தூக்கி யொருவர் பிற்படார்
நித்தர் திகழு நேரிறை முன்கையா
லத்தக வரிவைய ரளத்தல் காண்மி
௪௫ னாணைக்கொ ரோழி நயனில் பரத்தையிற்
*ரோணல முண்டு துறந்தா னெனவொருத்தி
யாணர் மலிபீன னீத்தத் திரும்பிடி

௩௬ - ௫. காண்பவர்காதல் வெள்ளத்தையெல்லாம் பருகியதுபோலப்
பெருகிற்று.

என்றிவ்வளவும் பாணன் தலைமகனுக்குப் பருவவரவும் வையைநீர்வர
வுங்கூறிற்று,

மேல், அதுகாண வருவார்க்கு முன் வந்துகண்டவர் ஆண்டுத்தாம் கேட்
டன கூறுகின் றவாற்றாணும் காட்டுகின் றவாற்றாணும் விழவணியின்பம்
கூறுகின்றார்:

௩௭ - ௪௪. துறைமுன் நிறைந்த அணியாக நின்றவர் மொழிகின்ற
மொழி ஒன்றையொன்று ஒவ்வாது பலபலவாய் ஒருகாலத்தெழுந்தது ;
அவற்றையெல்லாம் தெரியக்கேட்க வல்லார்யார்? அவை கேட்டல்கூடா;
அவற்றுள், யாம் கேட்டன சிலசில; அதற்குக்காரணமிது:—பொருந்திய
வங்கியத்தின் இசையெழ முழவு மத்தரி தடாரி தண்ணுமை இவற்றது
ஓசையையுடைய தாளத்தையளந்து அழகுதக நிருத்தத்தின்கண் ஒக்
கத்திகழும் அரிவையர் தம் நேரிறைமுன்கையால் அத்தாளத்தைத் தூக்கி
அளத்தலைக்காண்மின்.

என்று எல்லாம் கோமைக்குக்காரணங்காட்டி, மேல கேட்டன
சொல்லுகின்றார்:

௪௫ - ௬. தோழி, ஒருத்தி நாணுக்குறையிலலாத குலமகளாயிருக்கத்
தனக்குச்சிறந்தவன் தன்மேல் நலத்தையுண்டு பரத்தையிற்பிரிந்தானென

* “தோணல முண்டு துறக்கப் பட்டோர்” (கலி. ௨௩.)

(பி - ம்.)—1 கேள்வி கேள்வி கேட்டன சில சிலலொழுத்த.

- 1சேண வெரிநிற் சிறந்தாளே டேறினா
 னாணுக் குறைவில் ணங்கைமற் றென்மருங்
 ௫௦ கோட்டியுட் கொம்பர் குவிமுலை நோக்குவோ
 *ஜோட்டை மனவ னுரமிலி யென்மருஞ்
 சொறிந்ததூஉஞ் சொற்றதூஉம் பற்றா ணிறந்திரிந்தா
 ணெஞ்சத்தை நீத்தா ணெறிசெல்வான் பின்னிறை
 யஞ்சிக் கழியாமோ வன்புற்றா லென்மரும்
 ௫௫ பூனா நோக்கிப் புணர்முலைபார்த் தானுவ
 னாண ளவனையிற் நாரிகை யென்மரு
 2மமிர்தன நோக்கத் தணங்கொருத்தி பார்ப்பக்
 கமழ் †கோதை கோலாப் புடைத்துத்தன் மாற்பி
 3விழையினைக் கையாத் திறுகிறுக்கி வாங்கிப்
 4௦ பிழையினை யென்னப் பிழையொன்றுங் காணின்

அவனோடுபுலம் துஇதுபொழுது புனல்வெள்ளத்திலே அவனோடு இருந்திடி வெரிநின் உயரவேறினாள்; அந்நங்கை நாணுடையளல்லனோவென்பாரும்.

௫௦ - ௫௧. அவைக்கண்ணேரின்று கொம்பரொப்பானுடைய குவி முலையைநோக்குகின் தவன் இளநெஞ்சன்; திண்மையிலனென்பாரும்.

௫௨. பற்றாள் - அறியாள்.

௫௩ - ௫௪. இவள் நெறிசெல்வானொருவன் பின் நெஞ்சைப்போக்கினாள். 4௧பெண் டிராதலானே, அன்புமிக்கால் நிறையழிவிற்கு அஞ்சி அம்பிகுதி பைக் கழிக்கக்கடவேமல்லமோ.

௫௫ - ௫௬. உவன் இந்நாரிகைபூண்ட முத்தாரத்தினது அழகை நோக்கி இதற்கேற்றன இவையென நெருங்கியமுலைகளைப்பார்த்தான்; அதற்கு இவள் நாணுகின் றிலனென்பாருமாயினார்.

என்று கேட்டன கூறி, மேல் உவந்தவைகாட்டல்கூறுகின்றார்:—

௫௭ - ௫௮. தன் கணவனை அமிர்தையொத்த நோக்கால் அணங்கை யொப்பானொருத்திபார்க்க, அது பொறுது அவனைக் கோதையைக் கோலா

* “ஓட்டை நெஞ்சின் ராயுழல் வார்களும்” (சீவக. ௬௪௨), “ஓட்டை மனத்தோ டியிர் தாங்கி” (நளவேணு. சுயம். ௬௪).

† “கோதை கோலாக, விதுகிறுகயாத்துப்புடைப்ப” (பரி. ௩. ௩௪௬-௪௦); “கோதை கோலா விதைஞ்சி நின்ற, ஐதையஞ் சேர்ப்பனை யலைப்பேன் போலவும்” (கலி. கஉ௮.)

(பி - ம்).— 1 செணவரிநிற். 2 அமர்தருநோக்கத். 3 இழைக்கையாத் தறுக்கி. 4 பெண் டிரானே.

ரெழுது பிழைகேட்குந் தூயவனைக் காண்மின்
 பார்த்தா னொருத்தி ¹நினையெனப் பார்த்தவனைப்
 பொய்ச்சூளா னென்ப தறியேன்யா னென்றிரந்து
 மெய்ச்சூ னுறுவானை மெல்லியல் பொய்ச்சூளென்
^{௬௫} ரெல்லுவ சொல்லா தூவாவழுவச் சொல்ல
 வுறைத்துஞ் செறுத்து முணர்த்து வானைப்
 புல்லா தூடிப் ²புலந்து நின்றவள்
 பூவெழில் வண்ணநீர் பூரித்த வட் ³டெறிய
 வேலெழி லுண்க னெறிநோக்கம் பட்டபுட்
 எ0 பாய்குருதி சோரப் பகையின் ⁴றுளஞ்சோர
 நில்லாது நீங்கி நிலஞ்சோர வல்லாந்து
 மல்லா ரகலம் வடுவஞ்சி மம்மர்கூர்ந்
 தெல்லாத் ⁵துனியு மிறப்பத்தன் ⁵காதல
 னல்லே ரெழிலாகஞ் சேர்வித்த லெஞ்ஞான்றும்
 எ௫ வல்லதால் வையைப் புனல்

கக்கொண்டு புடைத்துத் தன்மார்பின்வடத்தை வாங்கி முன்கையை இறுக
 இறுகக்கட்டி நீ பிழையையுடையையென்ன.

௬௧. தூயவனை - பிழையில்லாதானை.

௬௨. என - என்று அவன் சொல்ல.

௬௫. ஒல்லுவ - பொறுப்பன்.

௬௬ - ௭௫. அச்சுள்ளின்கண் மிக்கும் வெகுண்டும் ஊடநீர்ப்பானைக்
 கூடாது ஊடனிலைமையின்கிப் புலவிநிலைமைக்கணின் தவள் பூ நாற்றத்தை
 யும் அழகையுமுடைய அரக்குநீரால் நிறைக்கப்பட்ட வட்டை மார்பிலெறிய
 அந்நீர் அவளுண்கண் ணின் வேலேறுபோலு நோக்கம்பட்ட புண்ணிற் குருதி
 சோர்வதுபோலச் சோரப் பகைத்தலைக்கெடுத்து உள்ளஞ்சோர அவன் ஆற்றா
 னாய் நேர்நில்லாது நீங்கிவணங்க, அதனைத் தான்மல்லாரகலத்தெறிந்தவட்
 டால வீழ்ந்தாளென் றஞ்சி மயங்கி முன் புள்ள துனிகளுமுட்பட்டநீங்க அவள்
 தன் காதலனாகத்தைச்சேர்ந்தாள் ; இவ்வாறு சேர்வித்தலை வையைப் புனல்
 இன்றேயுள்ள நி என்றும் வற்று ; இதனைக் காண்மின்.

நீரையெறிய வட்டையெறிந்தது, ஊடி வினையாட்டு ஒழிந்தமையின்.

௭௪. சேர்ந்தாளென்பது வருவிக்கப்பட்டது.

(பி - ம்.)— ¹நினையென்பபொய்ச்சூளாளெறியென்பதனயானென்ன
 தறிந்துமெய்ச்சூளறிவானை, ²புலனதுநிறைவாள். ³டெறியா. ⁴உளஞ்சொ
 வல்லாந்து ⁵காதலானல்.

எனவாங்கு

மல்லிகை மௌவன் மணங்கமழ் சண்பக

மல்லி கழுநீ ரரவிந்த மாம்பல்

குல்லை வகுளங் குருக்கத்தி பாதிரி

அ0 நல்லிணர் நாக நறவஞ் சரபுன்னை

யேல்லாங் கமழு ¹மிருசார் கணைகலிழத்

தேறித் தெளிந்து செறியிருண் மான்மலைப்

பாறைப் பரப்பிற் ²பரந்த சிறைநின்று

³ *துறக்கத் தெழிலைத்தன் னீர்நிழற் காட்டுங்

அரு காரடு காலேக் கலிழ்செங் குருதித்தே

போரடு தானையான் யாறு

சுடுநீர் வினைக்குழையின் ஞாலச் சிவந்த

† கடிமலர்ப் பிண்டிதன் காதிற் செரீஇ

எசு. எள - என்றுகாட்ட

ஆங்கு, அசை.

எள - அக. இப்பூக்களெல்லாங்கமழும் இருசார்க்கையுஞ்.....

அஉ. மாலேப்பொழுதின்கண்.

அங். பாறைப்பரப்புப்போலச் சலியாத அணைகளால் தேங்கி நின்று.

எள - அ0. மல்லிகை முதலாயவை ஆகுபெயர்கள். மணங்கமழ்சண் பகம், நல்லிணர்நாகமென்பன தம்பொருட்கேற்ற அடையடுத்துநின்றன.

அக. கரையென்றது, கரையணந்த நீரோட்டத்தை.

தன்னீரி.....

அரு. இருளையும் காலேப் பொழுதின்கட் கலங்கின செங்குருதித் தன்மைத்து.

இங்ஙனம்புனலாட.....

அள - அ. சிவக்கச்சுட்ட நீர்மையையுடைய வினைக்குழைபோல நாலும்படி சிவந்த பிண்டிப்புதுமலரைத் தன் காதிற் செருகி.

* “குடவ னைக்குலம் வயிறுனைந் தினமணி கொழிக்கு, மடுயில் வானக ருருவுகாட் டியதுபோன் மதில் சூழ், கடிகொண் மாநகர்” (நைட தம், நகர. க.)

† அசோகந்தளிரை மகளிர் தம் காதிற் செருகுதல். (பரி. கக, அடி கூரு.), “வண்காது நிறைந்த பிண்டி யொண்டளிர், நுண்பு ணுகற் திளைப்ப” (முருகு. ஈக - உ.)

(பி - ம்.)— ¹இருசாரற்கரை. ²பரந்து. ³துறக்கத்தொழில்.

விடுமலர்ப் பூங்கொடி போல துடங்கி

கூ0 1 யடிமே லடிமே லொதுங்கித் தொடிமுன்கைக்

காரிகை யாகத்தன் கண்ணி திருத்தினு

ணேரிறை முன்கை நல்லவள்கேள் காண்மின்

2 துகில்சேர் மலர்போன் மணிநீர் நிறைந்தன்று

புனலென மூதூர் மலிந்தன் றவருரை

கூரு 3 யுரையி னுயர்ந்தன்று கவின்

4 போரேற் றன்று நவின்று 5 தகர

மார்பழி சாந்தின் மணலளறு பட்டன்று

துகில்பொசி புனலிற் கரைகா ரேற்றன்று

விசும்புகடி விட்டன்று 6 விழவுப்புன லாங்க

அக. விடுமலர் - கட்டுவிட்டமலர்.

கூ0 - கூஉ. முன்கையாலே தன் கூந்தலிற் கண்ணியை அழகுடைத்தா கத்திருத்தினுள் ; இவள்செய்த இக்குறிப்புத்தொழிலால், இவள் இந்நல்ல வள் கொழுநனாயிருந்தாள் ; இதனைக் காண்மின்.

நெஞ்சம் பிணிப்பதோர் அவயவங்காண்டல் குறித்து அவள் செய்த லால், இது குறிப்புத் தொழிலாயிற்று.

கூரு. துகிலின்கட்சேர்ந்த பூத்தொழில்போலப் புனலின்கண் நீரினை யுடைய மணி நிறைந்தது.

மணி, ஆடினாராபரணங்களினின்று உக்கன.

கூசு. அவர்புனலாடியவார்த்தை மூதூர் மலிந்தது.

கூரு. அவர்கவின் அவ்வுரையிலு மிக்கது.

கூபா. அக்கவின மிக்குப் பிறகவினோடு மாறுபாட்டினைக்கொண்டது.

கூபா-எ. அவர்மார்பினின்று அழிந்து வீழ்ந்த தகரச்சாந்தால் மணல் சேறந்தன்மைப்பட்டது.

கூஅ. அவர் துகில்வார்ந்த புனலால் கரை கார்காலத்துத் தன்மை பெற்றது.

கூகூ. இப்புனல்விழுவால் வானுலகம் சிறப்பொழிந்தது.

ஆங்க, அசை.

இவ்விர்பங்கட்கெல்லாம் காரணமாகிய வையையை வாழ்த்தி முடிக்கின்றாள்.

(பி - ம்.)— 1அடிமேலுடங்கி. 2துகிலிற்சேர். 3உரையுள். 4கவின் போர். 5ததாமாழி. 6வீழ்புனல்.

க00 இன்பமுங் கவினு மழுங்கன் மூதூர்

1 நன்பல நன்பல நன்பல வையை

நின்புகழ் கொள்ளாதிம் மலர்தலை யுலகே.

என்பது, கார்ப்பருவத்து வையைநீர் விழவணியிற் பல்வேறு வகைப்பட்ட இன்பங்கூறி, இவ்வகைப்பட்ட இன்பத்தையுடைய நினையும் நினைத்திலரென வையையையேநோக்கித் தலைமகன்கேட்பத் தோழி இயற்பழித்தது.

நல்வழுதியார் பாட்டு.

2 நந்நாகனரிசை.

பண்ணுப் பாலையாழ்.

க00 - க0உ. வையாய்! நின்னால் அழுங்கன்மூதூரின் வாழ்வார்க்கு இன்பமும் கவினும் நன்பல நன்பல நன்பல உளவாயின; அதனால், இவ்வுலகு அகன்ற இடத்தை யுடைத்தாயினும் நின்புகழை அடக்க மாட்டாது.

க0க. அடுக்கு, பன்மை பற்றி வந்தது.

(கஉ)

(பி - ம்.)—1 நன்பலநன்பலவையை. 2நன்குகனார்.

பதின்மூன்றாம் பாடல்.

திருமால்.

மணிவரை யூர்ந்த மங்குன் ஞாயிற்
றணிவனப் பமைந்த பூந்துகில் புனைமுடி-
யிறுவரை யிழிதரும் பொன்மணி யருவியி
னிற்றொடு மாறுந்தார்ப் புள்ளுப்பொறி புனைகொடி
நு விண்ணளி கொண்ட வியன்மதி யணிகொளத்
தண்ணளி கொண்ட வணங்குடை நேமிமால்
* பருவம் வாய்த்தலி னிருவிசும் பணிந்த
விருவேறு மண்டிலத் திலக்கம் போல

(பதின்மூன்றாம் பாடலுரை.)

க - சா. நீலவரைக்கட் பரந்த இளஞாயிற்றினது அழகுபோலும் அழகமைந்த பீதாம்பரத்தையும் நீலவரையை ஊர்ந்த இளஞாயிற்றினது அழகுபோலும் அழகமைந்த புனைமுடியையும் அவ்வரையினின்றிழியும் பொன்மணிகளையுடைய அருவியின் சிறத்தொடு மாறுகொள்ளும் தாரிணையும் புள் எழுதிய புனைகொடியையுமுடையையாய் விண்ணின்கணின்று அளித்தற்றொழிலைக்கொண்ட †பிறைமதியது குளிர்ச்சியையொக்கக் குளிர்ந்த அளித்தற்றொழிலைக்கொண்டமாலே,

க. மங்குல் ஞாயிறு - இருளைக் கெடுக்குஞாயிறு; இதனை, †“நோய் மருந்து” என்றும்போலக்கொள்க.

சா. அணங்குதல் - அசுரரைவருத்துதல்.

எ - காட. கார்ப்பருவம் வாய்த்தலையுடைய பெரிய மேகத்தை இருபாலுமணிந்த இருசடர்களது இலங்குதல்போல இலங்கும்நேமியையும் சங்கையுமேந்திய கையுடனே †அகலத்தைத்தொழுவோர்க்கு நினக்குறித்தாய் நீமேவிய வைகுண்டமும் உரிமையாதலையுடைத்து.

* “விரிகதிர் ஞாயிறுந் திங்கடும் விளங்கி...நன்னிற மேக நின்றது போலப், பகையணங் காழியும் பால்வெண் சங்கமும், தகைபெறு தாமரைக் கையி னோந்தி, நலங்கிள ரார மார்பிற் பூண்டு, ...செங்க நெடியோ னின்ற வண்ணமும்” (சீலப். கக: சாட-ருக.)

† பரிபாடல், ௪௮ அடி ௨௬.

‡ குறுந்தோகை, ௩௨.௪௦.

§ “அகலநோக்கினா” என்பதற்கு ‘கொடுக்கும் பொருள் மார்பின்வலியான் உளதாமாகலின்’ எஸ். நகருத்து ஈண்டு உணரற்பாலது; (புறநா. கருநு - உரை.)

நேமியும் வளையு மேந்திய கையாற்
 ௧௦ கருவி மின்னவி ரிலங்கும் ¹பொலம்பூ
 * ணருவி யுருவி ஓரமொ டணிந்த [†]நின்
 றிருவரை யகலந் தொழுவோர்க்
 குரிதமர் துறக்கமு முரிமைநன் குடைத்து
²சுவைமை யிசைமை தோற்ற நாற்றமூ
 ௧௧ றவையு நீயே யடுபோ ³ரண்ண
 லவையவை கொள்ளுங் கருவியு நீயே
 முந்தியாங் கூறிய வைந்த னுள்ளு
 மொன்றனிற் போற்றிய விசம்பு நீயே
 யிரண்டி னுணரும் வளியு நீயே
 ௨௦ மூன்றி னுணருந் தீயு நீயே
 நான்கி னுணரு நீரு நீயே
 யைந்துடன் முற்றிய நிலனு நீயே
 அதனால், நின்மருங் கின்று மூவே மூலகமு
 மூலமு மநனு முதன்மையி னீகந்த

௭. வாய்த்தலிணையென்னும் இரண்டாவது விகாரத்தால் தொக்கது. தொகுதியையுடைய மின்னினது அவிர்தலையொத்து இலங்கும் பொன் ஓரத்தை (௧௦) முத்தாரத்தோடணிந்த நின் (௧௧) வரைபோலும் அகலம் (௧௨) என்க.

௧௩. துறக்கமுமென்னும் உம்மை, சிறப்பும்மை.

௧௪ - ௬. சுவைமுதலாயபுலன்களும் நீ; அவற்றை நுகரும் பொறிகளும் நீ,

௧௭ - ௨௨. இவற்றுள் முன்னர்க்குறப்பட்ட புலன்களுள், ஒன்று - ஓசை; இரண்டு - ஓசையும் ஊறும்; மூன்று - ஓசையும் ஊறும் ஒளியும்; நான்கு - ஓசையும் ஊறும் ஒளியும் சுவையும்; ஐந்து - ஓசையும் ஊறும் ஒளியும் சுவையும் நாற்றமும்.

இவ்வகுணங்களால் உணரப்படுவனவாகிய பூதங்களும் நீ. ௭ - நு.

௨௩ - ௩. ஆதலால், மூலப்பகுதியும் அறனும் அநாதியானகாலமும்

* “மாயோன் மார்பி ஓரம் போல, மணிவரை யிழிதரு மணிவிளரருவி” (தேவீ. செய். சூ. ௭௮ - பேர். மேற்)

† “நாறிணர்த் துழாயோ ளல்கி னல்லதை, யேறுத லெளிதோ வீறு பெறு துறக்கம்” (பரி. ௧௩: ௧௩ - ௬.)

(பி - ம்.)—1 பெரும்பெரும்பூண, ²சுவைமையினிசைமை. ³அண ணல

உரு காலமும் விசும்புங் காற்றொடு ¹கனலுந்
தன்னுரு வறமும் பாற்கட னுப்பண்
மின்னவிர் சுடர்மணி *யாயிரம் விரித்த
கவைநா வருந்தலைக் காண்பின் சேக்கைத்
துளவஞ் சூடிய வறிதுயி லோனு
௩௦. மறமிகு மலியொலி மாறடு தானையாற்
றிறனிகந்து வருஉ மவருயி ரகற்றும்
விறன்மிகு வலியொலி பொலிபகழ் புழுதியி
னிறனுழு வளைவாய் நாஞ்சி லோனு
நானிலந் துளக்கற முழுமுத னுற்றிய

ஆகாயமும் காற்றொடு கனலுங்கூடிய இம்மூவேழுகத்து உயிர்களெல்லாம்
நின்னிடத்தவாயின.

உ௩. மூவேழுகமென்பது, ஈண்டு ஆகுபெயர்.

உ௪. மூலப்பகுதியாவது: சாத்துவிகம் இராசதம் தாமதமென்னும்
குணங்கள் மூன்றும் தம்முள் ஒத்த நிலைமையதாதலால் அது கூறவே அறி
வறியாமைகள் இன்ப துன்பங்களென்னும் உயிர்க்குணங்களும் அடங்கின.

அறமாகிய சிறப்புடைக்குணம் கூறவே சிறப்பில் குணமாகிய பாவமும்
அடங்கிற்று.

இதனால், ஈண்டு எண்ணப்பட்டவற்றது கூட்டம் உயிரென்பது
உணர்த்தப்பட்டது.

அவ்வுயிர்களின்பொருட்டு அறிதுயிலோனும் (உ௬) நாஞ்சிலோனும்
(௩௩) களிறும் (௩௪) ஆயதுவேயன்றி முக்குணங்களது வேறுபாட்டான்
மும்மூர்த்திகளுமாகிய தலைபிரிந்த ஒருவனை (௩௭) யென்க.

௩௬ - ௭. ஆகியென்னும் வினையெச்சம் ஆகிய வென்னும் பெயரெச்
சத்து ஆதலொடுமுடிந்தது.

௩௭ - ௩௯. தன் நீலநிறத்தொடு மாறுபடும் வெண்மைநிறத்தினை
யுடைய பாற்கடல்நீவே மின்னையொத்து அவிர்கின்ற சுடர்மணியொடு
விரித்த தலையாயிரத்தினையுடைய சேக்கைக்கட்டுமிலும் துளவஞ்சூடிய
அறிதுயிலோனெனவும் மிக்க ஒலியினையுடைய மறமிக்க மாறடுதானை
யுடனே ஒழுக்கமுடைமையைக் கடந்துவரும் பகைவருயிரை அகற்றும்
விறல்மிகுவலியும் ஒலியும் பொலிந்து புழுதியை அகழுமாறுபோல அவர்

* “ஆயிரம் விரித்த வணங்குடையருந்தலை” (பரி. க), “ஆயிரம் விரித்
தெழு தலையுடை யருந்திறம், பாயற் பள்ளிப் பலர்தொழு தேத்த,...
திருவமர் மார்பன் கிடந்த வண்ணமும்” (சீலப். கக: ௩௭-௪௦.)

(பி - ம்.)— ¹கனலுங்கூடி

௩௫ பொல்ம்புனை யிதழணி மணிமடற் பேரணி
 யிலங்கொளி மருப்பிற் களிநு மாகி
 மூவுரு வாகிய 1தலைபிரி யொருவனை
 படர்சிறைப் பன்னிறப் பாப்புப் பகையைக்
 கொடியெனக் கொண்ட கோடாச் செல்வனை
 ௪௦ 2யேவலின் முதுமொழி கூறுஞ்
 சேவலோங் குயர்கொடிச் செல்வநற் புகழவை
 கார்மலர்ப் பூவை கடலை யிருண்மணி
 யவையைந்து முறழு மணிகிளர் மேனியை
 வலம்புரி வாய்மொழி யதிர்வுவான் முழக்குச்செல்
 ௪௫ லவைநான்கு முறழு மருள்செறல் வயின்மொழி
 முடிந்தது முடிவது முகிழ்ப்பது மவைமூன்றுங்
 கடந்தவை யமைந்த கழலி னிழலவை
 யிருமை வினையுமில் வேத்துமவை

நிறத்தையுமும் நாஞ்சிற்படையையுடையோனெனவும் நானில,.....
 எடுத்தற்குப் பரிய முதலொடுகவித்த பொன்னிதழணிந்த மணிமடற் கிம்பு
 ரியையுடைய மருப்பின்வராகமெனவும் கூட்டுக.

உக. யோக உறக்கமாதலால் அறிதுயிலெனப்பட்டது.

அகற்றும் (௩௬) நாஞ்சிலோன் (௩௩) எனவும், நாற்றிய (௩௪) மருப்பு (௩௬) எனவுமியையும்.

௩௮. பகை - கருடன்.

௩௯. கோடாமை - சலியாமை.

௪௦ - ௪௧. ஒதுதற்கு இனிய வேதத்தாற்சொல்லப்படுகின்ற நல்ல புகழையுடைய.

௪௨. கார் - மேகம். மலர்ப்பூவை - பூவையதுமலர்.

௪௪ - ௫. நின் அருள்வயின்மொழி வலம்புரி முழக்கையும் வேத முழக்கையுமொக்கும்; நின்செறல்வயின்மொழி வான்முழக்கையும் உரு மேற்றின் முழக்கையுமொக்கும்.

௪௬ - ௭. தோன்றியதும் தோன்றுவதும் தோன்றாநின் ததுமாகிய காலக்கூறுபாடுகளைக் கடந்தவைதாம் பொருந்திய தாள்நிழலையுடைய.

௪௮. நின்னை ஏத்துமன்பர் இருவினையுமுடையரல்லர்.

(பி - ம்.) - 1தலைவிரியொருவனை. 2மெவலின்.

யொருமை வினை ¹மேவு முள்ளத்தினை
 ௫௦ *யடையிறந் தவிழ்ந்த வள்ளிதழ்த் தாமரை
 யடியுங் கையுங் கண்ணும் வாயுந்
 தொடியு முந்தியுந் தோளணி வலயமுந்
² தாளுந் தோளு மெருத்தொடு பெரியை
 மார்பு மல்குலு மனத்தொடு ³பரியை
 ௫௫ கேள்வியு மறிவு மறத்தொடு நுண்ணியை
 வேள்வியு மறனும் விருப்பொடு வெய்யை
⁴யறாஅ மைந்திற் செராஅச் செங்கட்
 செருமிகு திகிரிச் செல்வ வெல்போ
 ரெரிநகை [†]யிடையிடு பிழைத்த நறுந்தார்ப்
 ௬௦ புரிமலர்த் தாழாஅய் ⁵மேவன் மார்பினோ

சக. காதலாகிய ஒருவினைக்கண்மேவுகின்ற.

௫௦. வளவிய இதழையுடைய தாமரைப்பூவையொக்கும்.

அடை, மேனிக்கு உவமை.

௫௩. எருத்து - கழுத்தடி.

அம்மேனியது பெருமை கூறியவாறு.

சினைவினை முதன்மேனின்றது.

௫௫. அன்பர் தம் குறை தம்முள்ளே கூறியும் அறிதலால், கேள்வி நுண்ணியை யென்றார்.

அருளிச்செய்த அறத்தொடு.

இடத்துநிகழ்பொருளின்றெழில் இடத்தின்மேனின் தது.

(௫௬. யாகத்தை விரும்புதலொடு மறம்வெவ்வியை.

௫௭ - அ. நீங்காத வலிவினையும் ⁶செராதிருக்கச்செய்தே செய்யகண் ணினையும் செருவின்மேம்பட்ட திகிரியாற் செய்யும் வெல்போரையுமுடைய செல்வ!

௫௯ - ௬௦. நிறத்தால் எரியையொத்த வெட்சிமலரை இடையிட்டுக் கட்டின புரிமலர்நூற் தார்த்துழாபை மேவையுடைய மார்பினோய்!

* “அடைநிவந்த, முட்டாள சுடர்த்தாமரை” (மதுரை. உசஅ - ௬.)

† “பச்சிலை யிடையிடுபு தொடுத்த, மலரா மாலை” (புறநா. ௩௩.)

(பி - ம்.)— ¹மேவுள்ளத். ²தாருந்தொருமை. ³பெரியை. ⁴மறாஅ. ⁵வெயனமராபினையு. ⁶செராதிருக்கச்செய்யகண்.

யன்னீயென நினைஇ நின்னடி தொழுதனெம்
பன்மா 1 ணடுக்க 2 இறைஞ்சினேம் வாழ்த்தினே
முன்னு முன்னும்யாஞ் செய்தவப் பயத்தா
லின்னு மின்னுமெங் காம் மிதுவே.

கடவுள் வாழ்த்து.

நல்லெழுநியார் பாட்டு.

* பண்ணோதிறம்.

சுக - ச. பண்டும் பண்டும் யாம்செய்த தவப்பயத்தால் அத்தன்மையென நினைத்து நின்னடியைக் கையாற்றொழுது பலகாலும் அடுத்து இறைஞ்சி வாழ்த்தப்பெற்றேம்; யாம் மேன்மேலும் ஆசைப்படுகின்ற பொருள் இது.

அடுக்குக்கள், காலரீட்டங்குறித்துவந்தன.

(கந.)

* நேர்திறமென்றே இதுகாறும் வழங்கப்பட்டுவரினும், இந்நூற்கையெழுத்துப்பிரதிகளிலெல்லாம், 'பண்ணோதிறம்' என்றே காணப்பட்டமையின், இவ்வாறு பதிப்பிக்கலாயிற்று.

(பி - ம்.)— 1 ணடுக்கலிறைஞ். 2 இறைஞ்சினேமேத்தினேம்வாழ்த்தினேம்.

பதினான்காம் பாடல்.

(சேவ்வேள்.)

கார்மலி கதழ்பெய றலைஇ யேற்ற

நீர்மலி நிறைசுனை பூமலர்ந் தனவே

தண்ணறுங் கடம்பின் கமழ்தா தூதும்

*வண்ண 1வண் டிமிர்குரல் பண்ணைபோன் றனவே

௫ 1 யடியுறை மகளி ராடுந் தோளே

நெடுவரை யடுக்கத்து வேய்போன் றனவே

‡ வாகை யொண்புப் புரையு முச்சிய

§ தோகை யூர்குரன் மணந்து தணந்தோரை

நீடன்மின், வாரு மென்பவர் சொற்போன் றனவே

(பதினான்காம் பாடலுரை.)

க - உ. மிக்க கதழ்பெயலை மேகம்பெய்தலால் அதனை ஏற்ற மிக்க நீரான் நிறைதலையுடைய சுனைகள் பூமலர்ந்தன.

உ. இடத்து நிகழ்பொருளின்தொழில் இடத்தின்மேல் நின்றது.

ச. பண்ணையென்புழி ஐகாரம் பகுதிப்பொருள்விசுதி.

௫ - கூ. வேய், ஆடும் அடியுறைமகளிர் தோள்களை ஒத்தன.

எ - அ. சூட்டினவாகிய மயில்களின் குறைவற்றகுரல்.

அ. கூடிப்பிரிந்தோரை.

* பண்ணையென்பதில் ஐகாரத்தைத் தமிழ்நூலார் பகுதிப்பொருள் விசுதியென்பரென்பதற்கு இவ்வடி மேற்கோள்; (இ - கோ. சூ. ககள.)

‡ அடியுறைமகளிரை அடியோரென்றும் வழங்குவர்; (பரி. அ:அடி, ச:உ.)

‡ “குமரி வாகைக் கோலுடை நறுவீ, மடமாத் தோகைக் குடுமியிற் றோன்றும்” (குறுந், ஈச:எ.)

§ குயில் இன்னனமழைப்பதாக வேறு நூல்களிற் காணப்படுகின்றது: “புணர்ந்தீர் புணர்மி னேவென...இருங்குயி லெதிர்குரல் பயிற்றும்”, “பூங்க ணிருங்குயில்...அகம லோம்புமி னறிவுடை யீரெனக், கையறத் துறப்போர்க் கழறுவ போல.....நுவல” (நற். உஉச, உச:உ); “கூடிப் புணர்ந்தீர் பிரியன்மி னீடிப், பிரிந்தீர் புணர்தருமி னென்பன போல... இருங்குயி, லானு தகவும்” (கலி. கூஉ); “ஊழனீ ரெல்லா முருவிலான் றன்னாணை, கூடுமி னென்று குயில் சாற்ற” (சீலப். அ: இறுதிவெண்பா.)

(பி - ம்.) 1வண்டின் குரல்.,

க0 நாண்மலர்க் *கொன்றையும் பொலந்தார் போன்றன
 மெல்லிணர் வேங்கை வியலறைத் தாயின
 வழகை மகளிர்க் குழுவை செப்ப
 † நீரயற் கலித்த¹ நெரிமுகைக் கார்தள்
 வார்குலை யவிழ்ந்த வள்ளிதழ் நிரைதொறும்
 கரு வீடு †கொடிப் பிறந்த மென்றகைத் தோன்றிப்
 பவழத் தன்ன செம்பூத் தாஅய்க்
 கார்மலிந் தன்னுநின் குன்று போர்மலிந்து
 § சூர்மருங் கறுத்த சுடர்ப்படை யோயே

க0. கொன்றை மலர்களும்.

கக - உ. அழகையையுடைய மகளிர்க்கு அது தீர்த்தப்பொருட்டுத் தாயர் ||புலிபுலியென்று சொல்லுமாறு வேங்கைப்பூ வியலறைக்கப் பரந்தன.

கக - ஏ. இவற்றோடு, நெருங்கிய முகையையுடைய கார்தளவிழ்ந்த இதழ்நிரைதொறும் தோன்றியது விட்டகொடிக்கட்பூத்த செம்பூப்பரக்க நின்குன்று கார்காலத்தன்மைமிக்கது.

இவற்றோடென்பது வருவிக்கப்பட்டது.

கக். தாவவென்பது தாயெனத்திரிந்தது.

கஅ. சூரைக் கிளையொடறுத்த.

*:கொன்றைப்பூங்கொத்திற்குத் தார் உவமையாதல்: (பரி. அ : அடி ௨௪), “கொன்றைக்கோதை நிலை”, “குறும்பல் கோதை கொன்றை மலர்” (ஐங்குறு. சசு௨, சக௭), “பொன்போரார் கொன்றை புரிந்தன” (திணைமா. க0க); “மாலிருஞ் சோலையிற் கொன்றைகண்மேற், றூங்குபொன் மாலைக னோடுட னாய்நின்று தூங்குகின்றேன்” (நாய்ச்சியார் திருமொழி, க. க.)

† “அருவியார்த தண்ணறுங் கார்தள்” (குறுந். உருக.)

‡ “தோன்றி மென் கொடி” (சூளா. சீய, உசச.)

§ ‘சூர்மருங் கறுத்த சுடரிலை நெடுவேற். சீர்மிகு முருகன்’ (அகநா. ருக்.)

|| வேங்கைப்பூப் பரந்தபாறை புலிபோற்றோன்று மென்பது பின்வரு வனவற்றாலும் விளங்கும்; “கருங்கால் வேங்கை வீயு கு துறுக, லிரும்புலிக் குருளையிற்றோன்றும்” (குறுந். சஎ), “வேங்கை, மாதத்தகட் டொள்வீ தாய துறுக, லிரும்புலி வரிப்புறங் கடுக்கும்” (புறநா. உ0௨), “கருங்கா லின வேங்கை காந்தழக்கண்மே. லிருங்கால் வயவேங்கை யேய்க்கும்” (திணைமா. உசு), “நமமனை வேங்கையின் பூப்பயில் டாறையை நாகநண்ணி, மமமனை வேங்கை யெனநனி யஞ்சும்” (திருச்சிற். கூசு.)

(பி - ம்.)—1நொழுசை.

1 கறையில் கார்* மழை பொங்கி யன்ன
 ௨௦ 2 நறையி னறும்புகை நனியமர்ந் தோயே
 யறுமுகத் தாறிரு தோளால் வென்றி
 நறுமலர் வள்ளிப் பூநயந் தோயே
 கெழீஇக் கேளிர் சுற்ற நின்னை
 யெழீஇப் பாடும் பாட்டமர்ந் தோயே
 ௨௫ †பிறந்த ஞான்தே நின்னை யுட்கிச்
 “சிறந்தோ ரஞ்சிய சீருடை யோயே
 யிருபிறப் பிருபெய ரீர நெஞ்சத்
 தொருபெய டரந்தண றறனமர்ந் தோயே

கக - ௨௦. கார் காலத்து §வெண்மேகம் கிளர்ந்தாலன்ன நறிய அகில்
 முதலியவற்றாற்புகைத்த || நறும்புகையை மிகவிரும்பினோய் !

௨௧ - ௨. அதுமுகத்தையும் ஆறிருதோளையும் உடையையாய் அழகாற்
 பிறமகளிரை வென்ற “வெற்றியையுடையவள்ளியது நலத்தை நயந்தோய்!
 ஆலென்னுமுருபு வேறுவினை ஒடுவின் கண்வந்தது.

௨௨. நறுமலர்வள்ளியென்பது, தன்பொருட்கேற்ற அடையடுத்து
 நின்ற ஆகுபெயர்.

௨௩ - ௪. பிரிந்தகேளிர் வந்துபுணர்ந்து பின் நீங்காமைப்பொருட்டு
 மகளிர் யாழையெழுவி நின்னைப்பாடுகின்ற பாட்டை விரும்பினோய்!

௨௪. **சிறந்தோர் - இத்திரன் முதலாகிய தேவர்கள். அஞ்சிய -
 அஞ்சுதற்குக்காரணமாகிய.

௨௫ - ௮. இரண்டு பிறப்பினையும் அப்பிறப்பான்வந்த இரண்டு நாமத்

* “பொங்கல்வெண்மழை” (நெடுநல், கக); “பொங்கலாடி விண்டுச்
 சேர்ந்தவெண்மழை” (பதிற். ௫௫.)

† பரிபாடல். ௫ : ௫௦ - ௫௪.

‡ “விறன்மிகு விழுச்சீ ரந்தணர் காக்கு, மறனும்” (பரி. க: ௩௭ - ௮.)

§ “புகைபுரை யம்மஞ் சூர்”, “வெண்மழை கவைஇக், கலஞ்சூ புகை
 யிற் றோன்றும்” (அகநா. கூ௭, ௩௦௮); “அகிலெழு கொழும்புகை மஞ்சி
 டைவும்” (சூளர். ௩௧௨. ௪.)

|| (பரி. க௭: ௨௮ - ௩௦), “நறும்புகை யெடுத்துக் குறிஞ்சி பாடி,
 (முருகு. ௨௩௯), “குறிஞ்சி பாடுமி னறும்புகை யெடுமின்” (கீலப். குன்ற. ௩.)

¶ “இவள்விறனலம்” (கலி. ௩) என்பதும், அதனுரையும் ஈண்டு
 அறிதற்பாலன.

** பரிபாடல், கக: கக.

(பி - ம்.)— 1கரையில். 2நறையுணறும். 3நயத்தை.

யன்னை யாகலி னமர்ந்தியா நின்னைத்

௩௦ துன்னித் துன்னி வழிபடு வதன்பய

மின்னு மின்னுமவை யாகுக

*தொன் ¹முதிர் மரபினின் புகழினும் பலவே.

என்பது, பருவங்கண்டழிந்த தலைமக்கேட்ப முருகவேளைப் பரவுவாளாய், இப்பருவத்தே தலைமகன் வருமென்பதுபடத் தோழி வற்புறுத்தியது.

கேசவனார் பாட்டு.

இசையுமவர்.

புண்ணேதிறம்.

திடீராயும் ஈர கிருஞ்சத்தினையும் ஒப்பில்லாத புகழினையுமுடைய அந்தணரான வைதிக குழந்தைப் பொருந்தினேய்!

உசு - ௩௨. நின்னை யாங்கள் மேவி அடுத்தடுத்து வழிபடுவதாய் பயம், இன்னும் இன்னும் நிற்புகழினும் பலவாக அவ்வழிபாடுகள்தாமே யாகுக,

௩௨. மிகவும் பழையதாகிய மரபு.

‘வாருமென்பவர் சொற்போன்றன’ (க) என்றதனானும், ‘எழிஇப் பாடும் பாட்டமர்ந்தோய்’ (உசு) என்றதனானும் இப்பருவத்தே தலைமகன் வருமென்பது பட்டவாறு கண்டுகொள்க. (கச)

* “தொன்றியல் புகழது” (பரி. கரு: ௩௬), “தொலிர்” (நன். பாயிரம்.)

(பி - ம்.)— 1மிகுமரபுநின்.

பதினேந்தாம் பாடல்.

திருமால்.

*புலவரை யறியாப் ¹புகழொடு பொலிந்து
நிலவரைத் தாங்கிய ²நிலைமையிற் பெயராத்
தொலையா நேமிமுத ரெல்லிசை ³யமையும்
⁴புலவராய் புரைத்த புனைநெய்ங் குன்றம்

ரு பலவெனி னாங்கவை பலவே பலவினு
நிலவரை யாற்றி நிறைபய னெருங்குட
னின்னுபெற நிகழுங் குன்றவை சிலவே
சிலவினுஞ் சிறந்தன தெய்வம் பெட்புறு
மலரகன் மார்பின் ⁵மைபடி குடுமிய
க0 குலவரை சிலவே குலவரை சிலவினுஞ்

(பதினேந்தாம் பாடலுரை.)

க - ரு. அறிவெல்லையால் அறியப்படாத புகழுடனே பொலிந்து நில
வெல்லையத்தாங்கிய நிலைமை நீங்காத கெடாத சக்கரவாளமுதலாகத்
தொல்லிசைப்புலவர் ஆராய்ந்தபுரைத்த கொண்டாடப்படும் நெடிய குன்றங்
களைச் சிறப்புவகையாழ்குறுது பொருட்கையாற் பலவென்றுரைக்கின்.

ரு. ஆங்கு, அரை.

ரு - க0. அப்பலவற்றன்றும் நிலத்துள்ளோரைப் பசிவெம்மை
ஆற்றி நிறைபயங்கெல்லாநிறையும் எப்பொழுதும் அவர்பெறப் பயன்
படுகுன்று சில; அச்சிலவற்றன்றும் தெய்வங்கள் தாமாக்கிறும்பும் மலரை
யுடைய அகன்ற தடங்கருடனோ மேகங்காட்டியும் சிகரத்தையுடையவாகிய
குலவரைகள் சில சிறந்தன.

க0 - க3. அக்குலவரைகள் சிலவற்றிலும் கல்லென அறையும் கட
லும் காணலும் மீடலால் வேறுவேறுகிய நிறத்தினையும் பிரிவில்லாத சொல்லும்

* “புலவரை யிறந்த புகழ்சா ரேவ்ற, நிலவரை யிறந்த குண்டுகண்
ணகழி” (புறநா. உக), “புலவரை யிறந்தோய்” (சிலப். உஅ; அடி ௧௭௪),
“நிலவரை யிறந்தோர் முடங்கு நா நீட்டும், புலவரை யிறந்தபுகார்” (மணி.

ரு: அடிகள் ௧0௮ - ௧௧.)

(பு - ம்.)— ¹புகழொடும். ²நிலையிற்பெயராது. ³அரையும் ⁴புலவு
ராய்ப்புரையுபுரைத்த. ⁵மைபடு.

சிறந்தது, *கல்லறை கடலுங் கானலும் போலவும்
புல்லிய சொல்லும் பொருளும் போலவும்
எல்லாம், வேறுவே றுருவி நொருதொழி லிருவர்த்
தாங்கு நீணிலை †யோங்கிருங் குன்றம்

கநு † நாநிணர்த் 1துழாயோ னல்கினல்லதை
யேறுத லெளிதோ வீறுபெறு துறக்க
§ மரிதிற் பெறுதுறக்க மாலிருங் குன்ற
மெளிதிற் பெறலுரிமை யேத்துகஞ் சிலம்ப
|| வராவணர் கயந்தலைத் தம்முன் மார்பின்
உ0 மராமலர்த் தாரின் 2மாண்வரத் தோன்றி

பொருளும்போல வேறுபடாத தொழிலினையுமுடைய மாயோனையும் தம்
முன்னோனையுந்தாங்கும் நீண்டநிலைமையினையுடைய †புகழானுயர்ந்த இருங்
குன்றம் சிறந்தது.

புகழானென்பது வருவிக்கப்பட்டது.

கநு. நல்கினல்லது - வெளிப்பட்டுக்கொடுப்பினல்லது.

கஎ - அ. அவ்வரிதிற்பெறுதுறக்கத்தை எளிதிற்பெறுதலுரிமையான்
மாலிருங்குன்றத்தை எல்லாருங்கேட்க ஏத்தக்கடவேம்;

என்று ஏத்துகின்றார்:—

கக. அரவின் மெல்லிய தலையாற் கவிக்கப்பட்ட தம்முன்.

உ0. ** மராம் - வெண்கடம்பு.

* “மாயவனுந் தம்முனும் போலே மறிகடலுங், கானலுஞ்சேர் வெண்
மணலுங் காணையோ” (திணைமா. ௫அ), “மணிகிளர் நெடுமுடி வானவனுந்
தம்முனும்போன், நணிகிளர் நெடுங்கடலுங் கானலுந் தோன்றுமால்”
(யா - வ. சூ. எஅ; இ - வி. சூ. எ௩அ - மேற்.)

† “ஓங்குயர் மலையத்து” (சீலப். கக: அடி ௧௦௫.)

‡ பர்பாடல், கந: கஉ - ந.

§ “அரிது பெறு சிறப்பிற் புத்தே னுமி” (குறுந். ௧௦௧.)

|| பர்பாடல். க: க-உ.

¶ “தென்கொ டிசைக்குத் திலகமாய் நின்ற திருமாலிருஞ் சோலை”
(திருவாய்மொழி, ௧௦: எ. ச.)

** மராம்: “இணர்சேர்ந்த மராமும்” (கலி. ௨௬.)

(பி - ம்.)— 1துழாயோனல்லதை. 2மாண்வரத்.

யலங்கு மருவி யார்த்திமிழ் ¹பிழியச்
 *சிலம்பா றணிந்த சீர்கெழு திருவிந்
 சோலையொடு தொடர்மொழி [†]மாலிருங் குன்றம்
 தாம்வீழ் காமம் ²வித்துபு விளைக்கு
 உரு நாமத் தன்மை ³நன்கனம் படியெழ
 யாமத் ⁴தன்மையில் வையிருங் குன்றத்து
 மன்புன விளவெயில் ⁵வளாவவிருள் வளர்வெனப்
 பொன்புனை யுடுக்கையோன் ⁶புணர்ந்தமர் நிலையே
 நினைமின் மார்தீர் கேண்மின் கமழ்சீர்

உக - உ. அசையுமருவி மிக ஆர்த்து இழிதலாற் சீலம்பாறு அழகு செய்த இவ்வியக்கத்தக்க இருங்குன் மத்து (உசு.).

உஉ - சு. அழகுபொருந்திய திருவென்னுஞ்சொல்லொடும் சோலையென்னுஞ்சொல்லொடும் மாலிருங்குன் மமென்னுஞ்சொல் தொடர்ந்த மொழியாகிய திருமாலிருஞ்சோலையென்னும் நாமத்தினது பெருந்தன்மை நன்றாகப் பூமியின்கட்பரக்க, மகளிரும் மைந்தரும் தாம்வீழ்காமத்தை [†]வித்தி விளைக்கும் யாமத்தியல்பையுடைய இவ்வையிருங்குன் மத்தெனக் கூட்டுக.

உசு. § குறிஞ்சிக்குச் சிறுபொழுதாகலான் யாமங்கூறினார்.

உஎ - அ. நிலைபெற்ற குளிர்ச்சியையுடைய இளவெயில்கூழ் அதனிடையே இருள்வளர்தலையொக்கப் பீதாம்பரத்தையுடையோன் தம்முன் னொடுகூடி அமர்ந்துநிற்கும் நிலையை.

உசு. மார்தீர்! நினைமின்; இனி, அம்மலையது சிறப்பைக்கேண்மின்.

* “நிலம்பகவீழ்ந்த சீலம்பாற் றகன்றலை” (சீலப். கக: அடி - ௧௦௮), “சிலம்பார்க்க வந்து தெய்வ மகளிர்க ளாடுஞ்சீர்ச், சீலம்பாறு பாயுந் தென்றிரு மாலிருஞ் சோலையே” (பெரியாழ்வார்திருமொழி, ச: உ. க), “சீலம்பாறுடைமாலிருஞ் சோலைநின்ற, சுந்தரனை” (நாயச்சியார்திருமொழி, சு: : ௧௦), “சீலம்பியலாறுடைய திருமாலிருஞ்சோலை நீன்ற, நலந்துகழ் நாரணனை” (பெரியதிருமொழி: சு. சு. சு.)

† “திருமால குன் மத்துச் செல்குவி ராயின்” (சீலப். கக: அடி ௯௧.)

‡ “வித்திவிளைத்து” (அறநெறி. ௯௫.)

§ “குறிஞ்சி, கூதிர்யாம மென்மனார் புலவர்” (தொல். அகத். கு. சு.)

(பி - ம்.)— ¹இழியாச். ²வித்திவிளைக்கு. ³நன்கனபடியெழ. ⁴தன்மைதன்மையிவ. ⁵வளாவிருள். ⁶புணாமாநிலை.

ந. 0 சீனையெலா நீல மலரச் சீனேசூழ்
 சீனையெலாஞ் செயலை மலரச் காய்கனி
 உறழ் நனைவேங்கை யொள்ளினார் மலர
 * மாயோ நெத்தவின் னிலைத்தே
 சென்றுதொழு கல்லீர் கண்டிபணி மினமே
 ந. 100 பிருங்குன் றென்னும் ¹பெயர்பரந் ததுவே
 பெருங்கலி ஞாலத்துத் தொன்றியல் புகழ்து
 கண்டமய ரறுக்குங் காமக் கடவுண்
 மகமுயங்கு மந்தி வரைவரை பாய
 முகிழ்மயங்கு ²முல்லை முறைநிகழ்வு காட்ட

ந. 0 - ந. 100. சீனையெல்லாம் நீலமலர அச்சீனேசூழ்ந்த ¹செயலை சீனையிடமெல்லாம் மலர்தலானும் காய்கனிகளொடு நிறம் மாறுபட வேங்கையினர் மலர்தலானும் மாயோனையொத்த இனிய நிலைமையையுடைத்து.

† நீலமலரைச்சூழ்ந்த செயலைமலர் அவன்பொன்புனை உடுக்கைக்கு ஒப்பு; குன்றத்துக் காய்கனியுறழ் மலர்ந்தவேங்கை அவன்மணிமுடிக்கு ஒப்பு.

ந. 101 - எ. பெருங்கலிஞாலத்து இருங்குன்றென்னும்பெயர் பரந்த அத்துணையே பழைதாய் இயல்கின்ற புகழையுடைய ³அது காண மயரை அறுப்பதொருவழிபடுதெய்வம்; அதனால், சென்று || அவனைத்தொழமாட்டீர்! அதனைக் கண்டுபணியின்.

ந. 102. மகவால் முயங்கப்பட்டமந்தி ஒருசிகரத்தினின்று ஒருசிகரத்திற் பாய.

ந. 103. முகிழ்நெருங்கினமுல்லை மகவீரகற்புநிகழ்ச்சியைக்காட்ட.

* “மாயோ னன்ன மால்வரை” (நற். 10. 2)

† செயலை - அசோகமரம்.

‡ திருமாலுடைய உடுக்கையும் பொன்முடியும் இச்செய்யுளில் இங்கே கூறப்பட்டிலவேனும் அவற்றிற்கு ஒப்பென்றது, இந்நூல், க. 1 - ஆம்பாடலின் முதலிரண்டடிகளை உட்கொண்டென்று தோற்றுவித்தது.

§ அம்மலை காணமயரையறுப்பதொரு வழிபடுதெய்வமொப்பதைத் திருவாய்மொழி, உ - ஆம் பத்து, “கிளரொளி” என்றும் பத்தாந்திருவாய்மொழியின் பின் இரண்டடிகளாலும் அவற்றின் லியாக்கியானங்களாலு முணர்க.

|| “திருமா லிருஞ்சோலை மலையென்றே னென்னத், திருமால்வர் தென்னெஞ்சு நிறையப் புகுந்தான்” (திருவாய்மொழி, க. 0 - அ. க.)

(பி - ம்) - ¹பெயாபொந்ததுவே. ²முல்லைநிறை.

சு0 மணிமரு ¹ணன்னீர்ச்சினை மடமயி லகவக்
குருகிலை யுதிரக் குயிலினங் கூவப்
பகர்குழல் பாண்டி லியம்ப வகவுநர்
நாநவில் பாடன் ²முழுவெதிர்த் தன்ன
சிலம்பிற் சிலம்பிசை ³யோவா தொன்னூர்க்

சுரு கூடந்தட்டான் கேழிருங் குன்று
தைய லவரொடுந் தந்தா ரவரொடுங்
கைம்மக வோடுங் காத லவரொடுங்
தெய்வம் பேணித் திசைதொழுதனீர் சென்மின்
* புவ்வத் தாமரை புரையுங் கண்ணன்

இ0 வெளவற் காரிருண் மயங்குமணி மேனிய
னெவ்வயி னுலகத்துந் தோன்றி யவ்வயின்
! மன்பது ⁴மறுக்கத் துன்பங் ⁵களைவோ

சு0 - சுரு. சிவையிடத்தவாகிய மணிமருள் மயில்கள் அகவவும், குருக் கத்திலிலையுந் தவகும் கணிநுந்து குயிலினம் கூவவும், முழைக்கட் சிலம்பு கின்ற எதிரொலி ஓவாது, அவுணரை நேரே பொருதுகொன்றானது மிதத் தையுடைய குன்றத்தில்கண்.

சுருநியையுணர்த்துகின்ற குழலும் தாளமும் இயம்ப அவற்றைப் பாடுவாரது மிடற்றுப்பாடலும் முழவோசையும் எதிர்த்தாற்போன்ற.

இசை யென்றவழி, குழலொலியும் மிடற்றுப்பாடலும் குயிலினத் தது கூவற்கும் அதன் எதிரொலிக்குமுவமை. தாள ஒலியும் முழவொலி யும் மயிலது அகவற்கும் அதன் எதிரொலிக்குமுவமை.

மந்திபாய (நட) முல்லைகாட்ட (நட) எனநின்ற செயவெனெச் சங்கள், இசையோவாதென்னம் (சச) பிறவினைகொண்டன.

சுக - அ. அதனை நும்மனைவியரோடும் இருமுதுகுரவரோடும் குழ விகளோடும் சுற்றத்தோடுங்கூடத் தெய்வமாகமதித்துத் திசைநோக்கித் தொழுது சென்மின்.

சுக - நூ. தன் நாபிகமலத்தையொக்கும் கண்ணையுடையனும்

* இவ்வடியும் இதனையும், இந்நூல் ச - ஆம் பாடல், சு0, சுக - ஆம் அடிகளுடனும் அவற்றின் உரைகளுடனும் ஒப்புநோக்கிப்பாலன்.

† “உலகிலுண் மன்பதும்” (பரி. நட: அடி ௯.)

† “திசைநோக்கித் தொழுதென்றார்” (கம்ப. குக. நட: 0), “திசைநோக்கி மெய்ப்பு சனை புரியும் வேங்கடம்” (திருவேங்கடமாலே. கட.)

(பி - ம்).— ¹நாளிராமாட. ²முழுவெதிரந்தமனாலெதிரந்த. ³ஓவாதெ டியானனாக. ⁴மறுபக்கத்துவாபம். ⁵களைவானென்பது.

னன்பிது மேள யிருங்குன் றத்தான்

1 கள்ளணி பசுந்துளவினவை கருங்குன் றனையவை

௫௫ யொள்ளொளியவை யொருகுழையவை

புள்ளணி பொலங்கொடியவை

வள்ளணி வளைநாஞ்சிலவை

சீலம்புரி தண்டேந்தினவை

வலம்புரி வயநேமியவை

சு0 வரிசிலை வயவம்பினவை

புகரிணர்கூழ் வட்டத்தவை *புகர்வாளவை

நீரை வெளவுதலையுடையமேகமும் இருளும் நீலமணியும்போலுமேனியனும் எல்லாஉலகினும் வெளிப்பட்டு அவ்விடத்து உயிர்ப்பன்மையது மறுக்கத் தைச்செய்யும் பிறவித்துன்பத்தைக் களைவோன் 1 அன்புபட்டு இருங்குன் றத்தின்கண்ணுதலால்.

சக. † புவ்வமென்பது பாகதச்சிதைவு.

இவ்வளவும் குன்றத்தையேத்திக் கண்டார்க்கும் அதன்சிறப்புக்கூறி மேல் அதன்கணின் ற இருவரையும் வாழ்த்தி வேண்டிக்கொள்ளினார் :—

௫௭. கூர்மையணிந்த வளைநாஞ்சிலையுடையை.

௫௮. கோபமிக்க தண்டினையேந்தினை.

௫௯. வலம்புரியொடு வெற்றிநேமியையுடையை.

சு0. வரிசிலையொடு வெற்றிஅம்பினையுடையை.

சுக. புகரொழுங்கு சூழ்ந்த சீபாராவளையினையுடையை.

இவ்வாழ்த்துக்களுள், ஒள்ளொளியவை, ஒருகுழையவை (௫௫). வள்

* “புகர்கொள் பொற்சுரிகை” (தே. சுந்தர. திருநாளை).

† “மாலிருஞ்சோலை தன்னைக் கருதியுறைகின்ற கார்க்கடல்வண்ணன்” (பெரியாழ்வார், ச: உக. க.)

‡ புவ்வம் - பூர்வம்; “அங்க புவ்வ மாதியாய வாதினூல்” (யா - வி. சூ. உரு; யா - கா. க: கந - மேற்), “அங்க புவ்வாதி மெய்நூல்” (யசோதர, க: ௫க.) என்பவற்றாலுமுணர்க.

§ பாராவளை - சுழல் படை; “சுழல்படை வட்டம் பாரா வளையே” (பிங் கலந்தை, கருசு0); ‘மாலையைப் பாராவளையமாக வெறிந்தும்’ (சீவக. உசுருசு - ந. உரை.) என்பதும், “தொல்கதை பாரா வளைவளை யெறிக்கோல்” (திருவரல. நக: கக) என்பதும் இங்கே அறியற்பாலன.

(பி - ம்.)— 1 களாணி. 2 பாறுவளையம்.

எனவாங்கு

1 நலம்புரி இயஞ்சீர் நாம வாய்மொழி

2 யிதுவென வுரைத்தனெ முள்ளமர்ந் திசைத்திறை

சுரு யிருங்குன்றத் தடியுறை யியைகெனப்

*பெரும் பெய ரிருவரைப் பரவுதூந் தொழுதே.

கடவுள்வாழ்த்து.

இளம்பெருவழுதியார்பாட்டு.

மருத்துவனல்லச்சுதனூரிசை.

பண்ணேற்றம்.

எனனி வளைநாஞ்சிலவை (ருஎ), சலம்புரி தண்டேந்தினவை (ருஅ) என வந்தன பலதேவன; ஏனைய வாசுதேவன.

சுரு - சு. அழகிய சீரையும் அஞ்சப்படுதலையுமுடைய வேதம் தனக்கு நன்மையைவிரும்பி அவர்பெருமை ஈதென்றுசொல்லுதலால் யாமும் உள் ளம்மேவி அச்சொற்களுள் அறிந்தவற்றைக்கூட்டி உரைத்தேமாய்ப் பெரும் புகழையுடைய இருவரையுந்தொழுதுவேண்டுதும்; எமக்கு இவ்விருங்குள் றத்து அடியின்கண் உறைதல் எய்துகவென்று. எ - று. (கரு)

* “பானிற வருவிற் பனைக்கொடி யோனு, நீனிற வருவி னேமி யோனு மென், திருபெருந் தெய்வமு முடனின் றுஅங்கு” (புறநா ௫அ.)

(பி - ம்.)— 1நலம்புரிந் தஞ்சீர். 2இதுவுரைத்தனெம்.

பதினாறாம் பாடல்.

வையை.

கரையே, * கைவண் டோன்ற லீகை போன்மென

† 1 மைபடு சிலம்பிற் கறியொடுஞ் சாந்தொடு

நெய்குடை தயிரி னுரையொடும் பிறவொடு

மெவ்வயி னுனு மீதுமீ தழியும்

௫ துறையே, முத்துநேர்பு புணர்காழ் மத்தக நித்திலம்

‡ பொலம்புனை யவிரிழை ²கலங்கலம் புனன்மணி

வலஞ்சுழி யுந்திய ³திண்பிரி புதல்வர்

கயந்தலை முச்சிய முஞ்சொடு தழீஇத்

தத்தந் துணையோ டொருங்குட னுநிந்

க0 தத்தரிக் கண்ணார் தலைத்தலை வருமே

செறுவே, விடுமலர் சுமந்து பூநீர் நிறைதலிற்

(பதினாறாம் பாடலுரை.)

க. கைவண்மையையுடைய பாண்டியனது ஈகைபோலுமென்று ^௧ கண்டார்கூற.

ங - ச. நெய்குடை தயிர்போலு துரையோடும் பிறவற்றோடும் நீர் பெருகல் எவ்விடத்தும் மேன்மேல் அழியாநிற்கும்.

நீர்பெருகலென்பன அவாய்நிலையான்வந்தன.

டு - க0. ஒத்து முத்துச்சேர்ந்தவடம், தலைக்கோலமுத்து, பொன்னணி, வலமாகச் சுழிக்கும் யாற்றவாகிய கலங்குதலையுடைய புனல்கொண்டு வந்தமணிகள் இவற்றை இவ்வாயில்போந்து நீராடும்புதல்வர் மென்றலைமுச்சியவாகிய முஞ்சொன்னுமணியொடுகொண்டு தத்தம் கணவரோடு ஒருங்கு கூடி ஆடும் தத்தரிக்கண்ணரிடந்தோறும் நீர் வாராநிற்கும்.

எ. திண்பிரிதல் - இல்லினின்றுசேறல்.

கக. விடுமலர்சுமத்தலும் பூநீர்நிறைதலும் வயலுக்கும் அரங்கிற்கும் சிலையாகவின்? வயலுக்கு அவிழ்ந்தமலர்களைச் சுமந்துபொலிந்தநீர்நிறைத

* “வள்ளற் கைத்தல மாந்தரின் மால்வரைக், கொள்ளை கொண்ட கொழுகிதிக்குப்பையை, யுள்ள மில்லவர்க் கூர்தொறு முய்த்துராய், வெள்ள நாடு மடுத்த விரைந்ததே” (சீவக. ௩௬.)

† “மைபடு சென்னிப்பயமலை” (கலி. ச௩.)

‡ திருமுருகாற்றுப்படை, கஅ.

(பி-ம்).— 1மைபடி. ²தருவினன் கலங்கற்றண்புனன்மணி. ³திண்பிரி.

படுக ணிமிழ்கொளை பயின்றன ராடுங்
 களிநா ளரங்கி னணினலம் புரையும்
 காவே, சுரும்பிமிர் தாதொடு தலைத்தலை மிகுஉ
 கடு நரந்த 1நாறுமலர் நன்களிக் கும்மே
 2 கரைபொழுகு தீம்புனற் கெதிர்விருந் தயர்வபோற்
 கானலங் காவுங் கயமுந் துருத்தியுந்தேன்
 நேனுண்டு பாடத் *திசைதிசைப் பூநலம்
 பூத்தன்று வையை வரவு
 ௨0 சுருங்கையி னுயத்தார் சுற்று 3மெறிந்து
 குரும்பை முலைப்பட்ட பூநீர் துடையாள்
 பெருந்தகை மீளி வருவாணைக் கண்டே
 யிருந்துகிற் றுணையி னெற்றிப் பொருந்தலை
 பூத்தன ணீங்கெனப் பொய்யாற்றாற் றேழியர்
 ௨௫ 4தோற்றமோ ரொத்த மலர்கமழ் தண்சாந்தி

லாகவும் அரங்கிற்குக் †கமலவர்த்தனைக்கண் தூவிய மலர்களைச் சுமந்து
 ‡ பூதரஞ்சனேப்பூவும் நீரும் நிறைதலாகவுமுரைக்க.

கஉ - ௩. படுகின்ற இயங்களின் கண்ணொலியையும் பாட்டினையும்
 பயின்றமகளிர் ஆடுகின்ற அரங்கினது அலங்கரித்த அழகையொக்கும்.

கசு - ௫. மேன்மேலுநெருங்கும் சுரும்புகள் இமிரும் தாதுடனே நரந்
 தம்போலும் நறியமலர்களை மிக அளக்கும்.

கசு - சு. கா, தமக்கு விருந்தயர்ந்த ஒலித்தொழுகும் தீம்புனற்கு
 எதிர்விருந்தயர்வனபோல நன்களிக்குமென்க.

இவைய.....

கஎ - ௬. மணத்தையுடைய காவினும் கயங்களினும் ஆற்றிடைக்
 குறையினும் மதுவையுண்டு தேன்கள்பாடப் பூவினாகியஅழகு திசைதோ
 றும்பொலிந்தது, வையை வரவின் கண்.

கஎ. கானலங்காவென்புழி, அல்லும் அம்மும் சாரியை.

௨௦ - ௩க. வேயினாலே ஆயத்தார் சுற்றுகின்ற மெறியத் தன்குரும்பை
 முலைக்கப்பட்ட அரக்குநீரைத் துடையாளாய் இருந்துகிலின் தானையினால்
 ஒற்றி நிற்ப, அவள்பால் தலைமகன்வருகின் மவனைத் தோழியர்கண்டு, பூத்த

* “திசை திசை தேனார்க்குந் திருமருத முள்ளுறை” (கலி. ௨௬.)

† கமலவர்த்தனை: சீவக. ௬௭௫ - ஆம் பாடலின் உரையைப்பார்க்க
 கமலவட்டணையென்றும் வழங்கும்

‡ பூதர் - வருணப்பூதர். (சீலப்)

(௫ - ம்).— 1நாறுமலர். 2கரைபொழியுந் தீம்புனற். 3எறிந்த. 4தோற்
 தமாரொத்த.

னற்றத்திற் போற்றி நகையொடும் போத்தந்
 திருங்கடற் கூங்கிவரும் யாறெனத் ¹தங்கான்
 மகிழக் ²களிப்பட்ட தேன்றேறன் மாற்றிக்
 குருதி துடையாக் குறுகி மருவினியர்

௩௦ பூத்தன ணங்கை பொலிகென நாணுதல்
 வாய்த்தன்றால் வையை வரவு
 மலையி னிழியருவி மல்கினர்ச் சார்ச்சார்க்
 கரைமரஞ் சேர்ந்து கவினி ³மடவார்
 நனைசேர் கதுப்பினுட் டண்போது மைந்தர்

௩௧ மலர்மார்பிற் சோர்ந்த மலரிதழ் தாஅய்
 மீனாரம் பூத்த வியன்கங்கை நந்திய
 வானம் பெயர்ந்த மருங்கொத்த லெஞ்ஞான்றுந்
 தேனியிர் வையைக் கியல்பு
⁴ புள்ளே புனலே புலவியிம் மூன்றினு

னள், அவனைப்பொருந்தாதேநீங்கென்று பொய்யாற்றாற்சொல்ல, அப்பூப்பின்
 தோற்றத்தை ஒருதலையாகஒத்த செஞ்சாந்தின்நாற்றத்தால் பூப்பின்மைஷ்ட
 அறிந்துவைத்தும் ⁵சனத்திடையானுதலான் அவன் ஆண்டுநின்றும் நகை
 யொடும் போந்து பின் இல்லின்கட் கடலைநோக்கி மலையினின்றும்பரந்து
 வரும் யாற்றையொக்க விரைந்துசென்று மகிழ்மாறு களிப்புமிக்க பழத்
 தேனாற்செய்த தேறலையுதுகரது குருதிபோலும் பூநீரைத்துடைத்து அணுகி
 மருவுதலின், அவர் அவளில்லத்தார்க்கு நங்கை பூத்தனள்பொலிகெவ்வாறு
 சொல்ல, அதற்கு அவள் நாணுதலைப்பயந்தது, வையையதுவரவு.

இதுவும் வருகின் தனவும் காதற்பரத்தையைக்குறித்துக்கூறியன.

௩௨ - எ. மலையினின்றும்பிழிந்த அருவிபோந்து ¹கரையிடந்தோறும்
 இடந்தோறுமுளவாகிய மல்கினர்மரத்தைச்சேர்ந்து அவற்றதுபூவால் அழகு
 பெற்று மடவார்க் துப்பினிற்றீர்ந்த தேன்சேர் தண்போதுகளும் மைந்தர்கள்
 மார்பிற்றீர்ந்த மலரிதழ்களும் பரக்கப்பட்டு மீனாகியமுத்துப்பூத்துவிளங்
 கிய வானத்தின்கட் கங்கைபெயர்ந்தகூற்றை ஒத்தலுடைமை.

௩௩ - ச. ஒளிகிளர் உண்கட்டுகெண்டை, மதுபானம் புனலாட்டு
 புலவியென்னும் இம்மூன்றினாலும் ஒள்ளியநிறம் சிவக்க, வண்டினம்
 வாயைச்சூழும் அழகுடனே மயிரினின்றும்நீங்குநீர்மையையுடைய பூக்களி
 னின் துந்தேனோடு மிக்கநீரின் கண ஆடும்பரத்தையரை அடுத்தடுத்திப்புல்

(பி - ம்.)— ¹தாங்க. ²களிப்பட்ட. ³மடவாரந்தனைசொ. ⁴ கள்ளே.
⁵ சந்தனத்திடையானுதலால்.

சு0 மொள்ளொளி 1சேய்தா வொளிகிளருண் கட்கெண்டை

*பல்வரி வண்டினம் வாய்கூழ் கவினெடுஞ்

2 சென்னீர் வீவயிற் றேன்சோரப் பன்னீ

ரடுத்தித் தாடுவார்ப் புல்லக் குழைந்து

வடுப்படு மான்மதச் சாந்தா ரகலத்தா

சுரு எனடுத்தவே †யெக்கி நூக்குயர்பு தாக்கத்

தொடுத்ததேன் சோரும் வரைபோலுந் தோற்றங்

கொடித்தேரான் வையைக் கியல்பு

வரையார்க்கும் புயல்கரை

திரையார்க்குமித் தீம்புனல்

ரு0 கண்ணியர் தூரர் கமழ்நறுங் கோதையர்

பண்ணிய வீகைப் பயன்கொள்வா 3ஆடலா

னா †ருறையு நறுஞ்சாந்துங் கோதையும்

பூத்த புகையு மவியும் புலராமை

லுதலால் நெகிழ்ந்து அழிந்ததும் அழியாததுமாகிய கத்தூரிக்குழம்பார்ந்த அகலத்தான், பனியால்வளைந்தவேய் அப்பனிநீங்க மேலேகிளர்ந்து 4 மிசைச் சென்று தாக்குதலால் தேன்சோர்ந்துவிடும் வரையையொக்கும் தோற்ற முடைமை.

சு0. கெண்டை நிறஞ்சிவக்கவெனப் பண்பின் றொழில் பொருண்மேல் நின்றது.

சுஅ - சு. மேகம் வரைக்கண்ணே ஆராரிற்ருமவ்வளவில் இவ்வகைத் தாகியதீம்புன லுள் திரை கரைக்கண்ணே ஆராரிற்ரும்.

இவ்வளவும் தோழி தன்னுள்ளே கூறுவாளாய்ப் புனலாடியவரலாறு கூறி, மேல் வையைநோக்கிக்கூறுவாளாய் வாயின்மறுக்கின்றாள் :—

ரு0 - ருரு. வையாய்! கண்ணியராய்த் தாரராகிய மைந்தரும் கமழ்

* “வரிவண் டுவாய்கூழும் வளங்கெழுபொய்கை” (கலி. எக.)

† எக்கி, திசைச்சொல்; (தெலுங்கு)

‡ “புகைபூ, அவியாராதனை யழல்பல வேந்தி” (பரி. சு: கக.)

(பி - ம்.) — 1சேய்தாரொளி. 2சென்னீர்வீவயிற். 3ஆடலின.

4 மிசை.

மருஅற்க வான 1மலிதந்து நீத்தம்
ருரு வருஅற்க வையை நினக்கு.

என்பது, காதற்பரத்தையுடன் புனலாடிய தலைமகன் தோழியை வாயில்வேண்ட அவள் புனலாடியவாறுகூறி வாயின்மறுத்தது.

நல்லழுசியார் பாட்டு.

நல்லச்சுதனரிசை.

பண்ணேதிறம்.

நறுங்கோதையராகியமகளிரும் முன் பொருள்களைத்*தானம்பண்ணி அதன் பயனாகியபோகத்தை நுகரவேண்டி நாடோறும் ஆடுதலான் அவர்கையுறையாகிய †பொன்மீன்முதலியவும் அவரணிந்தசாந்தும் மாலையும் ஈரணிபுலர்த்தும் பொலிந்தபுகையும் நினக்குத்தரும் உண்டியும்இடையறாமல் மழைமழை தொழிக; அம்மழையினாகியவெள்ளம்பெருகி நினக்குவற்றதொழிக. (கக)

* “தானத்தாற் போகற் தவத்தாற் சுவர்க்கமாம்” (சிறுபஞ்ச. நடசு.)

† இப்புத்தகத்தில் ௪௦ - ஆம் பக்கத்துக் கீழ்க்குறிப்பிடப்பார்க்க.

(பி - ம்.)— 1மலிதது.

பதினேழாம் பாடல்.

சேவ்வேள்.

தேம்படு மலர்குழை பூந்துகில் வடிமணி
 யேந்திலை சுமந்து சாந்தம் ¹விரைஇ
 விடையரை யசைத்த வேலன் கடிமரம்
 பரவின நுரையொடு பண்ணிய விசையினர்
 ௫ விரிமலர் மதுவின் மரணை குன்றத்துக்
 கோலெரி கொனைநறை புகைகொடி யொருங்கெழ
 மாலை மாலை யடியுறை யியைநர்
 மேலோ நுறையுளும் வேண்டினர் யாஅர்
 ஒருதிறம், பாணர் யாழின் நீங்குரலெழ
 ௧0 ஒருதிறம், யாணர் வண்டி னிமிரிசையெழ
 ஒருதிறம், கண்ணார் குழலின் கரைபெழ

(பதினேழாம் பாடலுரை.)

உ - அ. கோலப்படும் எரியும் இசையியங்களுந் சந்தனமுதலியவிரை
 னும் அகிற்புகையும் கொடிகளும் ஒருங்கேவரத் தாம் தேன்வினைந்தமலர்
 களையும் குழைகளையும் பூத்தொழில்களையுடைய துகில்களையும் வடித்தமணி
 யினையும் ஏந்தப்படும் இலையினையுடைய வேலினையுஞ்சுமந்துவந்து கடிமர
 மாகிய *கடம்பை உரையாலே ஏத்தினராய். | ஆளத்தியாலாக்கிய இசையின
 ராய் விரிமலர்மதுவான் மரங்களநையுங்குன்றத்து அடியின்கண் உறைதலை
 மாலைகடோறும்பொருந்துவாருள் தேவருலகத்து உறைதலை வேண்டுவா
 ருளரோ?

உ - ஈ. சந்தனத்தைத்தெளித்து அரைக்கண்ணே வேலன் விடைய
 க்ககட்டின பூசையையுடைய மரமெனக் கூட்டுக.

ஈ. கோலெரி - தீபம்.

எழுவெனவும் சுமந்தெனவுரிடாற வினையெச்சங்களுந், பரவினர் இசை
 யினரென்னுமுற்றுவினையெச்சங்களுந் இயைநரென்னும் தொழிற்பெயருள்
 இயைதலொடுமுடிந்தன.

௧0. பூக்களாகிய புதுவருவாயினையுடையவண்டு.

௧௧. கரைபு.....

* “கடம்பம் ரணிரிலை” (பரி. ௧௯)

† ஆளத்தியினியல்பைச் சிலப்பதிகாரத்திற் காண்க; (பக். ௮௫.) இப்
 பெயர் ஆலாபனமென்று வழங்கும்.

(பி) - ம்.)— 1விரைஇய.

ஒருதிறம், பண்ணார் தும்பி பரந்திசை யூத
 ஒருதிறம், மண்ணார் முழவி னிசையெழ
 ஒருதிறம், அண்ண னெடுவரை யருவிநீர் ததும்ப
 கரு ஒருதிறம்,* 1பாடனல் விறலிய ரொல்குபு துடங்க
 ஒருதிறம், வாடை யுளர்வயிற் பூங்கொடி துடங்க
 ஒருதிறம், பாடினி முரலும் பாலைங் குரலி
 னீடுகிளர் கிழமை நிறைகுறை தோன்ற
 ஒருதிறம், ஆடுசீர் மஞ்ஞை யரிசூர றேன்ற
 ௨0 மாறுமா றுற்றனபோன் மா 2றெதிர் கோடன்
 மாறட்டான் குன்ற முடைத்து
 பாடல் சான்று பல்புகழ் முற்றிய
 கூடலொடு பரங்குன்றினிடைக்
 கமழ்நறுஞ் சாந்தி னவரவர் திளைப்ப
 ௨௫ 3 நணிநணித் தாயினுஞ் சேய்ச் சேய்த்து

க௨.போலுமிசையினை.

கரு. பாடுதல் நல்ல விவலியர்.

வினையது நன்மை வினைமுதன்மேனின்றது.

க௬. உளர்வயின் - அசைந்தவிடத்து.

க௭ - ௮. பாலையையுடைய அழகிய மிடற்றுப்பாடற்கண் நாலுதாக்கு
 டையகிழமையும் இரண்டு தாக்குடைய.....குறையும்தோன்ற

க௯. சீருக்கிசைய ஆடுகின்ற மயிலது அரிந்தகூரல்.

௨0. கல்விகளால் மாறுமாறந்தன்மையுற்றனபோல இகலை ஏற்றுக்
 கோடல்.

க - க௯. †யாழின்சூரலொடுவண்டிசைக்கும், குழலின்கரைபொடு
 தும்பியிசைக்கும், முழவிசையொடு அருவிநீரொலிக்கும், விவலியர் துடக்கத்
 தொடு கொடி துடக்கத்திற்கும் கிழமைநிறைகுறைகளின் தோற்றத்தொடு
 அரிசூரற்சேய்ந்திற்கும் கொள்க.

௨௨ - ௫. பாடுதலமைந்து பலபுகழும் முற்றுப்பெற்ற கூடற்கும் பரங்

* பதிற்றுப்பத்து, ருக்: ௧0 - ௧௧; பரி, க௬: ௧௨ - ௩; மது. ௨௧௭ - ௮.

† “குழலிசை தும்பி கொளுத்திக் காட்ட, மழலை வண்டின நல்யாழ்
 செய்ய”, “கொம்பர்த் தும்பி குழலிசை காட்டப், பொங்கர் வண்டின நல்லி
 யாழ் செய்ய” (மணி. ச: ௩ - ௪; க௯: ௫௭ - ௮); “அருவி, தாழ்ந்து வீழ்ந்
 தவை முழவிற்றதும்பின்”, “படுகண் முழவினிமிழருவி” (சீவக. கருகூ. ௨௧௭௨), “வல்லியென்னுமாதராடு நாடகம், கண்டு” (சூளா. சீய. ௨௧௬.)

(பி. ம்).— 1பாடல்விவலியர், ஆடனலவிவலியர். 2எதிர் கொள்ளன்.
 3 நணிந்தணிததாயினுஞ்.

மகிழ்மிகுதேஎங் கோதையர் கூந்தல் குஞ்சியிற்

1 சோர்ந்தவி ழிதழி னியங்குமா நின்று

வசைநீங்கிய வாய்மையால் வேள்வியாற்

றிசைநாறிய *குன்றமர்ந் †தாண்டாண்

௩௦ டாவி யுண்ணு மகில்கெழு கமழ்புகை

வாய்வாய் மீபோ யும்பரிமை பிறப்ப

தேயா மண்டிலங் காணுமா நின்று

வளைமுன்கை வணங்கிறையா

ரணைமென்றோ ளசைபொத்தார்

௩௧ தார்மார்பிற் றகையியலா

ரீரமாலே யியலணியார்

மனமகிழ் தூங்குநர் பாய்ப்புட னுடச்

சுனைமலர்த் தாதூதும் வண்டே லெய்தா

வனையபரங் குன்றி னணி

குன்றத்திற்கும் இடைநின்றநிலம் மிக அணித்தாயினும் மகளிரும் மைந்தரும் நெருங்கி விளையாடுதலால் மிகச் செய்ததாகாநின்றது.

உசு - எ. மகிழ்ச்சிமிக்க அவர்கள் கூந்தலினின்றும் குஞ்சியினின்றும் வீழ்ந்து அவிழ்ந்த மாலையால் தடுக்கப்பட்டு இயங்குநெறி இன்றாகாநின்றது.

உசு - ௩௨. † புகழால் திசையெங்கும் பரந்த குன்றின்கண்மேவி உலகத்தார் பலவிடத்தும் செய்கின்றபுகைக்கண் முருகன் ஆவியாகக்கொள்ளும் அகிற்புகை அவ்விடந்தோறும் மேலே போதலான் உம்பர் இமையாரின்று நீங்குவார்; ஆதித்தமண்டிலமும் ஆண்டுக் காணும் இயல்புடைத்தன்று.

௩௨. தேயாமண்டிலமென்றார், § ஏனைமண்டிலம் தேய்தலின்.

௩௩ - ௩௪. ஈரமாலே இயலணியாராகிய வளைமுன்கை வணங்கிறையாரும் அவர் அணைமென்றோளின்கட்டங்கி அன்பொத்தாராகிய தார்மார்பிற் றகையியலாரும் மனமகிழ்தூங்கி உடனே பாய்ந்தாடுதலால், வண்டுகள் வெருவிச் சுனைமலர்த்தாதினை ஊதப்பெறு; பரங்குன்றினது அலங்காரம் அத்தன்மைய.

* “குன்றமர்ந் துறைதலுமுரியன்” (முருகு. எஎ.)

† “ஆண்டாண்டுறைதலு மறிந்தவாதே” (முருகு. உசசு.)

“இசையாற் றிசை போய துண்டே” (சீவக. ௩௧.)

§ ஏனைமண்டிலம் - சந்திரமண்டிலம்; “மதியிற்றேய்வன்” (மதுரை. ௧௬௫ - ௬), “தேய்தலுண்மையும்” (புறநா. உஎ.)

· (பு - ம்.)—1 சோர்ந்தவிதழின்.

ச0 கீழோர், வயல்பரக்கும் வார்வெள்ளருவி பரந்தா னாதரோ
 மேலோர், இயங்குதலால் வீழ்மணி 1நீலஞ் செறுவுழக்குமரோ
 தெய்வ விழவுந் திருந்து விருந்தயர்வு
 மவ்வென் ளருவி யணிபாங் குன்றிற்குந்
 தொய்யா விழுச்சீர் வளங்கெழு வையைக்குந்
 சரு 'கொய்யுனை மான்மேர்க் கொடித்தேரான் கூடற்குந்
 கையூழ் தடுமாற்ற நன்று
 எனவாங்கு
 *மணிநிற மஞ்ஞை யோங்கிய புட்கொடிப்
 பிணிமுக மூர்ந்த வெல்போ ரிறைவ
 ரூப 2 பணியொரீஇ நின்றபுக மேத்தி

என்றது, முன்னர்ச்சொல்லுகின் மவற்றை.

ச0 - சக. மலைக்கண் வார்வெள்ளருவி ஆனது பரந்து உழவரது வயலின் கட்பரக்கும். மேல் வினையாடுமகளிர் இயங்குதலால் அவர் பூணி னின்றும் விழுந்தமணிநீலம் உழுநிலத்தைச் சிதைக்கும்.

இரண்டு அரோவும் அசை.

சஉ - சு. பிரிந்ததலைவர் வினைமுடித்துக் கடிதின்வந்து கூடுதற்கு அவ் வெள்ளருவியணிந்த பரங்குன்றின்கண் தலைவியர்செய்யும் தெய்வவிழாவும் அந்நனன்கூடியவழிக் கெடாத விழுப்புகழையுடைய வளங்கெழு வையை யின்கண்ணும் ஏனையார் கொய்யுனைமான்மேராத்குழப்பட்ட கொடித்தேரையுடையான்கூடற்கண்ணும் அவர்செய்யும் திருந்துவிருந்தயர்வும் தம்மிற் காரணகாரியங்களாய்த் தடுமாறிவருதல் இல்லறநெறியாதலின் அவர்க்கு நல்லொழுக்கமாயிற்று.

வையையின்கண் விருந்தயர்தலாவது, அவரோடு புதுப்புனலாடுதல்.

கற்புடைமகளிரும் தலைவரது அறம்ரிமித்தமாகப் பூசைசெய்து அதன் பயனுகர்வரென்மலின், இதுவும் கடவுண்மேலதாயிற்று.

இவ்வளவும் முருகனது பரங்குன்றத்தைப்புகழ்ந்து, மேல் அவனை எதிர் முகமாக்கி வாழ்த்துகின்றார்:—

சஅ - ரூ. மணிநிற மஞ்ஞையினையும் உயர்ந்த கோழிக் கொடி

* “மணியி லுயரிய மாறு வென்றிப், பிணிமுக ளூர்தி யொண்ணெய் யோனும்” (புறநா. ௫௬.)

(பி - ம்.)— 1நீலஞ்செறுழக்கும், நீலஞ்சிதைக்கும். 2பணியொரீஇய.

யணிநெடுங் *குன்றம் பாடுதுந் தொழுதும்
அவை, யாழுமெஞ் சுற்றமும் பரவுது
† மேம வைகல் பெறுகயா மெனவே.

கடவுள் வாழ்த்து.
நல்லழுசியார் பாட்டு.
நல்லச்சுதனரிசை.
பண்ணேதிறம்.

யினையும் † பிணிமுகத்தைபூர்ந்து செய்யப்பட்ட வெல்போரையுமுடைய
தலைவ! மக்கண்மாட்டுப் பணிமொழியையொழிந்து நின்றபுகழையேத்தி
.....யாமும் எம் சுற்றமும் வேண்டிக்கொள்ளாரின்மேம்; பிறவித்துள்
பம் சாராதவைகலைப் பெறுகவென்று. (கௌ)

* “பயமலை யேத்தி யகவினம்பாடுவாநாம்” (கலி. ௪௦), “தேமுயர்
சிமையக் குன்றம் பாடும்” (அகநா. ௨௦ அ), “நின்னுரிந் மலையும் பாட”
(புறநா. ௧௪௩), “தாங்கரு மரபிற் தன்னுந் தந்தை, வான்பொரு
நெடுவரை வளனும்பாடி” (சிறுபாண், ௧௨௭ - அ).

† “சேவலங் கொடியோன் காப்ப, வேம வைக லெய்தின்ற லுலகே”
(குறுந். கடவுள்.)

‡ பிணிமுகம் - முருகக்கடவுளுக்கு உரிய யானை; (பரி. ௫: ௨.);
“ஓடாப் பூட்கைப் பிணிமுகம், வாழ்த்தி” (முருகு. ௨௪௭); “ஊர்ந்ததை, ...
வேழம்” (பரி. ௨௧: ௧ - ௨); “கடுஞ்சின விறல் வேள் சுளிறூர்த்தாங்கு”
(பதிற். ௧௧.); “மிடல்கெழுவேலவன்களிற்றின் மீது”, “அடர்ந்திடு
களிற்று வாகனனாய்” (இலிங்க, ௭௦ - ௭; ௮௦ - ௭.)

பதினெட்டாம் பாடல்.

சேவ்வேள்.

*போரெதிர் தேற்றார் மதுகை மதந்தபக்
காரெதிர் தேற்ற 1கமஞ்சு லெழிலிபோ
னீர்நிரந் தேற்ற நிலந்தாங் கழுவத்துச்
சூர்நிரந்து சுற்றிய 2மாதபுத்த வேலோய்நின்
நு சீர்நிரந் தேந்திய குன்றொடு 3நேர்நிரந்
தேறுமா 4நேற்குமிக் குன்று
ஒள்ளொளி 5மணிப்பொறி யான்மஞ்ஞை நோக்கித்தன்

(பதினெட்டாம் பாடலுரை.)

க - சு. தம்முட்கூடிப் போரையேற்ற அவுணரது வலியாணுண்டாகிய பெருமிதம் கெட, விசம்பின்கட்பரந்து கார்காலத்தையெ திரந்த நிறைந்த சூலையுடைய மேகம்போலிருண்டு நீரைப்பரந்தேற்ற நிலத்தால் தாங்கப்படும் கடற்பரப்பினுட் பரந்துசுற்றிய சூர்மாவைத் தபுத்தோய்! நின்னைப்பயந்த புகழைத் தான் அகன்று ஏந்திய 1இமயத்தொடு நேர்நின்று ஏறுமாறாதலை யேற்கும், இப்பரங்குன்று.

மதந்தப மாதபுத்தோயென இயையும்.

சு. 5ஏறுமாறென்பது, பகைத்தற்கு ஒருலகவழக்கு.

நீ விரும்புதலால் இப்பரங்குன்று நின்னைப்பயந்த இமயம்போலப் புகழ்பெற்றது. எ - று.

இனி முருகவேளைப் பார்க்கையாக்கி இம்மலைச்சிறப்புக் கூறுகின்றார்:—

எ - கரு. ஒள்ளொளி மணிபோலும் பொறியினையுடைய 11 ஆலுமயிலை

* இப்பாடலின் முதல்நான்கடிகளும், “அணங்குடை யவுண ரோமம் புணர்க்குஞ், சூருடை முழுமுத மடிந்த பேரிசைக், கடுஞ்சின விறல்வேள்” (பதிற். கக) என்பதும், “அவுணர் நல்வல மடங்கக் கவிழிணர், மாமுத மடிந்த...வேந்தேய்” (முருகு. 10க - 10க) என்பதும், “அவுணரெல்லாரும் தம்முடனே எதிர்த்தார்வலியிலே பாதி தங்கள் வலியிலே கூடும்படி மந்திரங்கொண்டிருந்து சாதித்த தொருமாவை வெட்டின சேய்” என்றும் அதன்விசேடவுரையும் இங்கே ஆராய்நற்பாலவை.

† “மணிப்பொறிக்குடுமிப், பீலி மஞ்ஞையாலும்” (நற். 18. 109).

‡. “பரங்குன் றிமயக் குன்ற நிகர்க்கும்” (பரி. அ: கக.)

§ “ஏறுமாறாக இருப்பனே யாமாயின்” (தனிப்பாடல்.)

|| “ஆலுமிம்மஞ்ஞை” (சீவக. 2. 100.)

(பி - ம்).— 1கயஞ்சுழெழிலி. 2மாதபுத்தோய், 3நீர் நிரந்து. 4 ஏற்
றருங்குன்று.

னுள்ளத்து நினைப்பானைக் கண்டன டிருதுதலு
முள்ளிய துணர்ந்தேனெஃ துரையினி நீயெம்மை

க0 யெள்ளுதன் மறைத்தலோம் பென்பானைப் பெயர்த்தவன்
காதலாய் நின்னியல் களவெண்ணிக் களிமகிழ்
பேதுற்ற விதனைக்கண் டியானோக்க நீயெம்மை
1 யேதிலா நோக்குதி யென்றாங் குணர்ப்பித்த
லாய்தேரான் குன்ற வியல்பு

கரு ஐவளம் பூத்த வணிதிகழ் குன்றின்மேன்
மைவளம் பூத்த மலரேர் மழைக்கண்ணார்
கைவளம்பூத்த வடுவொடு காணாய்
மொய் *வளம் பூத்த முயக்கம்யாங் கைப்படுத்தே
மெய்வளம் பூத்த ²விழைதகு பொன்னணி
உ0 நைவளம் பூத்த நரம்பியைசீர்ப் பொய்வளம்
பூத்தன பாணின் பாட்டு

நோக்கி, அதனழகையும் களிப்பினையும் தன் உள்ளத்தாற் குறிக்கொள்ளும்
கானவனைத் திருதுதல்கண்டு நீ நினைத்ததறிந்தேன்; இனி, அதனை எமக்கு
உரை; எம்மை நோக்காது இகழலை மறைத்தலொழியென்று ஊடுவானை
அவன் அதனைமாற்றி, யாம் செய்யுங்காதலை யுடையாய்! தன்னுற்களவு
கொள்ள அரிதாய நின்சாயலைக் களிமகிழாற் களவுகொள்ள எண்ணி அது
தான்பெறுது வருத்தமுற்ற இதனைக்கண்டு யான் அவ்வருமையை நினைக்க,
நீ எம்மை இகழ்ந்தேமாகக் கருதாவின்றாயென்று அவ்வுடலை அப்பாழுதே
யுணர்ப்பித்தல்.

கரு - உக. மெய்அழகுபூத்தற்கு ஏதுவாகிய விழைதகு பொன்
னணியினை யுடைய பாண, ஐந்துவளமும் பொலிந்த பரங்குன்றின்மேல்
வாழும் மழைக்கண்ணாரது இறுகன்மிகுதியையுடைய முயக்கத்தை அவ
ருகிர் செய்தவடுவால் யாம் தெளியவறிந்.....நட்பபாடை
யென்னும் பண்ணைத்தருகின்ற யாழ்நரம்பிற்கு இயைந்த நின் பண்டைப்
பாட்டு(?) நின்னையல்லது பரத்தைமையானென்னும் இயலொடு கூடுதலால்
நின் பொய்மிகுதியையுணர்த்திற்று.

மலைவளமந்தாவன. †“அரக்கிறலி செந்தே னணிமயிலின் பீலி, திருத்
தகு நாவியோ டைந்து.” என்பதனுநறிக.

* வளம் - மிகுதி; “வினைவள நீறெழ நீறணியம்பலவன்” (திருச்சிற்
றம்பலக்கோவையார், ககஅ.)

† “இச்செய்யுள், “அரக்குலண்டு” என்பாடபேதத்துடன், காடுபடு
திரவியத்திற்கு மேற்கோளாக வேறுரைகளில் வழங்குகின்றது.

(பி - ம்.)— 1ஏதிலானோக்குதி. ²விழைதருமெய்யணி.

தண்டளிர் தருப்படுத் தெடுத்தாரைஇ
மங்குன் மழைமுழங்கிய விறல்வரையாற்
கண்பொருபு சுடர்ந்தடர்ந்திடந்

- உரு திருள்போழுங் கொடிமின்னால்
வெண்சுடர் வேல்வேள் விரைமயின்மேன் ஞாயிறுநின்
ஞெண்சுட ரோடைக் களிதேய்க்கு நின்குன்றத்
*தெழுதெழி லம்பலங் காமவே ளம்பின்
ரெழில்வீற் றிருந்த நகர்
- ௩௦ ஆர்ததும்பு மயிலம்பு நிறைநாழி
சூர்ததும்பு வரைய காவாற்
கார்ததும்பு ¹நீர்ததும்புவன சுனை
²யேர்ததும்புவன பூவணி செறிவு

இது, பாணனுக்குத் தலைவன்பரத்தைமை கூறுகின்றனொருதலைவி கூற்று.

இதனால் அத்தன்மைத்தாகிய இன்பத்தென்பது பெறப்பட்டது.

இனி அவனை எதிர்முகமாக்கி,

உ௩ - கூ. வேலையுடையவேளே! விரைந்த மயின்மேல் வருஞாயிதே! மழை முழங்கிய சிகரமும் அதன் கட் கொடிமின்னும், நின் ஓடையை யுடைய களிற்றையொக்கும்; நின்குன்றத்தின்கண் எழுதிய அழகையுடைய அம்பலம் அம்பினது ஏத்தொழில் நிலைபெற்ற காமவேள் ¹சிரமச்சாலையை யொக்கும்;

.....த்துமின்னும் வழக்கு நோக்கி.....அம்பின்தொழிலென்றார்.

† மழைக்கு முழக்கம் கூறினமையான், யானைக்கும் முழக்கம்கொள்ளப் படும்.

௩௦ - ௩௩. சூர் நிறைந்த வரையவாகிய சோலைகளும் மேகத்தால் நிறைந்த நீர்துளம்புவனவாகிய சுனைகளும் பூவணிந்த செறிவால் அழகு துளம்புகின்றவை ஆர்மிக்க கூரிய அம்பு நிறைந்த அவன் றாணியை யொக்கும்.

* பரிபாடல், கக: சஅ - ௫௭.

† சிரமச்சாலை - ஆயுதப்பயிற்சி செய்யுமிடம் ; * சிரமநீ திசான்மவர் (திருவால. ௩௫: ச), “ சிரமநிலை காண்மின் ” (வி - பாரதம். வாரண வத. ௫௪.)

‡ “முதல்வரின் யர்னை முழக்கங் கேட்ட, கதியிற்றே காரின் குரல்” (பரி. அ: கள - அ.)

(பி - ம்.)— ¹நீர்தயங்குவன. ²ஏர்தயங்குவன, பேர்தயங்குவன.

போர்தோற்றுக் கட்டுண்டார் கைபோல்வ 1கார்தோற்றுங்
 ௩௫ காந்தள் செறிந்த கவின்
 கவின்முகை சட்டவிழ்ப்ப தும்பிகட் டியாழின்
 புரிநெகிழ்ப்பார் போன்றன கை
 அச்சிரக் காலார்த் 2தணிமழை கோலின்றே
 வச்சிரத் தான்வான வில்லு
 ௪0 வில்லுச்சொரி பகழியின் மென்மலர் தாயின
 வல்லுப்போர் வல்லாய் மலைமேன் மரம்
 வட்டுருட்டு 3வல்லாய் மலைய நெட்டுருட்டுச்
 சீர்ததும்பு மரவ முடன்சிறந்து
 போர்ததும்பு மரவம் போலக்
 ௪௫ கருவி யார்ப்பக் கருவிநின்றன குன்ற
 மருவி யார்ப்பமுத் தணிந்தன வரை

௩௪ - ௫. கார் தோற்றுவிக்கும் காந்தக்குலைகள் நெருங்கிய அழ
 காற் போர்தோற்றுக் கட்டுண்டார் கையையொக்கும்.

௩௬ - ௭. தும்பி கட்டவிழ்ப்பனவாகிய கவினையுடையகாந்தன்முகை
 கள் கட்டுதலையுடைய யாழ்நரம்பினது புரியை நெகிழ்ப்பார்கையை ஒத்தன.
 உவமை, மலராத குவியாது இடையதாகிய நிலைமைபற்றி நின்
 ரது.

௩௮ - ௯. அழகியமேகம் முன்பனிக்காலத்தின்கண் ஆர்த்து இந்திர
 னது வானவில்லைவளைத்தது.

ஆர்த்ததும்பும் (௩௦) என்பது முதலாய இந்நான்குதுப்பிற்கும் குன்றத்
 தென்பது அதிகாரத்தான் வருவிக்க.

௪0 - ௪௧. சூதுப்போர்வல்லனினது மலைமேன்மரங்கள் அவ்வில்லுச்
 சொரியுங்களைகளுனாவாயின் அவற்றையொக்க மெல்லியமலரைப்பரப்பின.

௪௨ - ௫. வட்டுருட்டுதல்வல்லநிள்மலைக்கட் குன்றத்துப் போரின்
 கண்மிகும் அரவம்போலத் திரளாகிய தாளமொலிக்கும் ஒலியொடு சிறந்து
 இயங்களார்ப்ப மேகத்தொகுதியும் அவ்வார்ப்பொடு நின்றன.

௪௫ குன்றமென்றது, முருகவேள்கோட்டத்தையும் அதனைச்சூழ்ந்த
 இடத்தையும்.

௪௬, மலைக்கட்சிகரங்கள் அருவி *யார்த்தலால் முத்தணிந்தாலொத்
 தன.

* ஆர்த்தலால் - ஒலித்து இழிதலால் ; “ அருவியார்க்கும் ” (புறநா.
 ௧௨௮) என்பதன் உரையைப்பார்க்க.

(பி - ம்.)— 1கார்தோற்றற் காந்தளஞ்செறிந்த. 2அணிமணிமழை.
 3வல்லாய்மலை நெட்டுருட்டுசு.

குருவி யார்ப்பக் குரல்குவிந்தன தினை
யெருவை கோப்ப வெழிலணி திருவில்
வானி *லணித்த வரியுதும் பன்மலராம்

௫௦ கூனி வளைத்த சுனை

புரியுறு நரம்பு மியலும் புணர்ந்து

சீருதியும் பூவுஞ் சுடருங் கூடி

யெரியுரு ககிலோ டாரமுங் கமழுஞ்

செருவேற் றுனைச் ¹செல்வனின் னடியுறை

௫௫ ¹புரிதினி னுறைபதிச் சேர்ந்தாங்குப்

பிரியா திருக்கவெஞ் சுற்றமோ டிடனே.

கடவுள் வாழ்த்து.

குன்றம்பூதனார் பாட்டு.

நல்லச்சுதன ரிசை.

பண் காந்தாரம்.

சஎ. தினைகள், குருவியார்க்குமாறு கதிர்கள்வினைந்தன;

சஅ - ௫௦. சுனைகள், கரையினின் றும்சாய்ந்த வேழத்தை முட்டுவன பல நிதத்துமலராம் கூனற்பட்டு எழிலணிந்த ¹ திருவில்லைவளைத்த வாளை யொப்பவாகி வண்டுதும் அழகுடையவாயின.

இவ்வளவும் மலைச்சிறப்புக்கூறி மேல் வாழ்த்திமுடிக்கின்றார்:—

௫௧ - சு. செருவேற்றுனைச்செல்வ! நின் பூசைக்கட் புரிதலுற்ற நரம் பினது ஒலியும் புலவர்பாடிய இயற்பாட்டுக்களும்பொருந்தி வேதவொலி யும் உபசாரமாகியபூவும் தீபமுங்கூடி எரியின்கண் உருகுமகிலும் சந்தன மும் தூபமாய்க் கமழாநிற்கும் நின் அடியின்கணுறைதலை எமக்குஉரித்தாக வுறையும் பதியைச்சேர்ந்தாற்போல எம்சுற்றத்தோடுகூடி யாம் பிரியா திருப்போமாக.

(கஅ)

* அணித்த - அழகுசெய்த.

† “உரிதமர்துறக்கம்” (பரி. காட : காட); “உரிதி னொருதலை யெய்த லும்” (கலி. கூஉ); “அரிதுற்றனையாற்பெரும புரிதினிற், கொண்டாங்குப் பெயர்தல்” (அகநா. க.)

‡ திருவில் - இந்திரவில் ; (சிலப், கரு : கருசு ; மணி. ஸ : க௦.)

(பி - ம்.)— 1செல்வனின்.

பத்தொன்பதாம் பாடல்.

சேவ்வேள்.

*நிலவரை யழுவத்தான் வானுறை புகறந்து
புலவரை ¹யறியாத புகழ்பூத்த [†]கடம்பமர்ந்
தருமுனி மரபி [‡]ஞன்றவர் நுகர்ச்சிம
னிநுநிலத் தோரு மியைகென வீத்தநின்
ரு றண்பரங் குன்றத் தியலணி நின்மருங்கு
சாறுகொ நிறக்கத் தவனொடு
மாறுகொள் வதுபோலு மயிற்கொடி வதுவை
புலத்தினும் போரினும் போர்தோலாக் கூடற்
கலப்போ டிசையந்த விரவுத்தீ ரெல்லை
க0 \$யறம்பெரி தாற்றி யதன்பயன் கொண்மார்
|| சிறந்தோ ருலகம் படருநர் போல
புரிமாண் புனைகல மொண்கி ருங்கிப்
புரிமாண் புரவியர் போக்கமை தேரர்

(பத்தொன்பதாம் பாடலுரை.)

க - எ. வானின்கண் உறைதற்கு ஏதுவாகிய விருப்பத்தை நீ நில
வெல்லையிடையுங்கொண்டு அறிவெல்லையால் அறியப்படாத புகழையுடைய
கடம்பினை மேவி, பெறுதற்கரிய இறைமையாளமர்ந்த தேவரெய்து
நுகர்ச்சியை.....மக்களும் எய்துகவெனத்தந்த நின் னுடைய பரங்
குன்றத்து இயல்கின்ற அலங்காரத்தையுடைய மயில்போலும் வள்ளியது
வதுவை நுகர்க்கத்துத் தெய்வயானையது சாறு.....கொள்வது போலும்.

அலங்காரத்தையுடைய (ரு) வதுவை (எ) என இயையும்.

அ - கஅ. அறிவினும் வீரத்தினும் பிறரைப் போர் வெல்லுங் கூடற்
கண் மகளிரும் மைந்தரும் புணர்ச்சியொடு வந்த இரவு நீங்கிய வைகறைக
கண் இவ்வுலகத்து அறத்தைப் பெரிதாகச் செய்து அதன் பயன் நுகர
வேண்டித் தேவருலகத்துச் செல்வாரைப் போலத் தமக்கேற்ற மாடசியை

* “நிலவரை யிறந்த குண்கண் ணகழி” (புறநா. உக.)

† “கடம்பம ரணிலில” (அடி, க0ச.)

‡ ஞன்றவர் - தேவர்; “அவ் ஞ்ணவி ஞன்றாரோடு” (திருக்குறள், சகா.)

§ “புண்ணியம் புரிந்தார் புகுவது துறக்கம்” (சம்ப. நகர. ரு.)

|| சிறந்தோர் - தேவர்; (பரி. கச - உக)

(டி - ம்.) - ¹ அறியாது.

தெரிமலர்த் தாரர் தெருவிருள் சீப்பநின்
 கரு குன்றொடு கூட லிடையெல்லா மொன்றுபு
 நேர்பூ நிறைபெய் திருநிலம் பூட்டிய
 தார்போலு மாலைத் தலைநிறையாற் றண்மண
 லார்வேலை யாத்திரைசெல் யாறு
 *சுடரொடு சூழ்வரு தாரகை மேருப்
 உ0 புடைவரு 1சூழல் புலமாண் வழுதி
 மடமயி லோரு மனையவ ரோடுங்
 கடனறி காரியக் கண்ணவ ரோடுநின்
 † சூருறை குன்றிற் றடவரை யேறிமேற்

புடைய புனைகலங்களையும் நல்லதுகில்களையும் அணிந்து விருப்பமானட புரவியராய் ஓட்டமமைந்த தேரராய்த் தெரிமலர்த்தாரராய் விளக்கம் தெருவின் கண் இருளை அகற்றப்போந்து நின் குன்றிற்கும், கூடற்கும் இடையெல்லா நெருங்கி, யாத்திரை செல்கின்ற தண்மணலார்ந்த கானல்போலும் வழி, அவர் மாலையையுடைய தலைகள் இடைவெளியற நிறைதலால் ஒத்த பூக்களை நிறைய வைத்துக்கட்டி இருநிலத்திற்கிட்ட மாலை போலும்.

முதற்கண் போர் என்பது உம் கூடலென்பது உம் (அ) ஆகுபெயர்.

‘சீப்ப’ (கச) என்னுமெச்சத்திற்கு முடிபாகிய ‘போந்து’ என்னுந் சொல்வருவிக்கப் பட்டது.

தாங்கிப் (கஉ) புரவியராய்த் தேரராய்த் (கரு) தாரராய் (கச) லைகறைக்கட் (கூ) போந்து நெருங்கிப் (கரு) படருநர்போலச் (கக) செல்கின்ற வழி (கஅ) தார்போலும் (கஎ) என்க.

கக - உக. படுமணியானை நெடியாய்! அறிவுதிருந்தியவழுதி, மடமயிலனைய மகளிரோடும் காரியக்கடன்றிந்த தன் கண்ணாகிய அலமச்சரோடுங் கூடி நாமும் நகரும் தன்னையடைய வந்து நின் குன்றில தடவரை மேலேறி நீமேவிய கடிநகரைப் ப்பாடுண்டாக வலந்திரியும் பண்பினாற்சூழ்தலை உவமை சொல்லுங்கால் மதியுடனே... ..மேருவின் பக்கத்துச் சூழ்வருதலையனைத்து.

உக. ஒருமென்பது அசை.

உஉ. §“ஒற்று முரைசான்ற நூலு மிவையிரண்டும், தெற்றென்க மன்னவன் கண்” என்பதனாற் கண்ணவரென்றார்.

* சுடர் - சந்திரன்; (புறநா. 15. 4-6.)

† “சூர்புகலடுக்கம்” (மலைபடு. உ. 15. 4.)

‡ பாடு - பெருமை.

§ திருக்குறள், 10. 4.

(பி - ம்.)— 1சூழிற்.

பாடு வலந்திரி பண்பிற் பழமதிச்
 உரு சூடி யசையுஞ் சுவன்மிசைத் தானையிற்
 பாடிய நாவிற் பரந்த வுவகையி
 னாடு நகரு மடைய வடைந்தனைத்தே
 படுமணி யானை *நெடியாய்நீ மேய
 கடிநகர் சூழ்துவலுங் கால்
 ௩௦ தும்பி தொடர்கதுப்ப தும்பி தொடராட்டி
 வம்பணி பூங்கயிற்று வாங்கி மரனசைப்பார்
 வண்டார்ப் புரவி வழிநீங்க வாங்குவார்
 திண்டேர் வழியிற் செலநிறுப்பார் கண்டக்
 கரும்பு †கவழ மடுப்பார் நிரந்து
 ௩௧ பரிநிமிர் தானையான் பாசறை நீர்த்தே
 குருகெறி வேலோய்நின் குன்றக்கீழ் நின்ற
 விடைநிலம் யாமேத்து மாறு

உச - ஏ. பழைய வரிசையாற் சூடிச் சுவன்மிசையசையும்பரிவட்டத் தினும் ஏத்தியநாவினும் பரந்த உவகையினும் நாகும் நகரும் அடைய வெனக்கூட்டுக.

௩௦ - ௩௧. மதத்தால் தும்பிகள் தொடரும் கபோலத்தையுடைய யானைகளை வழிநின்று வாங்கிக் காலிற்றொடரையாட்டிக் கச்சணிந்த 1 புரசைக் கயிற்றால் மரங்களிற் கட்டுவார், அவற்றிற்குக் கண்டமாக முறித்த கரும்பை மடுப்பார், தார்ப்புரவிகளை வழியினீங்க வாங்குவார், திண்டேர்களை வழியினின் றுஞ்செல்ல நிறுத்துவாராக, அவைபரந்து, நின் குன்றத்தின்கீழ்நின்ற இடைநிலம் வழிதியின்பாசறை நீர்மையினை யுடைத்து.

அவை கூடலினின்றும் போந்து குன்றின் மேல் ஏறவாய் இடையே நின்றலின் இடைநிலம்.....பு.

௩௩. குருகு, ஆகுபெயர்.

௩௪. யாம் அவ்விடை நிலத்தை உயர்த்துக் கூறுமாறு இது.

என்றது உவமையால் உயர்க்குந்கால் அதுவும் அவன் பாசறைபல்லது பிறிதில்லையென்னுநினைவிற்று.

இது என்னுஞ்சொல் வருவிக்கப்பட்டது.

இனி முருகவேளைப் படர்க்கையாக்கி மேல் வழிதியுடன் ஏறியோரது

* “ நெடியாய் நின் குன்றின் மிசை” என்பர் பின்னும் ; (அடி, அச.)

† கவழம் - கவளம் ; “கவழக் களிப்பியன்மால் யானை” — எதுகை — (திணைமா. சஉ.)

(பு - ம்.) — 1 புரிசை.

குரங்கீருந்து பண்ணியங் கொடுப்போருங்
 கரும்பு கருமுகக் கணக்களிப் போருங்
 ௪௦ தெய்வப் பிரமஞ் செய்கு வோருங்
 கைவைத்¹ திமிர்புகுழல் காண்கு வோரு
 மியாழி னினிகுரல் சமங்கொள் வோரும்
 வேள்வியி னழகியல் விளம்பு வோருங்
 கூர நான்குரல் கொம்மென வொலிப்
 ௪௫² ஆமுற முரசி னெலிசெய் வோரு
 மென்றா முறவரு மிருசுடர் நேமி
 யொன்றிய சுடர்நிலை யுள்படு வோரு
 மிரதி காம னிவளிவ னெனாஅ

வினோதங் கூறுவாராய் மலைச்சிறப்புக் கூறுகின்றார்:—

௩௮. குரங்குருந்தும் பண்டங்களை அவற்றிற்குக் கொடுப்பாரும்,

௩௯. கருமுகக்கணம் - முசுத்திரள்.

௪௦. தெய்வத்தன்மையையுடைய பிரமவீணையை எழுப்புவோரும்,

௪௧. கைவைத்து ஊதிக் குழலினிசையை அளப்போரும்.

௪௨. யாழின்கண் *இனிவாய்ப்பாலையையும் குரல்வாய்ப்பாலை யை வலியவும் மெலியவுமாகத் தாக்காது சமனாகத் தாக்கி அதனின் பத்தைக் கொள்வோரும்.

௪௩. வேள்வி - பூசை.

௪௪ - ௫. யாழினது நான்குரல் கொம்மென ஒலித்த அளவிலே அத் தாளத்திற்கு ஏற்ப முரசினெலியை எழுப்புவோரும்.

௪௬ - ௭. நான்கின்களையும் தாரகைகளையுமுடைய †சுடர்ச்சக்கரத் தைப் பொருந்திய ஆதித்தன் முதலாகவரும் கோட்களது நிலைமையை எழுதியவாற்றான் அறிவோரும்.

௪௮. இவள் இரதி, இவன் காமமென்றது.

* “குரல்வா யினிவாய்க் கேட்டனள் ” (சீலப். அ : ௩௫) என்பதும் அதனையும் ஈண்டு ஆராய்தற்பாலன.

† சுடர்ச்சக்கரம் - துருவசக்கரம்; “உருவமுத் துடுவா யம்முத் துமித்தபல் காசு கோளா. மருவவக் காசு நுழந்த மாமணி கதிராய்க் கந் குல், வெருவவிட் டிமைக்கு மார மேருவின் புறஞ்சூழந் தாடுந், துருவசக் கரம்போற் கொங்கை துயல்வர விளங்கச் சூட்டி ” (திருவீணை. திருமண. கசு.க.)

(௮ - ம்.)—¹இமிரிக்குழல். ²ஊமுறு.

விரகியர் வினவ வினாவிறுப் போரு

ரு0 மிந்திரன் பூசை யிவளக லிகையிவன்
சென்ற ¹கவுதமன் சினனுறக் கல்லுரு
வொன்றிய படியிதென் றுரைசெய் வோரு
மின்ன பலபல வெழுத்துநிலை மண்டபந்
துன்னுநர் சுட்டவுஞ் சுட்டறி வறுத்தவு

ருரு நேர்வரை விரியறை வியலிடத் திழைக்கச்
சோபன நிலையது துணிபரங் குன்றத்து
மாஅன் மருகன் மாட மருங்கு
பிறந்த தமரிற் பெயர்ந்தொரு பேதை
² பிறங்க லிடையிடைப் புக்குப் பிறழ்ந்தியான்

சு0 வந்த நெறியு மறந்தேன் சிறந்தவ
ளே யோலு வெனவிளி யேற்பிக்க

சுக. விரகியரென்றதனால், வினவுகின்ற மகளிர் பிரியாமைக் குறிப்
பினராதலும் அவ்வினாவிற்கு இறைசொல்லுவார் கணவராதலும் பெற்றும்.

ரு0 - ருஉ. இப் *பூசை இந்திரன்; அவ்விடத்திற் சென்ற கௌதமனி
வன்; இவன் †சினன்மிகுதலால் இவன் கல்லுருவெய்தியவாறு இதுவென்று
† கொண்டோற் பிழைத்த தண்டங் கூறுவாருமாய்.

ருஉ - ஏ. ³ தேரப்படும் பரங்குன்றத்து மான்மருகனது மாடத்தின்
பக்கம், சென்றவர்கையாற் சுட்டிக் கேட்கவும் கேட்டவற்றை அறிவிக்க
வும் இத்தன்மைய பலபல ⁴சித்திரம் நின்றலையுடைய மண்டபங்களைச் செவ்
விய மூங்கில்களையும் விரிந்த பாதைகளையுமுடைய அகன்ற இடத்துச் செய்
தலாற் சோபனமான நிலைமையினையுடைத்து.

ருஅ - சுசு. ஒரு பேதைப்பருவத்தாள் பிறத்தலானாகிய தன் தமரி
னீங்கிக் காண்டல் விருப்பினுற் பிறங்கின கற்களின் இடையிடைப்புக்குத்

* பூசை - பூனை; “ பூசையாய்ப் போகலுற்றான் ” (கம்ப. அகலி
கை. எள.)

† சினம் ‘ சினன் ’ என்றும் நூல்களில் வழங்கும்; “ சினனே காமங்
கழிகண் ணோட்டம் ” (பதிற். உஉ.)

‡ “கொண்டோற் பிழைத்த தண்ட மஞ்சி” (மணி. கரு : சு.)

⁴ சித்திரம் நின்றலையுடையமண்டம், சித்திரசாலை; “ எழுதெழிலம்
பலம் ” (பரி. கஅ - உஅ); “ வித்தக வினாநூற் பத்தியிற் குயிற்றிய, சித்திர
சாலை ” (பெருங்கதை, மகத. ச : கச-ரு.)

(பி - ம்.)— ¹கௌதமன். ²பிறக்கல். ³தொழப்படும்.

வேள் யோலுவென் றேலா வவ்விளி
யவ்விசை முழையேற் றழைப்ப வழைத்துழிச்
செல்குவ ளாங்குத் தமார்க்கா ணுமை
௬௫ மீட்சியுங் கூஉக்கூஉ மேவு மடமைத்தே
வாழ்த்துவப்பான் குன்றின் வகை
¹ நனிதுனி நயவரு சாய்ப்பி னுறிணர்ச்
சினேபோழ் பல்லவந் தீஞ்சனை யுதிர்ப்ப
வுதிர்த்த சனையி னெடுத்த தலைய
௭௦ வலர்முகிழுற வவைகிடப்பக்
தெரிமலர் ²நனையுறுவ
* வைந்தலை யவிர்பொறி ³யரவ மூத்த
மைந்த ⁴அருகொன்று மற்றினம் பார்ப்பெனு
⁵ வாங்கின மகளிர் மருளப் பாங்கர்
௭௫ பசும்பிடி யினமுகிழ் நெகிழ்ந்தவா யாம்பல்

திகைத்து, சிறந்தவரோயெனவும் சிறந்தவரோவெனவும் அவரை விளியேற்
பிக்க, ஆண்டை முழைகள் அவ்விளியை ஏலாவாய் அவ்விசைதன்னையே
ஏற்றுத் தாமும் அழைப்ப அதனை அறியாது அவரும் தன்னே அழைக்கின்ற
ராகக்கருதி அவ்வழைத்தவிடத்துச் செல்கின்ற அவள் ஆண்டுத் தமரைக்கா
ணாது மீனமிடத்தும் கூவுதலைக் கூவுதலை மேவாரின்றாள்; அதனால் அன்பு
ரது வாழ்த்தினையுலுப்பானது குன்றின் இடவேறுபாடு சிறுநீர்க்கு மடமை
செய்தலை யுடைத்து.

இனி அவனை எதிர்முகமாக்கிக் கூறுகின்றார்:—

௬௭ - ௭௪. மிக நயக்கப்படும் துனிசாய்ப்பினையுடைய சினையைப்
போழ்த்து புறப்பட்ட பல்லவங்களைத் தாம் வினையாட்டு வகையால் இனிய
சுனைக்கண்ணே உதிர்ப்ப, அவை அவ்வுதிர்த்த சுனையின்கண் எடுத்த
தலையவாய் அலரையும் முகையையும் உறக்கிடப்ப, அவற்றுள் அலரையுறக்
கிடந்ததனை இது விரிதரும் ஐந்தலையினையும் அவர் பொறியினையுமுடைய
அரவென்றும் அதனருகு முதிர்ந்த முகிழையுறக்கிடந்ததனை அருகி

* ஐந்தலையரவு - ஐவாயரவம்; “ஐவாயரவினிடைப்பட்டுரைவாரா”
(கலி. ௬௨); “ஐவாய நாகம்” (திணைமா. ௧௩); “உடம்பா நிரைமுகிற் குயி
ரொன்றென வொன்றியைவாய், விடம்பா யரவம் விழுங்கு மிரை யொத்து”
(திருவிளை. பன்றிகீழுட்டிகளை. ௧௩.)

(பி - ம்.)— ¹நனிதுனி. ²கனையுறழ். ³அரவினது மூத்த. ⁴அருகி
லொன்று. ⁵மைந்துறுமகளிர்.

மணிக்கலங்களிற் பலசுவைதோன்றும்படி பலவிதத்தமைத்த வமிர்தத்
தை வானவர்முன்னேபரப்பிச் சொல்லிடங்காதவிற்பத்தோ டப்
பெருமையோராகிய மரியுஞ்சூசையு மாண்டவனைவாழ்த்தியுண்டா ரெ
ன்க.

25. சால்வருந்தையயுணர்ந் தினிதுணும்பொழுதருந்தகுதிவா
கால்வருங்கவரியுங் கமழ்வரும்புகையுங்கணியவாரி [னோர்
நால்வருங்கலநாம் பிசைநயந்தெழநராநளினவாயாற்
பால்வருஞ்சுவைவரும் பலநரம்பிசையொடும்பாடினோ.

உரை — மரியுஞ்சூசையுமந்நனந் தமக்குநாதன்காட்டிய மிகுந்தத
யையுணர்ந் தினிதாயுண்ணும்பொழுதே யாசாரத்தோடு நின்றசிலவான
வர் வெண்சாமராலீசவுஞ் சிலர் வாசப்புகைகளைக்காட்டவுஞ் சிலர் நால்
வகைவீணைகளைத்தரித்து நரம்பின்வழி யேழிசைகள் கடைபிடித்திசைந்
துவந்தெழுப்பவுஞ் சிலர் வாசதாமரைவாயினுற் பாடோடொத்த வினிய
மிடற்றினோசை வீணையோடிசைபடவேற்றிப்பாடாநின்றாரென்க.

V. லே வ று .

26. தன்றோலுரித்தபாம்பொத்த தவத்தின்வாளாற்பொறியைந்
கொன்றோனுளம்பற்றிருள் பூக்காக் குன்றச்சீலவிளக்கேற்றி [துங்
நின்றோன்வருங்கால்கடந்துணைக்கு நிறைசொல்வல்லோன்பாப்பு
கழும்
வென்றோனெலீயமாமுனிவன் விருந்துண்டுவந்தவனமிதுவே.

உரை.—தன்றோலைப் பாம்புரித்தாற்போல வரசையெல்லாங்கழற்றி
விடுதற்குக் காரணமாகிய வருந்தவத்தை வாளாகக்கொண்டு பஞ்சேந்தி
ரியங்களைக்கொன்றவனா யாசைபுகைந்து செய்யுமிருளுட்புகாதபடி யவி
யாதசீலமென்னும் விளக்குள்ளேற்றிநின்றவனாய் வருங்காலத்தைக்காட்
சியாற்கடந்து வரும்பொருளைச்சொல்லிக்காட்டிந் தப்பாத நிறைசொல்
லுடையவனாய்ப் பாவலர்சொல்லும்புகழவென்று மேனின்றவனா யெலீ
யமாமுனியென்போன் தானும்விருந்துண்டு மகிழ்ந்தவனமிதுதானென்
ருரென்க.

27. கான்வாழ்சுவைத்தேன் றுளிநக்கிக் கதிவாழ்மாருவாழ்வொ
ழிந்து
வான்வாழிறையோன்றனைமறுத்து வசைப்பற்றேவர்தொழக்கண்
தேன்வாழ்காவுமன்னுயிருந் தேம்பிவாடமுவ்வருந் [டு
தான்வாழுகொள்முகின்முகமுந் தகைத்தசாபமாமுனியே.

உரை.—சொன்னவெலீயமாமுனி யெத்தன்மைத்தானென்று வா
னோர்காட்டத்துடங்கினாராகையால் அம்முனியிருந்தநாட்டி லெல்லாரும்

அந் 1 நின்யாணைச் சென்னி நிறங்குங்கு மத்தாற்
புணையாப்பூ 2 நீருட்டிப் புணைகவரி சார்த்தாப்
பொற்பவழிப் பூங்காம்பிற் பொற்குடையேற்றி
மலிவுடை யுள்ளத்தான் வந்துசெய் வேள்வியுட்
பன்மண மன்னு பின்னிருங் கூந்தலர்

கூ0 *கன்னிமை கனிந்த காலத் தார்தின்
கொடியேற்று வாரணங் கொள்கவழி மிச்சின்
மறுவற்ற மைந்தர்தோ எய்தார் மணந்தார்
முறுவற் தலையளி யெய்தார்தின் குன்றங்
குறுகிச் சிறப்புணாக் கால்

கூ1 குறப்பிணாக் கொடியைக் கூடியோய் வாழ்த்துச்
சிறப்புணாக் 3கேட்டி செவி

போல இடையிட்டும் தூக்கிக்கட்டின மாலையர் போல நெருங்கியும் பூத்த
லால், 4மயங்கு அலர், நின் குன்றின் மிசை 1வரைமலையெங்கும் விடியற்
காலத்துப் பலரிதத்து மேகமாரந்த வானம்போலப் பொலியும்.

பூத்தலாலென்பது வருவிக்கப்பட்டது.

மலர் பொலியுமென்க.

அந் - கூசு. நின் குன்றத்தைக் குறுகி நின்கொடியை ஏற்றப்படும் நின்
பாணையின் கும்பத்தினிதத்தைக் குங்குமத்தால் அலங்கரித்துப் பூவொடு
கூடிய நீரை இனிதாக ஊட்டிச் செவிக் கவரிகளைச் சார்த்திப் பொலிந்த
பவளத்தாற் செய்த நல்லகாம்பிளையுடைய பொற்குடையை மேலெடுத்து
உவகையுள்ளத்தான் வந்து செய்யும் பூசைக்கண் அவ்வியாணை கவழங்கொள்
மிச்சிலைச் சிறப்போடு உண்ணுதொழியிற் பலமணமும் நிலைபெற்ற பின்னி
ருங்கூந்தலையுடைய மகளிர் தம் காதலர் முறுவலொடு கூடிய தலையளியை
எய்தார்; கன்னிமைகளிந்த காலத்தார் குறைவற்றமைந்த மைந்தர் தோ
ளைக் கூடார்.

இவ்வாறு மலைச்சிறப்புக் கூறி, மேல் வாழ்த்துவார் முகம்புகுகின்
றார்:—

கூரு - கூ. குறப்பெண்ணகிய வள்ளியை மணந்தோய்! எம்வாழ்த்
தினை நின்செவிக்குச் சிறப்புணுவாகக் கேட்டல்வேண்டும்.

அன்புடைமையின்.....எம் எய்தினை யன்றே? அதுபோல அரு
ளுடைமையான் ஒவ்வாவாழ்த்தும் கேட்டல் வேண்டும், எ - று.

* “கன்னிமை கனிந்து முற்றி” (சீவக. கஉசூ0.)

† வரைமலை - மலைக்குவடு.

(பு - ம்).— 1நின்யாணை. 2நீரினிதூட்டி. 3கொட்டிசெவி. 4மயக்கலர்.

*உடையு மொவியலுஞ் செய்யைமற் றாங்கே
படையும் பவழக் கொடிநிறங் கொள்ளு
முருவு முருவத்தீ யொத்தி முகனும்
க00 விரிகதிர் முற்று விரிகுட ரொத்தி
யெவ்வத் தொவ்வா மாமுத மடிந்து
தெவ்வுக் குன்றத்துத் திருந்துவே லழுத்தி
யவ்வரை யுடைத்தோய்நீ யிவ்வரை மருங்கிற்
† கடம்பம ரணிகிலை பகர்த்தே
க00 முடங்கம ராயமொ டேத்தினந் தொழுதே.

கடவுள்வாழ்த்து.
நப்பண்ணனார் பாட்டு.
மருத்துவனல்லச்சுதனரிசை.
பண் காந்தாரம்.

கூள. ஒலியல் - கடம்பமலை.
செய்யையென உடையதுதொழில் உடையான்மேனின் மது.
கூஅ. அவையொழிய நின்வேலும் அவ்வாதே பவழக்கொடிநிறத்தைக்
கொள்ளும்.
குருதி தோய்ந்துழியல்லது அந்நிறம் இயல்பன்மையிற் கொள்ளுமென்.
றார்.
கூக. நிறனும் எரிகின்ற தீயை ஒப்பை.
பண்பின்றொழில் பொருண்மேனின் மது.
கூக - க00. முகனும் இளைய ஆதித்த மண் டலத்தை ஒப்பை.
சினேவினை முதன்மேனின் மது.
க0க. உலகிற்கு எவ்வஞ்செய்தலான் நீதியிற்றப்பிய சூர்மா.
க0உ. பகைமை பொருந்திய குருகுபெயர்க்குன்றத்து.
க0௩ - ௩. உடன் மேவிய சுற்றத்தோடு ஏத்திப் பரங்குன்றத்துக்
கடம்பின்கண் அமாந்த நல்ல நிலையை வாழ்த்தினோம்; எம் வாழ்த்து இது.
' எம்வாழ்த்து இது' என்பது சொல்லெச்சமாயிற்று. (கூக)

* “குன்றி யேய்க்கு முடுக்கை...சேவலங்கொடியோன்” (குறுந். கட
அள்); “செய்யன் சிவந்த வாடையன்” (முருகு. உ0௩.)

† திருப்பரங்குன்றத்தில் முருகக்கடவுள் கடம்பமரத்தினிடத்தே எழுந்
தருளியிருந்தாரென்று இப்பாடல் ௩ - ஆம் அடியாலும் இதனாலும் தெரி
கின்றது; இவ்வுண்மை, “கடம்பமர் மன்றற் றெருங்கற் கந்தனைச் சிந்தை செய்
வாம்” (திருவால. கடவுள். கஅ) என்பதனாலும், “கடம்பமர்நெடுவேள்”
(பெரும்பாண். எசு) என்பதனாலும் விளங்கும்; பத். பக். கசு - பார்க்க.

இருபதாம் பாடல்.

வையை.

*கடல்குறை படுத்தீர் கல்குறை படவெறிந்
துடலே றுருமின மார்ப்ப மலைமலை
முற்றுபு முற்றுபு பெய்துகூன் முதிர்முகில்
பொருதிகல் புலிபோழ்ந்த பூதுத லெழிலியானைக்
கு குருதிக்கோட் டழிகறை தெளிபெறக் கழீஇயின்று
காலைக் கடல்படிந்து காய்கதிரோன் போயவழி
மலை மலைமணந்து மண்டியின்ற கங்குலான்
வானாற்று மழைதலைஇ மரனாற்று மலர்நாற்றந்
தேனாற்று மலர்நாற்றஞ் செறுவெயி 1 லுறுகூல
க0 காணாற்றுங் காந்நாற்றங் கொம்புதிர்த்த கணிநாற்றந்
தானாற்றங் கலந்துடன் நழீஇவந்து தருஉம் வையை

(இருபதாம்பாடலுரை.)

க - ரு. சூல் முதிர்ந்தமுகில் மலையொழுங்கைச் சூழ்ந்து சூழ்ந்து
அதன்கல் துணிபட எறிந்து உடலாநின்ற உருமேற்றினம் ஆர்ப்பப் பெய்து
கடலைக் குறைபடுத்த நீராலே தன்னொடு பொருது மாறுபடும் புலியைப்
போழ்ந்தபுகர்நுதல் யானையது குருதிக்கோட்டின்கணின்னு இகப்பரிய கறை
யைத் தெளிவு பெறக் கழுவிற்று.

மழைத்துளிகளது விசைசுறுவார் கறைகழுவிற்றென்றார்.

க - கக. காலைப் பொழுதின்கட் கடலை முகந்து மலைப் பொழுதின்கண்
†வெய்யோன் போயதிசைக்கண் மலையைச்சேர்ந்து கங்குற்கண் மேகந்
தரும்மழை பெய்தலான் வையை மரங்கள்தரும் மலர்நாற்றமும் தேன்
தந்த மலர் நாற்றமும் செறுவெயிலையும் மிக்க காந்தையுமுடையவாகிய

* குறைத்தலென்பது முகத்தலென்னும் பொருளில் வருமென்பதற்கு
இவ்வடி மேற்கோள்; (திருக்குறள், கஎ - பரி.)

† குறைபடுத்தல் - முகத்தல்; இச்சொல்லுக்கு இப்பொருளே இங்குச்
சிறந்ததென்பதை, “கொளக்குறை படாமையின் முந்நீ ரணையை” (பதிந்.
க0) என்பதும், “மழை கொளக் குறையாது புனலபுக மிகாது, கரைபொரு
திரங்கு முந்நீர்” (மதுரை. சஉச - ரு) என்பதும் வலியுறுத்தும்.

‡ பரிபாடல், கஉ: க - உ.

(பி - ம்.)—1 உறுகாலைத்.

தன்னுற்ற மீது தடம்பொழி ருன்யாற்று
 1வெந்நாற்று வேசனை நாற்றங் *குதுகுதுப்ப
 ஆரூர் பறையொலி கொண்டன் நுயர்மதிவி
 கரு 2னீரூ ரரவத்தாற் நுயிலுணர் பெழீஇத்
 திண்டேர்ப் புரவி வங்கம் பூட்டவும்
 வங்கப் பாண்டியிற் நிண்டே ரூரவும்
 வயமாப் 3பண்ணுந மதமாப் பண்ணவுந்
 கயமாப் பேணிக் கலவா தூரவு

காடுகள் தரும் 1வெங்கார் நாற்றமும் மரக்கோடுகளுதிர்ந்த கணிகளது நாற்
 தழுமாகிய இந்நாற்றங்களை உடன்கலந்து தான் கொண்டுவந்து பிறர்க்குக்
 கொடாநின்றது.

கஉ - கூ. கதையில் தடம்பொழிறுன் தன் நாற்றத்தின் மேலே பாற்
 நினது வெம்மையால் தோற்றுதலையுடைய வேசனை நாற்றத்தை ஆசைப்
 பட்டா நிற்ப ஊர்தொறுமூர்தொறும் 1பறை ஒலித்தல்கொண்டது; அப்
 பொழுது; மதில்த் 2சுருங்கையில் நீரோடுகின்ற அரவத்தால் நுயிலு
 ணர்ந்தெழுந்து தேரேறுவார் திண்டேர்ப்புரவியைப் பள்ளியோடவையத்திற்
 பூட்டி அதன்கண் ஏறவும் வங்கமேறுவார் வங்கப் 3பாண்டிகளைப்பூட்டித்
 தேரையூரவும் குதிரைகளைப் பண்ணும் கலனை முதலாயினவற்றால் யானைக
 ளைப் பண்ணவும் சிலர் மதப்பால் யானைகளை அலங்காரமடையாது நடத்
 தவும்,

* குதுகுதுப்ப - ஆசைப்பட; “தேவர்களுங் குதுகுதுப்ப” (காஞ்சி. நக
 ரேற்று. கசரு.)

† “மாரி நீரைச் சுமந்து, ...வெங்கார் மண்ணிலே சொரிய நிமிர்ந்த
 ஆலிபோல நாளும்மேனி முதலியவற்றையுடைய இலக்கணை” (சீவக. உருரு.
 ந. உரை) என்பதனால், வெங்கார்நாற்றம் இன்னதென்பதை அறிந்து
 கொள்க.

‡ “துன்று மிரலிற் பறையறையுஞ் சும்மை கேட்டு” (திருவால.
 ந. 0 : ௫), “எங்கணும் பறையறைத் தழைத்து” (திருவிளை. கூக: ந.)

§ “சுருங்கை - காந்துறை; ஒழுஞ்நீர்புகுகை ஒருத்தருமறியாதபடி
 மறைத்துப்படுத்த வீதி வாய்த்தலை” (சீலப். கச: கூரு) என்பர், அரும்பத
 வுரையாசிரியர்.

|| பாண்டி - எருது; பாண்டிலெனவும் வழங்கும்

(பி - ம்.)—1 வெந்நாற்ற, 2நீரூரவாற, 3பண்ணுநர்.

௨௦ *மகளிர் கோதை மைந்தர் புனையவு
மைந்தர் தண்டார் மகளிர் பெய்யவும்
முந்துறல் விருப்பொடு முறைமறந் தணிந்தவ
ராடுவார் பொய்த லணிவண் டிமிர்மணற்
கோடே நெருத்தத் திரும்புன லிற்குறுகி

௨௫ † மாட மறுகின் மருவி மறுகுறக்
கூடல் விழையுந் தகைத்துத் தகைவையை
‡ புகைவகை தைஇயினார் பூங்கோதை நல்லார்
தகைவகை தைஇயினார் தார்
வகைவகை தைஇயினார் மாலை மிகமிகச்

௩௦ § சூட்டுங் கண்ணியு மோட்டு வலையமு
மியலணி யணிநிற்ப வேறி யமர்பரப்பி
னயலய லணினோக்கி யாங்காங்கு வருபவ
ரிடுவளை யாரமோ டத்தா னுடனாகக்
கெடுவளை பூண்டவண் மேனியிற் கண்டு

௩௫ நொந்தவண் மாற்றா ளிவனென நோக்கத்
தந்த கள்வன் சமழ்ப்புமுகங் காண்மின்

நினைவு.

௨௨ - சு. தாந்தாம் முற்படுதல் விருப்பினால் அணியுமுறைமையை மறந்து மாறியணிந்தவரெல்லாம் வினையாடும் பருவத்து மகளிருடைய சிற் றிலணிந்த வண்டொலிக்கு மணங்கரையது உயர்ந்த எருத்தத்தை வந்து பொருந்தின பெரும்புனைச் சென்று குறுகவும் ஏனை அணியாதவர் இல்லி னின்றும் புறப்பட்டு மாடமறுகினைப் பொருந்திச் செல்லுதற்கு வருந்தா நிற்கவும் இவ்வாற்றாற் கூடலிலுள்ளார் விழையுந்தகைமையையுடைத்து.

௨௪ - ௩௬. பூங்கோதைகளைப் புகைத்தவகையாலணிந்தாரும் தாரைத் தகைத்தவகையாலணிந்தாரும் மாலைகளை வகைவகையாலணிந்தாரும் சூட் டும் கண்ணியும் வலையமுமாகிய இவற்றான் மிக மிக இயன்ற அணிகளை யுடைய திரளும் வந்தேறி அக் கரைப்பரப்பின்கண்ணே நிற்ப அயலார் அயலாரணிந்த அணிகளைப் பார்த்து அவ்வவ்விடங்களின் வருவார் தம் தலைவி பூணும் வளையையும் 'ஆரத்தையும் பரத்ததைக்கு ஈத்ததலைவன் அத்தலைவி

* (பரி. சு: ௪௬ - ௫௧ உரை); "மைந்தர் கண்ணி மகளிர் சூடவு, மக ளிர் கோதை மைந்தர் மலையவும்" (பட். ௧௦௯ - ௧௦.); திருமு. (211): தலைவி

† 'மாடமதுரையுந்தருகுவன்' (புறநா. ௩௨), "மாடமலி மறுகின் கூடற் சூடவியின்" (முருகு. ௪௧), "மாடக் கூடல்" (திருமுகப்பாகரம்), "மாட மறுகின் மழை" (பு - வே. பாடாண். ௪௬.)

‡ பரிபாடல். சு: ௨௪ - ௨௫.

§ "சூட்டொடு கண்ணி பன்றே" (சீவக. ௪௮௪.)

செருச்செய்த வாளி சீற்றத் தவையன்ன

நேரித முண்கணூர் நிறைகா டாக

வோடி யொளித்தொய்யப் போவா ணிலைகாண்மின்

ச0 எனவாங்கு

ஒய்யப்போ வாளை யுறழ்ந்தோளில் வாணுதல்

*வையை மடித்தாற் கடலெனத் தெய்ய

நெறிமண னேடினர் செல்லச் சொல் லேற்று

செறிநிரைப்பெண் வல்லுறழ் பியாது தொடர்பென்ன

சரு மறலினுண் மாற்றாண்மகள்

வாய்வாளா நின்றாள்

செநிரகை சித்தந் திகைத்து

ஆயத் தொருத்தி யவளை யமர்காம

† மாயப் பொய் கூட்டி 2மயக்கும் விலைக்கணிகை

யோடு உடனாயிருக்கக் கெட்டவளையைப் பரத்தை கையின்கட்கண்டு அதற்கு நொந்து அவட்கு இவள் மாற்றாளென்று ஆயத்தார் தம்முட்கருதிப் பார்க்க அப்பார்வையைக்கண்டு அவற்றை அவட்குக் கொடுத்த அக்கள் வனது.....மின்.

௩௪ - கூ. சீற்றத்தவையாய்ச் செருச்செய்த வாளிகளையொத்த கண் ணாதுதிரள் மறையுங்காடாக ஓடியொளித்து அவ்வாயம் அவற்றைக்காண மல் தப்பப்ப்டோகின்ற அப்பரத்தையது நிலையைக் காண்மின்.

ச0. எனத் தம்முட்காட்டி. ஆங்கு - அவ்விடத்து.

சக - ஏ. வையை கடலைமடுத்தாற்போல மகளிர் திரளுக்குள்ளேபுக்கு அங்ஙனம் தப்பப்ப்போகின்ற, பரத்தையைக்கண்டு இவ்வாணுதல் மாற்றாளெ ன்று தெளிந்து நெறிந்தமணங்கண்ணே.....ண மிகமாறுபட்டு அவ ரோடு சொல்லுதலையேற்றுப் பெண்சாதி நிரைந்த நிரைக்கண்ணே நீயிர் என் னைத்தொடர்தற்குக்காரணம் யாதெனச்சொல்லி எதிர்த்தாள்; எதிர அத் தலைவி சித்தந்திகைத்து ஒன்றும் சொல்லாது நின்றாள்.

ச௨. தெய்ய, அசை.

அவள் அங்ஙனநிற்பப் பரத்தைசொல்லுவாள் :—

சஅ - ருச. விரும்பப்படுங் காமத்தை வஞ்சனையையுடைய பொய் யொடுங்கூட்டிக் கொள்வாரை மயக்கும் விலைத்தொழிலையுடைய கணிகாய்! நின்பெண்மையது பொதுமையால் ஒருவராத் பேணப்படுதலில்லாதாய்!

* பரிபாடல், க0: க - அ.

† “ மாயப் பொய்மொழி சாயினை பயிற்றி ” (அகநா. கூ.); (பி- ம்.)—1 செல்லேற்றச். 2மயக்கி.

௫௦ பெண்மைப் பொதுமைப் பிணையிலி யைம்புலத்தைத்
துற்றுவ துற்றுந் துணையிதழ் வாய்த்தொட்டி
முற்றா நறுநறு மொய்புன லட்டிக்
காரிகைநீ ரேர்வயற் காமக் களிநாஞ்சின்
மூரி தவிர முடுக்கு முதுசாடி

௫௫ மீடமத ருண்கண் கயிருக வைத்துத்
தடமென்றோட் டொட்டித் தகைத்து மடவிரலா
லிட்டார்க் கியாழார்த்தும் பாணியி லெம்மிழையைத்
தொட்டார்த்து மின்பத் துறைப்பொதுவி கெட்டதைப்
பொய்தன் மகளிர்கண் காண விசுத்தந்திவ்

௬௦ வையைத் தொழுவத்துத் தந்து வடித்திடித்து
மத்திகை மாலையா மோதி யவையத்துத்
தொடர்ந்தே மெருது தொழில் செய்யா தோட
விடுங்கடன் வேளாளர்க் கின்று படர்ந்தியாந்

ஐம்புலத்தையும் துகர்வனவாகிய காமுக *ஏனங்கள் துகரு..... இதழ்வாயையுடைய †தொட்டி, காரிகைநீர்மையையுடைய வனப்பாகிய வய
லிலே நறுவாகிய புனலைவிட்டுக் காமமாகிய களிநாஞ்சிலான் எம்மெருது
தான் மூரிபோகாது உடும் பழையசாலே,

௫௪. பலகாலுழப்படுதலின் முதுசாடி யென்றார்; சாலென்னும் பெய
ருடைமையாற் சாடியெனப்பட்டது.

௫௫ - அ. பொருளிட்டாரைப் போகாமற்டுத்து.....க
கண்ணைக் கயிருக்கொண்டு தோளாகிய தறியொடு பிணித்துக் †காமமிரு
தற்பொருட்டு அவர்க்கு யாழிசையை ஆர்த்துமளவில் அதனையேயன்றி எம்
மிழையைப்பூண்டு வளையைத்தொட்டு நின்னழகையும் ஆர்த்துமின்பத்தில்
துறைபோலப் பொதுவாயுள்ளாய்.

ஆர்த்தும்பொதுவியென்க.

௫௮ - கூட. முன்னே கெட்ட எம் எருத்தை யாம் தேடித்திரிந்து
இவ்வினையாட்டுமகளிர்கண் காண வணக்கி இவ்வையையாகிய தொழுவத்
துப்புருதவிட்டுச் செல்விதாக வடித்து உரப்பி மாலை மத்திகையாகப்

* ஏனங்கள் - பன்றிகள்.

† தொட்டி - பத்தர்; “பன்றிக்கூழ்ப் பத்தரிற் தேமா வடித்தற்றால்”
(நாலடி. அறிவின்மை, எ.)

‡ “வீணக்கிழவன் விருந்தார்கதிச் சென்றவாறும்”, “வீண வேந்துறை
யும்” (கீழ்க். உஅ, உருகஅ) என்பவற்றின் உரைகளைப்பார்க்க.

தன்மார்பந் தண்டந் தருமாரத் தாண்மார்பு
 சுரு நின்மார்பு மோரொத்த நீர்மையகொ லென்னொமுன்
 1தேடினா ளேசச் சிலமகளிர் மற்றதற்
 கூடினார் வையை யகத்து
 சிந்திக்கத் தீரும் பிணியாட் செநேற்க
 மைந்துற்றாய் வெஞ்சொன் மடமயிற் சாயலை
 எ0 வந்திக்க வாரென 2மனத்தக்க நோயிது
 வேற்றாரை வேற்றார் தொழுத விளிவரவு
 போற்றாய்கா ணன்னை புரையோய் புரையின்று
 மாற்றானை மாற்றாள் வரவு
 அ.....சொ னல்லவை நாணுமற்
 எரு றந்து முழுவின் வருவாய் 3நீ வாய்வாளா
 வெந்தையெனக் கீத்த விடுவனை யாரப்பூண்

புடைத்து இவ்வழக்குரைக்கும் அவையத்திலே எம்மெருதாதல் யாருமறியத்
 தொடர்ந்தேம்; தம்மெருதை உழுதற்றொழில் செய்யாமல் ஓடவிடுமுறைமை
 வேளாளர்க்கு இன்றாதலால்.

சுசு - எ0. தனக்குரிய தலைவன்மார்பை நினக்குத் தண்டமாகத்தரும்
 ஆர்த்தையுடையாள் மார்பும் அதனைக் களவுகொண்டுபூண்ட நின்மார்பும்
 ஒருதன்மையவாக ஒத்தநீர்மையவாய்விட்டனவோவென்று வைதுசொல்
 லிய அளவிலே, அவர்களால் தேடப்பட்ட அப்பரத்தை ஏன்றுகொண்டு
 அத்தலைவியைச் சிலவெய்யவாகச்சொல்ல, அதற்குச் சிலமுதுமகளிர்வையை
 யகத்துவெறுத்தாராய், கற்புடைமையாற் சிந்தித்த அளவிலே பாவநீங்குந்
 தன்மையானைச் செருதொழிக; நீ வெஞ்சொற் சொல்லி அறியாமையுற்றாய்;
 அது நீங்க இம்மடமயிற்சாயலை வந்திக்க *வாரென்று சொல்ல.

மேல்பரத்தை:—

எ0 - எ஁. இது மன்னத்தக்க நோயாயிருந்ததெனத் தன்னுள்ளே
 சொல்லி, மேல் அம்முதுமகளிருள் ஒருத்தியை நோக்கி, அன்னாய்! பகை
 வரைப் பகைவர் தொழுதல் இளிவரவு; அதனை நீ அறிந்திலைகாண்; பெரி
 யோய்! அவ்வாறே மாற்றானை மாற்றாள் வணங்குதலும் பெருமையின்று
 என,

மேல் தலைவி:—

எசு - அ. நல்லவையாகிய மெல்லிய இனிய சொற்களை நாணுமற் பல
 அவைகண்ணுஞ் சொல்லி ஆடுதற்கு முழவுடனே வருவாய், நின்மேம்பாடு

* வாரென்று - வாவென்று; “வார டாவுனக் கியாது தானர்தம் மகள
 கிக்குமோ” (வி - பாரதம். வேத்திர. கஉ.)

(பி - ம்.)—1 தேடினார். 2மனத்தக்க. 3நீயவாய.

வந்த வழிநின்பான் மாயக் களவன்றேற்

த தருக்கு

விலைதந்தான் மாதர்நின்

உற்றுவான் சால

நீ யன்பனெற் கன்பன்

ள்வன் கள்விநா னல்லேன்

மறவினை மாற்றாமக்கு

நாடறிய நும்மவே

உத எனக்கிட்ட இடுவனையும் ஆரமுமாகிய புண்
த்தையுடைய களவன்றாயின் நினக்கு இவை தந்த
னை மேம்படு ; என,

ந் கண்ணியை யுடையாய்! நீ சால அன்பு புண்ட
யுடையனாதலால் இவ்வனையும் ஆரமும் புணர்தற்கு
யன் இவையேயன்றி நாளை நின்காலவாகிய சிலம்
புகளையும் கழற்றுந் தன்மையான்; அதனால் யான் கள்வியல்லேன்; அவன்
கள்வன்; அவனைக் கதுவுவாயாக.

மேல், தலைமகற்கு வையை நீர் விழவு தான் கூறி, அதனுள் அணிநோக்கி
வருவார் தம்முள் உவந்தவை காட்டிக் கூறியன கொண்டு கூறிய பாணன்,
பின்னும் ஓய்ந்தபோவானே (சக) என்பது முதல் இவ்வளவும் நிகழ்ந்
தவை கூறி, அவ்வளவில் பரத்தையை வெகுளியாற் சொல்லியனவும் அத்
தலைவியைக் கழறியனவும் கொண்டு கூறுகின்றான் :—

அந. என வாங்கு - என்றப்பரத்தை கூறிய அவ்வளவிலே.

அச - நு. வசிகரித்தலையுடைய மாணே, மறுத்தலையொழி; நும்மை
நச்சின காமுகர் நுமக்குத் தரும்பொருள்கள் நாடறிய நும்மனவே.

என்று பரத்தையைத் தணித்துப் பின் தலைவியை நோக்கி,

* 'மாலை யணிய' என்பது இடக்கரடக்கல்; "மாலைவாங்குநர் சாலுநங்
கொடிக்கென" (சிலப். நு: கசுசு).

† அதிரல் - மோசுமல்லிகை, காட்டு மல்லிகை (சிலப். கா: கருசு -
உரை); புனலி: (முல்லை. நுக), புனலிப்பூ (குறிஞ்சி. எரு. உரை)

‡ 'சிலம்புள கொண்மென' (சிலப். க: எந) என்பது இங்கே கரு
தற்பாலது.

(பி - ம்.)— 1பச்சியமானே.

சேக்கை யினியார்பாற் செல்வான் மனையாளாற்
காக்கை கடிந்தொழுகல் கூடுமோ கூடா
தகவுடை மங்கையர் சான்றாண்மை சான்றா
ரிகழினுங் கேள்வரை யேத்தி யிறைஞ்சுவார் }

கூ0 நிகழ்வ தறியாது நில்லுநீ நல்லாய்
மகளிரை மைந்துற் றமர்புற்ற மைந்த
ரகலங் கடினுவே மென்பவை யார்க்கானு
முடிபொரு ளன்று முனியன் முனியல்
கடவரை நிற்குமோ காமங் கொடியியலாய்

கூரு எனவாங்கு
இன்ன துனியும் புலவியு மேற்பிக்குந்
தென்னவன் வையைச் சிறப்பு
கொடியியலாரீ கைபோற் குவிந்த முகை
யரவுடன் றவைபோல் விரிந்த குலை
கூ00 குடைவிரிந் தவைபோலக் கோலு மலர்
சுனைகழிந்து தூங்குவன நீரின் மலர்

அசு - கூ. புணர்ச்சி இனிய பரத்தையார்பாற் சென்று அமர்வானை
மனையாளாற் செல்லாமற் காத்தலும் சென்றானென்று நீக்கியொழுகலும்
கூடுமோ? அவைகூடா; சால்புடைமை மிக்காராகிய கற்புடைமங்கையர்
தம்மைக் கேள்வரிகழினும் தாம் அவரை ஏத்தாநிற்பர்.

கூ0 - கூங். தாம் மயக்குற்றுப் பரத்தையரை விரும்பி அவரைச்சேர்ந்த
மைந்தரகலத்தை இனித் தோயேமென்றிருத்தல் மங்கையர் யார்க்கும்
முடிவுபோவதன்று ; முனியற்பாலையல்லே, முனியற்பாலையல்லே.

அடுக்கு, விரைவுபற்றி வந்தது.

கூசு. காமம் தக்குழி நிற்குமோ?

கூரு. என - என்று அவ்வணிநோக்கிவருவார் சொல்ல.

கூசு. இத் தன்மையவாகிய* துனியினையும் புலவியினையும் ஏற்கப்பண்
ணும்.

கூஅ - கூ௭. குவிந்த காந்தள் முகைகளும் †அரவுவெகுண்டு படம்
விரிந்தவைபோல விரிந்த காந்தட்குலைகளும் அக்காந்தளாற் கோலப்படுஞ்

* துனி - முதிர்ந்தகலாம்; புலவி - இனையகலாம்; (திருக்குறள்,
கூரு௭ - பரி.)

† பெரும்பாண். நுகை - நு.

சினேவீரிந் துதிர்ந்தவீப் புதல்விரி போதொடு
 மருவி சொரிந்த திரையிற் றுரந்து
 நெடுமால் *சுருங்கை நடுவழிப் போந்து
 க0ரு கடுமர் களி. †றணத்துக் கைவிடுநீர் போலு
 நெடுநீர் மலிபுன னீண்மாடக் கூடற்
 தீழமதில் பெய்யும் பொழுது
 நாம மருடலு நட்புந் தணப்புங்
 காமமுங் கள்ளுங் கலந்துடன் பாராட்டத்
 கக0 தாமமர் காதலரொ டாடப் புணர்வித்தல்
 பூமலி வையைக் கியல்பு.

என்பது பருவவரவின் கண் தலைமகளது ஆற்றுமைகண்டு
 தூதுவிடச் சென்றபாணன் தலைமகற்குக் கார்ப்பருவமும் வையை
 நீர்விழவணியும் கூறியது.

ஆசிரியனல்லந்துவனார் பாட்டு.

நல்லச்சுதனரிசை.

பண் காந்தாரம்.

சுனையினின் றுங் கழிந்து கீழ்விழும் நீரின் மலர்களும்,.....பூக்களு
 மாகிய அருவிசொரிந்தனவற்றைத் திரையால் தள்ளிக்கொண்டு நெடிய
 பெரிய சுருங்கை நடுவாகிய வழியைப் போந்து பெருந்தன்மை மிக்க புள
 லைக் கழமதில்சொரியும்பொழுது அப்புனல் கடுமாவாகிய களிறுகள்
 கையை எடுத்துவிடும் நீர்போலும்.

க0அ - கக. இவ்வாற்றால்..... †புணர்தலும் பிரிதலுமாகிய இக்
 காமத்தையும் இதற்குச்செருக்கினை விளைக்குங் கள்ளையும் உடன் விரவி மக
 ளியாவரும்பாராட்டத் தாம் விரும்பின காதலரொடு புளலாடுமாறு
 முன்பிரிந்தவரைக் கொண்டுவந்து கூட்டுதல் வையைக்கு இயல்பு. (உ0)

* “சுருங்கை வீதி மருங்கிற் போகி” (சீலப். கச. : சுரு.)

† அணத்து - மேல் நோக்கி.

‡ “இது புணர்ச்சி பிரிவுவென இருவகைப்படும்” (தருக்குறள், காமத்
 தப்பால், அவதாரிகை.)

இருபத்தொன்றாம் பாடல்.

சேவ்வேள்.

ஊர்ந்ததை, எரிபுரை யோடை யிடையிமைக்குஞ் சென்னிப்
பொருசுமங் கடந்த புகழ்சால் வேழம்
தொட்டதை, தைப்பமை சருமத்திற் ருளியை தாமரை
துப்பமை துவர்நீர்த் துறைமறை யழுத்திய
ரு வெரீந்த தோலொடு முழுமயிர் மிடைந்த
வரிமலி யரவுரி வள்புகண் டன்ன
புரிமென் பீலிப் போழ்புனை யடையல்
கையதை, *கொள்ளாத் தெவ்வர்கொண் மாமுத றடிந்து
புள்ளொடு பெயரிய பொருப்புப்புடை திறந்தவேல்
க0 பூண்டதை, சுருளுடை †வள்ளி யிடையிடு பிழைத்த
‡ வுருளிணர்க் கடம்பி னொன்றுபடு கமழ்தார்
அமர்ந்ததை, புரையோர் நாவிற் புகழ்நல முற்றி
நிரையே முடுக்கிய நீளிலைப் பாலை

(இருபத்தொன்றாம் பாடலுரை.)

க - உ. விளக்கத்தால் எரியையொத்த ஓடைநடுவேகிடந்து விளங்
குஞ் சென்னியை யுடைத்தாயவேழம்.

ங - எ. தொட்டது, தாமரைத்தாளிற்கு இயைந்த பவழம்போலும்
துவர்நீர்த்துறையிலே மறைய அழுத்திய சருமத்தால் தைத்தலமைந்த
முதுகின்றேலுடனே அதன் முழுமயிர் மிடைந்த பாப்புத் தோலைக் கீறின
வாரையொத்த பீலிப்போழாற் புனைந்த அடையற் செருப்பு.

தாளியை தைப்பமை யென்பனவும் அடையலென்பதனோடு இயையும்.

அ. நின்னை மதியாத அவுணர் தமக்குத் துணையாகுகித்த மா.

சு. புள் - அன்றில். புடை - பக்கம்.

க0 - கக. சுருளுதலையுடைய. இடையிட்டுத்தொடுத்த கடம்பம்
பூவினையுடைய ஒன்றுபட்டு அலர்ந்த தார்.

கங. § ஏழு நிரையாக அடுக்கிய நீண்ட இலையையுடைய பாலை;

என்றது, ஏழிலைப்பாலையை.

* கொள்ளல் - மதித்தல். † பரிபாடல், கசு: உஉ. ‡ பரிபாடல், ரு: அக.

§ மதநாற்றத்திற்கு உவமை கூறப்படும் பூக்களையுடைய ஏழிலைப்பாலை
யும் இலகடமும் சூழியும் கூறப்பெற்றமையின், பரங்குன்றம் யானையாக
உருவக்ஞ் செய்யப்பெற்றமை புலனாகின்றது.

யரைவரை மேகலை யணிநீர்ச் சூழித்

கரு தரைவிசும் புகந்த தண்பரங் குன்றம்

*குன்றத் தடியுறை யியைகெனப் பரவுதும்

வென்றிக் கொடியணி செல்வநிற் றொழுது

சுடுபொன் னெகிழ்த்து முத்தரிசென் றூர்ப்பத்

† துடியி னடிபெயர்த்துத் தோளசைத்துத் தூக்கி

உ௦ ‡ யடுந்ரு மகிழ்தட்ப வாடுவா டகைமையி

1 னுணையிலங் கெஃகெனச் சிவந்த நோக்கமொடு

துணையனை கேள்வனைத் துணிப்பவ ணிலையு

§ நிழல்காண் மண்டில நோக்கி

யழல்புனை யவிரிழை திருத்துவாள் குறிப்பும்

கசு - ரு. அதனையுடைய அரைமலையாகிய (?) இலகடத்தினையும் அரு வியாகிய படாத்தினையுமுடைத்தாய்த் தரையின் கணின் று விசும்பையுற ஓங்கிய பரங்குன்றம்.

கசு. இக்குன்றத்து அடியின்கணுறைதல் மறுபி தப்பினுமியைகவென,

கஎ. வென்றியாற் கொடியை அலங்கரித்த செல்வ !

கஅ. ஓடவைத்த பொன்னாற் செய்த ||சிலம்பில் முத்தாகிய அரி எங் குங்கேட்க ஆர்ப்ப.

கக. அடியினைத் துடியொலிக்கு இபைய.

உ௦. அடுந்ருவுண்ட மகிழ்ச்சி தடுப்ப ஆடுவாள் அழகுசாரணமாக

உஉ. துனித்தலாவது, †இவளழகு எமக்குங்கூட வியப்பாயிற்று, இனி இவற்குச் சொல்லவேண்டுமோவென உட்கொண்டு கேள்வன் துணை யாய் அமராநிற்கவும் அவனை வெகுளிமிக்க நோக்கமொடு துனித்தல்.

உ௩ - ச. இவளினும் எனக்கு அழகுண்டாயவழி இவளை நோக்கா னென்று கருதித் கண்ணடியை நோக்கி அழல்போல் அவிராநின்ற இழை.

* பரிபாடல், கரு: கரு - சு.

† இப்பாடலின் அடி: சு௦ - சுக; பு - வே. கரந்தை. அ - பார்க்க.

‡ திருக்குறள், க௦௯௦.

§ நிழல்காண்மண்டிலம் - கண்ணாடி; (அகநா. எக.)

|| “யாமுடைச்சிலம்பு முத்துடையரியே” (சீலப். உ௦: சுக.)

¶ சீவக. ருஅஎ, உசசஎ; கம்ப. சூர்ப்பநகை. சு௦.

(பி - ம்.)— 1நுணையிலங்கெஃகின்.

- உரு பொதிர்த்த முலையிடைப் பூசிச் சந்தன
முதிர்த்துப் பின்னுற ஆட்டுவாள் விருப்பும்
பல்லாழிவையினை நினைப்பின் வல்லோ
னேவத் தெழுதெழில் போலு மாதடிந்
திட்டோய்நின் குன்றின் மிசை
- நஉ மிசைபடு *சாந்தாற்றி போல வெழிலி
1 மிசைபடு பக்க மிருபாலுங் கோலி
விடுபொறி †மஞ்ஞ பெயர்புட னுட
விரல்செறி தூம்பின் விடுதுளைக் கேற்ப
முரல்குரற் தும்பி யவிழ்மல ருத
- நரு யாணர் வண்டினம் யாழிசை பிறக்கப்

உரு - சு. பொங்கின முலையிடத்தே சந்தனத்தைப் பூசியுதிர்ந்து, நாமம் நிலைபெற்றவழி என்னைத்தழுவுமென்று கருதி அதனைப் பின்னும் பின்னும் ஊட்டுவாள்.

உஎ. மற்றும் இத்தன்மைய இத்தன்மைய பலமுறை நிகழ்கின்ற மகளிர் தொழில்களை நினைப்பின், கைவல்லாளனெழுதிய ஓவியத்து அழகு போலும்;

என்றார், அவ்வொரு தொழிற்கண்ணே நின்றலான்.

நஉ - நஉ. மேல் எடுத்துக் கட்டப்பட்ட சாந்தாற்றிபோல எழிலி மிசையொலிக்கின்ற இடத்து இரண்டிழைகளையும்விரித்து விளங்கும் பொறி பையுடைய மயில்கள் எழுந்தாட.

நஉ. விரல் செறிந்துவிடுகின்ற வங்கியத்தின் துளைக்கு இசைய.

நரு. யாழினது இசையை மேன்மேலு.....

* “நீல ஆலவட்டம் விரித்தாற்போலத் தன்கோலக் கலாவம் கொள விரித்து... இளமயிலாடுவது” (இறை. சூ - உ. உரை). “நீலவாலவட்டத்தி னிறங்கொளக், கோலம் பீலிய கோடியர் குன்றின்மே, லாலு மாமழை நீண் முகி லார்த்தொறு, மாலு மாமயி லாலுமொர் பாலெலாம்” (சூளாமணி, நாடு. கரு.)

† “பாடின னருவிப் பனிநீ ரின்னிசை, தோடமை முழுவின் றுதைகுர லாகக்,...குரற் தூம்பொடு, மலைப்பூஞ் சாரல் வண்டியா ழாக, வினப லிமிழிசை கேட்டுக் கலிசிறந்து, ...கழைவள ரடுக்கத் தியலி யாடுமயில்” (அகநா. அஉ.)

(பி - ம்.)— 1இசைபக்கவிருபாலும்.

பாணி முழவிசை யருவிநீர் ததும்ப
 வெருங்கு பார்தவை யெல்லா மொலிக்கு
 மிரங்கு முரசினான் குன்று
 தாழ்நீ ரிமிழ்சுனை நாப்பட் குளித்தவண்
 ச0 மீநீர் நிவந்த விறலிழை கேள்வனை
 1 வேய்நீ ரழுந்துதன் கையின் விடுகெனப்
 2 பூநீர்பெய் வட்ட மெறியப் புண்பெறா
 தருநிலை நீரி னவடியர் கண்டி
 கொழுநன் மகிழ்தூங்கிக் 3கொய்பூம் புனல்வீழ்ந்து
 சரு தழுவந் தகைவகைத்துத் தண்பரங் குன்று
 வண்டார் பிறங்கன் மைந்தர் நீவிய
 தண்கமழ் சாந்தந் 4தைஇய வளியுங்
 கயல்புரை கண்ணியர் கமழ்துக ஞதிர்த்த
 புயல்புரை கதுப்பக முளரிய வளியு
 ரு0 முருளிணர்க் கடம்பி *நெடுவேட் கெடுத்த

நசு. † பாணியென்னுந் தாளத்தையுடைய முழவிசைபோல.

நஎ. இவ்வாற்றால் தம்முள் வேறுபட்டன பலவும் ஒருங்கொலிக்கும்.

நசு - சரு. நீரொலிக்கின்ற ஆழந்த சுனைடுவே மூழ்கி அவ்விடத்து
 நீர்மேலெழுந்த விறலிழை கரையினிற்கின்ற கேள்வனைப் புணையாகிய வேயை
 நீரில் அழுந்துகின்ற தன்கையின்கட் டருகவென் அவன் அதனைக்கொடாது
 அரக்குநீர்கரந்த வட்டை எறிதலாற் புண்பெறாது அவன் அருநிலையான
 நீரிற் படுகின்ற துயரத்தைக்கண்டு கொழுநன் இன்புற்றுப் பின் அந்நீரின்
 கண் வீழ்ந்து தழுவும் தன்மையினைபுடைத்து.

சசு. பிறங்கற்கண்.

சசு - எ. சந்தனத்தைத்தடவிப் புலர்த்துங் காற்றும்.

சஅ - சு. கமழ்தாதுதிர்த்த கதுப்பகத்தை ஊடுபுக்கு அசைத்த
 காற்றும்.

ரு0 - ருக. கடம்பின்கண்மேவிய நினக்குப் பூசைக்கட்காட்டும் பாத்
 திரத்தெடுத்த கமழ்புகையூடு நுழைந்த காற்றும்.

ரு0. நெடுவேள், முன்னிலைப்பெயர்.

* பரிபாடல், கசு: ௨0.

† பாணி - ஒரு தாளத்தின் முதல் எடுக்குங் காலத்தைத் தன்னி
 டத்தேபுடையது; (கலி, கட, ந.)

(பி - ம்) - 1வேய்நீர்த் தன்கையிற் புணையவை விடுகென. 2பூநீர்
 செய். 3கொய்ப்பூமபுனல் வீழ்ந்து. 4தைஇயவளிவளியும்.

முருகு கமழ்புகை நுழைந்த வளியு

*மசம்பு மருவி யருவிடர்ப் பரந்த

பசம்பூட் சேளய்நின் குன்றநன் குடைத்து

கண்ணொளிர் திகழட ரிடுசுடர் படர்கொடி மின்னுப்போ

ருநு லொண்ணகை தகைவகை நெறிபெற விடையிடை யிழைத்தி
செண்ணிகைக் கோதை கதுப்போ டியல யாத்த

மணிமரு டேன்மகிழ் தட்ப வொல்கிப்

பிணிநெகிழப் பைந்துகி னோக்கஞ் சிவப்பூர்ப்

பூங்கொடி போல துடங்குவா ளாங்குத்தன்

கூ0 சீர்தகு கேள்வ னுருட்டுந் துடிச்சீரார்

கோடணிந்த முத்தார மொல்க வொசிபவளே

ராடையசைய வணியசையத் தானசையும்

வாடையுளர்கொம்பர் போன்ம்

ருநு - நு. இடையறாதொழுகும் அருவி அரிய வீடரின்கண்ணேபரந்த
நிள்குன்றம் உடைத்து.

சுஎ - ருநு. பலவகை நறுநாற்றமுடைமை கூறினவாறு.

ருச - சு. இடுசுடர் பரந்த கொடியின்னுப்போற் கண்ணிற்கு ஒளிர்ந்த
திகழாரின்ற அடராலே ஒண்.....அழகும் நெறிப்பும் இடையிடை
பெறச் செய்துயாத்த தொழிலையுடைய.

மின்னுப்போற் கோதையெனவியையும்.....

ருச. ஒளிர்நிகழ், வினைத்தொகையடுக்கு.

ருசு. அக்கோதை கதுப்போடசைய.

ருஎ - அ. மாணிக்கத்தையொக்கச்சிவந்த... ..களனை நுகர்ந்த
மகிழ்ச்சி தடுப்பப் பசுமையையுடைய துகிலுடை நெகிழ்,

ருஎ - சு.ந. கள்ளுணா.....ராக்க துடங்குவாளாய்த் துடிச்சீரின்
கண்ணே முலைக்கண்ணிந்த முத்தாரமசைய ஆடுவாளது அழகு,
வாடையா லுளரப்பட்டு ஆடையசையவும் அணியசையவும் அசையுங்
கொம்பருண்டாயின் அதனழகையொக்கும்.

ருசு. ஆங்கு - அசை.

வாளி புரள்பவை போலுந் துடிச்சீர்க்குத்
 கூடு தோளுழ் பெயர்ப்பவள் கண்
 மாறம ரட்டவை மறவேல் பெயர்ப்பவை
 யாறிரு தோளவை யறுமுகம் விரித்தவை
 நன்றம ராயமோ டொருங்குநின் னடியுறை
 1-யின்னுபோ லியைகெனப் பரவுது
 எ0 மொன்றூர்த் தேய்த்த செல்வநிற் றொழுதே.

கடவுள் வாழ்த்து.

நல்லச்சுதனாற்பாட்டு.

கண்ணகனாரசை.

பண் காந்தாரம்.

கூச - ரு. சீர்க்கு இசையத் தோனைப் பெயர்ப்பவள் கண் அம்பு புடை
 பெயர்வன போலும்,

என்றிவ்வாற்றான் மலைச்சிறப்புக்கூறி மேல்வாழ்த்தி முடிக்கின்றார்:—

கூசு. மாற்றாரை அமரின்கட்கொன்ற படையை;

கூஅ - எ0. எமக்கு விரும்பின சுற்றத்தோடுகூடி நின் அடிக்கண்
 உறைதல் இன்று போல என்றும் இயைகவென்று பரவுதும். (உக)

(பி - ம்.)— 1 இன்றுபொலிகென.

இருபத்திரண்டாம் பாடல்.

வையை.

ஒளிறுவாட் பொருப்ப னுடல்சமத் திறுத்த
களிறு நிரைத் தவைபோற் கொண்மூ நெரிதர
*வரசுபடக் கடந்த வாஞ்சு சீற்றத்தவன்

† முரசுதிர் பவைபோன் முழங்கிடி பயிற்றி

௫ யொடுங்கா ருடன்றவன் ருனை வில்விசை

‡ விடுங்கனை யொப்பிற் கதமுறை சிதறாடக்
கண்ணொளி §ரெங்கிற் கடிய மின்னியவன்
வண்மைபோல் வானம் பொழிந்தநீர் மண்மிசை
யானது வந்து தொகுபிண்டி மற்றவன்

க௭ ருனையி னூழி.....தாவுக் கத்திற்
போன நிலமெல்லாம் போரார் வயல்புகுத
.....நீக்கி படி.....

கான மலைத்தரை கொன்று மணல பினநீ

வான மலைத்த...வ.....

க௭லைத்தவ மணமுர செறிதரத்
தானைத் தலைத்தலை வந்துமைந் துற்றுப்
பொறிவி யாற்றுறி துவர்புகை சாந்த
மெறிவன ||வெக்குவ ||வீரணிக் கேற்ற

(இருபத்திரண்டாம் பாடலுரை.)

* * * *

கஅ - கூ. ".....யந்தவு.

* "அரசுபட." (மதுரை, கஉஅ.)

† "கைவண் செழிய, னூலங் காணத் தமர்கடந் துயர்த்த, வேலினும்
பல்லூர் மின்னி முரசென், மாயிரு விசம்பிற் கடியிடி பயிற்றி" (அகநா.
க௭௫); "நிடதநா டளிக்கு, மன்னர் மன்னவன் மண்டமர் கடந்தவொன்
வேலின், மின்னி யாங்கவன் முரசென் விண்ணிடை யதிர்ந்து" (நைடதம்,
பாட்டு. உ.)

‡ "பெயறுறழக் கணைசூழி" (மதுரை, கஅ௩.)

§ "செல்வக் கடம்பமரந்தான் வேன்மின்னி" (ஐந்திணைஐம்பது, க.)

|| எக்குதல் : பரிபாடல், கஅ : சி௫.

¶ ஈரணி : வெ. ௭ : உஅ ; எ : கூக.

நறவணி பூந்துகி னன்பல வேந்திப்

உ௦ பிறதொழின...ம் பின்பின் றொடரச்
செறிவினைப் பொலிந்த செம்பூங் கண்ணிய
ரீரமை வெட்சி-யிதழ்புனை கோதையர்
தாரார் முடியர் தகைகெழு மார்பினர்
மீவுங் களிநு மணியணி வேசரி

உ௧ காவு நிறையக் கரைநெரி பிண்டி
வேலாற்று மொய்ம்பனின் விரைமல ரம்பிளேன்
போலாற்று முன்பிற் புனைகழன் மைந்தரொடு
தாரணி மைந்தர் தவப்பயன் சான்மெனக்
காரணி கூந்தல் கயற்கட் கவிரிதழ்

உ௨ வாரணி கொம்மை வகையமை மேகலை
யேரணி யிலங்கெயிற் றின்னகை யவர்
சீரணி வையைக்கணிகொல்லோ வையைத
னீரணி நீத்த மிவர்க்கணி கொல்லெனத்
தேருநர் தேருங்காற் றேர்தற் கரிதுகாண்

கசு. அணி - ஆபரணம்.....

உ௦. பின்னோ பின்னே தொடர முற்பட்டு.

உ௧ - உ. மகளிர், செறிந்த தொடைத்தொழிலாற்பொலிந்த
மாலையராய் வாடாமையமைந்தசக.....கோதையராய்.

உ௨. மைந்தர், தாரார்ந்த முடியராய்ச் சுற்றிய மாலை பொருந்திய
மார்பினராய்.

உ௩. வேசரி - கோவேறுகழுதை.

உ௪. நெரிய ஈண்டி.....காவின் கணிதைய.

உ௫ - அ. வேற்போரைச் செய்யும் மொய்ம்பினையுடையோனாகிய
முருகனைப்போல ஆற்றலொடுகூடிய வலியினையும் புனைகழையுமுடைய
மைந்தரும் விரைமலரம்பிளேனாகிய காமனைப்போலத் தாரையும் அழ
கினையுமுடைய *மைந்தருஞ்செய்த தவத்துப்பயன் பெரிதென்று கண்டார்

உ௬. கவிர் - முருக்கு,

உ௭. கொம்மை - இளமுலை. வகைவகையாகக் கோத்தமேகலை.

* * * * * (உ௮) என்னும் வினையெச்சம். இனிய நகையினையும் (உ௯)
உடையவென இரண்டாவதொடு விரிந்த பெய்ரெச்ச வினையென்கொண்டது.

* * * * * அருந்தல மஹ்நியார் நுகர்ச்சிபோல லணிகொள் .. (உலி. ௩.௦),

௩.௫ டோழும் வையையுஞ் சேர்கின்ற கண்கவின்
மண்கணை முழவி னின்க ணிமிழ்விற்
கெதிர்வ பொருவி.....மேறுமா நிமிழ்ப்பக்
கவர்தொடை நல்யாழிமிழக் காவிற்
*புகர்வரி வண்டினம் பூஞ்சினை யிமிர

௪௦ ஆதுசீர்த் தீங்குழ வியம்ப மலர்மிசைத்
தாதுது தும்பி தவிர்பல வியம்ப
.....துடிச்சீர் நடத்த வளிநடன்
மெல்லிணர்ப் பூங்கொடி மேவர துடங்க
வாங்கவை தத்தந் தொழின்மாறு கொள்ளுந்

௪௫ தீம்புனல் வையைத் திருமருத முன்றுறையாற்
கோடுளர் குரற்பொலி யொலிதுய விருங்கூந்தல்
.....புரைதீர் நெடுமென்
ரோடாழ்பு தழைமலர் துவளா வல்லியி

௩௨ - ௫. அவ்விருதிற் தாரையும் கரையையும் வையையுஞ் சேர்
கின்ற கட்புலனாகிய அழகு தேர்தற்கு அரிது.

௩௪. காணென்பது முன்னிலையசை.

௩௬ - ௭. மார்ச்சனையையுடைய முழவின் இனிய கண்ணின் இமிழ்
கிற்கு எதிரே விண்ணின்கட்டம்மிற்.....மார்தின்கண்
உருமேறு மாறாய்முழங்க.

௩௮. கவர்தொடை - விரும்பப்படும் பாலேக்கோவை.

௩௯. பூக்களையுடைய சினைக்கண்ணே இமிர.

தாளத்தி.....னமகளிரா.....நத.

௪௨. வளியாட்குபநடன்.

இவ்வாற்றான் ஆண்டுள்ள.....நென்றோடொன்று மாறு
கொள்ளு நதி.....

௪௬. கொத்துக்களாற் பொலிந்து தழைத்து அசைகின்ற கரிய கூந்
தலையுடைய.

௪௭ - ௮. பொருந்திய விறை.....தோளிற்றழந்து தழையும்.....
...கொடி.....

* சீரிடமென்பது வாய்த்த இடமென இறந்தகால வினைத்தொகை
யாமெனப்பொருள் கூறி "புகர்வரிவண்டு" என்றும் இப்பகுதியை எடுத்த
துக்காட்டிப் புகர்த்த வரிவண்டெனப் பொருளும் எழுதியிருக்கிறதன்றி,
திருக்குறள், நுண்பொருண்மாலே, அடக; (செந்தமிழ் தொகுதி - ௭; பக்கம்,
௬௪௧.) † பரிபாடல், ௭; அட; கக; ௩௦.

மூலமும் உரையும் தொடர்ச்சியாக இருந்த கையெழுத்துப் பிரதிகளிற் காணப்படாமல் பண்டையுரையாசிரியர்களாற் காட்டப்பட்ட மேற்கோள்களிலிருந்தும் புறத்திரட்டிலிருந்தும் தெரிந்த பரிபாடல்கள்.

திருமால்.

*வானு ரெழிலி ¹மழைவள நந்தத்
தேனார் சிமைய மலையி னிழிதந்து
! நான்மாடக் கூட லெதிர்கொள்ள வானு
மருந்தாகுந் தீரீர் மலிதுறை மேய

† விருந்தையு ரமர்ந்த செல்வநின்
றிருந்தடி தலையுறப் பரவுதுந் ²தொழுது (இது தரவு.)
ஒருசார், அணிமலர் வேங்கை மராஅ மகிழம்
பிணிநெகிழ் பிண்டி ³சிவந்துசேர் போங்கி
மணிநிறங் கொண்ட மலை

ஒருசார், தண்ணிலுந் தாமரைப் பூவி னிடையிடை
⁴ வண்ண வரியிதழ்ப் போதின்வாய் வண்டார்ப்ப
விண்வீற் றிருக்குங் கயமீன் விரிதகையிற்
கண்வீற் றிருக்குங் ⁵கயம்
ஒருசார், ⁶காறுகொ ளோதத் திசையொடு மாறுந்
கரு றுழவி னோதை பயின்றறி விழந்து

* இப்பாடல், தோல்காப்பியம் செய்யுளியல், 39, கஉக - பேராசிரியர், நச்சினூர்க்கினியருரையிற்கண்டது.

† “நான்மாடக் கூட” மகளிரு மைந்தரும்” (சுலி. கஉ) என்பதும், ‘நான்கு மாடம் கூடலில் நான்மாடக் கூடலென்றாயிற்று; அவை திருவாலவாய், திருநள்ளாறு, திருமுடங்கை, திருநடுவூர்; இனிக் கன்னி, கரியமால், காபி, ஆலவாயென் றுமாம்’ என்னும் அதன் விசேட வுரையும், “கன்னிதிரு மால்காளி ரீசன்காக்குங் கடிமதில்நீழ மாமதுரை” (திருவால. பயன் முதலியன.) என்பதும் அறியத்தக்கன.

‡ இருந்தையூர், ஸ்ரீ இருந்தவள முடையார் கோயிலென்ப; (சீல; கஅ: ச. அரும்பதவுரை): சங்கப்புலவர்களிட பெயர்களுள், இவ்வூரை அடுத்த பெயர்களாக இருந்தையூர்க்கருங்கோழி மோசியார், இருந்தையூர்க் கொற்றம் புலவனென இரண்டுபெயர்கள் காணப்படுகின்றன.

(பி - ம்.)— ¹மழைவளந்தந்த. ²தொழுது. ³சிவந்து. ⁴வண்ணவரி. கயல், ⁶காறுகளோத்திரையென.

- 1 திரிந்ரு மார்த்து நடுந்ரு மீண்டித்
 திருநயத் தக்க வயல்
 ஒருசார், *அறத்தொடு வேதம் ²புணர்தவ முற்றி
 † விறற்புகழ் நிற்ப விளங்கிய கேள்வித்
 ௨௦ திறத்திற் றிரிவில்லா வந்தண ரீண்டி
 யுறத்திற் ³திரியா பதி

(இவை நான்கும் கோச்சகம்.)

- ஆங்கொருசார், உண்ணுவ பூசவ பூண்ப வுடிப்பவை
 மண்ணுவ மணிபொன் மலைய கடல
 பண்ணிய மாசறு பயந்தரு காருகப்
 ௨௫ புண்ணிய வணிகர் புனைமறு கொருசார்
 விளைவதை விளையெவன் மென்புல வன்புலக்
 களம ருழுவர் கடிமறுகு பிறசார்
 ‡ ஆங்க, அனையவை நல்ல நனிகூடு மின்ப
 மியல்கொள நண்ணி யவை

(இது கோண்டேநிலை.)

- ௩௦ வண்டு பொரேரென வெழ
 வண்டு பொரேரென வெழுங்
 கடிப்புகு வேரிக் ⁵கதவமிற் றோட்டிக்
 கடிப்பிகு காதிற் கனங்குழை தொடர
 6 மிளிர்மின் வாய்ந்த விளங்கொளி ⁷துதலா
 ௩௫ ஞர்கனிற் றன்ன ⁸செம்ம லோரும்
 வாயிருள் பனிச்சை வரிகிலைப் புருவத்
 தொளியிழை யொதுங்கிய வொண்ணுத லோரும்
 புலத்தோ டளவிய புகழணிந் தோரு
 நலத்தோ டளவிய †நாணணிந் தோரும்

* பதிற்றுப்பத்து, ௨௪ : ௭ - ௮ ; பு - வெ. வாகை. கூ.

† “மண்ணுணப் புகழ்பரப்பியும்” (புறநா. கங்கு).

‡ “எஞ்ஞான்று மெங்கணவ ரெந்தோண்மேற் சேர்ந்தெழினு, மஞ்
 ஞான்று கண்டேம்போ னுணுதுமால்” (நாலடி. கற்புடை. ௫.)

(பி - ம்.)— 1 திரிதருமாரித்துநகரு. 2 புரைதவம். 3 திரியாப்பதி.
 4 ஆங்கு. 5 கதர்வபித். 6 மின்மினிவாய்ந்த. 7 துதலாநூர். 8 செம்ம
 லோருமல்வாய்.

சு௦ *விடையோ டிகலிய விறனடை யோரு
நடைமட ¹மேவிய நாணணிந் தோருங்
† ² கடனிரை திரையிற் கருநரை யோருந்
‡ ³ சுடர்மதிக் கதிரெனத் தூநரை யோரு
மடையர் குடையர் புகையர்பூ வேந்தி

சுரு மிடையொழி வின்னி யடியுறையா ரீண்டி
வினேந்தார் வினையின் விழுப்பயன் றுய்க்குந்
துளங்கா விழுச்சீர்த் துறக்கம் ⁴புரையு
மிருகே மூத்தி யணிந்த வெருத்தின்
வரைகெழு செல்வ னகர்

சு௦ வண்டொடு தும்பியும் வண்டொடை யாழார்ப்ப
விண்ட ⁵கடகரி மேகமொ டதிரத்
தண்டா வருவியோ டிருமுழ வார்ப்ப
வரியுண்ட கண்ணாரோ டாடவர் கூடிப்
புரிவுண்ட பாடலோ ⁶டாடலுந் தோன்றக்

சுரு கூடு நறவொடு ⁷காமமகிழ் விரியக்
கூடா நறவொடு காமம் விரும்ப
வினைய பிறவு மிவைபோல் வனவு
மனையவை யெல்லா மியையும் புனையிழைப்
பூமுடி நாகர் நகர்

(இவையும் கோச்சகம்.)

சு௦ மணிமரு டகைவகை ⁸நெறிசெறி யொலிபொலி
யவிரிமிர் புகழ்கூந்தற்
பிணிநெகிழ் ⁹துணையினை தெளியொளி ¹⁰திகழ்நெகிழ்
தெரியரி மதுமகிழ் பரிமலர் மகிழுண்கண் வாணுதலோர்
¹¹மணிமயிற் றெழிலெழி ¹¹லிகன்மலி திகழ்பிறி
திகழ்கடுங் கடாக்களிற் றண்ண லவரோ

* “செல்லு மழவிடைபோற் செம்மாந் து” (நளவேணு, சுயம், கருக.)

† பரிபாடல். சு௦ : ௨௨.

‡ “நிலவு தூற்றன்ன பித்தை நெடுந்தவர்” (கூர்ம, அனுக்கிர, நக)

§ “நடைமயிலே” என்பதற்கு ‘மணிமயிற்றெழில்’ என்பது மேற்
கோள் ; (பிரயோக, கு. ௪௨ - ௨ரை.)

(பு - ம்.) — ¹மேவுநாணிழந்தோரும். ²கடலுரை. ³தொடர்மதி.

⁴புரைதரவிரு. ⁵கடத்தமேகம் ⁶ஆறுந்தோற்ற. ⁷காமமுகிழ். ⁸நெறிசெறி
மொலிபொலி. ⁹துணையினை. ¹⁰திகழ்பு. ¹¹இகலிமலி திகழவிழ.

டணீமிக வந்திறைஞ்ச ¹வல்லிகப்பப் பிணிரீங்க
 நல்லவை யெல்லா ²மியைதருந் தொல்சீர்
 வரைவாய் தழுவிய கல்சேர் கிடககைக்
 குளவா யமர்ந்தா னகர்

(இது முகேயல்.)

திசுமொளி முநீர் கடைந்தக்கால் வெற்புத்
 கூரு ³திசுழ்பெழ வாங்கித்தஞ் சீர்ச் ⁴சிரத் தேற்றி
 மகர மறிகடல் வைத்து நிறுத்துப்
 புகழ்சால் சிறப்பி னிருதிறத் தோர்க்கு
 மழுது கடைய விருவயி னுணகி
 மிகாஅ ⁵விருவட மாழியான் வாங்க

எஃ வுகாஅ வலியி * ⁶னெருதோழங் கால
 மறாஅ தணிந்தாருந் தாம்
 மிகாஅ மறலிய மேவலி யெல்லாம்

புகாஅவெதிர் பூண்டாருந் தாம்
 மணிபுரை மா ⁷மலை ஞாறிய ஞால
 எரு மணிபோற் பொறுத்தாருந் தாஅம் பணிவில்சீர்ச்
 செல்விடைப் பாகன் றிரிபுரஞ் செற்றுழிக்
 கல்லுயர் சென்னி ⁸யிமயவி னுணகித்
 தொல்புகழ் தந்தாருந் தாம்

(இவையும் கோச்சகம்.)

§ ⁹அணங்குடை யருந்தலை யாயிரம் விரித்த
 அஃ கணங்கொள் சுற்றத் தண்ணிலை வணங்கி
 நல்லடி யேத்திரிற் பரவுது
 || ¹⁰மெல்லேம் பிரியற்கெஞ் சுற்றமொ டொருங்கே.

(என்பது ஆசிரியச் சுரிதகம்.)

* தோழம் - ஒருபேரென் ; “ உண்ணற் கரிய மஞ்சை யுண்டு வொரு
 தோழந்தேவர், விண்ணிற் பொலிய வமுத மபரித்த விடைசேர் கொடியன்
 ணை” (திருப்புவம், ஞான. தே.)

1 “மலைநாறிய வியன்ஞாலத்து.” (மதுரை. ௨.)

2 பரிபாடல், ௫ : ௨௪ - உரை : கலி. ௩௨௮.

3 ஷட, க : க.

4 இவ்வழி, தோல், பெயர். ௨௭ - ௧௨ - ௩ : செய். ௫. கடை - பேர்.
 மேற்கொள்.

(பி - ம்.) — 1 வல்லலிகப்ப. 2 மேய்தரும். 3 திகழ்பெழ. 4 சிரத்தொற்றி.
 5 விருபடம். 6 தோளங்கால. 7 அண்ணலணங்குடை. 8 சொலம்பிரியற்க
 வெஞ்சுற்றம்.

வையை.

*மாநிலந் தோன்றுமை மலி 1பெய நலைஇ
யேமநீ ரெழில்வான மிகுத்தரும் பொழுதினா
னாகநீண் மணிவரை நறுமலர் பலவிரைஇக்
காமரு வையை கடுகின்றே கூடல்

ரு நீரணி கொண்டன்று வையை யெனவிரும்பித்
தாரணி கொண்ட வுவுகை தலைக்கூடி
2 யூரணி கோல மொருவ ரொருவறிற்
சேரணி கொண்டு நிறமொன்று வெவ்வேறு
நீரணி கொண்ட நிறையணி யங்காடி

க0 3 யேரணி கொண்டா 4ரியல்

கைபுனை தாரினர் கண்ணிய

ரையெனு மாவிய ஈடையர்

1 மெய்யணி கூந்தலர் பித்தையர்

மெய்யணி யானே 5மிசையரா யொய்யெனத

கரு தங்காச் சிறப்பிற் றளிரியலார் 6செல்லப்
பொங்கு புரவிப்புடைப் போவோரும் 7பொங்குசீர்
வையமுந் தேரு 8மமைப்போரு மெவ்வாயும்
பொய்யாம் 9போ யென்னுப் புடைகூட்டிப்போவநர்
மெய்யாப்பு மெய்யாடி மூடுவார் வையத்துக்

உ0 கூடுவா ருட லொழிப்பா ருணர்குவா

ராடுவார் பாடுவா ரார்ப்பார் நகுவார்நக்

கோடுவா ரோடித் தளர்வார்போ யுற்றவரைத்

தேடுவா ருர்க்குத் திரிவா ரிலராகிக்

கற்றருங் கல்லா தவருங் கயவரும்

* இப்பாடல், தொல்காப்பியம், செய்யுளியல், 118-இனம் பூரண
ருரையிற்கண்டது. இதன் முதலடியின் பொருளும், “நீர்பரந் தொழுகலி
னிலங்கா னைவரே” (குறுந், நருந்) என்பதன்பொருளும் ஒத்துள்ளன.

† இப்பாட்டின் அறு - ஆம் அடியைப் பார்க்க.

(பி - ம்.)— 1பெயனிலைஇ. 2காரணி. 3பேரணி. 4இகல். 5மிசைக்
கொண்டொய்யென. 6சொல்லப். 7பொங்குசீர். 8அமைவோருமெவ்வாயும்.
9 பொய்யென்னுப்புனைபடை கூட்டிப் போவார்மெய்.

- உகி பெற்றாரும் *பெற்றார் பிழையாத பெண்டிரும்
 பொற்றேரான் ருனும் பொலம்புரிசைக் கூடலு
 முற்றின்று வையைத் துறை
 துறையாடுங் காதலர் தோள்புணை யாக
 1 மறையாடு வாரை யறியார் மயக்கிப்
 கூ0 பிறையேர் துதலிய ரெல்லாருந் தம்மு
 னிகழு நிகழ்ச்சி யெம்பாலென் ருங்கே
 யிகல்பல செல்வம் விளைத்தவட்கண் டிப்பா
 2 ககல்கும் வையைத் துறை
 காதலான் மார்பிற் கமழ்தார் புனல்வாங்கி
 கூரு யேதிலாள் கூந்த லிடைக்கண்டு மற்றது
 தாதாவென் ருளுக்குத் தானே 3புறன்றந்து
 வேய்தந்த தென்னை விளைந்தமை மற்றது
 நோதலே 4செய்யே னுணங்கிழையா யிச்செவ்வி
 போதலுண் டாங்கொ லறிந்து புனல் 5புணர்த்த
 ச0 தோலு பெரிதும் வியப்பு
 கயத்தக்க பூப்பெய்த காமக் கிழமை
 நயத்தகு நல்லானைக் கூடுமா கூடு
 6 முயக்குக்குச் 7செவ்வி முலையு முயக்கத்து
 8 நீரு மவட்குத் துணைக் 9கண்ணி நீர்விட்டோய்
 சரு நீயு மவட்குத் துணை
 பணிவி லுயர்சிறப்பிற் பஞ்சவன் கூடன்
 மணியெழின் மாமேனி முத்த முழுவ
 லணிபவளச் செவ்வா யறங்காவற் 10பெண்டிர்
 மணியணிந்த 11தம்முரிமை மைந்தரோ டாடித்
 கூ0 தணிவின்று வையைப் புனல்
 புனலாடு போவதோர் பூமாலை கொண்டை
 யெனலாழ் வகையெய்திற் றென்றேற்றுக் கொண்ட
 புனலாடு 12நாடறியப் பூமாலை யப்பி
 வினைவாரை நெஞ்சிடுக்கண் செய்யுங் கனல்புடன்

* நான்மணி. உக ; திருக்குறள், ௫௮.

(பி - ம்.)— 1மறையாடுவாரை. 2அகல்குற்பையேய்த்தது. 3புன
 றந்து. 4செய்தே. 5புணர்த்ததொன்றே. 6முயக்கக்கு. 7செல்வல். 8நீரும்.
 9 கண்ணினிர். 10பெண்டா. 11தமமுனிமை. 12நாடியறியப்.

- ௫௫ கூடாமு னூடல் கொடியதிறங் கூடின
 லூடானோ ¹ஆர்த்தலர்வந் தூர்ந்து
 எனவாங்கு
 ஈப்பா *யடுந்ரூக் கொண்டதிவ் யாறெனப்
 † பார்ப்பா ரொழிந்தார் படிவு
- ௬௦ மைந்தர் மகளிர் மணவிரை ²தூவிற்றென்
 றந்தணர் ³தோயல ராறு
 வையைதே மேவ வழுவழுப் ⁴புற்றென
 வையர்வாய் பூசுர ராறு
 [விரைபிரை விரைதுரை கரையழி பிழியூரவூர்தரும்புனல்
 ௬௫ கரையொடு கடலிடை வரையொடு கடலிடை நிரைநிரை நீர்
 [தருதுரை
 துரையுடன் மதகுதொ நிழிதரு புனல் கரைபுரளிய
 [செலுமறிகுடல்
 புகுமள ⁵வளவியலிசை சிறைதணி வின்று வெள்ளமிகை
 வரைபலபுரை யுயர்கயிறணி பயிரெழுதின்
 மணியணி யானைமிசை மைந்தரு மடவாரு
- ௭௦ நிரைநிரை குழீஇயின ருடன்சென்று]
 குருமணி யானை யியறேர்ப் பொருநன்
 † நிருமருத முன்றுறை முற்றங் குறுகித்
 தெரிமருதம் பாடுப பிணிகொள்யாழ்ப் பாணர்
 பாடிப் பாடிப் பாய்புன
- ௭௫ லாடி யாடி யருளியவ
 ளுடி யூடி யுணர்த்தப் புகன்று
 கூடிக் கூடி மகிழ்பு மகிழ்பு
 தேடித் தேடிச் சிதைபு சிதைபு
 குடிச் ⁶கூடித் தொழுது தொழுது
- ௮௦ ⁷மழுபொடு நின்ற மலிபுனல் வையை

* அடுந்ரூ : பரிபாடல், ௨௧ : ௨௦.

† ஷடி. எ. : சச - ௫.

‡ ஷடி. எ. : அந ; கக : ௩௦ ; ௨௨ ; ச௫.

(பி - ம்.)— ¹ஊர்த்தலர் தூர்ந்து. ²பூசுற்றென்று. ³தூவலராறு.

⁴ உற்றன்றையர். ⁵வளவயலிற்சிறை. ⁶கூடிக்கைதொழுது. ⁷மிழுதொடு
 சென்ற.

வழுதலை நல்லாரு மைந்தரு மாடி
 யிமிழ்வது ¹போன்றதிந் நீர்குணக்குச் சான்றீர்
 முழுவது மிச்சிலா வுண்டு
 சாந்துங் கமழ்தாருங் கோதையுஞ் சுண்ணமுங்
 அநீ கூந்தலும் பித்தையுஞ் சோர்ந்தன பூவினு மல்லாந்
 சிறிதானு நீர்நிறந் தோன்றாதிவ் வையையாறு
 மழைநீ ரறுகுளத்து வாய்ப்புசி யாடுங்
 கழுநீர மஞ்சனக் குங்குமக் கலங்கல்
 வழிநீர் விழுநீர வன்று வையை
 கூ0 வெருவரு கொல்யாளை வீங்குதோண் மாற
 னுருகெழுகூட லவரோடு வையை
 வருபுன லாடிய தன்மை பொருவுங்கா
 லிருமுந்நீர் வையம் ²படித்தென்ன யானூர்க்
 கொருநிலையு மாற்ற வியையா வருமரபி
 கூரு னந்தர வானியாற் ருயிரங் கண்ணினு
 னிந்திர னுதிந் தகைத்து.

(பி - ம்.)— ¹போன் தவின னிகான குணக்குச். ²பிடித்து.

மண்ணூர்¹ திசைக்கு முழுவொடு கொண்டதோள்
² கண்ணு துடன்வீழுங் காரிகை கண்டோர்க்குத்
 தம்மொடு நிற்குமோ நெஞ்சு.

என்பது, பரிபாடல்; வெண்பாவுறுப்பான் வந்ததற்கு மேற்கோள்;
 (தொல். செய். சூ. கடெ - பேர். ந. உரை.)

வையை.

செலுநர் விழையாச் செறிந்தநங் கேண்மை
³ மறுமுறை யானு மியைக நெறிமாண்ட
 தண்வரல் வையை யெமக்கு.

என்பது, பரிபாடல்; வெள்ளைச் சுரிதநத்தானிற்றதற்கு மேற்கோள்;
 (தொல். செய். சூ. கடெ - பேர். ந. உரை.) இப்பகுதி, “அறவோருள்ளா ரரு
 மறை காப்ப” என்னும் பரிபாடலில் இறுதியென்று தெரிகின்றது.

முன்புற் றறியா முதற்புணர்ச்சி மொய்குழலை
 யின்புற் றணிந்த வியலணியும் வன்பணியு
 நானேனுந் தொல்லை யணியென்ன நன்னுதலை
னந்து.

என்பது அணிந்துழி நாணியது உணர்ந்து தெளிவித்தற்கு விதியாகக்
 காட்டப்பட்டுள்ளது.

(நாற்கவி. சூ. கடெ - உரை.)

(பி - ம்.)— ¹இசைத்த. ²கண்ணோடெ னவிழுமம். ³அறுமுறை

மதுரை.

க *உலக மொரு ¹நிறையாத் தானோர் நிறையாப்
புலவர் புலக்கோலாற் றூக்க—வுலகனைத்துந்
தூண்வாட வாடாத தன்மைத்தே தென்னவ
னூண்மாடக் கூட னகர்.

உ †மாயோன் கொப்பூழ் மலர்ந்த தாமரைப்

பூவொடு புரையுஞ் ²சீரூர் பூவி

னிதழகத் தனைய தெருவ மிதழகத்

* தரும்பொகுட் ³டனைத்தே யண்ணல் கோயில்

தாதி ⁴னனையர் தண்டமிழ்க் குடிகள்

தானுண், பறவை யனையர் பரிசில் வாழ்நர்

பூவினுட் பிறந்தோ ⁵னாவினுட் பிறந்த

* “உலகு மழிசையு முள்ளுணர்ந்து தம்மிற், புலவர் புகழ்க்கோலாற் றூக்க - உலகுதனை, வைத்தெடுத்த பக்கத்து மாரீர் மழிசையே, வைத் தெடுத்த பக்கம் வலிது,” (திருச்சிந்தவீருத்தம், தனியன்); “மலரு மித் திரு நாட்டியல் வாணர்சொற் கோலா, லுலக னைத்தையு நிறுப்பமுன் வாடி டா தோங்கு, மலகில் வண்புக முடையது மதுரையாங்கதனை, யிலக யான்கி றி தறிந்தவா றியம்புலல் கேண்மின்” (திருவால. திருநகர. க.); “கைத்தல நான் கிரண்டுடைய மலர்க்கடவுண் மேலொருநாட் கயிலையாதி, யெத்தலமு மொருதுலையிட் டித்தலமு மொருதுலையிட் டிரண்டுநூக்க, வுத்தமமாந் திருவால வாய்மிகவுந் கனத்ததுகண் டெலகின் மேலா, வைத்ததல மிது வென்ற லிதன்பெருமை யாவரே வழுத்தம் பாலார்” (திருவிளா. தலவி சேட. ௨௦); “கச்சிமா நகரோர் தட்டிங் கடவுள ருலகோர் தட்டிங், வச் சுமுன் னயனார் தூக்க மற்றது மீது செல்ல, ிச்சய முறுகித் தாழ்ந்து நில மிசை விழுமிவ் ளுரை, யிச்சகத் தூர்க ளோடு மெண்ணுதன் மடமைப் பாந் தே,” (காஞ்சி. திருநகர். க) என்பவை இதன் கருத்தைத் தழுவிவந்தன.

“உலக மொரு நிறையா” என்பது முதலிய இவ்வுறுப்புக்களாலும், புறத்திரட்டில், நகரென்னும் பகுதியிற் காணப்பெற்றன.

† “நீனி வுருவி னெடியோன் கொப்பூழ், நான்முக வொருவற் பயந்த பல்விதழ்த், தாமரைப் பொகுட்டிற் காண்வரத் தோன்றிச், சுடும ணோங்கிய நெடுநகர் வரைப்பின்” (பெரும்பாண். ௪௦௨ - ௫.).

(பி - ம்.)— ¹துலையாத்தானோர் துலையா. ²சீரூர். ³அனையதே. ⁴அனைய. ⁵நாவினிம்.

* நான்மறைக் கேள்வி நவில்சூர லெடுப்ப
வேழ வின்னுயி லெழுத லல்லதை
வாழிய வஞ்சியுங் கோழியும் போலக்
கோழியி னெழாதெம் ¹பேரூர் துயிலே.

௩ தண்டமிழ் வேலித் தமிழ்நாட் டகமெல்லா
நின்று நிலைஇப் புகழ்பூத்த லல்லது
குன்றுத லுண்டோ மதுரை கொடித்தேரான்
குன்றமுண் டாகு மளவு.

௪ செய்யாட் கிழைத்த திலகம்போற் சீர்க்கொப்ப
வையம் விளங்கிப் புகழ்பூத்த லல்லது
பொய்யாத லுண்டோ மதுரை புனைதேரான்
வையையுண் டாகு மளவு

௫ கார்த்திகை காதிற் கனமகர குண்டலம்போற்
சீர்த்து விளங்கித் திருப்பூத்த லல்லது
கோத்தையுண் டாமோ மதுரை கொடித்தேரான்
வார்த்தையுண் டாகு மளவு.

௬ ஈவாரைக் கொண்டாடி யேற்பாரைப் பார்த்துவக்குஞ்
சேய்மாடக் கூடலும் செவ்வேள் பரங்குன்றும்
வாழ்வாரே வாழ்வா ரெனப்படுவார் மற்றையார்
போவாரார் புத்தே ஞலகு.

* “ ஓத லந்தணர் வேதம்பாட” (மதுரை. ௬௩௫௩), “கோதி லாதசெஞ்
சூட்டுடை வாரணங் கூட, வோத ஞாலத்து மற்றைய தலத்துளார் விழிப்ப,
ரீத லேற்றலோ டறுதொழி லிருபிறப் புளார், வேத நாதத்தின் விழிப்பதவ்
வியனகர் மாக்கள்” (திருவாப்பனூரீப்புராணம், ஆப்பனூர்ச்சுருக்கம், ௬.)

‘ மிக்குப் புகழெய்தியபெரும் பெயர் மதுரை” (மதுரை. ௬௯௯) ;
‘ ஸ்கில் வண்புக முடையது மதுரை” (திருவால. திருநகர. ௧.)

(பி - ம்.)— ¹பேரிருந்துயிலே.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகநாதி.



[எண் - பக்க எண்.]

அகத்தியனென்னுமீன், 85.
அகநானூறு, 60, 76, 112, 113, 131,
136, 143, 149, 156, 157, 161.
அகராச்சுட்டு, 10.
அகரம் இசைநிறையடிம் இடைச்சொ
அகரு - அகில்மரம், 96. [ல், 29.
அகலத்தைத்தொழுதல், 105, 106.
அகலம் - பெருமை, 25 ; மார்பு, 8,
101, 125, 153.
அகலிகை கல்லுருவானமை, 141.
அகவ - ஆட, 39, 119.
அகவயல் - மருதம், 50.
அகவுநர் - பாடுவார், 119.
அகழ் புழுதி, 107.
அகில் - ஒரு மரம், 40, 136.
அகிலின் ஆவி, 78.
அகிம்சாந்து, 78, 97.
அகிம்புகை, 129.
அகிம்புகைக்கு வெண்மேகம் உவமை,
அங்கணைர்வானம், 3. [113.
அங்காடி, 169.
அங்கி - கார்த்திகை, 85 ; தீ, 35.
அச்சிரம் - முன்பணிக்காலம், 135.
அச்சு - அச்சம், 16.
அசும்பும் - இடையறாதொழுகும்,
அசும்புறுசெல்வம், 64. [159.
அசுரர், 13.
அசை. (அதை, அரோ, ஆங்க, ஆங்கு,
ஆர், ஓர், ஓரும், தெய்ய முதலி
யன), 19, 20, 29, 59, 75, 87,
89, 115, 130, 138, 149, 159.
அசைப்பார் - கட்டுவார், 139.
அசைபு - தங்கி, 129.
அசைவருஉம் - அசையும், 56.

அசைவிட - இளைப்பாற, 39.
அஞ்சிய - அஞ்சுதற்குக் காரணமாகி
அட்டமூர்த்தம், 12. [ய, 113
அட்டல் - சொரிதல், 150.
அட்டவசுக்கள், 13.
அட்டவை - கொன்றபடையாய், 160.
அடர் - தகடு, 97.
அடிக்கடி, 58
அடிதொடுகுன்று - வணங்கப்படும்
குன்று, 60.
அடிதொடுதல் - (குன்றுதல்), 59
வணங்கப்படுதல், 60.
அடிப்படுத்ததை - அடிப்படுத்த
தொழில், 24.
அடிமேலடிமேலொதுங்கி, 103.
அடியின் நலன் - பழைய உருவு, 43.
அடியுறை - அடியின்கண் உறைதல்,
5, 71, 121, 127, 136, 160.
அடியுறை மகளிர், 57, 111.
அடியுறையார், 167.
அடியுறையோர் - அடியுறை மகளிர்,
அடுக்க - அடுத்து, 110. [57.
அடுக்கம் - பக்கமலை, 111.
அடுக்குல் - அடுக்குதல், 17. [164.
அடுக்கு, 11, 18, 80, 89, 104, 159.
அடுக்கு, காலநீட்டங் குறித்து வரு
தல், 110. [11, 104.
அடுக்கு, பன்மை குறித்து வருதல்,
அடுக்கு, விரைவுபற்றிவருதல், 153.
அடுத்தடுத்து, 91, 114, 164.
அடுத்துவரலுவமை, 23.
அடுநா - கள், 156, 171.
அடை - இலை, 109.
அடைத்தர - நினைந்த அளவில், 11.

அடைந்தக்கண்ணும் - சேர்ந்த இடத்
தும், 46.

அடையல் - அடையற் செருப்பு, 155.

அடையற் செருப்பு, 155.

அடையிறந்தவிழ்ந்த வள்ளிதழ்த் தா

அண்மைவிளி, 22, 33. [மரை, 109.

அணங்கு, 1, 3, 100, 168.

அணங்குடை அருந்தலை ஆயிரம், 168.

அணங்குடை அருந்திதல், 3.

அணங்குதல் - வருத்துதல், 27, 105.

அணங்கும் வேலும் வருத்துதல், 59.

அணத்து - மேல் நோக்கி, 154.

அணர்தலை - கிளர்ந்ததலை, 18.

அணவர - மேல் நோக்க, 1.

அணி - அலங்காரம், 80, 89, 135,

169; திரள், 41, 148; நன்மை, 145.

அணிகயிறு - அடிக்கயிறு, 69.

அணிகொள - ஒக்க, 105.

அணித்த - அழகுடையவாயின, 136.

அணிந்த - அழகு செய்த, 117.

அணிமழை, 135.

அணிவளப்பு, 105.

அணுத்திணிந்த நிலவுலகம், 18.

அணை - பஞ்சணை, 52.

அணைக்குப் பாறைப்பரப்பு உவமை,

அணைகள் - கரைகள், 50. [102.

அணைபோலுந்தோள், 52.

அத்தக - அழகுதக, 99.

அத்தகுமதி - அழகியமதி, 8.

அத்திரி - கோவேறு கழுதை, 73.

அத்து அல்வழிக்கண்வருதல், 6.

அதர் - வழி, 39.

அதிகரித்தத்கரிய வேதம், 55.

அதிர்ப்பு - அதிர்த்தல், 56.

அதிரதிர-அதிர அதிர, 57.

அதிரலங்கண்ணி, 152.

அதிரங்கண்ணி, 152.

அந்தக்கரணம்மூன்று - மனம், புத்தி,

அகங்காரமென்பன, 21. [171.

அந்தணர், 2, 3, 10, 11, 29, 42, 90,

அந்தணர் அருமறை, 2, 10, 14, 29.

அந்தணர் அறன் அமர்ந்தோள் - முரு

அந்தணர் இயல்பு, 166. [கன், 113.

அந்தணர் காக்கும் அறன், 3,

அந்தணன் - வியாழன், 85.

அந்தரம், 172.

அந்தரியாமி, 7.

அந்நிலை - அப்பொழுது, 35.

அநாதி, 17.

அநிருத்தன், 2.

அம்பலம், 134.

அம்பா - தாய், 90.

அம்பாவாடல் - தைந்நீராடல், 90.

அம்பி - தெப்பம், 45.

அம்பினரெழில் - அம்பினது ஏத்
தொழில், 134.

அம்பினவை - அம்பிணையுடையை,
அம்ம, 56. [120.

அமர்தல், 106.

அமர்த்ததை - விரும்பியது, 155.

அமர்ந்து, 36.

அமர்பு, 153.

அமரர், 14, 55.

அமரார்க்கு அமுதருத்தியது, 17.

அமரர் செல்வன், 36, 37.

அமரருண்டி-மதியம், 87.

அமராபதி, 14.

அமளி, 74.

அமிர்தபானம் - அமிர்தம்போலும்

அமிர்தம், 11. [காமபானம், 63.

அமிர்தன நோக்கம், 100.

அமைதி - தாழ்ச்சி, 29.

அமைந்த - பொருந்திய, 48.

அமைந்தது - ஏற்றது, 88.

அமைந்தன, 52.

அமையாப்புணர்ச்சி, 34.

அயர்ந்து - மயங்கி, 18.

அயர்பு - செய்து, 8.

அயரியோர் - கூடாவொழுக்கமுடை

அயிலம்பு, 134. [யோர், 37.

அரக்கின் நீருக்கு நெய்த்தோர், 72.

அரக்கு, 133.

அரக்குநீர், 72, 88, 101, 123, 158.

அரக்குநீர் நிறைந்தவட்டு, 101.

அரங்கத்தாளம், 62.

அரங்கு, 122, 123.

அரங்கேறுதல், 54.

அரசர்சேனை சந்திக்கு இயைந்தும்

முற்சொல்லநாணல், 77.

அரசபடக் கடத்தல், 161.

அரணம் - காவல், 30.

அரம், 80.

அரவிந்தம், 102.
 அரவின்படம் காந்தக் குலைக்கு, 153.
 அரவின் பார்ப்பு, 142.
 அரவின் மைந்தன், 142.
 அரவுசெறிமதி கையில் ஏந்திய வள்
 ளத்துக்கு உவமை, 78.
 அரவு, மலரையடுத்த தளிர்க்கு, 142.
 அரத்தெடுப்ப, 92.
 அராகம் - பரிபாட்டுறுப்பினுள்ள
 அராவணர், 116. [து, 2.
 அரி - பருக்கைக்கல், 157; வண்டு,
 அரிகாந்தரு, 50. [93.
 அரிசூரல் - அரிந்த சூரல், 128.
 அரிசூரற்றேற்றத்திற்கு, கிழமை
 நிறைகுறைகள் உவமை, 128.
 அரிமாலையர், 89.
 அரிவையர், 99.
 அருச்சிப்போர், 62.
 அருந்தலை, 107.
 அருநிலைநீர், 158.
 அருப்பம் - தின்மை, 77.
 அரும்பாலை, 94.
 அருமறை, 2, 10, 14, 29.
 அருமறைப்பொருள் - உபநிடப்பொ
 அருமை - இன்மை, 83. [ருள், 10.
 அருவி - உருவில்லாதது, 43; நீர்
 வீழ்ச்சி, 49, 56, 64, 90, 128,
 135, 158, 167.
 அருவிக்கு முத்தணி, 135.
 அருவி தாருக்கு, 105, 116, 117.
 அருவிநீரொலிக்குமுழவினஒலி, 128.
 அருவியாகிய படரம், 156.
 அருள், 38.
 அருள் குடையாக, 20.
 அருள்வயின் மொழி, 108,
 அருளிலணங்கு, 59.
 அணைக்குநர், 79.
 அரை மலையாகிய இலகடம், 156.
 அரோ, அசை, 130
 அல்கல் - கிடத்தல், 143.
 அல்கி - தங்கி, 67.
 அல்கும், 170.
 அல்குல் (ஆடவருறுப்பு), 109.
 அல்லதை - அல்லது, 37.
 அலலல், 36.
 அல்லா - அல்லாந்து, 46.

அல்லாந்து - அலமந்து, 46, 101:
 அல்லாப்பு, 47.
 அல்லி, 102.
 அல்லியந்திரு, 3.
 அல்லும் அம்மும் சாரியை, 128.
 அல்வழிச் சாரியை, 6.
 அல - அலப்படையையுடையாய், 21.
 அலங்காரம் அடையாது, 147.
 அலங்கும் - அசையும், 117.
 அலர்தரு பக்கம், 86.
 அலர்தூற்றல், 66.
 அலர்ந்த புகழோன், 24.
 அலர்ந்து - மிக்கு, 48.
 அலரஞ்சல், 77.
 அவ்வயின் - அவ்விடத்து, 119.
 அவ்வும் - அப்பொருள்களும், 10, 26.
 அவரவரேவலாளனும் நீயே, 30.
 அவாய்நிலை, 71, 122.
 அவி - தேவருணவு, 35; 40, 126.
 அவி ஊட்டுதும், 60.
 அவிதல் - குறைதல், 23.
 அவிப்பாகம், 34.
 அவிய - கெட, 46.
 அவியமரழல், 79.
 அவியா விளக்கம் - நந்தாத விளக்கு.
 அவுணர், 9, 18, 32, 55, 119. [62.
 அவுணர் கடலிற் பாய்ந்தது, 18.
 அவுணர்தலைகளுக்குப்பனங்குலை, 9.
 அவையம், 150.
 அழல் - தீக்கொழுந்து, 32, 40, 79,
 அழல் துடக்கம், 9. [90.
 அழல் - வெதும்பு, 34.
 அழலம்பு - தீயாகிய அம்பு, 34.
 அழிகரை, 146.
 அழிதவப்படிவம் - கூடாவொழுக்
 கால அழிந்த தவ்வொழுக்கம், 37.
 அழிப்பும் படைப்பும், 4.
 அழிபு, 8, 49.
 அழிபெயல் - மிக்கபெயல், 72.
 அழுகை மகளிர்க்கு உழுவை செப்
 அழுகை மூதூர், 104. [பல, 112.
 அழுவம் - கடற்பரப்பு, 132, 137.
 அளத்தல், 99. [28.
 அளப்பரியவை - அளத்தற்கரியாய்,
 அளறு - குழம்பு, 40, 78; நீர், 9, 61,
 அளி - அன்பு, 3.

அளிது - அளிக்கத்தக்கது, 59.
 அனைய - கலந்த, 4.
 அறங்காவற் பெண்டிர், 170.
 அறங்கொண்டோர், 37.
 அறங்கோலாக, 20.
 அறஞ்செய்தோர்சுவர்க்கம்புகுதல்,
 அறத்தினுள் அன்புநீ, 19. [137.
 அறநெறிச்சாரம், 117.
 அறவர் - பார்ப்பார், 59.
 அறவரமுதொடல், 59.
 அறன், 3, 12, 38.
 அறனமாந்தோன் - முருகன், 118.
 அறாஅ - நீங்காத, 109. [108.
 அறிதுயில் - யோகஉறக்கம், 107,
 அறிந்து வைத்தும், 23, 124.
 அறியற்க, 11.
 அறிவறியாமைகள், 107.
 அறிவாரா- காணப்படாத, 6.
 அறுகுளம், 172.
 அறுகை நெடுவேள் - திருமால், 17.
 அறுபு - அற்று, 8.
 அறுவர், 35.
 அறுவர் தெய்வமுனிவர், 65.
 அறுவேறுதுணி, 36.
 அறை - சாந்தம்மி, 78; பாறை, 112.
 அறைஇய - ஒலித்தற்குக்காரணமா
 அறைச்சுனை, 69. [கிய, 85.
 அறையணிசுனை, 69.
 அறைபூஉ - முழக்கி, 72.
 அன்பது - அன்பு, 120.
 அன்பன், 53.
 அன்பு - மென்மை, 19, 38, 40.
 அன்பொத்தவர், 40. [33.
 அன்மொழித்தொகைஆகுபெயராதல்,
 அன்ன எனற்பாலது அன் எனக்
 குறைந்து நிறநல், 29.
 அன்னச் சேவல், 15.
 அன்னச்சேவலாகித்திருமால் மழை
 யைவற்றச்செய்தது, 15.
 அன்னப்பெடை, 98.
 அன்னமரபு, 3.
 அன்னை - அத்தன்மையை, 110, 114.
 அன்னோர் - அத்தன்மையை யுடை
 யோர், 4, 38. [த, 29.
 அன்னோல்லா - அத்தன்மையல்லா
 அனலன் - அக்கினி, 36.

அனற்றினை - வெதும்பச்செய்தாய்,
 அனைத்தின், 19. [46.
 அனைத்து, 174.
 அனைத்தும் - எல்லாம், 17, 19.
 அனையோய், 3.
 ஆக்கீன்று - ஆக்கிற்று, 57.
 ஆகமங்கள், 17.
 ஆகாயம், 6.
 ஆகாயமுதற் பூதங்களைந்து, 20.
 ஆகாயவூழி - ஆகாயமட்டும் தோன்
 றும் ஊழி, 2.
 ஆகின்ற - ஆகின்றது, 55, 56.
 ஆகுபெயர், 6, 16, 20, 22, 29, 33,
 36, 40, 73, 76, 82, 102, 107,
 113, 138, 139.
 ஆகுபெயர்அண்மைவிளியேற்றல், 22.
 ஆகுபெயர் செய்யப்படுவதாகிய
 தன்பொருட்கு ஏற்ற அடையடுத்
 துச் செய்வதன் மேனிற்றல், 82;
 ஆங்க, அசை, 75.
 ஆங்கதை யென்பன அசை, 89.
 ஆங்கு, அசை, 59, 87, 115, 159.
 ஆசான் - வேள்விக்கிறைவன், 10.
 ஆசிரியச்சுரிதகம், 168.
 ஆசிரியத்தனை, 1.
 ஆசிரியம், 3. [154.
 ஆசிரியன்ல்லாந் துவனார், 48, 64, 95,
 ஆசை வெள்ளம், 51. [து, 80.
 ஆட்டயார்த்து - விளையாட்டைச் செய்
 ஆட - கூடுதற்கு, 58.
 ஆடல் - நீராடல், 167.
 ஆடலறியா அரிவை, 50.
 ஆடலியல்பு, 50.
 ஆடி - பூசி, 97.
 ஆடுகொளல், 10.
 ஆடுங்கடை - ஆடுங்காலத்து, 53.
 ஆடுப - விளையாடுவார்கள், 47.
 ஆண்டாண்டு, 129.
 ஆணம் - காவல், 30.
 ஆணிதிரண்ட முத்து, 40.
 ஆணியிடும் புணர்வனை, 98.
 ஆணு, 72.
 ஆனை, 45 58, 61
 ஆணைவகை, 58.
 ஆதரித்து, 53.
 ஆதல், 107.

ஆதித்த மண்டிலம், 129.
 ஆதித்தர் பன்னிருவர், 13, 55.
 ஆதிப்பிரமன், 18.
 ஆதியந்தணன் - பிரமன், 34.
 ஆதிரைநாள், 90.
 ஆதிரை முதல்வன் - சிவபெருமான்,
 ஆதிவராகம், 8. [55].
 ஆநாள் - தோன்றிய நாள், 86.
 ஆம்பல் - ஒரு பேரெண், 6 17 : ஒரு
 வகை நீர்ப்பூ, 102, 142.
 ஆம்பல்வாய், 78.
 ஆமாம், 45.
 ஆப்பு - ஆராய்ந்து, 115.
 ஆய்மர், 73.
 ஆய்வந்திலார் - ஆராயாதவர், 66.
 ஆயத்தார், 123.
 ஆயம் - கூட்டம், 83, 92.
 ஆயா - சுருங்கி, 75.
 ஆயிடை, 53, 91.
 ஆயிதழுன்கண், 63.
 ஆயிரங் கண்ணினான், 172.
 ஆயிரங்க திருநாயிற்று, 14.
 ஆயிரங்கை, 17.
 ஆயிரந் தலை, 107.
 ஆயிரம் விரித்த அணங்குடை அரும்
 தலைப் பாம்பு, 1, 3, 168.
 ஆயிர வணர்தலை, 18.
 ஆர், அசை, 19.
 ஆர்குரல் - குறைவற்ற குரல், 111.
 ஆர்த்திமிழ்பு - மிகஆர்த்து, 117.
 ஆர்த்துமும் அயிலம்பு, 134.
 ஆர்ந்த, 26.
 ஆர்வம், 3.
 ஆர்வலர் - அன்பர், 3, 29.
 ஆரணிந்திலம் - அரிய அழகியமுத்
 ஆரப்பூண், 151. [து, 8].
 ஆரம் - சந்தனம், 67, 96, 136; முத்
 தாரம், 148.
 ஆரல் - கார்த்திகை, 36, 65.
 ஆரல் ஆலெனக் குறைதல், 36.
 ஆரப்பிறந்தோம், 65.
 ஆராக்காமம் - வளரானுன்பம், 57.
 ஆராதனை - பூசைப் பொருள், 40.
 ஆராவுடம்பு - வளராவுடம்பு, 36.
 ஆல் = ஆரல் - கார்த்திகைநாள், 35.
 ஆலம் - ஆலமரம், 29.

ஆலம், கடம்பு, யாழ்நீடைக்குறை,
 குன்றமுதலிய இடங்களில் திரு.
 மால் வேறுவேறு பெயரையுடைய
 வராக எழுந்தருளியிருப்பரென்
 பது, 29.
 ஆலுருபு ஒடுவின் பொருளில் வருதல்,
 81, 113.
 ஆவணியவிட்டம், 85.
 ஆவது - ஆயிருத்தல், 59.
 ஆவி - புகை, 78, 82.
 ஆவியர், 169.
 ஆவியுண்ணும், 129.
 ஆழிப்படை, 9.
 ஆழிப்படையின் உடல், நிம், 9.
 ஆழிமோதிரம், 52.
 ஆழியான், 168.
 ஆளத்தி, 127.
 ஆளேறுதற்குப்பறையறைதல், 40.
 ஆற்றலுடையார் பிரராணையை இகழ்
 ஆற்றலை, 83. [தல், 61].
 ஆற்றிசின் - ஆற்றுவாயாக, 60.
 ஆற்றிடைக்குறை, 123.
 ஆற்றுதல் - தருதல், 146. [32].
 ஆற்றுப்படுத்த - வழிப்படுத்த, 23,
 ஆற்றுப்பெருக்கு மரச்சினை தோயச்
 செல்லல், 72.
 ஆற்றும் - செய்யும், 161.
 ஆற்றிகடவுள், 17.
 ஆற்றுகை, 37.
 ஆறுதோயலர், 171. [கனும், 21].
 ஆறுபொறி - மனமும் ஐம்பொறி
 ஆறு மலர்போர்த்து வருதல், 72.
 ஆன்மஞ்ஞை - ஆலம் மயில், 138.
 ஆன்மவர் - தேவர், 187.
 ஆன - அமையாத, 34.
 ஆனச்சீமத்தவன், 161.
 ஆனுருபு இறுதிக்கண் தொகுதல், 72.
 இக, இகாவென ஈறுதிரிதல், 92.
 இகந்து, 36.
 இகப்ப, 167.
 இகல் - புலவி, 67; போர், 41.
 இகழ்ச்சி, 41. [66].
 இகழைக்கொண்டு - மாறுகொண்டு,
 இகா, இகவென்பதன் திரிபு, 92.
 இகுத்தரும்பொழுது, 169.
 இகுத்தல் - வணக்குதல், 150.

இச்சம் - ஐசை, 51.
 இசின், முன்னிலையொருமை, 60.
 இசை - ஒலி, 6; மிடத்துப்பாடல், 54.
 இசைக்குரிமையுடையவராகிய பாணரும் கூத்தரும், 82.
 இசைச்சுருதி, 56.
 இசைநிறையுமமை, 76, 82, 97, 164.
 இசைப்பகுப்புப்படைத்தபுலவர், 5.
 இசைப்பா, 5.
 இசைப்புலவர், 115.
 இசை முழுவம், 62.
 இசைமை - ஒலி, 106.
 இசையும் பாட்டும் மனத்தை நெகிழ்வித்தல், 77.
 இடத்துநிகழ்பொருளின் றொழில் இடத்தின்மேல் நிறைவு, 6, 109, 111.
 இடப்பொருட்டு, 8.
 இடபவீதி, 84.
 இடவல - இடமும்வலமுமாயினேய், இடவலவ, 21. [21].
 இடனநிற்தூடல், 47.
 இடித்து - உரப்பி, 150.
 இடிமுரசு, 24.
 இடிமுழக்கிற்கு முரசுமுழக்கு, 161.
 இடியெதிர் கழறும் - இடியையொக்கும், 8.
 இடியொலி பாஞ்சசன்னியஒலிக்கு, இடிஇ - இட்டு, 72. [21].
 இடுக்கண் - துன்பம், 14.
 இடுதுனி, 60.
 இடுபு - இட்டு, 109.
 இடுவளை, 148.
 இடைச்சுரத்துச் சென்றுபொருதல், இடைநிலம், 139. [88, 155].
 இடைமுறை, 19.
 இடையிடுபு - இடையிட்டு, 109.
 இடையெண் - பரிபாட்டின் ஒருறு இடையொழிவு, 167. [படி, 5].
 இணர் - ஒழுங்கு, 120; கொத்து, 49, 56, 112, 143.
 இணர்க்குப் பொன்மலை, 112.
 இணர்த்துழாய், 116.
 இணருதிராத, 56.
 இணருழப்ப, 56.
 இணருழா, 55.

இணைதல் - பொருந்துதல், 9.
 இணைப்பிணையல், 9.
 இணையவை - இணையையுடையாய், இதை - இதைப் பார், 59. [29].
 இதுவோ - இத்தன்மைத்தோ, 59.
 இதை - கப்பற்பாய், 76.
 இந்தா, 59.
 இந்திரன், 57, 65, 141, 172.
 இந்திரன் இமயத்தைக்காத்தல், 65.
 இந்திரன்குதிரை, 14.
 இந்திரன் சாபமேற்றது, 141.
 இந்திரன் முதலிய எணமர், 55.
 இந்திரனது நீர்விளையாட்டு வையை நீர் விளையாட்டுக்கு உவமை, 175.
 இந்திரனுக்கிரதம் வாராமை, 35.
 இந்திரியம் செவிமுதலிய ஐந்து, 23.
 இம்மையின் பங்குறித்துக் கன்னியர் தைநீராடல், 91.
 இமயக்குன்றப்பொய்கை பரங்குன்றச்சுனைக்கு உவமை, 55.
 இமயக்குன்றம் பரங்குன்றத்திற்கு, இமயம், 4, 34, 65, 168. [55].
 இமயவில், 168.
 இமிர்குரல், 111.
 இமிர்பு - ஊதி, 140.
 இமிழ் - ஒலி, 123.
 இமிழ்ப்ப - முழங்க, 163.
 இமிழ்பு - மிக ஆர்த்து, 117.
 இமிழ்வது, 172.
 இமிழவு, 163.
 இமைக்கும் - விளங்கும், 155.
 இமைப்பு - இமையாநின்று, 129.
 இமையாநாட்டம் - இறைவன், 34.
 இமையுண்கண்மான்மறி - வள்ளி, இயம்ப - ஒலிப்ப, 24. [65].
 இயமென்னடை மாந்தர்மென்னடைக்கு உவமை, 74.
 இயல் - இயற்பாட்டு, 136; சாயல், இயல்பு - இலக்கணம், 66. [133].
 இயல் - அசைய, 159.
 இயலணி, 148.
 இயலா - தேவான்றது, 22.
 இயவு - வழி, 24, 41.
 இயற்கையழகு, 97.
 இயற்பழித்தல், 104.
 இயற்பா, 16.

இயைந்து, 8.
 இரட்டைகள், 13. [தல், 106.
 இரண்டாவது விகாரத்தால்தொகு
 இரண்டு - ஓசையும் ஊறும், 106;
 இரண்டு தாக்கு, 128. [காற்று, 20.
 இரண்டேகால் நாள் ஓர் இராசிக்கு,
 இரணியன், 24. [84.
 இரத்தல் - வாயில்வேண்டல், 47, 66.
 இரதி, 140.
 இரவுக்குறி, 43.
 இரவுத்திரெல்லை - வைகறை, 137.
 இராகு கேதுக்கள் ஒன் தற்கொன்று
 ஏழில் நிற்றல், 85.
 இராகுகேதுக்கள் காணப்படுவன அல்
 லவென்பது, 12.
 இராசராசச்சோழனுலா, 13.
 இராசிமூவகை, 84.
 இராசியொன்றுக்கு இரண்டேகால்
 நாளென்பது, 84.
 இருக்கச் செய்தே, 109.
 இருக்கை - இராசி, 84.
 இருகைமாஅல், 17.
 இருங்கண் - கரியகண், 37.
 இருங்குன்றத்தான், 120.
 இருங்குன் தம் - திருமாலிருஞ்சோலை
 மலை, 116—118, 120, 121.
 இருசார் கரை, 102.
 இருசடர், 140.
 இருசடர்கள் சங்கசக்கரத்திற்கு,
 இருடிருமணி, 9. [105.
 இருண்மதி, 87.
 இருண்மையிருண்கணிலங்கிழை, 59.
 இருதலைப்புள்ளினோருயிர், 60.
 இருதிமத்தார் - தேவரும் அசுரரும்,
 17.
 இருந்தவளமுடையார்கோயில், 165.
 இருந்தையூர், 165. [165.
 இருந்தையூர்க்கருங்கோழிமோசியார்,
 இருந்தையூர்க்கொற்றம்புலவன்,
 இருநிழல் படாமை, 20. [165.
 இருபத்தைந்துதத்துவம், 21.
 இருபிதப்பு, 113.
 இருபெயரந்தணர், 113.
 இரும்பீர்வடி, 52.
 இருமுதுகுரவர், 119.
 இருமுந்நீர்வையம், 172.

இருமுரும் - பெரிய உருமேறு, 57.
 இருமை - கருமை, 9, 37.
 இருமைவினை - இருவினை, 108.
 இருவடமேகலை, 52.
 இருவர் - மாயோனும் பலதேவனும்,
 116, 120, 121.
 இருவர்தாதை - திருமால், 3.
 இருவிசம்பு - பெரியமேகம், 105.
 இருவேரி, 97.
 இருவேறுமண்டிலம், 105.
 இருள் - இருட்டு, 7, 108; மயக்கம்,
 இருள்போலுமுடுக்கை, 7. [23.
 இருளுவா, 87.
 இரை, 27.
 இல்பொருளுவமை, 80, 135.
 இல்லது - இன்மை, 79.
 இல்லவர் - இல்லின் முதுபெண்டிர்,
 இல்லவாயில், 122. [47.
 இலக்கணக்கொத்து, 111.
 இலக்கண விளக்கம், 116.
 இலக்கம் - விளக்குதல், 105.
 இலகடம், 156.
 இலம் - இல்லாமை, 82.
 இலம்படுபுலவர், 82.
 இலவம், 143.
 இலிங்கபுராணம், 131.
 இலை - படலைமலை; ஆகுபெயர், 40.
 இலையீட்டி, 37.
 இவ் - இவை, 26.
 இவ்வகுணம், 106.
 இவ்வும் - இவையும், 26.
 இவண், 4.
 இவரும் - பார்துவரும், 124.
 இழிதந்து, 165.
 இழிபு - இழிந்து, 8.
 இழை - பூண்வடம், 79, வடம், 100.
 இழைத்த - தொடுத்த, 21.
 இழைதுகள் - இழைபொடி, 79.
 இழையினைக்கையாத்து, 100.
 இள நெல், 50.
 இளம்பூரணர், 1, 17, 83, 169.
 இளம்பெருவழுதியார், 121.
 இளமுசிழ் - இளையகொழுந்து, 142.
 இளவேனில், 45.
 இளி - இளிவாய்ப்பாலை, 140; குர
 லின்கிளை, 94.

இனிவரல், 87.

இனிவரவு - ஈயென இரத்தல், 79.

இனிவாய்ப்பாலை, 140. [87, 151.

இனைய புலவர், 91.

இனையமகளிருடைய அழகைதீர்த்த
குத் தாயர் புலிபுலியென்று அச்
சுறுத்தல், 112.

இனையர் - மைந்தர், 41.

இனையன், 7.

இம்பரத்தை, 44, 48.

இமப்ப - நீங்குவார், 129.

இமலி, 133.

இமவு - இறல் மீன், 79.

இறுகிறுக்கி - மிகஇறுக்கி, 100.

இறுகிறுகயர்த்தல், 68.

இறுகிறுகல், 72.

இறுபு - இற்று, 8; தொலைந்து, 9.

இறும்புது - ஆச்சரியம், 23.

இறுவரை - அடிப்பக்கமிற்றமலை,
பெரியமலை, 51, 105.

இறுவரை வெள்ளத்தாற் குத்துண்டு
நிற்கும் கரைக்கு உவமை, 51. [60.

இறை - தமையன், 85; முருகவேள்,

இறையமன் - சனி, 85. [67, 157,

இறையனாகப்பொருள், 29, 42, 48.

இறைவழைமது - தங்கிய இளைய
மது, 89. [168.

இறைவன் திரிபுரத்தைச் செற்றது,

இறைவன் திருவாதிரைக்குத் தெய்
வமென்பது, 90.

இன் ஒடுப்பொருளில் வருதல், 71.

இன்பத்து - இன்பத்தையுடையது,

இன்பதுன்பங்கள், 107. [134.

இன்பவெள்ளம், 77.

இன்றாகாநின்றது, 129.

இன்னசைத்தேன், 74.

இன்னர் - உற்பாதம், 24.

இன்னல் - துன்பம், 24.

இன்னன் - இத்தன்மையன், 3.

இன்னிலைத்து - இனியநிலைமையை
உடையது, 13,

இன்னிளவேனில், 45.

இன்னினியோர்-இப்பருவமகளிர், 73.

இன்னுமின்னும் - மேன்மேலும், 110.

இன்னுயிர், 9.

இன்னோர், 38.

இன்னோரனையை, 4.

இனம், 39.

இனம்கீழ்தும்பி, 56.

இனி - இப்பொழுது, 58.

இனிமணல் - இனியமணல், 58.

இனியர் - மகளிர், 41.

இனேத்து - இவ்வளவினது, 17.

இனேமை - இத்தன்மை, 1, 9.

இனையா - அஞ்சி, 59.

இனையை, 4.

ஈகை, 6.

ஈங்கு, 23.

ஈசனுக்கு வடிவு அட்டமூர்த்தம்,
ஈட்டம், 7. [12.

ஈட்டி - ஓராயுதம், 37.

ஈத்த, 137, 151.

ஈத்தான், 148.*

ஈதல் - வாயில் நேர்தல், 66

ஈதா - இதனைப்பார்; மருஉமுடிபு,
ஈப்பாய் அநெரு, 171. [59.

ஈயென்னுமுன் கொடுத்தல், 79.

ஈர்ஞ்சாந்து, 40.

ஈரணி - ஈர அணி, புனலாட அணிந்த
அணி, 41, 52, 90, 126, 161.

ஈரணிபுலர்த்தும் புகை, 126.

ஈரநெஞ்சம், 113.

ஈரமை வெட்சி, 162.

ஈர வணி, 90.

ஈரெண் தீங்கதீர், 18.

ஈவார், 175.

ஈற்றசை, 30.

உகக்கும், 82.

உகந்த - ஓங்கிய, 156.

உகரச்சுட்டு, 10.

உகிரினை - நகத்தையுடையை, 24.

உகிருண்ட செம்பஞ்சு, 40.

உச்சமாதல், 84.

உட்கி, 113.

உட்பட, 101.

உட்பொருள், 19.

உடங்கு, 9, 145.

உடம்பட, 65.

உடம்படுவாரா, 11.

உடம்பாடு, 77.

உடம்புணர்காதலர் - தம்முட்பிரி
யாத மகளிரும் மைந்தரும், 64.

உடல் சமம், 161.
 உடலுதல், 146.
 உடன் - எண்ணுப்பொருளில்வந்த
 ஒடுவன்பொருளது, 10; எல்லாம்,
 உடன்று - வெகுண்டு, 7. [53.
 உடுக்கை - உடை, 7. [ய், 24
 உடுக்கையை - உடுக்கையையுடையா
 உடுப்பவை, 166.
 உடைகுளம், 49.
 உடைத்ததை - உடைத்தது, 41.
 உடைத்தன்று - உடைத்தது, 41.
 உடைத்து - துளைத்து, 106.
 உடைபுலம், 52. [நிற்றல், 145.
 உடையதன்றொழில் உடையான் மேல்
 உடையவை - உடையாய், 4.
 உண்கட் கெண்டை, 124, 125.
 உண்கண், 47, 63, 101, 124, 125,
 149.
 உண்கோ - உண்ணக்கடவேனோ, 67.
 உண்டி, 10, 18.
 உண்டிகை - திரள்; உண்டையென்
 உண்ணுந், 79. [பதன்கிரிபு, 41.
 உண்ணுவ, 166.
 உண்ணாஉ, 86.
 உண்பது - உண்ணல், 43.
 உணர்த்த உணராமாதர், 51.
 உணர்த்தர - உணர்த்த, 47.
 உணர்த்தல் - உடைத்திர்த்தல், 101.
 உணர்ப்பித்தல், 133.
 உணர்ப்புவயின்வாராண்டல், 48.
 உணர்பு - உணர்ந்து, 47.
 உணரும், 106.
 உத்தி - படப்பொறி, 96.
 உத்தியணிந்த எருத்து, 167.
 உத்தேசத்தியாகம், 10.
 உதரபந்தம், 27.
 உதிரல் - உதிரந்தழ, 49
 உந்தி - ஆறு, 22, 109, 122.
 உந்துதல் - சலிப்பித்தல், 86.
 உப்பால் - ஆப்பால், 85.
 உப்பாலை, 85.
 உபசரித்துக்கூறல், 14.
 உபசாரவழக்கு, 19, 136.
 உபநிடதம், 14.
 உபநிடப் பொருள், 29.
 உபநிடம், 19.

உம்மை, 37, 76, 82, 97, 106, 164.
 உம்மை இசைநிறை, 97.
 உம்மைத்தொகை, 93.
 உம்மை வருவித்தல், 81.
 உம்மை விகாரத்தால் தொகுதல், 71,
 உமை, 34. [87.
 உய்ப்ப - கொடுக்க, 63, 92.
 உய்யாது - செலுத்தாமல், 92.
 உயர்கொடிச் சேவலோய், 15.
 உயர்த்துக்கூறல், 139.
 உயர்திணை, 26.
 உயர்ந்தவர் - தெய்வ முனிவர், 65
 உயர்ந்துழி, 50.
 உயர்ந்தோர் - ஞானிகள், 7.
 உயர் நிற்றல் - உச்சமாதல், 85.
 உயர்பு - உயர்ந்து, 6, 128.
 உயரிய - தோற்றுவித்த, 3.
 உயிர்க்குணங்கள், 107. [7.
 உயிர்கள் திருமாலின் இடத்தவாதல்,
 உயிர்ப்பன்மை, 13, 120.
 உயிர்ப்பொருட்கு உணர்த்தப்பண்பு
 இயற்கை, 7.
 உயிர் முதல்வனை, (முன்னிலை), 4.
 உயிருள்வழி அடை, 8.
 உரம் - தின்மை, 100.
 உராய்-பரந்து, 39. [திரிசொல், 57.
 உரிச்சொல்லடியாகப்பிறந்தவினைத்
 உரிதமர்துறக்கம், 106.
 உரிதினின், 136.
 உரிமாண்புனைகலம்-ஏற்ற மாட்சியை
 யுடைய அணிகலங்கள், 137.
 உரிமைநன்குடைத்து, 106.
 உரிமை மாக்கள் - மடையர், 63.
 உரிமை மைந்தர், 170.
 உரு - வடிவு, 4, 12.
 உருகெழு - நிறத்தையுடைய, 15,
 உருங்குதல் - உண்ணுதல், 76. [88.
 உருட்டும் துடிச்சீர், 159.
 உருண்டு, 9.
 உருத்திரம், 13.
 உருத்திரர், 13, 55.
 உருத்திரர் பதினொருவர், 13.
 உருத்து - கோபித்து, 8. [13.
 உருப்பசி குதிரைப்பெட்டையானது,
 உருப்பசியின் மூக்குத்துனைவழிபே-
 மருத்துவர் பிறந்தது, 13.

உருபு - நிதம், 10, 20.
 உரும், 57.
 உருமிடி, 54.
 உருமினம், 146.
 உருமு - யானைமுழக்கம், 76.
 உருமேற்றின் முழக்கு, 108.
 உருமேற, 57, 108, 146.
 உருவீம் - நிதம், 25, 143.
 உருவறிவாரா - உருவுகாணப்படாத,
 உருவின் - ஒத்தன, 16. [6.
 உருவு, 34.
 உருள்பு - உருண்டு, 9.
 உருளிணர்க்கடம்பு, 38, 155, 158.
 உரை - முழக்கம், 57.
 உரைஇ, 134.
 உரைதர - புகழ், 98.
 உரைப்போர், 8.
 உலகச்சொல், 10.
 உலகநடை, 12.
 உலகமொருநிறையா, 174.
 உலகவழக்கு, 56.
 உலகவழக்குச்சொல், 132.
 உலகிருள், 55.
 உலகேழு, 34.
 உவ், 26.
 உவவும் - பிறபொருள்களும், 10 ;
 உவகை, 169. [உவையும், 26.
 உவணத்துயர்கொடி-கருடக்கொடி,
 உவணம், 10, 26. [10.
 உவந்தவை காட்டல், 93, 100, 152.
 உவம்பொருட்டு, 8.
 உவமையின் அடையால் பொருளுக்
 கும் அடைகொள்ளல், 134.
 உவவுமதி, 78.
 உவள், 93.
 உவள், 100.
 உவை, 26.
 உழக்கல், 81.
 உழக்குநர், 88.
 உழக்கும் - சிதைக்கும், 17.
 உழந்த - ஏறுண்ட, 49.
 உழந்து - வறுந்தி, 47.
 உழப்பு, 80.
 உழவர், 50, 166.
 உழவர்க்கு வாளை உவமை, 51.
 உழவர் மறுகு, 166.

உழவின் ஓதை, 165.
 உழவு - உழப்பு, 80.
 உழுவை - புலி, 112.
 உழுவை செப்ப, 112.
 உழை குரலாதல், 94.
 உழைச்சுரும்பு, 94.
 உள்படுவோர் - அறிவோர், 140.
 உள்ளம் - மனவெழுச்சி, 8.
 உள்ளிடு - உள்ளிடப்பட்டது, 6, 66.
 உள்ளுநர் உரைப்போர் - உட்கொ
 ண்டு உரைப்போர், 8.
 உளம், 41.
 உளர்தல் - அசைதல், 128.
 உளர்நர், 69.
 உளரிப - அசைத்த, 158.
 உளையெழ, 77.
 உற்பாதம், 24.
 உற்றென - உற்றதென்ன, 50.
 உறழ்தல் - ஒத்தல், 108 ; மாறுபடல்,
 உறழ்ந்தோள், 149. [143.
 உறழ - மாறுபட, 118.
 உறுகால், 146.
 உறுத்தர - நெருக்க, 41.
 உறுநறவு - வெம்மைமிக்கநறவு, 78,
 உறுவரை, 24.
 உறை - கையுறை ; பொன்மீன்முத
 லியன, 125, 161.
 உறைகழிவள்ளத்துக்கு முகில்கழி
 மதி உவமை, 78.
 உறைத்தும் - மிக்கும், 101.
 உறைவது - உறையுமிடம், 19.
 உறைவு - உறைதல், 19.
 ஊக்கம், 77, 161.
 ஊங்கு ஓரிடைச்சொல், 23.
 ஊடல், 66, 151, 169.
 ஊடலறியா உவகையள், 50.
 ஊடலுணர்த்தல், 47.
 ஊடிப்புலநது, 101.
 ஊடினார் - உறுதுத்தார், 151.
 ஊதநுடங்குநொசுறுசுப்பு, 68.
 ஊதல் - வண்டுதுதல், 82.
 ஊதலெய்தார், 129.
 ஊதுகுழல், 163.
 ஊதும், 111.
 ஊதை - குளிர்வாடை, 90 ; சிறு
 ஊர்களிறு, 166. [காற்று, 86.

ஊர்காப்பார், 48.
 ஊர்தர - வீச, 90.
 ஊர்ந்த - பரந்த, 105.
 ஊர்ந்ததை - ஊர்ந்தது, 155.
 ஊர்பு - ஊர்ந்து, 41.
 ஊர்பூர்பு, 88.
 ஊரூர் - ஊர்தோறும், 147.
 ஊழ், 67.
 ஊழ்த்து - மலர்ந்து, 65.
 ஊழ்ப்ப - மலர, 56.
 ஊழா - உதிராத, 55.
 ஊழி - கற்பங்கள், 5 - 7; யுகம், 21.
 ஊழிக்கண் நிலமறையும் வெள்ளம்,
 ஊழிகள், 5. [39.
 ஊழினர் - அலர்ந்த இணர், 143.
 ஊழிமுடிவு, 15.
 ஊழியாழி, 15,
 ஊழிவெள்ளத்தை அன்னசசேவலாய்
 த்திருமால் புலர்த்தியது, 16.
 ஊழும் - முறைமுறை, 5, 6, 73.
 ஊற்றுநீர், 46.
 ஊறு, 20.
 ஊன்கணர் - மனிதர், 11.
 எஃகினை - வேலினையுடையாய்,
 எஃகு, 81, 161. [70.
 எஃகுங் களிறும், 81.
 எக்கி - மேலே கிளர்ந்து, 125.
 எக்குதல், 72.
 எக்குவ - நீர்வீசங்கருவிகளுள் ஒரு
 எக்குவோர், 88. [வகைய, 161.
 எச்சத்திரிபு, 51; 96.
 எச்சத்திற்குமுடிபுவுருவத்தல், 138.
 எச்சில் - புரோடாசம், 35.
 எட்டாம் பக்கம், 87.
 எட்டு - மான்; ஒருதத்துவம், 21.
 எண்கை, 17.
 எண்ணெய், 79.
 எண்மதி - எட்டாம்பக்கத்துமதி,
 எண்மதியிறையுபா, 87. [87.
 எண்மர் - அட்டவசுக்கள், 13, 55.
 எண்வடக்காஞ்சி, 52.
 எண்வரம்பறியாயாக்கையை, 17.
 எதிர்கழறும் - ஒக்கும்; உவமப்பொரு
 எதிர்குதிர் - மறுத்தலை, 56. [ட்டு, 8.
 எதிர்கொண்டோர் - ஏற்றுக்கொண்
 டோர், 37.

எதிர்கோடல் - ஏற்றுக்கோடல், 128.
 எதிர்ந்து - கூடி, 132.
 எதிர்ந்தேற்ற - எதிர்ந்த, 132.
 எதிர்மாறாடல், 80.
 எதிர்முகமாக்கல், 64, 65, 70, 89.
 130, 134, 142.
 எதிர்முகமாக்கி வாழ்த்தல், 53.
 எதிர்வரவு - பின்வருதல், 85.
 எதிர்விருந்தயர்தல், 123.
 எதிரழிதல், 83.
 எதிரொலி, 56, 119.
 எய்யாமகளிர் - அறியாதகப்பட்ட
 மகளிர், 67.
 எரி - கார்த்திகை; இடபராசி, 34,
 எரிசினம், 16. [84.
 எரிதிரிந்தன்ன பொன்புனை உடுக்
 கையை, 2.
 எரிநகை - வெட்சி மலர், 109.
 எரிமலர் - தாமரை, 2.
 எரிமலர்த்தாமரை, 65.
 எரியுருகு அகிலோடு, 136.
 எரி வேங்கையினர்க்கு உவமை, 143.
 எருத்தம், 148.
 எருத்தின்வரைகெழுசெல்வன், 167.
 எருத்து-கழுத்தடி, 109; பிடரி, 41.
 எருது, பெயர் சொல்லி அழைக்கப்
 படுதல், 73.
 எருமை - கூற்றுவன்; யமன், 61.
 எருவை - எருவைப்பூ, 143; வேழம்,
 எருவைப்பூ, 143. [136.
 எல்லா - ஏடா, 61.
 எல்லாம், 168.
 எலாஅ - ஏடா, 58.
 எவ்வம், 145.
 எவ்வயின் - எப்பொருளின், 10; எல்
 எவனெளிது, 3. [லாஇடம், 19.
 எழ - பரக்க, 117; வர, 127.
 எழிலம்பலம், 134.
 எழிலி, 132, 165.
 எழிஇ - எழுவி, 113.
 எழுகை, 17.
 எழுத்துநிலைமண்டபம், 141.
 எழுதிய - புனைந்த, 50.
 எழுதும் - எழுவிப்பேம், 60.
 எழுதுனைவங்கியம், 56.
 எழுதெழிலம்பலம், 134

- எழும் - எழுந்தாள்; காலமயக்கம், எழுமகளிர், 35. [46.
எழுமுனிவர், 34.
எள்ளீயும் - இகழும், 61.
என்றநகர், 4.
எறிந்து - எறி, 32.
எறிக்கூதல், 36.
எறிவன - நீர்வீசும் கருவிகளுள் ஒரு என்கோ, 86. [வகைய, 161.
என்ப - என்பார்க்கள், 35.
என்மரும் - என்பாரும், 100.
என்மார் - என்பார், 93.
என்வரப்புக்குள் தது, 53.
என்றி - என்றாய், 60.
என்றூழ் - ஆதித்தன், 140.
என்னும் - சிறிதும், 46.
என்னே - என், 53; யாது, 47, 170.
என்னேவருவது - என்வரப்புக்குள் த என்னோ, 44. [து, 53.
ஏ - இறுமாப்பு, 52. [19.
ஏ-கூப்பிடு, 141, 142; சாமவேதம், ஏக்கழுத்து - இறுமாந்தகழுத்து, ஏகாரம் (ஈற்றை), 30. [52.
ஏடா, 58, 59, 61.
ஏணிப்படுகால் - மேகலை, 72.
ஏத்துகம், 116.
ஏத்துமவை - ஏத்துமன்பர், 108.
ஏத்தொழில், 134.
ஏதம், 59.
ஏதிலர் நாறுதி, 58.
ஏதிலானோக்குதி, 133.
ஏந்திலை - வேல், 127.
ஏந்தினவை - ஏந்தினே, 120.
ஏமஞ்செய்தற்றொழில், 28.
ஏமத்தை, 20.
ஏமநீர், 169. [51, 93.
ஏமம் - இன்பம், 20, 26, 28; காவல், ஏமமார்ந்த - ஏமமுற்ற, 26.
ஏமவைகல், 131.
ஏமாக்க - ஏமாப்பேமாக, 54.
ஏமுறுநெஞ்சத்தேம், 5.
ஏயவண்டு - ஏவப்பட்டுமீண்ட ஏர் - ஏழுச்சி, 14, 33. [வண்டு, 57.
ஏர்பு - எழுந்து, 9.
ஏரணியணி - அழகாக அணிந்த அணி, ஏலா - ஏடா, 59. [41.
ஏவல் - ஓதல், 108.
ஏவலினையர், 61,
ஏவலுள், 2.
ஏழ் - அகங்காரம், 21.
ஏழ்காறும், 93.
ஏழ்புழைவங்கியம், 56.
ஏழனுருபுதொகுதல், 91.
ஏழாவது வினைசெயிடத்தின்கண் ஏழிலைப்பாலை, 155. [வருதல், 63.
ஏழிலைப்பாலை மலைக்குரியது, 155.
ஏழுமொன்றாகிய ஆழி, 15.
ஏழுலகம், 15.
ஏழுலகமானி - முருகவேள், 59.
ஏற்பார், 175.
ஏற்பிக்க, 141.
ஏற்பிக்கும், 153.
ஏற்பின் - ஏற்கின்ற அளவிலே, 68.
ஏற்றன்று - பெற்றது, 103.
ஏற்றார் - பகைவர், 132. [146.
ஏறு - இடபராசி, 84; இடி, 57; 101, ஏறுமாடுமென்பது பகைத்தற்கு ஓருலகவழக்கு, 132.
ஏறுமாடுமேற்கும் - ஏறுமாடுதலையேற் ஏன்றுகொண்டு, 151. [கும், 132.
ஏனம் - பன்றி, 150.
ஐ - வியப்பு, 62.
ஐகாரம் பகுதிப்பொருள்விசுதி, 111.
ஐங்குறுதுறு, 56, 95, 112.
ஐங்கை, 17.
ஐந்தலையரவம், 142.
ஐந்தலையுரிய அணங்குடையருந்தி மன்மைந்துடையொருவன் - சிவ பிரான், 3.
ஐந்திணைஐம்பது, 151.
ஐந்து - ஓசை, ஊறு, ஒளி, சுவை, நாற்றம், 106; செவி முதலாகிய இந்திரியம், 23; நிலம், 20.
ஐந்து கன்மேந்திரியங்கள், 20.
ஐந்துதுளைவங்கியம், 56.
ஐந்துபூதங்கள், 12, 21.
ஐம்பால், 97.
ஐம்புலம், 150.
ஐம்புலன்களானும் இன்பநுகர்தல், ஐம்பூதணுதி, 6. [89.
ஐயமர் - வியக்கத்தக்க அமர், 62.
ஐயர் - அந்தணர், 171.

ஐயிருக்குன்றம், 117.
 ஐயெனுமாவியர், 169.
 ஐவர் - செவ்வாய் புதன் வியாழன்
 வெள்ளி சனி, 12.
 ஐவனம் - மலையின் ஐந்துவனங்கள்,
 ஓசூதும், 45. [133.
 ஐயபலைய - முறித்தபலைய, 44.
 ஒட்டம் ஒட்ட - சபதஞ் செய்ய, 14.
 ஒடியா - கெடாத, 8.
 ஒடுக்கம் - மீண்டுசென்றடங்குதல்,
 ஒடுங்கார், 161. [25.
 ஒண்மை, 25.
 ஒத்தன்று - இயைந்தது, 70.
 ஒத்து - தாளம், 99.
 ஒதுங்கி, 24.
 ஒப்பனை, 79.
 ஒய்ய - தப்ப, 149.
 ஒய்யென, 169.
 ஒய்வார் - ஒழுக்குவார், 80.
 ஒரீஇ - ஒழிந்து, 130.
 ஒருக்க - எப்பொழுதும், 45.
 ஒருகுழையொருவனை, 1.
 ஒருகூறு, 32.
 ஒருங்கு, 8, 9, 21, 127.
 ஒருசார், 50.
 ஒருதலை, 124.
 ஒருதோழங்காலம், 168.
 ஒருநிலைப்பொய்கை - வற்றப்பொய்
 ஒருநிலை, 20. [கை, 55.
 ஒருபெயர், 113.
 ஒருபொருட்பன்மொழி, 15.
 ஒருபொருளை ஒரேசெய்யுளில் முன்
 நிலையாகவும் படர்க்கையாகவும்
 கூறல், 139.
 ஒருமுறை - ஒருகாலம், 9.
 ஒருமைவினை - காதல், 109.
 ஒருவினை - ஒருவனாக உள்ளாய், 1,
 ஒருவின - ஒத்தன, 14. [36, 107.
 ஒம்பாவொன்று எழுவகைப்பட்ட
 மூன்றுலகம், 13.
 ஒல்லுவ - பொறுப்பன, 101.
 ஒல்லை - விரைய, 45.
 ஒலி - சொல், 25.
 ஒலித்தல் - தழைத்தல், 38, 163.
 ஒலித்தன்று - ஒலித்தது, 41.
 ஒலிதார் - தழைத்தமலை, 38.

ஒலியல் - கடப்பமலை, 149.
 ஒவ்வா வாழ்த்து, 144.
 ஒழிதம்பாற்றன்று, 23.
 ஒள்ளொளி, 132.
 ஒளி - கலவியால்வந்தரிதம், 9, 97.
 ஒளிராமை, 120.
 ஒளிநிலங்கெடுகு, 81.
 ஒளிநுடாள், 161.
 ஒன்பதிற்றுத்தடக்கை, 17.
 ஒன்றல ஒவ்வாதன, 99.
 ஒன்றனாழி - முதலாழி; ஆகாயஆழி,
 ஒன்றாதல் - முதலாதல், 26. [6.
 ஒன்றாற்றுப்படுத்த, 23.
 ஒன்று - ஆகாயம், 20; ஒசை, 106.
 ஒன்றுதல் - ஒத்தல், 126.
 ஒன்றுபு, 5, 138.
 ஒன்றார் - பகைவர், 9, 52.
 ஒன்றாறுடைபுலம்புக்கற்று, 52.
 ஒஓ, 18, 141, 142.
 ஒஓபெரிது, 170.
 ஒங்குயர்வான், 8.
 ஒங்குவிதந்தேசம், 36.
 ஒசனை - யோசனையளவு, 98.
 ஒட்டைமனவன் - இளநெஞ்சன்,
 ஒட்டைவத்த பொன், 156. [100.
 ஒடை - ஒருவகைநீர்நிலை, 14, 155.
 ஒதம் - கடல், 50, 165.
 ஒம்பு - ஒழி, 133.
 ஒய்கரை - மெலிந்தகரை, 67.
 ஒயற்க - மாறாதொழிக, 83.
 ஒர், அசைநிலை, 29.
 ஒர்த்தல் - கருதல், 60.
 ஓரன்னோர், 29.
 ஓரும், அசை, 138.
 ஓரொத்த - ஒருதலையாகஒத்த, 123,
 ஓரொத்து, 66. [151.
 ஓவம், 157.
 ஓவானோன்மை - ஒழியாவலி, 11.
 கச்சுணிந்த புரசைக்கயிறு, 139.
 கட்டுரைவகை, 1.
 கட்டுவடம் - காலணி, 92.
 கட்டுவிட்டமலர், 103.
 கடகரி, 167.
 கடந்தக்கால் - அளக்க, 18.
 கடந்தப்பு, 4. [லல், 119.
 கடந்ததல் - நேரேபொருதுகொல்

கடந்தன - ஒத்தன, 16. [2, 4.
கடந்து - வஞ்சியாது எதிரின்று,
கடம்படுவோர் - பொருள்களை நேர்
கடம்பமர் செல்வன், 64. [வோர், 62.
கடம்பமர்ந்து, 137.
கடம்பமரணியிலை, 145.
கடம்பு, 29, 38, 111, 137, 158.
கடல்கடைந்தது, 168.
கடல்குறைபடுத்தநீர், 146.
கடல், 166.
கடலை - கடல், 108.
கடலைநோக்கி விரையும் யாறு, 124.
கடலையும் காணலினையும் சொல்லை
யும் பொருளினையும் போல வேறு
படாத தொழிலையுடைய மாயோ
னும் பலதேவனும், 116.
கடவரை சிற்குமோகாமம், 153.
கடவுட்கொடி, 26.
கடவுட்புதல்வ, 33.
கடவுள்மீன் - அருந்ததி, 35.
கடவுள்வாழ்த்து, 5, 11, 22, 30, 38,
64, 71, 110, 121, 131, 136,
145, 160.
கடவுளவை - கடவுட்டன்மையை
உடையாய், 29.
கடற்கூங்கிவரும்யாறு, 124.
கடற்றலைவன், 87.
கடற்றிரை கருநரைக்கு, 167.
கடன்முகந்து, 39.
கடி - சிறப்பு 103; புதுமை, 102;
கடிப்பிடுகாது, 166. [பூசை, 127.
கடிப்பிடுகின்றதடி, 164.
கடிமரம் - கடம்பு, 127.
கடிமலர் - புதுமலர், 102.
கடியநறு, 52.
கடிவிட்டன்று - சிறப்பொழிந்தது,
கடுகின்று, 169. [103.
கடுகவை - கடியகுற்றம், 27.
கடுப்பு - வெகுளி, 27.
கடுப்பு - சுற்றம், 11.
கடுப்புனல், 92.
கடுமாகளிறு, 154.
கடுவனிளவையினனார், 24, 30, 38.
கடை - எலலை 88; பின், 90.
கடைமாரி, 90.
கடைமுறை, 19.

கண் - உடம்பு, 9, 21.
கண் கயிறாக உருவகம், 150.
கண்டக்கரும்பு கவழம், 139.
கண்டம் - துண்டு, 35, 139.
கட்டற்றது, 80.
கட்டை - பாராய், 44.
கண்ணம்யர பச்சும் காமக்கடவுள் -
திருமால், (கண்டு - காண) 118.
கண்ணடி, 97.
கண்ணவர் - அமைச்சர், 138.
கண்ணகனார், 160.
கண்ணகனாகனார், 38.
கண்ணனாகனார், 38.
கண்ணகனார், 38. [148, 162, 169.
கண்ணி, 27, 51, 68, 92, 103, 125,
கண்ணிதிருத்தினுள், 103.
கண்ணியர், 162, 169.
கண்ணிற்கு நெய்தம்மூ உவமை, 52.
கண்ணின்களி, 77.
கண்ண - கண்ணையுடையாய், 2.
கண் நாபிகமலத்தையொத்தல், 199.
கணவிரி - செவ்வலரி, 11.
கணிகை, 149.
கணிச்சி - சூந்தாலி, 37, 74.
கத்துரு, 14.
கத்தாரிக்குழம்பு, 79, 125.
கதழ்பு, 73.
கதழ்பெயல், 111.
கதழமுருவி, 39.
கதழமுறை சித்தூஉ, 161.
கதியிற்று - இயல்பினையுடைத்து,
கதிர்முத்து - ஆணிமுத்து, 40. [56.
கதுப்பகம், 158.
கதுப்பத்தும்பி, 139.
கதுப்பின் குரல் - மயிர்க்கற்றை, 82.
கதுப்பு - குழல், 97, 124, 159.
கதுவாய் - கதுவுவாயாக, 152.
கந்தபுராணம், 59.
கந்தம் - கழுத்து, 24. [ரர், 13, 143.
கபிலர் - செந்நிறமுடைய உருத்தி
கபோலத்தினும் நகத்தினும் செம்
பஞ்சு எழுதல், 40.
கபோலம் - கன்னம், 40.
கம்பராமாயணம், 51, 94, 119, 137,
141, 156.
கம்பலை - அரவம், 54, 62, 63.

கம்பலைத்தள்ளு - அரவமாக்கியது, கமஞ்சுலெழிலி, 132. [57.
கமலத்தையொக்குங்கண், 119.
கமலம் - ஒருபேரெண், 6, 7.
கமலவர்த்தனை, 123.
கமழ்தாது - பூந்துகள், 158.
கயத்தக்கபூ, 170.
கயந்தலை - மெல்லியதலை, மெல்லிய தலையினையுடையாய், 32, 33, 116, 122.
கயம் - ஓடை, 50; மென்மை, 69, 123, 165.
கயம்படு சென்னிக்களிறு, 69.
கயமலர், 63.
கயமா, 147.
கயமீன், 165.
கயமுகை - பெரியமுகை, 63.
கயவர், 169.
கயவாய நெய்தல், 60.
கயில் - மூட்டுவாய், 97.
கயிறு - பாசம், 62.
கரந்து - அடக்கி, 50.
கரு - கருப்பம், 34; பரமாணு, 6.
கருங்கண்வெள்ளை - சங்கருடணன், கருடகருவபங்கக்கதை, 18, 19. [21.
கருடன், 108. [18.
கருடன் ஆரவை வாய்க்கொண்டது, கருடன் ஓலுவென முறையிட்டது, 18.
கருடன் வினையைின் சிறையைநீக்கி கருணை, 23. [யது, 14.
கருத்தாகக்கொள்ளல், 14, 15.
கருநரைக்குக் கடற்றிரை, 167.
கரும்பிள்ளைப்பூதனார், 83.
கரும்பு, 52.
கருமுகக்கணம் - முசுத்திரள், 140.
கருவயிறுறுகென வேண்டிதல், 62.
கருவல் கந்தம், 24.
கருவளர்வானம் - வளிமுதற்பூதங் களின் பரமாணுக்கள்வளர்கின்ற ஆகாயம், 6.
கருவி - திரள், 106, 135; படைக் கலம், 41; பொறி, 106.
கருவிமின், 106.
கருவியர், 41. [மை, 98.
கரை காண்பவரிட்டத்திற்கு உவ கரைகாப்பார், 40, 72.

கரைச்சிறை - கரையாகிய காவல், 41.
கரைபு - ஒலித்து, 123; கரைதல், கரைவாங்கும்-கரையறும், 77. [128.
கல்குறைபட, 146.
கல்லகாரப்பூ - குளிரிப்பூ, 92.
கல்லறைகடல் - கல்லெண் ஒலிக்கும் கடல், 115, 116.
கல்லாடம், 31, 32, 35, 36. [147.
கல்லினுண்மணிநீ, 19.
கல்லுயர்ச்சென்னியிமயவில், 168.
கலங்கலம்புனல், 122.
கலப்பு, 19.
கலவாது - அலங்காரமடையாது, கலவி - கலந்து, 63. [147.
கலவிநசையைத் தேன் தரல், 74.
கலவியால்வந்தநிறம், 97.
கலவைக்குழம்பு, 50, 78.
கலனை, 147.
கலாய்த்து, 164.
கலி - துளக்கம், 11.
கலித்தொகை, 16, 25, 27, 29, 34, 52, 60, 68, 77, 81, 92, 95-7, 99, 100, 111, 113, 116, 122, 123, 125, 131, 136, 142, 158, 162, 165.
கலிமடமா - குதிரை, 41.
கலிழ் - கலக்கம், 102; கலங்கனீர், 42.
கலிழ் கடல் - புடைபெயர்கடல், 57.
கலிழ்பு - கலங்கி, 40.
கலைஇ - கலாய்த்து, 164.
கவர்தொடை - பாலைக்கோவை, 22.
கவழம் - கவளம், 139.
கவழமிச்சில், 144. [யுள், 39.
கவிதை - கவியதுதன்மை; செய் கவிர் - முருக்கமரம், 162
கவிழ்ந்தபுனல், 50.
கவின், 103, 135.
கவைஇய - அகத்திடப்பட்ட, 8.
கவைநா, 107.
கழங்கு, 81. [108.
கழல் - கால் மோதிரம், 93; தாள, கழலின்நிழல் - தாணிழல், 108.
கழறல் - உறுதிசொல்லல், 67.
கழறுதல், 47, 152.
கழி - மூங்கிக்கழி, 88.
கழிந்தன - ஒத்தன, 16.

கழிப்பிய - கழிந்த, 7.
 கழியச்சிவத்தல், 80. [மோ, 100.
 கழியாமோ - கழிக்கக்கடவேமல்லே
 கழிஇயின்று - கழுவிற்று, 146.
 கழுத்தமை கை, 93.
 கழுத்து, 24.
 கழுநீர், 50, 102.
 கள், 154.
 கள்வன், 148.
 கள்வி, 152.
 கள்ளின் களிப்பைமறைத்தல் காமக்
 களிப்பைமறைத்தற்கு, 77.
 கள - களவொழுக்கம், 87.
 களமர், 166.
 களவிற்புணர்ச்சி, 57, 66.
 களவுகொண்டோடல், 81.
 களவெண்ணி - களவுகொள்ளாண்
 களிதூங்க, 50. [ணி, 133.
 களிப்பர், 47.
 களிமதர், 77.
 களித்தில் ஆடவர் ஏறுதல், 75, 98.
 களிற்றுநிரை மேகத்திற்கு, 161.
 களிந்தைக்கண்டு பிடிமாலுறல், 75.
 களிது - ஆண்பன்றி, 8, 98, 107,
 108, 154.
 களிற்றுநிரைத்தவைபோற்கொண்ட
 நெரிதர, 161.
 களிதுபோருற்றகளம் கலங்கிய நீர்த்
 கற்பங்கள், 7. [துறைக்கு, 81.
 கற்பு, 66.
 கற்பு களவின் இளிவந்தது, 87.
 கற்புடைமகளிர் தொழில், 74.
 கற்புப் புலத்தலாம் சிறந்தது, 66.
 கற்பொடி, 97.
 கறி, 122.
 கறை - குற்றம், 83.
 கறையில் மழை - வெண்மேகம், 113.
 கன்மேந்திரியங்கர் ஐந்து, 20, 21.
 கன்றுதல் - மிகுதல், 17.
 கன்னிப் பருவத்துத் தைநீராடல்,
 கன்னிமை, 144. [95.
 கன்னிமை கனிந்த, 94.
 கன்னியர், 90.
 கனங்குழை, 166.
 கனல், 78, 107.
 கனல்பு, 170.

கனல்பொருத - கனல் சுட்ட, 78.
 கனலி - சூரியன், 3; நெருப்பு, 15,
 கனலிற்றோட்டது, 62. [37.
 கனவு, 60.
 கனற்றுபு - கனற்றாரின்று, 46
 கனன்று, 34.
 கனியின் நாமம், 146.
 கனைந்து - மிக்கு, 77.
 கனைவரல், 94.
 கா - சோலை, 78, 123.
 காஅய்கடவுள் - உருத்திரன், 33.
 காக்கை - காத்தல், 153.
 காசிகாண்டம், 40.
 காசிபர் - ஆதிப்பிரமருடைய நிகை
 விற்றோன்றிய பிரமர்பதினமருள்
 காசிபன்மக்கள், 13. [ஒருவர், 13.
 காஞ்சி - எண்வடத்தாலாகிய ஓர்
 ஆபரணம்; இது துகிற்குப் புற
 த்தே அணிவது, 51, 52.
 காஞ்சிப்புராணம், 147, 174.
 காட்சி, 4.
 காண்டை - காண், 61.
 காண்பவரிடத்திற்குக் கரை, 98.
 காண், முன்னிலையசை, 163.
 காண்பு - காண்டல், 107.
 காணுமரபு, 21.
 காணிய - கண்ட அளவிலே, 75.
 காணுநர், 87.
 காத்தி - ஒழி, 46.
 காதர் - காதல், 45.
 காதரங்காமம், 45.
 காதல், 98.
 காதலன் காமம், 45.
 காதலர், 40, 93. [நுதல், 170.
 காதலர்தோளைப் புணையாகக் கொள்
 காதலவர் - சுற்றத்தார், 119.
 காதலாய் - யாம் செய்யுங் காதலை
 புடையாய், 133.
 காதலிககப்பாடு, 65.
 காதற்கணவர், 75.
 காதற் காமம், 66.
 காதற் பரத்தை, 44-8, 124, 126.
 காதன்மை, 52. [கல், 91.
 காதில் அசோகந்தளிரை மாதர்செரு
 காந்தட்டுலை, 153. [153.
 காந்தட் குலைக்கு அரவின் படம்,

காந்தட் குலைக்குக் கை, 143.
 காந்தட்டி, 56.
 காந்தண்மலர், 153.
 காந்தண்முகை, 153.
 காந்தண்முகைக்கு மகளிர்கை, 153.
 காந்தள் - வெண்காந்தள், 56, 86, 112, 135. [153.
 காந்தள் மலருக்கு விரிந்த குடை,
 காந்தாரப்பண், 145, 154, 160.
 காமக்கடவுள் - வழிபடுதெய்வம்,
 காமக்கணிச்சி, 74. [118.
 காமக்களிப்பை மறைத்தற்குக் கள்
 ளின் களிப்பை மறைத்தல், 77.
 காமக்கிழமை, 170.
 காமங்கனைந்து - காமமிக்கு, 77.
 காமங்கொழவிட, 47.
 காமத்தை வித்திவினைக்கும் யாமம்,
 காமபானம், 63. [117.
 காமம் - ஆசைப்படுகின்றபொருள்,
 காமமகிழ்ச்சி, 17. [66, 110, 154.
 காமமிகுதற்கு யாழிசையை ஆர்த்
 காமர் - அழகு, 45. [தல், 150.
 காமருசுற்றம், 5.
 காமவதுவை, 34.
 காமவேள், 134.
 கா மழைக்கு உழத்தல், 67.
 காமன், 162.
 காமன்படை, 93.
 காழக ஏனங்கள், 150.
 காழகர், 152.
 காய், 43. [20.
 காயாம்பூ, திருமாலின் நிதத்திற்கு,
 கார் - இருள், 102; கார்காலம், 45;
 மழை, 50; மேகம், 108, 111; வெங்
 கார்க்குரல், 56. [கார், 146.
 கார்காலத்துமலர், 112.
 கார்காலத்து மழைபெய்க வென்ற
 கார்காலம், 45. [விதி, 85.
 கார்த்திகை, 84, 175. [தோர், 35.
 கார்த்திகைமகளிர் - அருந்ததி ஒழிந்
 கார்த்திகையாகிய அறுவர், 35.
 கார்தோற்று காந்தள், 135.
 கார்நாற்றம் - வெங்கார்நாற்றம், 146.
 காரநீர், 92.
 கார்ப்பருவம், 104, 154.
 கார் மலர்ப்பூவை கடல் இருள் மணி

முதலியன திருமாலின் மேனிக்கு
 காரணகாரியம், 130. [உவமை, 108.
 காரணப்பெயர் இடுகுறிமாத்திரை
 யாய்நிற்றல், 12.
 காரி - வாசுதேவன், 21.
 காரிகை, 173.
 காரிகைநீர்நோக்கு, 53.
 காரிகைநீர்மை, 150.
 காரிகைமது - அழகாகியமது, 89.
 காரிகையாக - அழகுடைத்தாக, 103.
 காரின்கண் ஆடல், 88.
 காருகப்புண்ணிய வணிகர், 166.
 கால் - காற்று, 8, 20, 29.
 கால்கோத்தல், 51, 76.
 கால்சீத்தல், 81.
 கால்மோதிரம், 98.
 கால்வழக்கறுநிலைக்குள்றம், 29.
 காலக்கூறுபாடுகள், 108.
 காலங்கடந்தவை, 108.
 காலசிலம்பு, 152.
 காலம், 107.
 காலமயக்கம், 46.
 காலவட்டம், 7.
 காலவீட்டம், 7.
 காலுறழ்பு - காற்றை யொத்து, 8.
 காலொடு மயங்கியகடல் - காற்றால்
 ஏறுண்டகடல், 57.
 காவர் - தேவர்கள், 89.
 காவல, 21.
 காவு, 162.
 காழ் - நூல்வடம், 40, 97, 122.
 காழ்கொள - நூல்தோன்ற, 40.
 காளை - ஆற்றலையுடையன், 88.
 காற்று, 6, 107.
 காற்றுத்தோன்றியஊழி, 6.
 காற்று மணத்தொடுகூடித்திரிதல்,
 காற்று வையைநீர் வரவிற்கு, 96. [82.
 கான்யாறு, 74.
 கானல், 115, 116.
 கானலங்கா - மணத்தையுடைய
 கானவன், 133. [சோலை, 123.
 கிடை - நெட்டி, 41. [41.
 கிடைத்தேர் - நெட்டியாலானதேர்,
 கிடைமிதவை - கிடைத்தேர், 41.
 கிடையால் வாளுந் குந்தமுரு செய்
 கிணை-ஒரு பறை, 60. [தல், 88.

கிம்புரி, 108.

கில்லா - கூடா, 99.

கிழங்கு, 43.

கிழமை - நாலுதாக்குடையது, 128.

கிழமையின் நிறைகுறைகள் மயிலின் அரிசுரம் றேற்றத்திற்கு உவமை,

கிழவர் - முதியர், 93. [128.

கிழவியர் - முதியமகளிர், 93.

கிளக்கும், 23.

கிளந்துள - அலர்தூற்றப்பட்டுள, 66.

கிளர்தல் - தோன்றுதல், 6.

கிளர்ந்த தலை, 18.

கிளர்ந்தது, 40.

கிளி, 68.

கிளை, 94.

கீண்டு, 49.

கிரந்தையார், 11.

கிழேழுலகம், 14, 15.

கிழோர், 130.

கீறி - கடந்து, 85.

குங்குமக்கலங்கல், 172.

குங்குமக்குழம்பு, 40.

குங்குமச்சேறு, 78.

குங்குமம், 143.

குஞ்சி - கூந்தல், 129.

குட - குடக்கூத்துடையாய், 21.

குடக்கூத்து, 21.

குடவல - குடத்தையும் அலத்தையு

குடவலவ, 21. [முடையோய், 21.

குடாரி - கணிச்சி, 37; மழுப்படை,

குடுமிய, 115. [34, 63.

குடை, 144, 153.

குடையர், 167.

குத்துணல், 51.

குதிரை, 139.

குதிரைப்பெட்டை, 13.

குதுகுதுப்ப - ஆசைப்பட, 147.

குந்தம் - ஒருவகைப்படைக்கலம், 88.

குந்தமும் வாளுந் கிடையாற்செய்

குமர, 70. [தல், 80.

குமுறிய - முழங்கிய, 57.

குயிலினம், 119.

குரங்குருந்து பண்ணியம், 140.

குரல் - குரல்வாய்ப்பாலை, 140;

பூங்கொத்தது, 163; மயிர்க் கற்றை;

19, 82; மிடற்றுப்பாடல், 128,

குரல்குவிர்தன - கதிர்விளைந்தன,
குரல்வாய்ப்பாலை, 140. [136.

குரலின்கிளை இனி, 94.

குரவை - ஒருவகைக்கூத்து, 21.

குரம்பொலிகூந்தல், 163.

குருக்கத்தி, 102.

குருக்கத்தியிலை, 119.

குருகிலை - குருக்கத்தியிலை, 119.

குருகு - கிரௌஞ்சகிரி, 139; குருக்

கத்தி, 119; குருத்து 9; பறவை,

குருகு இரைதேர, 45. [32, 45.

குருகு எறிவேலோய், 139.

குருகொடுபெயர்பெற்றமால்வரை -

குருசில், 9. [கிரௌஞ்சமலை, 32.

குருத்து, 9.

குருதிக்கோடு, 146.

குருதிபோலும்பூநீர், 124.

குரும்பை, 123.

குருவி, 136.

குலலை - துளசி, வெட்சி, 102.

குலவரைகளைத் தெய்வங்கள் தாமாக

விரும்பல், 115.

குலை, 9.

[91, 93.

குவளை - ஒருபேரெண், 6; ஒருவகைப்பூ,

குவளைத்தண்டாற் கையை யணிதல்,

குவளைத்தண்டிழங்குமரகதம், 92. [92.

குவளைத்தண்டு, 92.

குவளையை மகளிர் தமது செவியிற்

செருகல், 91. [163.

குழல் - வங்கியம், 54, 97, 99, 119,

குழலின் ஒலி தும்பியிசைக்கு, 128.

குழலைத்துகில்சுற்றிமுறுக்குதல், 78,

குழவி, 78.

குழவிட்பருவம், 32.

குழீஇயினர், 171.

குழை, 102, 127.

குழைக்காது, 91.

குழையவை, 120.

குளம் - மார்கழிமாதம், 90.

குளவாய், 167.

குளிப்பர், 47.

குளிர்வாடை, 90.

குளிரி - கல்லகாரப்பூ, 92.

குளிரிப்பூ, 92.

குறப்பினாக கொடி - வள்ளி, 144.

குறவன் மகளானை, 59.

குறி - குறிக்கப்பட்ட காலம், 7.
 குறிஞ்சி, 117.
 குறிஞ்சிக்குன்று, 70.
 குறிஞ்சி நிலத்து மக்கள், 71.
 குறிஞ்சிப்பாட்டு, 143, 152.
 குறிப்புத் தொழில், 103.
 குறிப்புப் பொருள், 44.
 குறிப்பு மொழி, 59, 61.
 குறிப்புவினை, 5. [116, 131, 145, 169.
 குறுந்தொகை, 56, 105, 111, 112,
 குறுந்தொழி மகளிர், 57.
 குறை - ஒருதாக்குதலையுடையது,
 குறைகிடந்த ஊடல், 53. [128.
 குறைந்து நிற்றல், 29.
 குறைபட - துணிபட, 146.
 குறைபடுதல் - முகத்தல், 146.
 குன்றத்தாணை, 45.
 குன்றத்தால் - குன்றத்தொடு, 56.
 குன்றத்தின் அடிதொடல், 59.
 குன்றத்துக் காய்கனி உறழமலர்ந்த
 வேங்கை திருமாலின் மணிமுடி
 குன்றம், 29, 175. [க்கு, 118.
 குன்றம்பூதனார், 71, 136.
 குன்றமுடைத்த வேலோய், 57.
 குன்றவர் - குறவர், 9.
 குன்றனையவை - மலைபோல்வாய்,
 குன்றின் எதிரொலி, 56. [120.
 குன்றின் தலையைத்தொட்டுச் சூளு
 குன்று, 132, 138. [தல், 47.
 குன்றுபயன் - களவொழுக்கம், 66.
 குன்றெதிர் கூவல், 56.
 கூஉ - கூவுதல், 142.
 கூஉக்கூஉ, 142.
 கூஉம் - பிளிறுகின்ற, 76.
 கூங்கைமதமா, 76.
 கூட்டும் - கூடப்பண்ணும், 40.
 கூட - தம்முள் ஒக்க, 54.
 கூடல் - மதுரை, 56-7; 75, 81, 83,
 98, 128, 130, 137, 138, 148,
 154, 169, 170, 172.
 கூடலின் இடைவழி, 62.
 கூடற்கும் திருப்பரங்குன்றத்திற்
 கும் இடையேயுள்ளவழி, 56.
 கூடனகர்க்குத்திருமாலின் உந்தித்
 தாமரை உவமை, 174.
 கூடாநவ - நவம்பூ, 167.

கூடார் - செல்லாதார், 43.
 கூடி, 9.
 கூடுநவது - காமபானம், 167.
 கூந்தல் - கேசியென்னுமசுரன், 16;
 பெண்மயிர், 172.
 கூந்தற் கதுப்பு, 97.
 கூந்தன்மா, 16.
 கூம்பிய, 24.
 கூர்நறு, 53.
 கூர்மபுராணம், 167.
 கூரம் - யாழ், 140. [மடங்கல், 13, 15.
 கூற்றம் - யமனுடைய ஏவலாளன், 9;
 கூற்றம் சக்கரத்திற்கு உவமை, 9.
 கூற்றம் வேறு யமன்வேறு, 9, 13.
 கூறு - கூறுபட்ட பொருள், 20.
 கூறுபாடு, 18.
 கூனி - கூனற்பட்டு, 136.
 கேடுவில் கேள்வி - வேதம், 7.
 கெடுஉம் - கெடும், 47.
 கெழீஇ - கூடி, 51, 113.
 கெழுவு - நட்பு, 59.
 கெழுவுதல் - பொருந்துதல், 39.
 கேசமென்னும்வடமொழிமுதலிலை,
 கேசவனார் - ஒரு புலவர், 114. [16.
 கேசி - ஓரசுரன், 16.
 கேட்டுதும் - தோற்றுவிப்பேம், 60.
 கேண்மை, 173.
 கேழ்த்தன்ன - நிறத்தாலொத்த,
 கேழல் - பன்றி, 7, 15. [56.
 கேழல் திகழ்வரக் கோலமொடு பெய
 ரிய ஊழி-வராக கற்பம், 7.
 கேழற்கோலம், 7.
 கேள் - சுற்றம், 93, 103.
 கேள் அணங்குற - பாங்காயினார் கே
 ட்டு வருத்தமுற, 66. [ஆடல், 159.
 கேள்வன் உருட்டுந் துழக்கு இசைய
 கேள்வி - ஆகமம், 7; வேதம், 10,
 கேள்வி துண்ணியை, 199. [166.
 கேளிர, 27.
 கேளிரையொத்தமணல், 59.
 கை - இழிவு, 68.
 கைக்கிளைக்காமம், 94, 95
 கைகோள், 87.
 கைகோள் இரண்டு, 65.
 கைசுட்டி, 67.
 கைநீவி - கடந்து, 76.

கைப்படுத்தேம், 133.

கைப்பிணை, 52.

கைம்மக - குழவிகள், 119.

கைம்மா, 88.

கைம்மாறு, 79.

கைம்மாறுவார் - தம்பாற் கொள்வார்,

கைம்மாள் - யானை, 41. [69.

கையதை - கையது ; வேல், 155.

கையதவு - ஊடல், 74.

கையாத்து - இறுகிறுக்கி, 100.

கையால் தலையெடுத்தேன், 47.

கையாறு - ஒழுக்கநெறி, 60.

கையில் ஏந்திய வள்ளத்துக்கு அரவு
செறிமதி உவமை, 78.

கையுறை, 126.

கையுறை காட்டல், 44.

கையூழ், 130.

கைவண்டோன்றல் - கைவண்மை

யையுடைய பாண்டியன், 122.

கைவளை, 51.

கைவாங்க - கையை வலிக்க, 92.

கோசிறகை - கொல்லப்படும் தகை
மை, 32. [97.

கொக்குவாய் - கொக்கி, (கோக்கி)

கொச்சகம் - பரிபாட்டுறுப்புக்களில்
ஒன்று, 2, 166, 167, 168.

கொட்டை - தாழரைப்பூங்கொட்டை,

கொடி - துவசம், 8, 26. [37.

கொடிச்சியர், 70. [டக்கம், 128.

கொடி துடக்கத்திற்கு விறலியர் து
கொடிமின், 134, 159.

கொடியிணர் - தாராகிய பூங்கொ

கொடியியலார், 153. [த்து, 56.

கொடிவிட-மிக, 47.

கொடிற்றிலெழுதிய செம்பஞ்சு, 40.

கொடுத்தோன் - தந்தான், 36.

கொடும்பாடு - வழக்கறிவு, 11.

கொடுமை - கோட்டம், 4. [வரல், 37.

கொடைச்சொல் முன்னிலைக்கண்

கொண்டன்று - கொண்டது, 147.

கொண்டாடப்படும் நெடிய குன்றம்,

கொண்டி - கொள்ளை, 82. [151.

கொண்டு கூடல், 47, 59, 152.

கொண்டுநிலை, 166.

கொண்டை - கூந்தல்முடி, 170.

கொண்டோற்பிழைத்ததண்டம், 141.

கொண்மார் - கொள்ளவேண்டி, 19.

கொண்மூலிற் குக் களிறு, 161.

கொத்து, 9.

கொப்பூழ் - உந்தி, 174.

கொம்பர், 100, 159.

கொம்பின் நீரால் எக்குவோர், 88.

கொம்மென, 140.

கொம்மை - இளநகில், 162.

கொய்தல் பெற்று - பறிக்கப்பெற்று,

கொழுந்து, 32, 142, 143. [9.

கொள்கை - விரதம், 7.

கொள்ளல் - மதித்தல், 155.

கொள்ளாது - அடக்கமாட்டாது,

கொளக் குழையாமை, 61. [104.

கொளுத்தல் - கம்பித்தல், 93.

கொளுவ - பொருத்த, 34.

கொளை - இசை, 127; இசைக்குரிய

இயங்கள், 54; பாட்டு, 123.

கொளைச்சீர், 94.

கொளைப்பொருள், 93.

கொற்றவைகோலக்கொள்ளல், 92.

கொன்றையிணர்க்குப் பொன்மலை,

112, 156.

கோதுலம் - கோகிலம், 69.

கோங்கு காலம்குறியாமற்பூப்பது,

கோட்கள், 140 [143.

கோட்களேழு, 12.

கோட்டம் - கொடுமை, 27.

கோட்டி - சபை, 100.

கோட்டினர் - கொம்பையுடையவர்,

கோட்டை - கோடுதல், 77. [41.

கோடாச் செல்வன், 108.

கோடாமை - சலியாமை, 108.

கோடு - கரை, 148 ; சங்கு, 221; நீர்

வீசங்கொம்பு, 41; யாழறுப்பு, 77.

கோடேறெடுத்தத்திரும்புனல், 148.

கோத்தமாலை, 143.

கோத்தவை - நிறம் மாறுபடக்

கோத்தை, 175. [கோத்தமாலை, 143.

கோதை - மகளிர் அணியுமாலை, 43,

46, 53, 89, 148, 172. [100;

கோதை கோலாகப்புடைத்தல், 68,

கோதையர், 126.

கோதைவரிப்பந்து, 68.

கோயில், 174.

கோல் - கரம்பு, 20.

கோல்கொள்ளுதல் - முட்கோல்
கொள்ளுதல், 88.
கோலம் - பன்றி, 7.
கோலின்று - வளைத்தது, 135..
கோலெரி - கோலப்படும் எரி, 127.
கோவல, 21.
கோவை - கோத்தவடம், 40.
கோழி - உறையூர், 175; கோழிப்
கோழிக்கொடி, 130. [பறவை, 130.
கோள் - கொள்ளல், 28; பாட்டு, 93.
கோளிருள் - கண்ணைக் கொள்ளுதலை
யுடைய இருள், 28.
கோளஞ்சம் - அன்றில், 32.
கொளதமன், 141.
சகீகாத்திற்குக் கூற்றம், 9.
சக்கரவாளம், 115.
சகடம், 73.
சங்கசக்கரத்திற்கு இருசுடர் உவமை,
சங்கம் - ஒருபேரெண், 6. [105.
சங்கருடணன், 21.
சங்கு, 8.
சுடங்கு, 90.
சடை - திருவாதிரைநாள், மிதுன
சடைப்பாரம், 65. [ராசி, 48.
சடைப்பொறை, 65.
சண்பகம், 102.
சந்தனச்சேறு, 53. [தல், 67.
சந்தனப்புகையைத் தாருக்குண்டு
சந்தனமுதலியவற்றது குழம்பு, 42.
சந்திரக்கிரகணம், 85.
சந்திரன் தாரகைகளோடு மேருவைச்
சூழ்தல் பாண்டியன் தேவிமார்
முதலியவர்களோடு பரங்குன்றை
சூழ்த்தலுக்கு உவமை, 138.
சம்புத்தீவுமுதலியதீவுஏழு, 15.
சமம், 161.
சமழ்ப்புமுகம், 148.
சமனாகத்தாக்கல், 140.
சமாதி, 23.
சமைப்பின், 35.
சயிமினி முனிவர், 10.
சயிலம், 49.
சரவணமென்னும் சுனை, 35
சருமம், 155. [புடையவன், 65.
சலதாரி - கங்கையைத்தரிக்குமியல்
சலப்படையான் - மன்மதன், 43.

சலம் - கோபம், 120; நீர், 79; வஞ்
சனம், 32, 72, 77, 124. [சுனை, 43.
சனி, 85.
சனிக்கு இல்லம் இரண்டு, 85.
சாங்கியர், 20.
சாழ - சால்; உழுபடைச்சால், 150.
சாந்தம் - சந்தனச்சாந்து, 62, 97,
161.
சாந்தம்மிக்கலவைக்குழம்பிற்கு யாக
குண்டத்தழல் உவமை, 78.
சாந்தாற்றி, 157.
சாந்தாற்றிமயிலின்விரித்தசிறைக்கு,
சாந்தி செய்தல், 61. [157.
சாந்திற்கு அழல், 79.
சாந்து, 24, 122, 172.
சாடம் - வில், 37.
சாம்ப - கெட, 24. [மை, 25.
சாயல் - அருள், 10; அழகு, 88; மென்
சார்ச்சார் - இடந்தோறும் இடந்தோ
சார்த்தா - சார்த்தி, 144. [அறம், 124.
சாரல், 39.
சாரலாணை, 58.
சாரிகை - கதி, 41.
சாரியை, 123.
சால்புடை மங்கையர், 153.
சால்வ - சால்பினை யுடையாய், 33.
சாலார் - நிரம்பார், 35.
சாலினி - அருந்ததி, 35.
சாலும் - மிகும், 40. [11.
சாவாமரபு - இவ்வாத முறைமை,
சாற்றுமின் - எல்லார்க்கும் அறிவிம்
மின், 60. [137; பூசை, 62.
சாறு - ஊறினநீர், 42; கலியாணம்,
சாறுகொள் ஓதம், 165.
சான்மென - சாலுமென, 162.
சான்றவை - அமைந்தனை, 70.
சான்றாண்மைசான்றார், 153.
சான்றார் - அமைதியுடையோர், 58.
சான்று - அமைந்து, 128.
சிகரம், 49.
சிகை - குறை, 53.
சிகைமயில், 69.
சித்தபரிகருமம் - சித்தத்தைச் சுத்தி
செய்யும்புக்கு, 23.
சித்தம் திகைத்து, 149.
சித்திரமண்டபம், 141.

சிதறி, 9.
 சிதறுபு - சிதறி, 9.
 சிதறுஉ, 161.
 சிதைபு, 171.
 சிதையுங்கலம், 76. [யவள், 151.
 சிந்திக்கத்தீரும்பிணியாள் - கற்புடை
 சிமை - மலை, 65; மலையுச்சி, 49, 61.
 சிமைமீழ், 65.
 சிமையமலை, 165. [134
 சிரமச்சாலை - ஆயுதப் பயிலுமிடம்,
 சிலப்பதிகாரம், 21, 42, 51, 79, 94,
 105, 107, 111, 113, 115-117, 123,
 127, 136, 140, 143, 147, 152,
 154, 156, 165
 சிலம்ப - எல்லாரும் கேட்க, 116.
 சிலம்பாறு, 117.
 சிலம்பு - மலைச்சாரல், 86; முழை,
 சிலம்புதல், 119. [119, 152, 156.
 சிவப்பு, 66.
 சிவிகை, 73.
 சிவிதி - நீர்வீசுந்துருத்தி, 41.
 சித்தடிசில், 80.
 சிற்றில், 148.
 சிற்றெண் - பரிபாடலுறுப்புக்களுள்
 சிறகர், 16. [ஒன்று, 5.
 சிறகு, 40.
 சிறந்தன்று - சிறந்ததன்று; செய்
 யுள் விகாரம், 8.
 சிறந்தவரேன, 141.
 சிறந்தவரோடு, 141.
 சிறந்தோர் - தேவர், 113, 137.
 சிறப்பிலக்கணம், 107.
 சிறப்பு, 9.
 சிறப்புடைக்குணம், 107.
 சிறப்புணு, 144.
 சிறப்பும்மை, 106.
 சிறப்புமுறை, 7, 21.
 சிறப்புவகை, 115.
 சிறார் - பிள்ளைகள், 13, 142.
 சிறுசோறு, 80.
 சிறுபஞ்சமூலம், 11, 126.
 சிறுபாணுற்றுப்படை, 131.
 சிறுபொழுது, 117. [41.
 சிறை - கரை, 90, 102; சிறகு, 27,
 சிறைபிடித்தாள், 52.
 சினம், 37.

சினவல் - கோடியாதே, 47
 சினன், 141.
 சினை - கருப்பம், 51.
 சினை இய - ஒத்த, 2.
 சினைப்பு, 154.
 சினைபோழ் பல்லவம், 142.
 சினைவளர் வானை, 51.
 சினைவினை முதன்மேனிற்றல், 9,
 சித்தடித்தல், 58. [109, 145.
 சீப்பு - சித்தடித்தல், 58.
 சேயம் - சிங்கராசி, 85.
 சீர் - அழகு, 117; ஒருவகைத்தாளம்,
 62, 81, 99, 128; புகழ், 132.
 சீர்கெழு - அழகு பொருந்திய, 117.
 சீர்தூக்கி - தாளத்தைத் தூக்கி, 99.
 சீரில்லோர் - புகழில்லோர், 37.
 சீருடன்கூடிய பாணியென்னுந் தா
 ளம், 81.
 சீவக சிந்தாமணி, 19, 23, 42, 56,
 59, 76, 78, 96-98, 100, 120,
 122, 123, 128, 129, 132, 144,
 147, 148, 150, 156.
 கூட்ட - கையாற் சட்டிக்கேட்க, 141.
 கூட்டறிவுறுத்த - கேட்டவற்றை
 கூட்டுப் பெயர், 26. [அறிவிக்க, 141.
 கூட்டுப் பெயர் செய்யுளில் முற்கூ
 ரப்படுதல், 26.
 கூடர் - கோட்கள், 140; சந்திரன்,
 கூடர்ச்சக்கரம், 140. [138.
 கூடர்நிலை, 140
 கூடர்நேமி - கூடர்ச் சக்கரம், 140.
 கூடர்மணி ஆயிரம் விரித்த கவைநா
 அருந்தலை, 107.
 கூடரிய - தோன்றிய, 6.
 கூடுகின்ற பொன், 9.
 கூடுநீர்வினை, 102.
 கூடுபொன் - ஓடவைத்த பொன்,
 சுண்ணம், 172. [156.
 சுணங்கறை - புணர்ச்சி, 66.
 சுரத்தல் - கொடுக்கக்கொடுக்கப்
 பொருள் வளர்தல், 25.
 சுரபுன்னை, 85, 102.
 சுரிதகம் - பரிபாட்டுறுப்பினு
 ளொன்று, 4, 5, 168.
 சுருங்கை, 123, 147, 154.
 சுருங்கைவழி, 154.

சுருங்கையினின்றும் அகழியில்
விழும் நீர் வீழ்ச்சிக்கு எடுத்த
யானைத்துதிக்கையின் நீர்வீழ்ச்சி
உவமை, 154.

சுருதி-(இசை) 54, 56; வேதவொலி,
சுரும்பு, 75, 94, 123. [136.

சுவன்மிசைத்தானை, 139.

சுவைமை, 106.

சுற்றம், 168.

சுற்றமொடுபிரியாதிருக்க, 136.

சுனை, 56, 63, 69, 70, 134.

சுனைக்குத் தடாகம், 70.

சுனைநீலம், 86.

சூட்ட, 27, 111, 148.

சூடாத நறவு, 164.

சூடிக்கழித்தமலர், 43.

சூடு - நெஞ்சூடு, 50.

சூதுப்போர், 135.

சூர் - கடுமை, 52, 132.

சூர் ததும்பு வரைய கா, 134.

சூர்நறு, 52. [லோய், 132.

சூர்நிரந்து சுற்றிய மா தபுத்த வே
சூர்மருங்குலத்த, 112.

சூர்மா, 32, 70. [வர், 55.

சூரியர் பிரமணிதத்துத் தோன்றிய
சூரியன் திருமாலின் பீதாம்பரத்திற்
கும் அவர் முடிக்கும், 105

சூரியனிமம் முருகக் கடவுளினிதத்

சூருமை சூன்று, 138. [துற்கு, 33.

சூலினர் - சூற்கொண்டனர், 35.

சூழ்ப்ப - சுற்ற, 78.

சூழி - படாம், 156.

சூள் - ஆனை, சபதம், 58, 59, 101.

சூள்பொய்த்தலான் ஏதம்வருதல், 69.

சூளாமணி, 112, 113, 128, 143, 157.

சூளின் - சூளுதல்வேண்டினர், 60;

சூளுற்றான், 47. [சூளுறின், 59.

சூளுற்று - சபதம் செய்து, 45.

சூளுதல் - சூளுறுதே, 45.

சூளோல் - சூளுறேல், 59.

சூன்முதிர்முகில், 146.

சூன்மேகம், 23.

சேதுக்கும், 9.

செங்கட்காரி - வாசுதேவர், 21.

செங்கண் - சிவந்தகண், 24.

செஞ்சாந்து, 124.

செண்ணிகைக்கோதை, 159.

செத்து - கருதி, 76.

செந்தீத்தோன்றிய ஊழிகள், 6.

செப்பம் - செம்மை, 27.

செப்பு - சொல்லு, 44; விடை, 60.

செம்பஞ்சைக் கன்னத்தில் எழுது
செம்புனல், 53. [தல், 40.

செம்பூங்கண்ணி, 162.

செம்பூம்புனல், 50.

செம்மலோர், 166.

செம்மற்று - தலைமையையுடையது,
செம்மை - செப்பம், 27. [56,

செய் - வயல், 83.

செய்கின்ற - செய்யாநின்றது, 50.

செய்குறியீட்டம், 7.

செய்தெனெச்சமுடிபு, 18.

செய்தொருள், 30, 62.

செய்யாள், 175. [21.

செய்யுள்விகாரத்தால் ஈறுகுறைதல்,

செய்யுள்விகாரத்தால் உம்மைதொகு
தல், 16, 23. [87.

செய்யுள்விகாரம், 8, 16, 21, 23, 37.

செய்யுளிற் சுட்டுப்பெயர் முற்கூறப்
செய்யை, 145. [படுதல், 26.

செய்யோள், 8.

செயப்படுபொருள் வினைமுதல்போ
லக் கூறப்படல், 32.

செயலை - அசோகு, 118.

செயவெனெச்சம் பிறவினைகொள்ள
செயற்கையழகு, 97. [ல், 119.

செயிர்தீர்செங்கண் - கோபத்தா
லன்றி இயல்பாகவே சிவந்தகண்,
செயிர்தீர்ண்ணல், 2. [24.

செரீஇ - செருகி, 51, 91.

செரு - ஊடல், 53; போர், 2.

செருப்பு, 155.

செருவஞ்செயல் - மாறுபடல், 61.

செருவுற்றான் - ஊடினான், 53.

செருவேற்றனைச்செல்வ, 136.

செல - உருமேறு, 108.

செல்குவன் - செல்லுகின்ற அவன், 142.

செல்கொன்றாய் - செல்கொன்றாய், 61.

செல்லல், 63.

செல - சென்று, 72.

செவ்வணி, 66.

செவ்வாயுவணம், 10.

செவ்விதா - நேராக, 33, 127, 175.
 செவ்விது, 49.
 செவ்வேள், 31, 55, 65, 111, 127, செவி, 8. [132, 137, 155].
 செவிக்கவரி, 144.
 செவிசார்த்துவோர், 62,
 செவிநிபடுதல், 8.
 செவித்தார், 91.
 செவிமுதலாயஇந்திரியம் ஐந்து, 23.
 செதல்வயின்மொழிக்கு வான் முழக் கும் உருமேந்தின் முழக்கும், 13.
 செறுஅச்செங்கண், 109.
 செறுதிருக்கச் செய்தே சிவந்தகண், செறிக்குந்தோள்வளை, 98. [109].
 செறிதவம் - புலன்களை அடக்கிச்செய்யும் தவம், 91.
 செறியிலை யீட்டி, 37.
 செறிவினைக்கண்ணி, 162.
 செறு - உழுநிலம், 122.
 செறுத்தும் - வெகுண்டும், 101.
 செறுதீ நெஞ்சம் - செறுகின்ற தீய செறுநர், 173. [நெஞ்சம், 37].
 செறுப்ப - வெல்ல, 70.
 செறுவுழக்கும், 130.
 செறுவெயில், 146.
 செறேற்க - செறுதொழிக, 151.
 சென்மரம் - புணை, 45.
 சென்னி - யானைக்கும்பம், 144.
 சென்னியர் - பாணர், 54.
 சென்னீர் - நீங்கும் நீர்மை, 125.
 சென்னீர்த்தாமரை - இயங்கும் நீர்மையையுடைய அவயவத்தாமரை, சேளப்ப - எய்த, 62. [63].
 சேளய், 33, 36, 45. [தம், 45].
 சேளய்குன்றம், - திருப்பரங்குன் சேளய்ச் சேளய்த்து - மிகச்சேய்த்து, 128.
 சேக்கை - படுக்கை, 107; புணர் சேட்சிமை, 65. [ச்சி, 153].
 சேண்-நெடுந்தாரம், 87.
 சேண் - உயர், 100.
 சேப்பு - சிவப்பு, 53.
 சேமத்திரை, 74.
 சேமம், 75.
 சேமப்பாட்டியர்-காவலாகிய பாட்டி செய்தா - சிவக்க, 125. [யர், 75].

சேய்மை, 92.
 சேயுயர் பிணிமுகம், 31.
 சேயுற்ற - சிவப்புற்ற, 92.
 சேர்பு, 165.
 சேரற்பாலையல்லை, 87.
 சேரார், 9.
 சேரி, 42, 51.
 சேரியினையர், 42.
 சேவல் - கருடன், 14, 18, 26, 108.
 சேவலங் கொடியோய், 2.
 சேவலூர்தி, 18.
 சேவலோங்குயர்கொடி, 26.
 சேவலோய், 14.
 சேறு-சந்தனச்சேறு, 42, 53.
 சையமலை, 85, 96.
 சோர்பு - சொரிந்து, 9.
 சொல் - புகழ், 70.
 சொல்லின் திரிபு, 42.
 சொல்லினுள் வாய்மை நீ, 19.
 சொல்லெச்சம், 145.
 சொல்லேற்று, 149.
 சொல்லைக் கூட்டல், 56. [144].
 சொல்வருவித்தல், 10, 40, 138, 139,
 சொல்வேறு - அதுசொல்லாக்கு இயைவதன்று, 58
 சொறிந்தது, 100.
 சோபனநிலை, 142.
 சோமன் - சந்திரன், 85.
 சோலையும் சுனையும் மன்மதனது தூணிபோல்வன, 134.
 சோலைமலை, கண்ணபிரானுக்கும் பலதேவர்க்கும் உரியது, 120.
 சூமன், 15, 36.
 சூபகவேது, 14. [134].
 சூயிறு, 5, 12, 14, 15, 25, 33, 90,
 சூயிறுபன்னிரண்டும் ஊழியிற்சூடு சூல - நால, 102. [தல், 15].
 சூலத்துதையுட்டேவர் - முனிவர்,
 சூழல் - ஒருவகை மரம், 96. [16].
 சூறிய - தோன்றிய, 168.
 சூன்று - நாள், 113.
 சூனாக்கண், 25.
 சூனிகள், 7, 11.
 சூனேந்திரியங்கள் ஐந்து, 21.
 சூகீழ்பு, 167.
 சூகிழம், 156.

ஞெமர்தல் - பரத்தல், 2, 53, 62, 82.
 ஞெமர்மாப்பு, 2.
 ஞெமர - நிறைய, 82.
 ஞெமலுதல் - திரிதல், 57.
 ஞெமை - ஒருவகை மரம், 96.
 தக்கயாகப்பரணி, 15.
 தகரச்சாந்து, 103. [சாந்து, 103.
 தகரம் - ஒருவகைமரம், 96; தகரச்
 தகவுடைமங்கையர் - கற்பினர், 153.
 தகாஅத்தகாஅ - மிகத்தகுதியில்
 லாத, 58. [23.
 தகுதி - ஒழிதற்பாலதுஅல்லாதது,
 தகை - அழகு, 33; கட்டு, 150; சுந்
 தியமாலே, 162; தகுதி, 41.
 தகைத்து - கட்டி, 150, 172.
 தகைதல், 148.
 தகைந்த - கட்டிய, 50.
 தகைமார்பினர், 162.
 தகைமை, 156.
 தகையியலார், 129. [வன், 52.
 தகையினான் - தகைமையையுடைய
 தகைவகை - கட்டுதலின் வகையை,
 தகைவகைத்து, 158. [89, 159.
 தங்குபு, 82.
 தட்ப, 159.
 தடங்கள், 115.
 தடவு - ஓமகுண்டம், 35.
 தடவுநிமிர்முத்தி, 35.
 தடாகம், 70, 115.
 தடாரி - ஒருவகைப்பறை, 99.
 தடி - பிளப்பு, 24.
 தடிதடி - தடியப்பட்ட ஊர் தடி,
 தடிந்தறுத்த, 70. [24.
 தடிந்து - அறுத்து, 32, 155.
 தடுமாற்றம், 130.
 தடுமாறிவருதல், 130.
 தடை - அணை, 50; தடுத்தல், 75.
 தண்டம் - சேனை, 77, 151.
 தண்டமிழ் வேல், 174, 175.
 தண்டா - தவிராத, 41.
 தண்டார் சிவிகை, 73.
 தண்டி - விரும்பி, 80.
 தண்டு - சிவிகைத்தண்டை 73; வா
 னைத்தண்டு, 80, 92.
 தண்டேந்திரனை - தண்டை வந்
 தண்ணம்புளல், 39, 14, [திணை, 120.

தண்ணுமை, 99.
 தண்பரங்குன்று, 47.
 தணைம-அருளுதல், 25; அறம், 27.
 தணைப்பு-பிரிதல், 154.
 தணி - தண்மை, 41, 65.
 தணிபுளல், 41.
 தணிமழை, 65.
 தணிவின்று, 170.
 தணிவுற - தணிய, 65.
 தத்தரிக்கண்ணார், 122.
 தத்தி - தத்துதலான், 72.
 தத்துவம், 20.
 தத்துவம் இருபத்தைந்து, 21.
 ததர்மலர் - உதிர்ந்தமலர், 96.
 ததும்பல் - ஒலித்தல், துறும்பல்,
 தந்தார் - தாய்தந்தை, 119. [134-5.
 தந்து - கொண்டு, 137.
 தப - கெட, 132.
 தபுத்த - கொன்ற, 32.
 தம்கேளிர் உறுதற்கு மகளிர் முருக
 வேளைப் பரவல், 113.
 தம்பொருட்டு ஏற்றஅடை, 102.
 தம்முள்ளோன், 116.
 தமிழ், 66-67
 தமிழ்க்குடிகர், 174.
 தமிழ் நாட்டகம், 175.
 தமிழ்வேலி, 174, 175.
 தமிழ்வையை, 43, 44
 தமிழ்து சிறப்பு, 66. [1, 165.
 தரவு - பரிபாட்டுறுப்பினுள்ளோன்று,
 தருக்கு - மேம்பாடு, 152.
 தருதல் - ஒத்தல், 98.
 தருமன் - யமன், 13.
 தரை, 161.
 தரையிசுப்புறந்த, 156.
 தல் - தலைவர், 65.
 தலைஇ - கண்ணுற்று, சுடடி, 39, 77;
 பெய்தலால், 111; பெய்து, 146, 169.
 தலைஇயின்று பெய்தது, 65.
 தலைஇயென, 65.
 தலைகூட்டல் - மோத்தல், 72.
 தலைகூட்டி, 169.
 தலைக்கொளா - மேற்கொள்ள, 68.
 தலைக்கொல மகளிர், 54.
 தலைக்கொலம், 52, 72.
 தலைக்கொலமுத்து, 122.

தலைத்தலை - இடந்தோறும் இடந்தோறும், 98, 122, 123, 161.
 தலைத்தலைஇ - பரக்க, 39.
 தலைத்தலைமிகுஉம் - மேன்மேலும் நெருங்கும், 125.
 தலைத்தோட்டேன், 47.
 தலைப்பிந்த, 107.
 தலைப்பிரி பொருவனை, 108.
 தலைமக்கள் - தலைவர், 57.
 தலைமகள், 126.
 தலைமகன் கூற்று, 57
 தலைமலை அடிதோயவணங்கல், 67.
 தலைமிசை அணவர, 1.
 தலைமேலது - குட்டு, 27.
 தலையின்று - பெய்தது, 65.
 தலைவரிசைக்கு மாலை உவமை, 138.
 தலைவன் பரத்தையையெய்த தலைவி பாணனுக்குக்கூறல், 134.
 தலைவனை எருதாக உருவகஞ் செய் தலைவி கூற்று, 57, 134. [தல், 150.
 தவப்பயத்தால்தொழிப்பெறுதல் தவப்பயன், 162. [110.
 தவம், 166.
 தவமாகிய தைநீராடல், 91.
 தவிர்பு - தீர்ந்து, 39. [யாது, 77.
 தழுவெதிராது - தழுவுதலைச் செய்துள்ளாமை - வேண்டுதல், 66.
 தளி - துளி, 96; மழை, 61.
 தளிபெருகு - (பொழில்) மழையால் தளிர், 51. [வளர்ந்த, 61.
 தளிர்நியலார், 169.
 தளிர் பொருட்கேற்ற அடையபடுத்து நின்ற ஆகுபெயர், 113.
 தலையை - இயல்பு, 117.
 தனிச்சேறல், 92.
 தனிச்சொல் - பரிபாட்டுறுப்பினுள் தனிப்பாடல், 132. [ஒன்று, 4, 5.
 தாயும் - பரந்து, 49, 96.
 தாக்கணங்கு, 93.
 தாக்கிரிந் தவை, 77.
 தாக்கிரை - எறிந்தெடுத்துக்குமினா, 27.
 தாங்கிற்று, 92.
 தாங்குதடை, 50
 தாங்குதல் - தடுத்தல், 50.
 தாது, 174.
 தாதுண்பதவை - வண்டு, 174.

தாதுது தும்பி, 163.
 தாதுதும் வண்டு, 111.
 தாம்வீழ்காமம், 117.
 தாம்வீழ்வார், 74.
 தாமம், 54.
 தாமமர் காதுல் 154.
 தாமரை, 63, 109.
 தாமரைப்பூ, 9, 165. [பது, 14.
 தாமரைப்பூப்படைப்பிற்குமுதலென் தாமரைப்பூவாகியபாயல், 35.
 தாமரைப் பொகுட்டு - பொகுட்டுத் தாமரை, 22, 23.
 தாமரையிலை திருமால் மேனிக்கு, தாமரையிறை - பிரமன், 65. [109.
 தாமரையொடு வேறுபடாத அவயவத்தார், 63.
 தாமாவிருவர் - மருத்துவர், 13.
 தாய் - பரக்கப்பட்டு, 91, 124.
 தாயிற்று - பரந்தது, 30.
 தாயின - பரந்தன, 112, 135.
 தார் - மார்பின் மாலை, 9, 18; மைநரணியும் மாலை, 43, 67, 105, 109, 125, 148, 172.
 தார் கொன்றையினர் போல்வது தார்தார் பிணக்குதல், 68. [112.
 தார்முடியர், 162.
 தாரகை, 138.
 தாரம் - தேவதாரம், 96.
 தாரர் - தூசித்தன்மையர், 41, 125.
 தாராகிய இணர், 56.
 தாரினர், 169. [116, 117.
 தாருக்கு அருவி உவமை, 68, 105, தாருக்குச்சந்தனப்புகைபூட்டல், 67.
 தாலாட்ட, 43. [45.
 தாழ்த்ததை - காலம் நீட்டித்தது, தாழ்தல் - தங்கல், 56. [யும், 45.
 தாழ்ப்பிக்கும் - தாமதிக்கச்செய் தாழ்வரை - மலைச்சாரல், 39.
 தாழ்வுழி, 92.
 தாழ்க் கொண்டமேய், 19.
 தாள் - மேகலையின் ஒருதுப்பு, 72.
 தாள் பிழல், 5, 108.
 தாளவிதி, 74. [கணையுடையாய், 29.
 தாளிணையவை - இரண்டு திருவடி தாளித நுண்ணூல், 72.
 தாளிதம், 27.

தானம், 126.
தானை, 52, 107, 123, 161.
திகழோளி, 9.
திகரிச் செல்வ, 109.
திங்கர், 3, 12, 25, 90.
திங்களும் ஞாயிறும் மாறிவருதல்,
திசைகாப்போர், 55. [5.
திசைதிசை - திசை தோறும், 123.
திசைநாறிய குன்று, 129.
திசை நோக்கித் தொழுதல், 119.
திசையறிநீகார், 74. [129.
திசையெங்கும்புகழாற்பார்த்தகுன்று,
திணிலிலம் - அணுத்திணிந்தநில
உலகம், 18. [மல், 122.
திணைபிரிதல் - இல்லினின்றும் சே
திணைமாலை நூற்றைம்பது, 112, 116,
139, 142.
திணைவிராய் எண்ணப்படுதல், 14.
திதியிம்சிரார் - அசுரர், 13.
திமில் - ஓடம், 80; புணை, 78.
திரித்திட்டோள் - சிதைத்ததால்,
திரித்து - திரிய, 32. [34.
திரிதர்வாய் - மீளும் எல்லைக்கண்,
திரிந்தயர்ந்து, 18. [82.
திரிநர், 166.
திரிபு, 41, 42. [168.
திரிபுரத்தை இறைவன் செற்றது,
திரியவிட்டு - திரித்துவிட்டு, 32.
திரீஇ - திரிந்து, திரியவென்பதன்
திரு, 3. [திரிபு, 42.
திருக்குமர், 11, 12, 14, 20,
28, 41, 47, 74, 77, 79, 95, 137,
138, 146, 153, 154, 156, 170.
திருக்குமர் துண்பொருண்மாலை, 15,
23, 31, 33, 83, 163.
திருக்கோவை - மேகலை, 40.
திருச்சுந்தவிருத்தம், 21, 30, 147.
திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், 76,
112.
திருஞெருந்தமர்ந்தமார்பு, 2. [133.
திருத்தினன், 103.
திருந்தடி, 165.
திருந்துகோல், 36.
திருப்பரங்குன்றச்சுனை, 95.
திருப்பரங்குன்றத்திற்கும் கூடலு
க்குமுள்ள இடைவழி, 56,

திருமகள், 3, 28.
திருமணி, 23.
திருமருதந்துறை, 86. [171.
திருமருதமுன்றுறை, 54, 86, 163,
திருமருதமுன்றுறை முற்றம், 171.
திருமறுமார்பு - திருவாகிய மதுவை
யணிந்தமார்பு, 3.
திருமால், 5, 21, 23, 105, 115, 165.
திருமால் அன்னமாய் மழை நீரைப்
புலர்த்தியது, 15.
திருமால் ஆல், கடம்பு, யாழ்விடைக்
குறை, குன்ற முதலிய இடங்க
ளில் வேறு வேறு பெயரைப்
பெற்று இருத்தல், 29. [கதை, 19.
திருமால் கருடன் செருக்கை நீக்கிய
திருமால் துழாயையும் வெட்சி மல
ரையும் அணிதல், 109.
திருமால் நாஞ்சிற் படையினர், 108.
திருமால் நிமத்திற்கு மணி உவமை,
9, 28.
திருமால் முக்குண வேறுபாட்டால்
மும்பூர்த்திகளானமை, 107.
திருமால் மேனிக்கு உவம்புபொருள்
கள், 108. [109.
திருமால் மேனிக்குத் தாமரையிலை,
திருமால் வராகமாயது, 108.
திருமாலிருஞ்சோலைமலை, 117. [105.
திருமாவின் அகலத்தைத்தொழுதல்,
திருமாவின் உந்தித்தாமரை கூடல்
நகர்க்கு உவமை, 174.
திருமாவின் கண்களுக்கு அவரது
உந்தித்தாமரை உவமை, 28, 119.
திருமாவின் கொடிகார், கருடன்,
நாஞ்சில், பனை, யானை, 26. [105.
திருமாவின் தாருக்கு மலையருள்,
திருமாவின் திருவடிகள் நிறப்ப
றுக்கு மென்பது, 12. [20.
திருமாவின் நிமத்திற்குக் காயாம்பூ,
திருமாவின் பொறைக்கு நிலம், 9.
திருமாவின் மணிமுடிகுக் குன்றத்
துக்காய்கனி உறழ்மலர்ந்த
வேங்கை, 118.
திருமாவின் மார்பிலுள்ள மது திரு
வென்பது, 3, 28.
திருமான்மேனிக்கு மணி முந்நீர்
குன்மேகமுவமை, 23.

திருமாவின் வாய்மைக்கு வைகல், 9.
 திருமாலையேத்துமன்பர் இருவினை
 யையுமுடையரல்லர், 108.
 திருமுகப்பாசுரம், 148.
 திருமுருகாற்றுப்படை, 16, 29,
 31, 33, 35, 36, 38, 78, 102,
 113, 122, 129, 131, 132, 143,
 145, 148. [தொழுதல், 106.
 திருவரை (அழகர்மலை) அகலந்
 திருவாதிரைக்குத் தெய்வம் சிவபி
 திருவாதிரைநான், 90. [ரான், 90.
 திருவாதிரைவிழவு, 90.
 திருவாப்பனூர்ப்புராணம், 175.
 திருவாய்மொழி, 116, 118.
 திருவாலவாயுடையார் திருவினையா
 டப்புராணம், 26, 120, 131,
 145, 147, 165, 174, 175.
 திருவாவடு துறையாதீனம், 3.
 திருவில் - வாடகில், 136. [147, 174.
 திருவிழைபாடல், 73, 96, 140, 142,
 திருவிழ்ச்சோலையொடுதொடர்பொழி
 மாலிருங்குன்றம் - திருமாலிருஞ்
 திருவின்கணவ, 22. [சோலையலை, 117.
 திருவேங்கடத்தந்தாதி, 81.
 திருவேங்கடமலை, 119.
 திரைச்சிறை - அலையாகிய சிறகு, 41.
 திரைபாடலிந்த முந்நீர், 23.
 திலகத்திற்கு நெற்றிவிழி, 91.
 திலகம், 175.
 தில்யப்பிரபந்தம், 9, 22, 28.
 திறன் - ஒழுக்க முடைமை, 1, 94.
 திறனிலோர், 3.
 தின்னும் - வருத்தும், 59,
 தினை, 136.
 தீ, 106.
 திங்குபுள், 163.
 திச்சுடரிய - தீத்தோன்றிய, 6.
 திச்செங்கோலி, 15.
 திஞ்சுனை, 142.
 திதுதீர் சிறப்பு, 3.
 திநீர், 81, 96, 165.
 தீம்புனல், 45, 163.
 தீம்புனல் வைவைய, 163.
 தீயனால் - தீயின் கொழுந்து, 32.
 தீயினுட் டெறல் நீ, 19.
 தீரம் - கரை, 163.

துகள் - தாது, 31, 79, 97, 158.
 துகில், 52, 105, 123, 127, 162.
 துகில் சுற்றிக் குழலை முறுக்கல், 78.
 துகில்சேர்மலர் - துகிலின் கட்சேர்ந்த
 பூத்தொழில், 103. [103,
 துகிலின் கட்சேர்ந்த பூத்தொழில்.
 துகிலின் தானை, 123.
 துகிற்கு உள்ளணியுமேகலை, 52.
 துஞ்சாக்கம்பலை, 63.
 துடி, 50, 164.
 துடிக்கு இசைய ஆடல், 159.
 துடிச்சீர், 163. [160.
 துடிச்சீர்க்குத்தோள்பெயர்த்தல்,
 துடியின் அடிபெயர்த்து, 156, 159.
 துடைத்து - மாசுறுத்து, 23.
 துணிதல் - தேரல், 141.
 துணிபுனல், 41.
 துனை - இரண்டு, 85.
 துதிக்கைநீர்வீழ்ச்சி மதிலினின்றும்
 அகழியில் வீழும் சுருங்கை நீர்வீ
 துப்பு-பவதம், 155. [முச்சிக்கு, 154.
 தும்பி - ஒருவகைவண்டு, 56, 128,
 157, 163, 167; யானை, 139.
 தும்பிகட்டவிழ்க்கும் கார்தள் முகை
 க்கு யாழின் புரிநெகிழ்ப்பாரகை,
 தும்பி மிஞ்றி வண்டு, 56. [135.
 தும்பியிசைக்குக் குழலின் ஒலி 128.
 தும்பியினம், 94.
 தும்பை - போர், 70.
 துய்ப்பார், 54.
 துரந்து, 52.
 துருத்தி - ஆற்றிடைக்குறை, 74.
 123; நீர்வீசுகருவிகருள் ஒற்று.
 துவள் - பாக்கு, 98, 161. [41.
 துவர்நீர்த் துவற, 155.
 துவர்ப்பத்து, 42, 79.
 துவருநிற நீர், 49.
 துவள் - துவளுதல், 41.
 துவ்வாபு - ஒலிப்பு, 32.
 துழாஅய் - துளசி, 28, 103.
 துழாஅய்க்கண்ணி, 28.
 துழாய்தகார், 103.
 துழாய் மாலை, 55.
 துழாயும் வெட்சியும் விரவித்தொ
 மத்தமாலையைத் திருமாலணிதல்,
 துழாயோன், 116. [109.

துள்ளலோசை, 1.
துளவம், 107.
துளவினவை, 120.
துளி - மழை, 49.
துளும்பும், 39.
துளும்புவன, 134.
துளை - துவாரம், 13.
துற்றுதல் - உண்ணுதல், 150.
துறக்கத்தவள் - தெய்வயானை, 137.
துறக்கத்தெழில், 102.
துறக்கம், 37, 102, 106, 116.
துறை, 41. [137, 167.
துறைப்பொதுவி, 150.
துள்ளித்துள்ளி - அடுத்தடுத்து,
துனி, 47, 60, 101, 153. [114.
துனிக்கும், 66.
துனிநனிகள் நிழற்காமம்கெடும், 47.
துனிப்ப - புலப்பார், 47, 48.
துனிப்பவள், 156.
துனியல் - வெறுதே, 58.
துரக்க, 174.
துரக்கம் - துரக்கக்கட்டிண்டமாலை,
துங்குநர், 129. [143.
துங்குமணி - அசையுமணி, 61.
துசித்தன்மை - முன்செல்லுதல்,
துசியர், 74. [41, 42.
துட்டடி - துணின்பிளப்பு, 24.
துணி, 134.
துநரைக்கு மதிக்கதிருவமை, 167.
தும்பற்றது, 50.
தும்பு, 50; வங்கியம், 157.
துபிய - துவிய, 82.
துபர், 9, 43.
துபர்த்தர - கொரிய, 86.
துபு, 52.
துவார் - துவாயார், 80.
துவியுதல், 171.
துய்ய அசை, 149. [பசை, 115.
துய்வங்கர் தாமாகவிரும்பும் குல
துய்வசகாதி, 55.
துய்வப்பிரமம், 140.
துய்வம், 119. [துல், 60.
துய்வம் பொறைகொளச் செல்லு
துய்வமகர் மதியின் அமிழ்தை
யுண்ணல மகளிர் வள்ளத்து
மதுவை யுண்ணற்கு உவமை, 78.

துய்வ முனிகள், 29, 35, 55, 65.
துய்வமுனிகள் அறுவர், 65.
துய்வமுனிகளெழுவர், 35.
துய்வயானை, 137.
துரிபு - தெரிந்துகொண்டு, 99.
துரிபொருள் - உயிர், 7.
துரிய உணர் - தெனிய அறி, 46.
துரு - வீதி, 84.
துருவம், 174.
துவவுக்குன்றம், 145.
துவல் - நிறைத்து, 89.
துவிர - ஒளிபெற, 80.
துவல் - வெம்மை, 19.
துவகதிர்க்கனலி, 3.
துவல், 56. [153, 174.
துவன்னவர் (துவன்னவன்), 49, 51,
துவன்னவர்களைச் செல்லு வையை
நீர்ச் செல்லிற்கு உவமை, 49.
துவ - செயற்கையழகு, 97.
துயாமண்டலம் - ஆதித்தமண்டி
துவ, 95, 137, 169. [லம், 129.
துவச்சி, 3.
துவின் - தெரிந்துணரின், 7.
துவநர், 162.
துவசேனை, 65, 67.
துவதாரம், 96.
துவமருத்துவரின் பிறப்புரலாறு,
துவம் மதியையுண்ணல, 18. [13.
துவாரம், 11, 12, 13, 120, 168.
துவல், 124.
துறித்தெளிந்து, 102.
துவன் - தேன், மது, 93, 123.
துவன் கலவிரசையைத்தருவது, 74.
துவன் தேவல், 124.
துவனவிவழக்கம், 82.
துவகர்வார், 74.
துவய, 158.
துவியினர் - அணிந்தார், 148.
துவியினர், 91.
துவநீர், 93.
துவநீராடல், 89, 90, 91, 93, 94.
துவய - ஓய்வு, 90.
துவயலா - மனம், 119.
துவயம் மகளிர், 90.
துவாக்கை, 164.
துவாக்குதல் விகாரம், 37.

தொகுபு, 161.
 தொகூஉம் - கூடும், 15.
 தொகை - தோகை, 69.
 தொங்கல், 164.
 தொட்டதை - தொட்டது; செருப்பு,
 தொட்டி - பத்தர், 150. [156.
 தொட்டி - தொடங்கி, 86.
 தொடர்ந்து - நெருங்கி, 143; மிக்கு,
 தொடர்பு, 149. [53.
 தொடராட்டி, 139.
 தொடருஉ - தொடர்ந்து, 92.
 தொடராஅ - தொட்டு, 166.
 தொழி - தோள்வளை, 27, 40, 109.
 தொடுதல் - செறித்தல், 98.
 தொடுதோள்வளையர், 98.
 தொடுநர், 62.
 தொடை - வடம், 40. [21.
 தொண்டு - ஒன்பது, மூலப்பகுதி,
 தொய்யகம் - தலைப்பாளையென்னும்
 தொய்யா - கெடாத, 130. [அணி, 51.
 தொய்யிற் கரும்பு, 52.
 தொய்யிற் கொடிகள், 40.
 தொல்காப்பியம், 1, 2, 4, 5, 12, 14,
 17, 26, 35, 63, 73, 76, 82, 106,
 117, 165, 168, 169, 173.
 தொல்சீர், 167.
 தொல்லிசைப்புலவர், 115.
 தொல்லியற்புலவ, 22.
 தொல்லையணி, 173.
 தொலைபு - தொலைந்து, 9.
 தொலையாநெயி - கெடாதசக்கரவா
 தொழாஅ, 67. [ளம், 115.
 தொழில்பற்றிவந்த இல்பொருளுவ
 [மை, 80.
 தொழின்மாறுகொள்ளல், 163.
 தொழுகல்லீர் - தொழமாட்டாதீர்,
 தொழுதனென், 110. [118.
 தொழுதி, 57.
 தொழுதேத்தி, 23.
 தொழுவம், 150.
 தொன்முதிரமரபின் பின்புகழ், 114.
 தொன்றியல் புகழது, 118.
 தொன்னிலைச்சிறப்பு, 8.
 தோக்கை, 164.
 தோகை - மயில், 111.
 தோட்டமனியக்கயம், 63.

தோட்டி - ஆணை, 61; யானையை அட
 க்கும் கருவி, 76, 166.
 தோணலமுண்ணல், 99.
 தோய்ந்தது - நீராட்டியது, 46.
 தோயலர், 171.
 தோலா, 22.
 தோழி, 125, 126.
 தோழிகூற்று, 57.
 தோள்புதிதுண்ணல், 66.
 தோள்வளை, 40, 98. [சுழற்றல், 69.
 தோள்வளையை ஆழியாகக் கொண்டு
 தோளணி - மகளிர் தொழி, 81.
 தோளணி வலயம், 109.
 தோளாகிய தறி, 150.
 தோற்றம் - வெளிப்படல், 25. [69.
 தோற்றவர் வேறுவடிவம்கொள்ளல்.
 தோற்றுதல் - தோன்றச் செய்தல்,
 தோன்றி, 86, 112, 143. [135.
 தோன்றிக் கொடியின் செம்பூ, 112.
 தோன்றி தீப்போல மலர்தல், 86.
 தோன்றிப்பூவிற்றுப் பவளம், 112.
 நக்து - பிணிவிட்டு, 28.
 நகத்திலும் கன்னத்திலும் செம்
 பஞ்சு எழுதுதல், 40.
 நகுவார், 169. [109.
 நகை - ஒளி, 58; மலர், 109; வெட்சி,
 நகைமலர், 58. [யுடையது, 81.
 நகைமலைப்பூ - மலைக்கண் நகுதலை
 நங்கை - குலமகள், 100.
 நச்சினர், 152.
 நச்சினர்க்கினியர், 1, 2, 4, 5, 12
 17, 31, 33, 35, 76, 83, 165,
 நட்டவவன், 24. [168, 173.
 நட்பு - புணர்தல், 154.
 நடன், 163.
 நடு - அந்தரியாமி, 7.
 நடுக்கு - நடுக்கம், 53.
 நடுநர், 166.
 நடுவனென்கிய ஞாற்று - மூன்று, 24.
 நடைமரம், 167.
 நணிதது - அணித்து, 128.
 நணிநணித்து - மிக அணித்து, 128.
 நத்து - நத்து, 79.
 நந்த - பெருக, 39, 49.
 நந்நாகனார், 11, 104.
 நப்பண்ணனார், 145.

நம்பிமூத்தபிரான்பெருமை, 168,
நயத்தக்க, 166. [170.
நயத்தகு - நயக்கத்தக்க, 70, 95,
நயத்தகு மாபு, 70.
நயத்தல் - அன்பாற் சிறத்தல், 71.
நயந்து - விரும்பி, 16.
நயம் - நலம், 16.
நயவரு - நயக்கப்படுகின்ற, 142.
நயனில் பரத்தை, 99.
நரந்தப்புல், 49.
நரந்தம் - நரந்தப்புல், 49, 123.
நரம்புளர்நர், 69. [116.
நல்கல் - வெளிப்பட்டுக்கொடுத்தல்,
நல்லச்சுதனார், 126, 131, 136, 154,
நல்லடி, 168. [160.
நல்லது - அறம், 79.
நல்லவர் - மகளிர், 53.
நல்லமுதியார், 126, 131.
நல்லார், 170.
நல்லியாழப்பாண, 22
நல்லெழுதியார், 110.
நல்லமுதியார், 104.
நலத்தோடாவிய நாண், 166.
நலம் - அழகு, 4, 123.
நலிற்றுதல் - ஆராய்தல், 21.
நலிற்றும் - தலைப்படும், 21.
நலின் ததை - நலின் தது, 60.
நலின்று - மிக்கு, 104; விரும்பி, 41.
நலிற்றோர் - பயிற்றோர், 70.
நளரி - நண்டு, 79
நளவெண்பா, 100, 167.
நளி - குளிர்ச்சி, 90; செறிவு, 49,
நளிகடல், 96. [62.
நளிபுளர்மார் - இறுகப்பணாதற்கு,
நளிபுளல், 62. [89.
நளிமாரி - கடைமாரி, 90.
நளியிருஞ் சோலை, 49.
நளிவழக்கம், 82.
நளினத்துப் பிறவியை, 33.
நற்கு - நன்கு, 3, 19, 23. [132.
நற்றினை, 29, 75, 94, 111, 118,
நறவணி, 162.
நறவம், 43, 102, 143.
நறவம்பூ, 164.
நறவம்பூ மகளிர்கண்ணிற்கு, 53.
நறவிதழ்மகளிர்கண்ணிற்கு, 60.

நறவுவள்ளத்தைத்தாங்கியகைக்கு
மதியைத்தீண்டிய அரவு, 78.
நற - நறவம்பூ, 52, 53.
நறவேந்தினன், 52.
நறும்புகை, 113.
நறும்மலர் வள்ளிப்பூநயந்தேர்ய், 113.
நறை - சந்தனம், 127; நறியுஅகில்,
நறைபுனிப்ப-தேன் துளிப்ப, 56. [113.
நற்கு - நன்கு, 117.
நன்கு - மிக, 123.
நன்பல, 104, 162.
நன்றிசை - நல்லதிக்கு, 55.
நன்னர்ப்புணர்ச்சி, 57.
நன்கைனார், 11, 104.
நன்னூல், 114.
நன்னூல் மயிலைநாதருரை, 76.
நன்னூல் விருத்தியுரை, 76.
நனவு, 60, 62.
நனை, 118, 142.
நாகம் - ஒருவகைமரம், 96, 102, 169;
நாகம் நாண், 34. [பாம்பு, 34.
நாகர், 89, 167.
நாகனார், 95. [13.
நாசிகைத்துளை - மூக்கின் துவாரம்,
நாஞ்சில் - கலப்பை, 26, 150.
நாஞ்சிலவை - நாஞ்சிலையுடையை,
நாஞ்சிலோன், 107, 108. [120.
நாஞ்சிற்கொடி, 26.
நாட்டம் - கண், 28.
நாடு - மெள் புலம், 49. [140.
நாண், 34, 166, 167; யாழ்நரம்பு,
நாண்மீன் மேலும் மதிமீடும் நித்தல்,
நாண்மீனும் தாரகையும், 140. [84.
நாணன் - நாள்தோறும், 125.
நாணன், 173.
நாப்பன், 8, 158.
நாமம் - அச்சம், 121; நிறைவு, 22.
நாமமருடல், 154. [22.
நாமவெள்ளம் - நிறைந்த வெள்ளம்,
நாய்ச்சியார் திருமொழி, 112, 117.
நார், 43.
நாரர்நறவம், 43.
நாராயணன், 25.
நாரிகை - பெண், 100.
நாலவகையுதல், 21.
நாலவகையுதல் - நான்குயுகம், 21.

நால்வகைவியூகம், 21.
 நாலடியார், 47, 68, 150, 166.
 நாலுதாக்கு, 128.
 நாலெண்டேவர் - நால்வகைப்பட்ட
 எண்ணியுடையதேவர்; முப்பத்
 நாவல், 10. [துழுவர், 16.
 நாவலந்தண்பொழில்-நால்லந்திவு, 32.
 நாவலந்தணரந்மறைப்பொருள், 210.
 நாவலந்திவு, 32.
 நாவாய், 75.
 நாழி - அம்பருத்தூணி, 133.
 நாள், 9.
 நாள் வாய்மைக்கு, 9.
 நாளணி 66, 81.
 நாளணிக்கூட்டும், 40.
 நாளினுளின் - நாடோறும், 86.
 நாற்கவிராயநம்பியகப்பொருள், 173
 நாற்கை, 17.
 நாற்றங்கால், 51.
 நாற்றம், 4, 19, 20, 25.
 நாற்றிய - கவித்த, 108.
 நாதிய - பரந்த, 129.
 நாகுகமழ்வி, 62.
 நாறுதல் - தோன்றாதல், 146.
 நாறுபு - நாழி, 42.
 நான்கு - ஓசையும் ஊறும் ஒளியும்
 சுவையும், 106; சித்தபரிகரமும்,
 23; நீர், 20. [நிலம், 6.
 நான்குபூதங்கட்கும் உளரீடாகிய
 நான்மணிக்கடிகை, 19, 27, 170.
 நான்மறை, 171.
 நான்மறைப்புலவர், 66.
 நான்மாடக் கூடல், 165, 174.
 நானிலம், 107.
 நிகர்மலர், 65.
 நிகழ்ச்சி - ஓழுக்கம், 77.
 நினைந்தமாலே - நிதத்தினமாலே, 143.
 நித்தம் - நிருத்தம், 33.
 நித்தில அரிச்சுவம்பு, 164.
 நித்திலம், 8, 81, 164.
 நிதிலமதாணிக்கு மதிலவைய, 8.
 நிமிர்ந்து - இடையிட்டி, 143.
 நிரந்து - பரந்துநின்று, 132.
 நிரைமாடமுர்குடோர், 74.
 நிரையிதழ்த்தாமரை, 28.
 நிலவிகா - நிரக, 92.

நிலத்தினாழிகள், 6.
 நிலம் திருமாலின்பொறைக்கு, 9.
 நிலமகள், 15, 86.
 நிலமகள் ஆழிக்கண் அழந்தல், 15.
 நிலமறையும்வெள்ளம், 39.
 நிலவர் - நிலத்தவர், 115.
 நிலவரையழுவம், 115.
 நிலவரையாற்றி, 115.
 நிலவு - சந்திரிகை, 86.
 நிலவு நீர்ப்பெருக்கிற்கு, 86.
 நிலன், 106.
 நிலை - இடம், 8.
 நிலைஇ, 175.
 நிலைதளர், 8.
 நிலந்தது - ஏறிற்று, 98, 165.
 நிலந்தோங்குதல், 14, 35, 65.
 நிலந்தோங்குயர்கொடி, 14
 நிலப்பு - நிமிர்ச்சி, 49.
 நிழத்த - சுருக்க, 40; சுருங்க, 72.
 நிழல் - தாணிழல், 38.
 நிழல்காண் மண்டலம், 156.
 நிழலவை - நிழலையுடைய, 108.
 நிதம் - (மருமத்தானம்), 143.
 நிதயமுதல், 107.
 நிதை - இரண்டுதாக்குடையது, கற்பு,
 திரள், 35, 41, 95, 128, 174.
 நிதைஅஞ்சி-நிதையழிந்திக்கு அஞ்சி,
 நிதையன், 115. [100.
 நிதைபெய்து - நிதைபெய்தது
 நிதைமதி, 18. [கட்டி, 138.
 நிதைபயணி, 90, 169. [நாம், 40.
 நிதைவெள்ளம் - நிதைபயணிய வெள்ளம்
 நின் ஓரன்னை - நின்னைமுத்தத்தயல்
 முணிகள், 29.
 நின்னைத்தொழிந்த - நின்னைத்தொழிந்த
 நின்னை, 9. [நான், 33.
 நின்னைதாறு - நின்னைதாறு, 70.
 நின்னை - எப்பொழுதும், 110.
 நின்னை நிலைஇ, 175.
 நின்னை, 92.
 நின்னை - நின்னை, 3.
 நின்னை - நின்னை, 38.
 நின்னை - நின்னை, 29.
 நின்னை - நின்னை, 50.
 நின்னை - நின்னை, 4.
 நின்னை - நின்னை, 28.

நினைவு - நினைந்து, 110.
நீ - விடு, 58.
நீகான்செயல் - மாலுமிசெயல், 76.
நீடர்மின், 111.
நீணிமளனந்தோன், 21.
நீத்தம் - ஆழம், 88; வெள்ளம், நீதிநெறிவிளக்கம், 45. [98, 162.
நீயல் - நீங்கற்பாலையல்ல, 47.
நீயன்பன், 152.
நீயா - விடாத, 22.
நீயேவரம்பிற்று இவ்வுலகம், 33.
நீர், 106.
நீர்க்கோடு - நீர்க்கொம்பு, 41.
நீர்த்துறைகளிறுபோருற்றகளத்திற்
நீர்நிலை, 102. [கு, 81.
நீர்ப்பூ, 154.
நீர்ப்பெருக்கிற்கு நிலவு, 86.
நீர் பூரித்தலட்டு, 101.
நீர்விழவணி, 83.
நீர்விழவு, 152.
நீர்வினாயாட்டு, 88.
நீர்விசுகருவிகள் : கொம்பு சிலிற்
துருத்தி வட்டு முதலியன, 88.
நீரணி - நீராடுதற்குரிய அலக்காரம்,
நீரணி காணல், 74. [41, 89, 169.
நீரணியணி - நீராடாணிந்த அணி,
நீரயற்கலித்த காந்தள், 112. [41.
நீரருவி, 64.
நீராடற்குரிய புடைவை, 97.
நீருக்கு நிலவு உலமை, 86. [93.
நீலநெய் - நீலநிறம் பொருந்தியதேன்,
நீலம் - சுணைநீலம், 86, 91, 118
நீலமணி, 9.
நீலமணி திருமாலின் ஒளிக்கு, 9.
நீலமணி திருமாலின் மேனிக்கு, 28.
நீலமணி போன்ற மயிர், 79.
நீலமலரைச் சூழ்ந்த செயலை மலர்
திருமாலின் பொன்புனையுடுக்
கைக்கு, 118.
நீலவரையை ஊர்ந்த இளஞாயிறு
திருமாலணிந்த முடிக்கு, 105.
நீலிய, 158.
நீளிரும்பனை, 9.
நூகர்பு - நூகார்து, 89.
நூடக்கம் - அசைவு, 9.
நூடக்கு - நூடக்கம், 9.

நூடங்கழல், 90.
நூடங்கி, 103.
நூதலிய - குறித்த, 7.
நூரை, 171.
நூரைக்கு மலைஉலமை, 51.
நூனை, 156.
நூக்கி - முறித்து, 67.
நூக்குயர்பு - மிசைச்சென்று, 125.
நூழில் - மிடைந்தபோர், 68.
நூற்றுக்கை, 17.
நூறுயிரக்கை, 17.
நூறு, 65.
நேகிழ்பு, 18
நெட்டியாற் சமைத்த தேர், 41.
நெட்டிலை வஞ்சி, 96.
நெட்டுருட்டு, 135.
நெடியாய், 139, 143.
நெடுங்குன்றம், 115.
நெடுநல்வாடை, 113.
நெடுவரையடுக்கத்து, 11.
நெடுவேர், 17.
நெய் - தேன், 93; புழுக்குநெய், 41, 43.
நெய்குடைதயிரின் நூரையும்பிதவும்
வையையபுதுநீர்வரலிக்கு, 122.
நெய்ச்சிலிற், 41.
நெய்தமலை - தொடுத்தமலை, 143.
நெய்தல் - ஒருடேரொண, 6, 52, 60,
நெய்தவை, 143. [92.
நெய்தம்பூவும் நரவம்பூவும் கல்க
ருக்கு, 60.
நெய்ம்மாண்சிலிறார், 41.
நெய்யணி கூந்தலர், 169.
நெரிதர, 161.
நெரிதருஉம், 85.
நெரிந்து, 9.
நெரிபு, 162. [112
நெரிமுகை - நெருங்கிய அருமய,
நெருப்பு ஆலத்தளிருக்கு, 29.
நெற்றிவிழி நிலகத்திற்கு, 91.
நெறி - வழி, 90.
நெறித்த மயிர்க்கற்றை, 79.
நெறிநீரருவி, 64.
நெறிமணல், 149.
நேமி - சக்கரப்படை, 4, 105; சக்
நேமிநிலை, 22. [கரவாளம், 115.
நேமிமால், 105.

நேமியவை? சக்கரப்பண்டையபுடை
 நேர்சிரந்து, 132. [யாய், 4, 24, 120.
 நேர்பு - ஒத்து, 122.
 நேர்பூ - ஒத்தபூ, 138.
 நேர்வரை - செவ்விய மூங்கில், 141.
 நேராகக்குறை படுதல், 87.
 நேரிதழ்ண்கண், 149.
 நேரிதை - ஏற்ற ஆபரணம், 89.
 நேரிதை மூண் கை 99, 103.
 நைடதம், 102, 161 [பண், 133.
 நைவனம் - நட்டபாடை பெண்ணும்
 நோசிப்பு - சமாதி, 34; மனத்தினை
 ஒருவழிச் செலுத்துதல், 36, 68.
 நொய்ந்தாற் சரணத்தர், 72.
 நோக்க - நினைக்க, 133.
 நோக்கம், 100
 நோக்குதி - கருதாரின்று, 133.
 நோதிமம், 110, 114, 121, 126,
 நோய் - அச்சம், 24, 32. [131.
 நோய்மருந்து, 105.
 நோய்மை - பொறை, 9, 25; வலி,
 நோனா - பகைவர், 24. [11.
 பக்கம் - இதகு, 157; கூறு, 77.
 பகர்குழல் - சுருதியை யுணர்த்து
 பகர, 87. [கிள் மகுழல், 119.
 பகல் - இளவெயில், 91.
 பகழி, 135.
 பகுதிப்பொருள்விசுது, 5, 111.
 பகைமலரிலகம், 143. [து, 101.
 பகையிப்பறு - பகைத்தலைகெடுத்த
 பகைவரைப்பகைவர்தொழுதல் இனி
 பங்கம் - சேறு, 78. [வரவு, 151.
 பங்கு - சனி, 85.
 பச்சலைக் கொழுந்து, 143.
 பச்சை - காமன், பிரத்தியுயர்நம்,
 என்னும் வடமொழித் திரிபு, 21
 பச்சைக்குவளை, 92.
 பசும்பிடி - பச்சுலை, 142.
 பசும்பூட்சேய், 159.
 பசும்பூணவை - பொள்ளித்ததை
 பசும்பொழுது, 5, புடையாய், 127.
 பஞ்சவர், 170. [பாக்கு, 98.
 பஞ்சவாசத்தனோங்குட்டியிடித்த
 பட்டினப்பாலை, 43, 148.
 பட்டினமுற்ற நாவாய், 75.
 பட - அகப்பட, 18.

பட்டர்க்கையாக்கல், 70, 89, 132.
 படருநர், 137.
 படலைமாலை - இலைமாலை, 40.
 படாகை - கொடி, 70.
 படாம், 156. [விதம், 141.
 படி - பகை; பிரதி, 24; பூமி, 8;
 படிகால்முறை, 10.
 படிந்து - முகந்து, 146.
 படிநிலை - படிமுறை, 10.
 படிநிலைவேள்வி, 10.
 படிமகள், 86.
 படிமகள் - செவ்வாய், 84.
 படிமதம் - பகையின்வலி, 27.
 படிமை - வடிவம்; பிரதிமை, 11.
 படியெழ - பூமியின் கட்டபர்க்க, 117.
 படியென்பது பாசுதச்சிதைவு, 24.
 படிவம் - விரதம், 37.
 படுகண் இழிழ் - படுகின்ற இயங்க
 படுகால், 72. [வினா ஒலி, 123.
 படுத்ததை - படுத்தது; வினைத்திரி
 படுதல் - வினாதல், 127. [சொல், 24.
 படுபு - பட்டு, 8.
 படுமணியாலை, 139.
 படை, 9.
 படைக்கலம் - ஆயுதம், 41.
 பண், 5, 94.
 பண்டாரம் - நிதியமை, 93.
 பண்ணியம் - பலபண்டம், 140, 166.
 பண்ணியவிசை, 127. [111.
 பண்ணிற்கு வண்டிசுருரல் உவமை,
 பண்ணும், 147.
 பண்ணை - பண், 111, 125, 145.
 பண்பின்புத்தாயில் பொருள்மேல் நிற்
 பண்பு - அறம், 20, 67.
 பண்புத்தொலைகப்புறத்துப்பிறந்த
 அன்மொழித்தொகை, 33.
 பண்புறுகழுதல் - அறத்தொடுபொ
 ருந்திய உறுதிச்சொல், 66.
 பண்ணேதிமம், 110, 114, 121, 126,
 பணிபு - பணிதல், 44. [131.
 பணிமினமே - பணிமின், 118.
 பணிவிலையாசுதப்பிப்பஞ்சுவன், 170.
 பணை - பெரும்பறை, 59; மூங்கில், 1.
 பத்துத்துவார், 42, 79. [141, 157.
 பதசாரம், 79, 109, 135, 138, 139,
 பதம் - அளவு; (சமயம்), 76.

பதி - ஊர், 45.
 பதிவதமாதர் - கற்புடைமகளிர், 73.
 பதிற்றுக்கை, 17.
 பதிற்றுப்பத்து, 16, 28, 49, 76, 113, 128, 131, 132, 141, 146, பதினாயிரங்கை, 17. [166.
 பதுமத்துப்பாயல், 35.
 பதைபதைப்பு - மெலிதல், 77.
 பந்து, 81.
 பயத்தலின் - பயன் தருதலொடு, 71.
 பயந்தோள் - பெற்றோள், 14, 35.
 பயம் - இன்பம், 89.
 பயம் பகர - பயன்பட, 87.
 பயம்பாடி - பயனைப்பாராட்டி, 54.
 பயம்பு - பள்ளம், 50.
 பயன் - இன்பம், 66.
 பயிற்றி, 161. [செய்வது, 76.
 பயின் - சிதைந்தகப்பலுத்திருத்தஞ் புரங்குள் தச்சுனைக்கு இமயககுள் மட பொய்கை உயமை, 55.
 பரங்குள் தத்தின் அடிதொடுதல், 59.
 பரங்குள் தத்து எழுதெழிலம்பலம், 134.
 பரங்குள் தம், 64, 137, 141, 156.
 பரங்குள் தில் எல்லாத்தேவர்களும் வந்திருத்தல், 55.
 பரங்குள் திற்கு இமயக்குன்று, 55, 138. [புருமல, 47.
 பரங்குள் தின் தலையைத் தொட்டிற் பரங்குன்று, 43, 47, 58, 65, 70, 123, 129, 130, 138, 158, 175.
 பரங்குன்று இமயக்குன்றுபோலப் புகழ்பெற்றது, 132.
 பரத்தத்து - பரக்க, 51.
 பரத்தை, 66, 99, 151.
 பரத்தைமை, 134.
 பரத்தைமையான், 133.
 பரத்தையர், 73, 124.
 பரத்தையர் மாவும்பிடியும் ஊர்தல், பரத்தையிற் பரிதல், 57. [74.
 பரத்தையுள்ளது - பரத்தைமை யானவருவது, 74.
 பரத்து - மிகு, 47, 89.
 பரம்பொருள், 6.
 பரம்பொருளிலிருந்து ஆகாயம்முத லியவூதங்கள் தோன்றுமென தல், 6.

பரமானுக்கள் வளர்கின்றவான்ம், 6.
 பரவல் - பல்லாண்டு கடந்தல், 81.
 பரவுதும் - வேண்டுதும், 121.
 பரி - செலவு, 34.
 பரிசில்வாழ்நர், 174.
 பரித்து, 52.
 பரிதல் - வருந்தல், 64.
 பரிந்து - ஏற்றுக்கொண்டு, 52.
 பரிப்புரவி, 69.
 பரிபாட்டாவது இசைப்பா, 5.
 பரிபாடல், 15, 17, 23, 24, 26, 29, 31, 33, 38, 39, 61, 73, 76, 77, 85, 87, 88, 91, 95, 100, 102, 105, 106, 107, 111-4, 116, 118, 119, 125 - 8, 131, 132, 134, 136, 137, 139, 141, 145, 146, 148, 149, 155, 156, 158, 159, 161, 163, 164, 167-9, 171, 173.
 பரிபாடல்காமங்கல் ணிவருதல், 5.
 பரிமேலழகருரை, 82.
 பரிமேலழகரையன், 38.
 பரிய - வருந்த, 64, 82.
 பரியூஉ - பரிந்து, 53.
 பருக்கோட்டியாழ், 77.
 பருதிவலவ - ஆழியை வலப்பக்கத் பருவம், 105. [துடையாய், 22.
 பருவவரவு, 83, 154.
 பருஉக்கரை - உயர்ந்தகரை, 74.
 பலலவம் - தபிர், 142.
 பல்லாண்டு முதலாய பரவுதல், 81.
 பலலாழ் - பலமுறை, 157.
 பலவரிலண்டு, 125.
 பல்வேறுவகைப்பட்ட இன்பம், 104.
 பலதேவன் மார்பிலணிந்தமார்புமலர்த் தாருக்கு அருவி, 116, 117.
 பலன் பாலுக்குப் பலர்பாலாகப் பொருள் கூதல், 108.
 பவழக் காமபுகுக்குடை, 144.
 பவழம் தோன்றிப்பூவிற் று உவலைய. பவளவனை, 92. [112.
 பழத்தேனா செய்த தேதல், 124.
 பழமதி - பழையவரிசை, 139.
 பழளம், 51.
 பழிச்சகதல் - புகழ்தல், 81.
 பழிப்பது போலப் புகழ்தல், 89.

பள்ளியோட வையம், 147.

பளிதம்பல, 78.

பத்றல் - அடுத்தடுத்துச் செய்தல்,

பற்றாள் - அறியாள், 100. [91.

பற்று - இடம், 55.

பறவாப்பூவை - காயாமாம், வெளிப்
பறியா, 9. [படைநிலை, 20.

பறியுப்பனை, 9.

பறை, 50, 72, 147.

பறையுறைய, 72.

பறையொலி, 147.

பன்மாண் - பலகாலும், 11, 61, 110.

பன்மாண் அடுக்கி இறைஞ்சினேம்,
104, 110.

பன்மைகுறித்துவரும் அடுக்கு, 11.

பன்னொருவர் - உருத்திரர், 55.

பனங்குலை அவுணர்தலைக்குவமை, 9.

பனிக்கடல் - குளிர்ச்சியையுடைய
கடல், 31.

பனிச்சை, 166.

பனித்து - பிழி, 46.

பனிநீர்க்கொம்பு, 41.

பனிநீர்மண்ம், 82.

பனிநீருக்கு முத்துஉவமை, 73.

பனிப்ப - துளிப்ப, 56.

பனிப்புலர், 90.

பனிப்பொதிகாரல், 58.

பனிமிகுத், 90.

பனியாய் - அஞ்சாய், 46.

பனியாவி, 82.

பனியும் மலையும்பெய்த ஊழிகர், 6.

பனிவளராவி, 82.

பனுவல் - தூல், 39.

பனை, 9

பனைக்கொடியோன் - பலதேவன், 7.

பனைநாஞ்சில் யானை முதலியவை
எழுதப் பெற்றகொடி திருமாலு
க்கு உண்டெனப் பது, 26.

பனையிசை மேழி, 1.

பாஅய், 63.

பாக்கம் - பக்கத்துள்ள ஊர், 50.

பாக்கு, 58. [டி இடித்தல், 98.

பாக்கைப்பஞ்சுடாசத்துளோடுங்ங்

பாக்கதச் சிதைவு, 24, 120.

பாகர் - பாகு, 89.

பாகுபடுதல், 20.

பாகுபாடு - பகுப்பு, 15.

பாங்கர் - இருபாலார்க்கும்பாங்காயி

பாங்காயபிடி, 75. [னார், 70, 74.

பாங்காயினர், 66.

பாசறை, 139.

பாஞ்சசன்னிய ஒலிக்கு இடியொலி,

பாட்டியர், 75. [8.

பாட்டும் இசையும் மனத்தை நெகிழ்

பாடல், 128. [வித்தல், 77.

பாடலுந்த முநீர், 23.

பாடற்பயம் - பாடலின்பம், 89.

பாடி - பாராட்டி, 54.

பாடினி, 128.

பாடு - ஓசை, 23.

பாடுவலந்திரிபண்பு, 139.

பாடுவார், 50.

பாடுவார் பாடும்வகை, 16.

பாண் - பாண்சாதி, 53.

பாண்சாதி, 53.

பாண்டி - எருது, 147; எருது பூண்
டவையம்; ஆகுபெயர், 73.

பாண்டியன், 122.

பாண்டியன் அரசன்மனை, 174. [122.

பாண்டியன் ஈகைவையைநீர்வரவுக்கு

பாண்டியன்என்கிறொரு மின்னலு
க்கு, 161. [கிற்கு, 52.

பாண்டியன்சேனை வையைப்பெருக்

பாண்டியன் தேவிமார் முதலியவர்க

ளோடு பரங்குன்றைச் சூழ்தலுக்

குச் சந்திரன் தாரகைகளோடு

மேருவைச் சூழ்தல், 138.

பாண்டியன் பாசறைச் சிறப்பு, 139.

பாண்டியன்வண்மை மேகம்பொழி

பாண்டில் - தாளம், 119. [தற்கு, 161.

பாணர், 54, 171.

பாணன், 99, 133, 152, 154.

பாணன் கூற்று, 83.

பாணனுக்குத் தலைவன்பரத்தைமை
யைத் தலைவிசை, 134.

பாணி - ஒருவகைத்தாளம், 81, 158;

காலதாமதஞ்செய், 58, 150; பா

ணித்தாளத்தையுடையபாட்டு, 60.

பாணிசீர்ப்பாணியாகிய தாளம், 62.

பாணித்தாளத்தையுடைய பாட்டு,

பாணிமுழுவிசை, 154. [61.

பாணியாகிய தாளம், 62,

ர்ணியென்னுந் தாளம், 81.
 ராஜிரி, 102.
 ராப்புத்தோல், 155. [க்கு, 155.
 ராப்புத்தோலின்வார் பீலிப்போழு
 ராப்புப்பகை - கருடன், 108.
 ராம்பு, 12; இராகு, 85.
 ராய்க்குநர் - பாய்ந்துசெலுத்து
 ராய்தல் - பரத்தல், 31. [வோர், 98.
 ராய்ந்தாறு, 68.
 ராய்பு - பாய்ந்து, 129.
 ராயல், 38, 57.
 ராயிரும் பனிக்கடல் - பரந்தகரிய
 குளிர்ச்சியையுடைய கடல், 31.
 ரார் - பாதை, 31.
 ரார்ப்பார், 171.
 ரார்ப்பாராணை, 58.
 ரார்ப்பான் - ஈசன், 34.
 ரார்ப்பு - பாம்பின் குட்டி, 143.
 ராராட்ட, 43.
 ராலேக் கோவை, 163.
 ராலேப்பண், 128.
 ராலையங்குரல், 128.
 ராலையாழ், 11, 22, 30, 38, 48, 54,
 64, 71, 83, 95, 104.
 ராலையிசை, 94.
 ராலையேழு, 54.
 ராவ சனம், 82.
 ராவை, 50.
 ராழ் - புருடன், 20.
 ராழ்பட, 5.
 ராஜை, 51.
 ராற்கடல், 107.
 ராதை, 31.
 ராதைபரப்பு அணைக்கு, 102.
 ரானலம் - விதி, 66.
 ரங்கலம், 84, 94, 120.
 ரெசர் - ஊற்றுநீர், 46.
 ரெடி, 41, 73, 98, 99.
 ரெடியூர்தல் குதிரையூர்தல் பரத்
 தையர்க்கேயுரியன், 74.
 ரெடியைக்கண்டு களிறுமாலுதல், 75.
 ரெடியைமகளிர் ஊர்தல், 75, 98.
 ரெண்டி - அசோகு, 91, 165. [கல், 91.
 ரெண்டித்தளிரைமகளிர் காதிற்செரு
 ரெண்டிமலைமகளிர்காதிற்செருகல்,
 ரெணக்குவார், 68. [102.

பிணர் - சுருச்சுரை, 88.
 பிணிகொளையாழ், 171.
 பிணித்தல் - தொடுத்தல், 97.
 பிணிபட, 24.
 பிணிபாள்மலர், 97.
 பிணிமுகம் - மயிற்றொடி, 62; முரு
 கற்குரியயானை, 31, 130, 331.
 பிணிமுகமூர்ந்து அமரும்க்கியது, 31.
 பிணை - மரக்கூட்டம், 76.
 பிணைத்தல், 9.
 பிணையல் - பிணைத்தமாலே, 9.
 பிணையிலி, 150.
 பித்தாமத்தர், 54.
 பித்தை - ஆண்மயிர், 172.
 பிதிர்ந்து, 31.
 பிரத்தியும்நன், 21.
 பிரமம் - பிரமணீன, 140.
 பிரமர் பதிமர், 13.
 பிரமணீன, 140.
 பிரமன், 22. [தது, 65.
 பிரமன் கங்கையைப் பூமிக்கு அளித்
 பிரயோககலிவேகம், 167.
 பிருங்கலாதன் - பிரகலாதன், 24.
 பிழையினை - பிழையையுடையாய்,
 பிளந்து, 9. [100.
 பிளிறுதல், 56, 76. [மாதம், 90.
 பிற்சூளம் - திருவாதிரை; மார்கழி
 பிற்பக்கம் - தேய்பிழை, 86,
 பிறக்க, 157.
 பிறங்கல் - பிறங்குகல், 141, 158.
 பிறந்துவைத்தும் - பிறந்தும், 20.
 பிறந்தை - பிறப்பிடம், 87.
 பிறப்பித்தோர், 20.
 பிறப்பித்தோரிலை - பிறப்பித்தோரில்
 பிறவாப்பிறப்பிலை, 19. [லாய், 19.
 பிறவாப்பிறப்புடைய, 20.
 பிறவியை, 33.
 பிறவினை, 119.
 பிறழந்து - சிகைத்து, 141.
 பிறழ், 23.
 பிறன், 8.
 பிழை, 18.
 பிழையேற்றுதலியர், 170.
 பின்பிள், 162.
 பிடு, 6. [யல் உலகம், 105.
 பிதாம்பதத்திற்கும் முடிக்கும் குரி

பீலிப்போழ் புணையடையல், 155.
பீலிப்போழுக்குப் பாப்புத்தோலின்
வார், 155.

புக்கற்று - புக்கதன்மைத்து, 52.
புகர் - சூற்றம், 4.
புகர்முகம் - யானை, 41.
புகர்வரிவண்டினம், 163.
புகர்வள்ளவை, 1:0.
புகரிணர் - புகரொழுங்கு, 120.
புகல் - விருப்பம், 137.
புகழ், 115, 166. [டையாய், 4.
புகழ்நிழலவை - புகழாகியநிழலையு
புகழ்பூத்தகடம்பு, 137.
புகழ்பூத்தல், 175.
புகழ்வரம்பிகந்தோய், 37.
புகழ்வை - புகழையுடையாய், 5, 108.
புகழால் திசையெங்கும்பரந்த குன்று,
129.

புகறந்து - விருப்பங்கொண்டு, 137.
புகாஅ, 168.
புகுதல் - மேற்கொள்ளல், 73.
புகை - அகிற்புகை, 127; புகைக்கப்
படம் பொருள், 40, 62, 161.
புகைக்கு வெண்மழை, 113.
புகைகெழுசார்தம், 97.
புகைசுற்றியதார், 67.
புகைந்தநெஞ்சு, 24.
புகையர், 167.
புகைவகை, 148.
புங்கவம் - ஏறு, 55, 164.
புட்கலமுதலிய மேகங்கள், 15.
புட்கொடி, 130.
புட்டகம் - நீராடற்குரிய புடைவை,
புடை - பக்கம், 21. [97.
புடைகூட்டி, 169.
புடைவை, 97.
புண்ணிய சனம், 32.
புண்ணியந் திமிலீராடுவோர் பொன்
முதலியவற்றைச் செய்வித்த மீன்
முதலியவற்றை அறிந்த செல்லவிய
புண்ணிய வணிகர், 166. [தல், 126.
புண்மிசைக்கொடியோன் - திரு
புணர்ப்ப, 84. [மால், 55.
புணர்மார் - புணர்ததரு, 89.
புணர்வனை, 98.
புணர்வித்தல், 154.

புணை - திமில், 78; தெப்பம், 15, 46,
புணைமார்பினை, 46. [92.
புதம்பூ, 154.
புதுநாற்றம், 50.
புதுப்புனல், 52.
புதைஇ, 52. [உரியது, 7.
புதையிருளுக்கல் - பலதேவர்க்கு
புந்தி - புதல், 84.
புரசைக்கயிறு, 139. [ர், 20, 21.
புரணப்பொருள் - தோன்றும்பொரு
புரத்தல் - தாங்குதல், 25.
புரந்தரன், 33.
புரவிப்புடைப்போலோர், 169.
புரளிய, 171.
புரி - விருப்பம், 137.
புரிந்த - மிக்க, 52.
புரிநம்பு, 54.
புரிநூல் - பூநூல், 90.
புரிமாண் புரவி, 137.
புரியுதுநரம்பு - புரிதலுற்ற நரம்பு,
புரிவனையின்மை, 4. [136.
புரிவான், 72.
புரிவண்டியார், 167.
புரிஇ - விரும்பு, 121.
புருடன், 20, 21.
புருவம் - முன்பு, 22.
புரை - உயர்ச்சி, 17. [மலை, 85.
புரைகெழுசையார் - உயர்ந்தசையார்
புரைபடல் - வருந்துதல், 8.
புரைய - ஓடல், 11.
புரையதுகுழவி, 178.
புரையினது - வருந்துவது, 151.
புரையும் - ஓக்கும், 8.
புரையோய் - பொரியோய், 151.
புரையது - பொருந்துவது, 43.
புரோடாசம், 35.
புல்லிய - பரிவில்லாத், 116.
புல்லிலை வருஞ்சு, 96.
புலக்கோல், 171.
புலத்தல், 45, 66.
புலத்தோடாவாய்புகழ், 166.
புலந்து, 101.
புலந்து கூறல், 41.
புலப்பட - விளங்க, 41.
புலப்பார்கள், 47.
புலம் - அறிவு, 39; மெதம் 4, 42.

புலம்புரி யந்தணர், 42.
 புலமாண்வழுதி, 138.
 புலர்த்தர, 90.
 புலர்த்தியோய், 16.
 புலர்த்த சாந்து, 24.
 புலர்விடியல், 84.
 புலராமை, 125.
 புலரி - விடியற்காலம், 44.
 புலவ, 22.
 புலவர், 39, 82, 174.
 புலவரையறியாதபுகழ், 115, 137.
 புலவி, 124, 153. [வேதம், 4.
 புலர் - பொறி, 106; வளர்புலம், 49;
 புலனைந்து, 21.
 புலிக்கு வேங்கைமலர், 112.
 புலிப்பொய்ம்மையை மெய்வேங்கை
 யென்றுபிடி வெருவுதல், 75.
 புலிபுலி பென்றல், 114.
 புலிபோழ்ந்த யானை, 146.
 புலிமுகமாடத்து வேங்கை, 75.
 புல்வத்தாமரை, 119.
 புல்வமென்பது பாகதச்சுவை, 120.
 புழுகுறெய்த் துருத்தி, 41.
 புழுதி, 107.
 புழை - ஸ்ரீ, 56.
 புள - மதுபானம், 124.
 புள்ளிலிளர் - புள்ளியளவாகிய சிலம்,
 புள்ளியன்மா, 73. [8.
 புள்ளி கொடியவை, 4.
 புள்ளினை புள்ளையுடையாய், 14.
 புள்ளுப்பொறிபுனைகொடி, 105.
 புள்ளோர்புரவி, 88.
 புள்ளொடுபெயரியபொருப்பு, 155.
 புறச்சேரி, 42.
 புறத்திரட்டு, 174.
 புறநானூறு, 14, 25, 29, 31, 79,
 96, 105, 109, 112, 115, 121,
 129 - 31, 135 - 8, 148, 166.
 புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, 26,
 36, 39, 56, 81, 148, 156, 166,
 புன்னம்புலரி, 44.
 புன்னாகம், 85.
 புனல் - குளிரச்சி, 117. [தல, 78.
 புனல்பொருதல் - புனலொடு பொரு
 புனல் போர்க்களமாதல், 41.
 புனல்விழவு, 103.

புனலணியிடம், 52.
 புனலாட்டணியையுடையமெய், 52.
 புனலாட்டு, 124.
 புனலிற்செல்மரம், 45.
 புனை - ஸ்ரீ, 97, 115.
 புனைபுனை - புனைந்த தெப்பம், 45.
 பு - நயம், 40, 113.
 பூசல் - தூசிப்படை, 74.
 பூசதல், 171, 172.
 பூசவ, 166.
 பூசை - பூனை, 141.
 பூஞ்சினை, 163. [106.
 பூண் - கழுத்திற் பூன்பது, 27, 34,
 பூண்டதை - பூண்டது ; தார், 155.
 பூன்ப, 166.
 பூணனி, 8.
 பூணமரர், 18.
 பூணுக்கு வானவில், 8.
 பூத்தொறு - பொலிந்தது, 123.
 பூத்தொழில், 103.
 பூதங்கள் ஐந்து, 12, 21.
 பூதங்களின் குணங்கள், 106.
 பூதரஞ்சனைப்பூ, 123.
 பூந்தம், 90.
 பூந்தாரார் - முருகன், 43.
 பூந்துகில் - பீதாம்பரம், 105 ; பூத்
 தொழில்களையுடையதுகில், 127,
 பூநீர் - அரக்குநீர், 122-3, 158. [162.
 பூதுதல் - புகாப்பட்டதுதல், 146.
 பூநெரித்தல், 94.
 பூப்பறிவித்தல், 66.
 பூப்பால்வெண்டுகில் - பூத்தொழிலை
 ததன்பாலுடைய வெள்ளியதுகில்,
 பூப்பு, 124. [78.
 பூமரங்கள், 143.
 பூமுடிநாகர், 167.
 பூரித்த - சிலந்தை, 101.
 பூரியமாக்கல் - கீழ்மக்கள், 43.
 பூருவமீமாஞ்சை, 10.
 பூவன் - பிரமன், 4.
 பூவினுட்பிறந்தோர் - பிரமன், 174,
 பூஜுதும்வண்டி, 93.
 பூவை - காயாமரம், 25, 108.
 பூவைமலர்மேனி, 2.
 பெட்டகனூர், 30.
 பெட்டகனூர், 22, 30.

பெட்டி, 115.

பெடையன்னம், 98.

பெண்சாதி, 149.

பெண்மைப்பொதுமை, 150.

பெய்யு மேகத்திற்கு உடைஞானம், 49.

பெயர் - புகழ், 113; பெயரையுடைய வடிவம், 16.

பெயர்த்து - ஒழியு மாறு, 76.

பெயர்த்து - மாற்றி, 133.

பெயர்ப்பவை, 160.

பெயரிய, 7.

பெயரெச்சம், 6, 107.

பெயரெச்சம் செயப்படுபொருட் பெயர் கொள்ளல், 6.

பெயரொப்புமைப் பற்றியவினைமுடிபு, பெயல், 111, 169. [32.

பெரியதிருமொழி, 117.

பெரியாழ்வார் திருமொழி, 117, 120.

பெருங்கதை, 41, 73, 141.

பெருங்கலிஞாலம், 118.

பெருங்குறிஞ்சி, 143.

பெருந்தகைமீளி, 123.

பெரும்படைகள், 50, [145, 153, 174.

பெரும்பாணாற்றுப்படை, 28, 143.

பெரும்பூசல - (ஆசிப்போர்,) 74.

பெரும்பெயர் - பெரும்புகழ், 36, 121.

பெருவழி, 62.

பெருவாரி - ஆகாயகங்கை, 65.

பெருவிதல், 22.

பெற்றார், 170.

பெற்றற்பிழையாதபெண்டிர் - கற்புடைமகளிர், 170.

பெற்றேம் - அறிந்தேம், 61.

பேள - அச்சம், 33.

பேளீர் - அச்சத்தைத்தரும் நீர், 54.

பேண - வழிபட, 64.

பேணல் உவமச்சொல், 53.

பேணுது - அறியாது, 53.

பேணி - மதுத்து, 119, 147.

பேணிய - ஒத்தன, 53.

பேணுதும், 7.

பேதுதல் - வருத்தமுதல், 53, 133.

பேதைப் பருவத்தான், 141.

பேதைமடநோக்கம், 68.

பேதையர் வினையாட்டு, 80.

பேர்மகிழ் - மிக்கமகிழ்ச்சி, 53.

பேரணி-இம்புரி, 74, 108. [168, 173.

பேராசிரியர், 1, 2, 4, 5, 106, 165,

பேரெண் - பரிபாட்டுறுப்பினுள் ஒன்று, 3 - 5. [34.

பைங்கண் - கோபத்தாற் பசியகண்,

பைங்கண்மாதல் - பசிய உடம்பினை யுடைய அநிருத்தனோ, 21.

பைதல் - குளிர், 90.

பொகுட்டு - குமிழி, 86, 174.

பொகுட்டுத் தாமரை, 22.

பொங்குதல் - இளர்தல், 113.

பொசிதல் - வார்தல், 103.

பொதியின் முனிவன் - அகத்தியனென்னுமீன், 85.

பொதிர்த்த - பொங்கின, 157.

பொதுநாற்றம், 50.

பொதுவகை, 115. [150.

பொதுவி - பொதுவாயிருப்பவளே,

பொய்கை, 61.

பொய்ச்சூள், 101. [வருத்துதல், 60.

பொய்ச்சூள் புகன்றோரைத் தெய்வம்

பொய்தல் - சித்தில், 148; வினையா

பொய்தன்மகளிர், 150. [ட்டு, 150.

பொய்யாடல் - காமக்குறிப்பில்லா வினையாட்டு, 91.

பொருகளம் வையைத்துறைக்கு, 88.

பொருட்டு - பொருளையுடையது, 8.

பொருட் பெயர், 6.

பொருண்மை, 16.

பொருந்துங்கூற்று, 14.

பொருநன், 171.

பொருநன் - ஆர் பொருந்த ஆறு,

பொருப்பன், 161. [96.

பொருள் - துரப்படுபொருள், 38.

பொருளியல்பு, 66.

பொருளிலக்கணதையுடைய தமிழ்.

பொரோரோ, 166. [67.

பொலங்கலம், 90.

பொலங்கோடியவை, 120.

பொலங்கோதை - பொன்னரிமாலை,

பொலந்தார், 112. [89.

பொலம் - பொன், 7, 83.

பொலம்படை - யாணக்கருவி, 88.

பொலம்படைக்கொடியோன் - பலதேவன், 7.

பொலம்புரிசைக் கூடல், 170.

பொலம்புரியாடை - பீதாம்பரத்தை
பொலம்புனை, 108. [யுடையாய், 22.
பொலம்புனையலிரிழை - பொன்
பொலம்பூன், 106. [னணி, 122.
பொலிபு - பொலிந்து, 107.
பொழிலாணை, 58.
பொழிப்பாயல், 57.
பொற்ப - அழகுபெற, 67.
பொற்பு, 97.
பொற்றோன், 107.
பொறி - புகர், 8; மூட்டுவாய், 89,
பொறித்தல் - எழுத்தல், 105. [106.
பொறிப்பீலி, 36.
பொறை, 39.
பொறைக்கு நிலம், 9.
பொன், 38. [யுடைய, காமனே, 21.
பொன்கட்பச்சைசிவந்த உடம்பினை
பொன் திருமால்மறுவுக்கு, 28.
பொன்புனையுடுக்கையோன், 117.
பொன்மணியருவி, 105. [112.
பொன்மாலை கொன்றைப்பூவிற்கு,
பொன்மீன் முதலானவை, 40, 126.
பொன்னங்கொம்பு, 52.
பொன்னடர், 97.
பொன்னணி, 122.
பொன்னணிநேமி - சக்கரப்படை,
பொன்னரிமாலை, 89. [4.
பொன்னாண், 52.
பொன் னாற்செய்தசங்குநண்டு இறவு
வாளைகளை ஆற்றில்விடுத்தல், 79.
பொன்னிற்றோன்றிய புனைமறு, 28
பொன்னுடுக்கை, 7.
பொன்னுடை, 4.
போக்கமைதேர், 137.
போக்கி - கட்டி, 52.
போகம், 38, 126.
போத்தந்து - போந்து, 124.
போர், 36, 132 ; - நெற்போர், 161 ;
வீரம்; ஆகுபெயர், 138.
போர்க்கண் - போர்க்களம், 41.
போர்க்குநர், 78.
போர்தோற்றுக்கட்டுண்டார்கை, 135.
போரணி - யுத்தத்திற்குரிய அலங்
காரம், 41. [கொண்டது, 103.
போரேற்றன்று - மாறுபாட்டினைக்
போற்புனையடையல், 155.

போற்றாய் - அறிந்திலை, 151.
போற்றார் - பகைவர், 27.
போற்று, 124.
போற்றுகர் - கேளிர், 27, 28. [159.
போன்ம் - போலும், 76, 77, 82, 122.
போன்ம் போன்ம், 80.
போன்மென் - போலு மென், 122.
பௌராணிகர், 35.
பௌவம் - கடல், 49.
மக - குரக்குக்குட்டி, 118.
மகரகுண்டலம், 175.
மகரமறிகடல், 168.
மகரவயம் - தலைக்கோலம், 78.
மகளிர்கண்ணிற்கு நறவம்பூ, 53, 60.
மகளிர் கணவன் இல்லத்துக்குத் த
னியேசெல்லுதல் இளிவரவு, 87.
மகளிர் காதில் தளிர்செருகல், 91.
மகளிர்கோதையமைந்தர்புனைதல்,
148. [வேளைப் பரவுதல், 113.
மகளிர் தம்கேளிர்வருதற்கு முருக
மகளிர் தமது அழகாற் பிறமகளிரை
வெல்லுதல், 113. [செருகல், 91.
மகளிர் தமது செவியிற் குவளையைச்
மகளிர் தேரை மகளிர் ஓட்டுதல், 88.
மகளிர் தோள்களுக்கு வேய், 111.
மகளிர் பிழையை யூர்தல், 75, 98.
மகளிர் பிண்டித்தளிரைக் காதிற்
செருகல், 91. [கல், 102.
மகளிர் பிண்டிமலரைக் காதிற்செரு
மகளிர் வள்ளத்துறையை உண்ணுதற்
குத் தெய்வமகள் மதியின் அமிழ்
தையுண்ணுதல், 78.
மகளிர் - மகளிருடையன், 98.
மகளிருமைந்தரும் துனிதீர்த்தும்
முற்பேச நாணுதல், 77.
மகன்றில் பூவித்திரிதல், 57.
மகன்றிப்புணர்ச்சி, 57.
மகாஅன் - மகனே, 58.
மகிழ்பு, 171.
மகிழ்மிகுதேங்கோதையர், 129.
மகிழம் - மகிழ்மாரம், 165.
மகுளி - தாளம், 99. [குரியன், 105.
மங்குலஞாயிறு - இருளைக்கெடுக்குஞ்
மங்குலமழை, 134.
மஞ்சளம், 172. [157.
மஞ்ஞை - மயில், 37, 128, 130, 132,

மட்டு - தேன், 98.
 மடங்கல் - ஒடுக்கம், 3; யமனுக்கு
 ஏவல் செய்யுங் கூற்றம், 13.
 மடநடைப்பாட்டியார், 75.
 மடநோக்கம், 68,
 மடம் - மென்மை, 98.
 மடமா- மெல்லிய நடையை யுடைய
 மடமைத்து, 142. [குதிரை, 98.
 மடல், 9, 108-
 மடங்கிம்புரி, 108.
 மடி -வயிறு, 26, 27.
 மடுப்ப - உண்ண, 78,
 மடை, 46, 90.
 மடையர், 63, 167.
 மண் - மண்ணுலகு, 5.
 மண்கணைமுழவு, 163.
 மண்டி - மிக்கு, 43.
 மண்டிலம், 105, 156.
 மண்ணூர்ந்திசைக்குமுழவு, 173.
 மண்ணூர்மணி - மண்ணுதலுற்ற நீல
 மணி, 79.
 மண்ணிய - மூழ்கியெடுத்த, 8.
 மண்ணுவ, 166.
 மண்ணுறுமணி, 4.
 மண்துயின்ற கங்குல், 146.
 மணமுரசு, 161.
 மணல் அளறுபட்டது, 103.
 மணலிலெழுதிய பாவை, 50.
 மணன் - கலியாணம், 8.
 மணனயர்பு - மணனயர்தலால், 8.
 மணி - நீலமணி, 4, 37, 62, 79, 108,
 119; மணியாந்தன்மை, 19; மா
 ணிக்கம், 159.
 மணிதிகழுருபு - நீலநிறம்போல விள
 மணிநா, 61. [ங்காநின்ற நிறம், 4, 12.
 மணிநிறங்கொண்டமலை, 165.
 மணிநிரமுரசு, 57.
 மணிநீர், 103.
 மணிப்பொறி மஞ்ஞை, 132.
 மணிபுரைமலை, 168.
 மணிமடம் கிம்புரி, 108.
 மணிமடம்பேரணி, 108.
 மணிமயிற்றெழில், 167.
 மணிமருடேன்-மாணிக்கத்தையொக்
 கச் சிவந்ததேன், 159.
 மணிமருள் மயில், 119.

மணிமிடம் தண்ணல், 65.
 மணிமுரசு - மணிநிறமுரசு, 57.
 மணிமேகலை, 115, 128, 136, 141.
 மணியணிவேசரி, 162.
 மணியும் முந்நீரும் சூன்மேகமும்
 திருமாவின் மேனிக்கு, 23.
 மணியெழின்மேனி, 170.
 மணிவரை-நீலவரை, 105, 169. [122,
 மத்தகரித்திலம்-தலைக்கோலமுத்து,
 மத்தரி - ஒருவகைவாத்தியம், 99.
 மத்திகை, 150.
 மதகு, 171.
 மதநனிவாரணம், 56.
 மதம் - கத்தூரி, 79; கொள்கை, 20;
 பெருமிதம், 132; வலி, 24, 27.
 மதர்நடுக்கி, 77.
 மதவலி, 17. •
 மதாணி, 8.
 மதி - வரிசை, 81, 139.
 மதி அமரார்க்கு உணவாதல், 87.
 மதிக்கதிர் தூரைக்கு, 167.
 மதி கீழும் நான்மீன் மேலும் நிற்
 மதிசெத்து, 76. [தல், 84.
 மதிமறு, 8.
 மதியம், 5.
 மதியை உணவாகவுடைய அமரர், 18.
 மதியையுண் அரமகள், 78.
 மதிலிலின்றும அகழில்வீழும்சுருங்
 கைநீர்வீழ்ச்சிக்குத் துதிக்கைநீர்
 மதிலிற்சுருங்கை, 147. [வீழ்ச்சி, 154.
 மது, 89.
 மதுகைமதம், 132.
 மதுபானம், 124.
 மதுரை, 43, 88, 174, 175.
 மதுரைக்காஞ்சி, 43, 87, 94, 109,
 128, 129, 146, 161, 168, 175.
 மதுரைமதில், 96. [மார்தல், 175.
 மதுரையார் மறையொலியால் துயிலு
 மந்தாமலை, 168.
 மந்தி, 118.
 மந்திரங்கர், 10.
 மயக்கம், 23.
 மயக்கி, 72.
 மயங்கிய - ஏறுண்ட, 57.
 மயங்குதல் - நெருங்குதல், 118.
 மயரறுக்குங்காமக்கடவுள் - மயரை

அறுப்பதொருவழிபடுதெய்வம்,
மயிர்க்கற்றை, 79. [118.
மயிர் நீலமணியை ஒத்தல், 79.
மயில், 39, 62, 68, 111, 119, 128.
மயிலின் குரல் கூடிப்பிரிந்தவரை நீட
ன்மின்வாருமென் தசொற்போதல்,
111. [தி, 157.
மயிலின் விரித்தசிறைக்குச்சார்தாற்
மயிலேறும்பெருமாள்பிள்ளை, 31, 32,
35, 36.
மயிலைநாதர், 76. [நூதல், 59.
மயிலையும் வேனிழலையும் நோக்கிச் சூ
மயிற் கொடி - வள்ளிநாயகி, 137.
மயிற் கொடிப் பிணிமுகவூர்தி, 130.
மயிற் குட்டி மீது வாகைப்பூ, 111.
மயிற் பொறிக்கு (நீல) மணியுலமை,
மயின் மேன் ஞாயிறு, 134. [132.
மரகதம் குவளைத்தண்டி மீது, 92.
மரங்கள், 96.
மரப - மரபினோய், 22.
மரபினின்புகழ், 114.
மரபு - இயல்பு, 18.
மரம் சொரியும் மலருக்குவானவில்
சொரியும்கணை, 135.
மரவிசேடம், 96.
மரன், 37.
மராம் - வெண்கடம்பு, 116.
மராமலர்த்தார், 116.
மருங்கற - கிளையற, 32, 112.
மருங்கின்று - இடத்தவாயின, 106.
மருத்தில் திருமாலது வருதலும்
ஒடுக்கமும் உளவாதல், 25.
மருத்து - காற்று, 25.
மருத்துவரின்பிதப்பு வரலாறு, 13.
மருத்துவனல்லச்சுதனார், 48, 64,
மருதப்பண், 94. [71, 83, 121, 145.
மருதம், 62.
மருதம்பாடும்பாணர், 171.
மருந்தாகுந்தீநீர், 165.
மருந்து, 105.
மருந்துரையிருவர் - மருத்துவர், 55.
மருப்பு - கொம்பு, 8.
மருவினியர், 124.
மருள - கியக்க, 34.
மருளறு தேர்ச்சி, 3.
மருஉழுடி, 59.

மல்ல, 22.
மல்லல் - செல்வம், 93.
மல்லாரகலம், 101.
மல்லிகாமாலை - மல்லிகைமாலை, 92.
மல்லிகை, 102.
மல்லிகைமாலையில் நெய்தன் மலரை
யும் வைத்துத் தொடுத்தல், 92.
மல்லிகையும் மௌவலும் வேறு
மலர் ஏற்றுதும், 60. [வேறு, 102.
மலர்த்துறை - மலர்மண்டபம், 86.
மலர்த்தருதல் - அளவறுதல், 55.
மலர்ந்த - மிக்க, 24.
மலர்ந்தன்று - பார்த்தது, 44.
மலர்ப்பூவை - பூவையது மலர், 108.
மலர்ப்பூவை கடல் இருள் கார் மணி
முதலியன திருமாலின்கரிய மே
மலர்மது, 127. [னிக்கு, 108.
மலர்வாயவிழ்ந்தன் னார், 73.
மலரம்பினோன், 162.
மலருண்கண், 58.
மலரையடுத்த தளிர்க்கு அரவு, 142.
மலி - திரள், 74.
மலிதந்து - பெருகி, 126.
மலிதல் - மிகுதல், 111.
மலித்தன்று - மலிந்தது, 103.
மலிர்கால் - பயின் மகாற்று, 58.
மலிர் புனல் - வெள்ளம், 39.
மலிரும் - ஒழுகும், 46.
மலிவு - உவகை, 144. [135.
மலைக்கு அருவி முத்தணிபோல்வது,
மலைச்சிறப்பு, 140, 144, 160.
மலைச்சிறப்புக்கூதல், 132, 136.
மலைஞாறியஞாலம், 165.
மலை துரைக்கு, 51.
மலைபடுகடாம், 36, 82, 138.
மலைமுழக்கு - மலைக்கண் எதிரொலி,
மலைய 39, 166. [62.
மலையருவி திருமாலின்தாருக்கு, 105.
மலைவளம் ஐந்து, 133.
மலைவில், 34.
மழபுலவர், 91.
மழலை, 68.
மழவு, 93.
மழக - மழுங்க, 40.
மழுப்பு, 171.
மழைத்திளிக்குக் கணை, 161.

மழைதாழ - மழைபெய்ய, 85.
 மழைபொங்கியன்ன, 113.
 மழையிருஞ்சூல், 23.
 மழையும் பனியும் பெய்த ஊழிகள்,
 மழைவளம், 165. [6.
 மள்ள - இளையனே, 17; வீர, 22.
 மற்று, 100.
 மறந்தேருவள்ளிதமர் - கொடிச்சியர்,
 மறத்தினுள்ளைமந்துரீ, 19. [70.
 மறம், 107.
 மறல் - மறுத்தல், 152.
 மறலிய, 168.
 மறலுதல் - எதிர்த்தல், 149.
 மறலுவார், 69.
 மறவி - மறதி, 19.
 மறன், 3.
 மறாஅற்க - மறாதொழிக, 126.
 மறி - வெளியாட்டுமறி, 36, 37.
 மறு, 3, 28, 90.
 மறுக்கத்துன்பம் - மறுக்கத்தைச்
 செய்யுந்துன்பம், 119.
 மறுக்கம், 120.
 மறுக, 78.
 மறுகு, 166.
 மறுகுபட - மறுக, 78.
 மறுத்து - ஒழிந்து, 41.
 மறுதலை, 56.
 மறுபிறப்பு இல்லெனுமடவோர், 38.
 மறுமார்ப - மறுவையணிந்த மார்
 பினையுடையாய், 3, 28.
 மறுமிடற்றண்ணல், 64.
 மறுமுறை - மறுபிறப்பு, 95, 173.
 மறுமையின்பம், 91.
 மறுவறுகப்பு, 35.
 மறை - உபவிடதம், 19; களவொழுக்
 மறைப்பொருள், 2. [கம், 87.
 மறையாடுவார், 170.
 மறையித்புணர்த்தமைந்தர், 87.
 மறையொலியாலேமதுரையார்துயிலு
 மன், 137. [ணர்த்தல், 175.
 மன்குணம் - வீடுபெறுங்குணம், 37.
 மன்பது - உயிர்ப்புணர்மை, 12, 119.
 மன்புனல், 117.
 மன்பேராள, 17.
 மன்மகனார் - தலைக்கோல்மகனார், 51.
 மன்மல்கலந்தமணமுரசு, 57.

மன்ன - நிலையையுடையவனே, 22;
 மன்னும்நிலையையுடையாய், 3.
 மன்னும் - மிகவும், 58, 77.
 மன்னுயிர், 4.
 மனக்கோட்டை - துணி, 77. [28.
 மனக்கோள் - மனத்திற்கொண்டது,
 மனத்தைப் பாட்டும் இசையும் நெ
 கிழ்வித்தல், 77. [17, 21.
 மனம்-இந்திரியங்கள் ஆறனுள்ளும்,
 மனமுதலிய அந்தக்கரணமூன்று, 21.
 மனவெழுச்சி, 8. [க்கு மாலை, 138.
 மனிதர்களுடைய தலைகளின் வரிசை
 மனைமரம் - இல்லம்; தேற்றமரம்,
 மா, வியங்கோளசை, 64. [85.
 மாஅமெய் - கரியஉடம்பு, 23.
 மாஅல், 3, 21, 141.
 மாக்கள் - கீழ்க்கைகள், 43.
 மாகவிசம்பு, 4.
 மாசில் பனுவற்புலவர், 39.
 மாசிலோன், 61.
 மாசு - குற்றம், 23, 39.
 மாடக்கூடல், 154, 175.
 மாடம், 82.
 மாடமறுகு, 148.
 மாணலம், 67.
 மாணிக்கம் கள்ளினிந்தித்திரு, 159.
 மாணெச்சில் - புரோடாசம், 5.
 மா தடிந்திட்டோய், 157.
 மா தடித்தவேலோய், 133.
 மாதர், 50.
 மாதவர், 35, 37.
 மாதிரம் - திசை, 34.
 மாதோ, அசை, 20. [மெய்யுடைய, 74.
 மாந்தர் மெய்யுடையோர்க்கு இயத்தினர்
 மாந்திரத்தவர், 72.
 மாந்திர, 117.
 மாநிலமியலா - மாநிலம்தோன்றாத
 மாமரம், 49. [22.
 மாமுதல், 32, 70, 155.
 மாமுதல்தடிந்து, 155.
 மாமுள், 98.
 மாமெய் - கரியமேனி, 23.
 மாய - கருநிறமுடையாய், 17.
 மாயக்களவு, 152.
 மாயப்பொய், 149.
 மாயம் - பொய், 19.

மாயா, 22, 67.
 மாயிதழ், 91.
 மாயிரு, 90.
 மாயுடை - கரியஉடை, 1.
 மாயோய், 12.
 மாயோன் - கரியோன், 118, 174.
 மாயோனும் முன்னோனும், 116.
 மார்க்கம் - கதி, 69.
 மார்கழிமாதம், 90.
 மாற்பளித்தல், 68.
 மாற்பிற்றூர் - மாற்பிலணிந்தமாலே,
 மாற்பின்வடம், 101. [44.
 மார்பு - தடம், 2, 115; நெஞ்சு, 24,
 மாற்பைத்தொழுதல், 106. [101.
 மார்வம் - மார்பு, 63.
 மாரனெப்பார், 63.
 மாரி, 25.
 மால், 105.
 மால்கடல் - மயங்குகடல், 57.
 மாலைருங்குன்றம், 115, [81, 98, 146.
 மாலை - இயல்பு, ஒழுங்கு, பாசம், 37,
 மாலைக்கண்மாலிருள், 81.
 மாலைக்காலமழை, 72.
 மாலைக்குமாலை - மாலைதோறும், 58.
 மாலைச்சுனை - ஒழுங்குபட்டசுனை,
 56.
 மாலைச்செல்வ - வனமாலையையணிந்
 தசெல்வனே, 22.
 மாலையணியலிலைதருதல், 152.
 மாலையைச்சுழற்றியெறிதல், 88.
 மாலைவகைகள், 143.
 மாவேனில், 65.
 மாற்றல் - நீக்கல், 97
 மாற்றல் - பகைவர், 3.
 மாற்றாள், 148, 151.
 மாற்றாள்மகள், 149.
 மாற்று - மாற்றுதல், 27.
 மாற்றோர் - பகைவர், 27.
 மாறட்டதானை, 52.
 மாறன், 172.
 மாறனலங்காரவுரையாசிரியர், 80.
 மாறியணிதல், 148.
 மாறுகொள்வது, 137. [தல், 47.
 மாறுதல் - கழித்தல், 43; மாறுபடு
 மாறுந்தொழில் - மீளுந்தொழில்,
 மாறுமாறதிர்த்தல், 56, 57. [81,

மாறுமூக்கல் - மாறுபட்டுமூக்கல், 81.
 மாறெழுந்து - மாறையெழுந்து, 91.
 மான் - புத்திதத்துவம், 21.
 மான்மதச்சார்து - கத்தூரிக்குழம்பு,
 மான்மருகன், 141. [125.
 மான்மறி - வள்ளிநாயகி, 65.
 மான்மலை, 102.
 மீகாஅ, 168.
 மிகைமிகை, 98,
 மிச்சில், 172.
 மிசை, 125.
 மிஞிறு, 56.
 மிடற்றுப்பாடல், 54.
 மிடறு, 86.
 மிடைந்தபோர், 68.
 மிதவை - தெப்பம், 41.
 மிதுனவீதி, 84.
 மிளிர்மின், 166.
 மின் இடந்து இருள்போழ்தல், 134.
 மின் கண்பொருபு சுடர்தல், 134.
 மின்னனுக்குப் பாண்டியனது எண்
 மின்னு, 159. [கின் ஒளி, 161.
 மீகான், 74.
 மீட்சி - மீளுமிடம், 142.
 மீண்டும், 6.
 மீநீர், 158.
 மீப்போர்வை - படாம், 11.
 மீமாஞ்சை, 10.
 மீளி, 123.
 மீனாகியமுத்து, 124.
 மீனாரம் - மீனாகியமுத்து, 124.
 முக்கட்பாரீப்பான் - ஈசன், 34.
 முக்குணங்கள், 107.
 முக்குணவேறுபாட்டால் தருமால்
 மும்மூர்த்திகளாவரென்பது, 107.
 முக்கைமுல்லை, 17.
 முகம்புகுதல், 12, 144.
 முகில், 146, [கு, 78
 முகில்கழிமதி உறைகழிவள்ளத்துக்
 முகில் தாலையிற் கடல்படிந்து மாலை
 யிற்பெய்ய மலையடைதல், 146.
 முகிலகடு, 78. [ந்து, 142.
 முகிழ் - விரியாததாரீர், 72; கொழு
 முகிழ்ப்பது - தோன்றலின் தது, 108.
 முகிழ்மயங்குதல் - முகிழ்நெருங்கு
 முகை, 63, 112. [தல், 118.

முகைப்பருவத்தர், 73.
 முகைமுல்லை - முல்லையது முகை, 60.
 முச்சிய - சூட்டினவாகிய, 111, 122.
 முசுக்களுக்குக்கரும்பளித்தல், 140.
 முஞ்சமென்னும்தலையணி, 122.
 முட்கோல் - குதிரையோட்டும் தா
 முடி, 105. [து, 98.
 முடிகள், 8.
 முடிந்தது - தோன்றியது, 108.
 முடிப்பது - தோன்றுகின்றது, 108.
 முடிபொருளன்று - முடிவுபோவ
 தன்று, 153.
 முடிமேலன் - கண்ணிகள், 27.
 முடியா நுகர்ச்சி, 57.
 முடிவது - தோன்றுவது, 108.
 முடுகியல் - பரிபாட்டுறுப்பினுள்
 முத்தரி, 156. [ஒன்று, 153.
 முத்தி, 35.
 முத்து, 40, 122.
 முத்துநீர் - பனிநீர், 72.
 முத்து பனிநீருக்குவமை, 73.
 முதல் - ஆகாயம், 19.
 முதல்வனை - முதல்வனாகவுள்ளாய்,
 முதற்புணர்ச்சி, 173. [18.
 முதற்பூதம், 6.
 முதன்முறை, 19. [திகாலம், 106.
 முதன்மையின் இகந்தகாலம் - அநா
 முதிதை - மகிழ்ச்சி, 23.
 முதியை, 7.
 முதிர்பெண்டிர், 47.
 முதுபார்ப்பனிமார், 90.
 முதுமகளிர், 151.
 முதுமை, 7.
 முதுமொழி - வேதம், 17, 55, 108.
 முதுமொழிமுதல்வ, 17.
 முந்து, 106.
 முந்துதல் விருப்பு, 148.
 முந்நீர் - கடல், 23, 168,
 முப்பத்துமூவர், 13, 55.
 முப்புரங்களைவென்றமை, 34.
 மும்மூர்த்திகள், 107.
 முயங்குதல் - அணைவித்தல், 76, 170.
 முரசுமதிர்ந்தல் இடிமுழக்கத்திற்கு,
 முரசு, 24, 49, 57, 161. [161.
 முரணிய - மாறுபட்ட, 24.
 முரல்வனை, 8.

முரல்வு - முரற்சி, 57.
 முரல் - ஒலிக்க, 50.
 முரற்சி - ஒலித்தல், 57.
 முரதல் - (சங்கு) ஒலித்தல், 8.
 முருக்கு, 162.
 முருகவேள், 57, 129, 130, 139, 162.
 முருகவேள் அகிந்புகைகொள்ளல், 129.
 முருகவேள்தமிழாராய்ந்தது, 67. [55.
 முருகவேள்தாமரையில் அவதரித்தது,
 முருகவேள் தோளில் வாட்டமும்பி
 னெருக்கம், 69. [145.
 முருகவேள் முகத்திற்குச் சூரியன்,
 முருகவேளின் உற்பத்தி, 35. [37.
 முருகவேளின் திருக்கையிலுள்ளவை,
 முருகவேளின் நிறத்திற்குச்சூரியனி
 மம், 33. *
 முருகவேளின் பரங்குன்று, 43.
 முருகவேளின் புகழ்மிகுதி, 114.
 முருகவேளின் முதம்போர்க்கு இந் திரா
 னுடைந்தது, 36.
 முருகவேளின் யானை, 56.
 முருகவேளுக்கு வாரண முதலியன
 கொடுத்தோர், 36.
 முருகவேளுருவுக்குத் தீ, 145.
 முருகவேளைச்சூளின் அணங்கும்
 வேலும்வருத்துதல், 59.
 முல்லை, 118.
 முல்லைப்பாட்டு, 143, 152.
 முழுகுங்கின் மசங்கு, 8.
 முழவிசை அருவியொலிக்கு, 128.
 முழவு - முழா, 50, 54, 99, 119,
 151, 158, 163, 167, 173.
 முழாக்கள், 50.
 முழாநிலம், 20.
 முழை - குகை, 56, 119.
 முழைகள் விளியையேலாமல் இசை
 யை எந்தல், 142.
 முள் - முட்கோல், 98.
 முளிய - வேவ, 34.
 முற்பக்கம் - வளர்ப்பிறை, 86.
 முற்பிறப்பில் தாணஞ்செய்தோர்
 இப்பிறப்பில் போகம் நுகர்தல்,
 முற்றம், 171. [125.
 முற்றக்காதல், 57.
 முற்றின்று, 170.
 முற்றியு - சூழ்ந்து, 146.

முற்றுமை செய்யுள் விகாரத்தால்
தொகுதல், 23, 37.
முறித்தபண்பு, 44.
முறுக்குநர் - முறுக்குவார், 78.
முறுகினவெயில், 85.
முறுவற்றலையளி, 144.
முறை - கற்பு, 118; மறுபிறப்பு, 173.
முறைபிறழக்கூறல், 13.
முறை மறந்தணிதல், 148.
முறைமை, 90.
முன்பணிப்பருவம், 90.
முன்பு - வலி, 162.
முன்முறை - முற்பிறப்பு, 95.
முன்மொழிபின்மொழியாகத்தொக்க
இரண்டாம்வேற்றுமைத்தொகை,
முன்றுறை - துறைமுன், 98, [22.
முன்னியது - கிளர்ந்துவருகின்றது,
96.
முன்னிலைக்கண்கொடைச்சொல் வரு
வமைதியாய் வருதல், 37.
முன்னிலைப்பெயர், 158.
முன்னிலையசை, 163.
முன்னிலையும் படர்க்கையும் மாறி
வருதல், 70.
முன்னையபு, 17.
முனித்துறை - சடங்கு, 90.
முனித்துறைமுதல்வியர்-முதுபார்ப்
பனிமார், 90.
முனிமரபு - இறைமை, 137.
முனியற்பாலையல்லை, 153.
முனிவர், 16.
முனிவரெழுவார், 34.
முனை, 94.
முனைவர், 3.
முஉய் - பூப்பெட்டி, மூடி, 73.
மூங்கிற்புனை, 158.
மூட்டி, 10.
மூட்டுவாய், 89.
மூதூர், 104.
மூரிபோதல், 150.
மூலப்பகுதி, 21, 106;- சாத்துவிகம்
இராசதம் தாமதமென்னும் குண
ங்கள் மூன்றும் தம்முள் ஒத்த
நிலைமையது, 107.
மூலம் - மூலப்பகுதி, 106.
மூவகை இராசி, 84.

மூவகையிலே இறைவன் அம்பாலெ
மூவகைவீதி, 84. [ய்துளரித்தது, 34.
மூவாமரபு, 11. [நையுடையாய், 32, 33.
மூவிருகயந்தலை - ஆறுமென் தலையி
மூவேழுலகம், 13, 20, 106.
மூழ்கி - அழுந்தி, 46.
மூழ்த்து - மொய்த்து, 73.
மூன்று - உருபு, 20; ஐசையும்
ஊறும் ஒளியும், 106; தி, 20.
மெய்க்கலவை, 50.
மெய்ச்சூள், 101.
மெய்யாப்பு - சட்டை, 169.
மெய்யுணர்வு, 11.
மெய்யுறுபுணர்ச்சி, 56.
மெய்வளம்பூத்தஇழை - மெய் அழகு
பூத்தற்குறுதுவாகியஇழை, 133.
மெல்லிய, 3.
மெலியத்தாக்கல், 140.
மெலியரல்லோர், 42.
மென்புலம், 49, 166.
மேளம் - மேலி, 120.
மேகக்குரல், 57.
மேகத்தின் இருபாலுமுள்ள இரு
சடர்கள் திருமாலின் சங்குசக்கர
மேகம், 23, 167. [த்திற்கு, 105.
மேகம்பொழித்தற்குப் பாண்டியன்
வண்மை, 161.
மேகம் வானவில்லை வளைத்தல், 135.
மேகமுழக்கத்துக்கு யானைமுழக்கம்,
56. [கூவல், 56.
மேகமுழக்கத்தைக்கேட்டுக்கோழி
மேகலை, 40, 51, 52, 72, 73, 162.
மேகலை துகிற்குள் அணிவது, 52.
மேகலைவகை, 73.
மேகலைவடங்களின் தூல், 40.
மேடவீதி, 84.
மேம்பட்ட, 2.
மேம்பாடுற்ற - மேம்பாட்டைநாடி
வந்துற்ற, 75.
மேரு, 24, 138. [தல், 127.
மேலோருமையுள்-தேவருலகத்துறை
மேவரு - அதிகரித்தற்கரிய, 55.
மேவல் - அதிகரித்தல், 55; சொல்
லல், 108; பொருந்துதல், 109.
மேழி, 1.
மேன்மலை - சையமலை, 96.

மைத்திரி - சித்தபரிகரமநாங்கணுள்
மைந்தர் - கணவர், 57. [ஒன்று, 23.
மைந்தர - மைந்தருடையன, 98.
மைந்தன், பாம்பின்குருளை, 142.
மைந்து - அறியாமை, 151; ஆசை,
41; வலி, 3; 19, 41, 109.
மைந்திற்று - விரும்பி, 153, 161.
மைபடிசூடுமிய, 115.
மைபடுசிப்பு, 122.
மைபுரைபிடி, 76.
மையாகியகரியநாறு, 65.
மையாடல் - மையோலைபிடித்தல், 91.
மையிருநாறு - மையாகியகரியநாறு,
மையிருண்கண், 59, [65.
மையோடக்கோவனார், 54.
மையோலை, 91.
மோய் - இறுக்கம், 133. [99.
மொழிமொழி - மொழிகின்றமொழி,
மொழிவருவித்தல், 17, 43, 93, 101.
மோகினி, 16.
மோளவல், 102.
மசோதரகாவியம், 120.
மமன்வேறு கூற்றம்வேறு, 13.
யாககுண்டத்தழல் சார்த்தமிக்க கல
யாட்டுமறி, 36. [வைக்குழம்பிற்ரு, 78.
யாணர், 87, 99, 157.
யாத்த, 159.
யாத்திரை, 138.
யாப்பருங்கலக்காரிகை, 120.
யாப்பருங்கலவிருத்தி, 26, 52, 116,
யாமலிழ்வார், 93. [120.
யாமத்தன்மை - யாமத்தியல்பு, 117.
யாமம், 74, 117.
யாமயாழ், 94,
யாவார்க்கும், 10.
யாழ், 11, 22, 30, 38, 48, 54, 56,
64, 71, 77, 83, 95, 163, 171.
யாழ்ப்பாண, 22.
யாழ்ப்பாணர், 171. [தல், 150.
யாழிசையைக் காமமிகுதற்கு ஆர்த்
யாழின்குரல் வண்டிசைக்கு, 128.
யாழில் தாளத்திற்கேற்ப முரசொலி
யை எழுப்பல், 140.
யாழின்புரிநெழிப்பார்கை தும் பி
கட்டவிழ்க்கும்கார்தள் முகைக்கு,
யாமெழுவல், 113. [135.

யாற்றுநடு, 29. [171; வழி, 138.
யாறு - ஆறு, 42, 52, 53, 124,
யானை, 26, 139, 146.
யானைக்கு மரக்கலம் உவமை, 76.
யானைக்குமலையும் அதன் முழக்கிற்ரு
மழைமுழக்கும் அதன் ஓடைக்கு
மின்னும், 134. [பது, 26.
யானைக்கொடி திருமாலுக்குண்டென்
யானைகோழிக்குள திராகப்பிளிறுதல்,
யானைச்செவிக்கவரி, 144. [56.
யானைச்சென்னியைக் குங்குமத்தால்
மெழுகல், 143. [புறுதல், 69.
யானைத்தலை தோட்டியால் மென்மை
யானைத்திரள், 42.
யானைப்பாகர், 76
யானைமதம் கமழ்தல், 69.
யானைமுழக்கத்திற்குஉருமின் முழக்
கம், 76. [56.
யானை முழக்கத்திற்கு மேகமுழக்கம்;
யானைமூர்வோர்க்கு மாலுமிகர், 76.
யூபம் மாயனுருவென்பது, 10.
யோக உறக்கம், 108.
யோகிகள், 11.
வகீர்வாய்த்த - வகிர்தல்வாய்த்த, 24.
வகுளம், 102. [வேறுபாடு, 142.
வகை - கூறுபாடு, 18; வகுப்பு, 53;
வகையமைமேகலை, 162. [யம், 147.
வங்கப்பாண்டி - பள்ளியோடமை
வங்கியம் - வேயங்குழல், 54, 56, 99.
வச்சியம் - வசிகரித்தல், 152. [157.
வச்சிரத்தான், 135.
வச்சிராயுதம், 36.
வசித்தல் - கண்டமாக்கல், 35.
வசுக்களெண்மர் 13, 55.
வஞ்சி - சேரனகர், 96, 175.
வஞ்சித்தூக்கு - பரிபாட்டுமுறப்பிடு
னொன்று, 4. [யை, 120.
வட்டத்தலை - பாராவளையினையுடை
வட்டம் - வட்டு, 158.
வட்டாலெறிதல், 88. [88.
வட்டித்து - சுழற்றியெறிந்து, 74,
வட்டிப்போர் - சுழற்றியெறிவோர், 88.
வட்டு - நீர்வீக்கருவிக்குள்ளுந்ரு,
88, 101, 158.
வட்டுருட்டு வல்லாய், 135,
வடகூறு, 32.

வடநூலார், 23.
 வடபொழில் - வடகூறு, 32.
 வடம், 97, 101.
 வடமொழித்திரிபு, 21.
 வடவயின், 35.
 வடி, 52.
 வடிக்கயிறு, 69, 99.
 வடித்து, 150.
 வடிமணி - வடித்தமணி, 98, 127.
 வடு - தவறு, 7, 101, 133.
 வடுவில்கொள்கை, 7.
 வண்டல், 40, 51.
 வண்டலிடல், 51.
 வண்டிசைக்கு யாழின் குரல், 128.
 வண்டிக்குரல் பண்ணிற்ரு, 111.
 வண்டினம், 157.
 வண்டு, 56, 125, 167.
 வண்டைத் தூதுவிடல், 57.
 வண்டொடையாழ், 167.
 வண்ணநீர் - அரக்குநீர், 88.
 வண்ணம் - இயற்கையழகு, 97.
 வண்ணவண்டிமிர்குரல்பண்ணைபோ
 வண்ணம் - கொடை, 25, 111.
 வணக்கமாகிய திறை, 67.
 வணங்கியோர், 37.
 வணங்கிதையார், 129.
 வணர் - நெறிப்பு, 79, 116. [79.
 வணர்குரல் - நெறித்தமமிர்க்கற்றை,
 வணர்தலை - கிளர்ந்ததலை, 18.
 வணிகர், 166.
 வணிகர்மறுகு, 167.
 வதம் - விரதம், 73.
 வதுவை, 137.
 வந்தன்று - வந்தது, 49, 98.
 வம்பணிபூங்கயிறு - புரோசைக் கயி
 வம்பலர் - புதியஅலர், 73. [து, 139.
 வய - மிகுதி, 87.
 வயநேமி, 120.
 வயப்பிடி, 74.
 வயம் - வெற்றி, 120. [லவு, 69.
 வயம்படுபரி - வெற்றிப்பட்டசெ
 வயமா, 147.
 வயமாகவை - [வழியாகக்கருது, 45.
 வயல, 122, 161, 166.
 வயவர் - வலியகுமுகர், 86.
 வயவு - இச்சை, 89.

வயிர்த்த சந்தனம், 67.
 வயிரியர் - பாணரும் கூத்தரும், 83.
 வரலாறு - வருகின்றவிதம், 42.
 வரவு - வணங்கல், 151; வழி, 56.
 வராககற்பம், 7.
 வராகம் - பன்றி, 15, 108.
 வரி - வண்டு, 136.
 வரிசிலை, 120.
 வரிப்பந்து, 68.
 வரியுண்டகண்ணார், 167.
 வரிவண்டினம், 163.
 வருடை - மேடராசி, 84. [கல், 64.
 வருணித்தமுகத்தால்எதிர்முகமாக்
 வருதல் - அவதரித்தல், 25. [118.
 வரை - இடம், 72, 115; சிகரம்,
 வரைச்சிலம்பு - மலைச்சாரல், 86.
 வரைச்சிறை - மலைபோன்ற அணை,
 வரைமலை, 143. [41.
 வரையகத்தால் - வரையோடு, 61.
 வரையகலந்தொழுதல், 106.
 வரையடுக்கம், 111.
 வரையறை, 22.
 வரையாறுகர்ச்சி, 57.
 வரைவரை - சிகரந்தோறும், 49.
 வரைவுமலிந்ததோழி, 95.
 வல்லா - வல்லமையில்லாத, 3.
 வல்லார் - வல்லுப்போரில்வல்லவர்,
 வல்லுப்போர், 135. [70.
 வல்லுமழ்பு, 149.
 வல்லோன், 157.
 வலத்தினது - ஆணைக்கண்ணது, 33.
 வலத்தது - கடடியது, 26, 27.
 வலத்து - தொடுத்தது, 13.
 வலத்துழி - பிணித்தவிடத்து, 24.
 வலம் - ஆணை, 33.
 வலம்புரி, 108, 120.
 வலம்புரிமுழக்கும் வேதமுழக்கும்
 திருமாவின் அருள்வயின்மொழிக்
 வலம்புரிவண்ண, 22. [கு, 108.
 வலயம் (வலையம்), 109, 148
 வலவ, 22.
 வலவயின் - ஆணையின் கண், 2.
 வலனிரங்கு முரசு, 49.
 வலனுயரெழிலி, 4.
 வலி - அகங்காரம், 17.
 வலியத்தாக்கல், 140.

வலியார், 42.

வல்லுவல்லார், 16.

வழக்கம், 82.

வழக்கறு - வழங்குதலற்ற, 29.

வழக்கிற்று, 89.

வழிப்படுத்தின, 32.

வழிப்படுத்தியவம், 118.

வழிபாடுமுகவெளல், 114.

வழிமுறை, 7.

வழியதுபக்கம் - பிற்பக்கம், 87.

வழுதி - பாண்டியன், 83, 138.

வழுவமைதி, 37.

வழை - சுரபுன்னை, 96.

வழைமது - இளமது, 89.

வன் - கூர்மை, 120.

வன்பு, 155.

வள்ளி - வள்ளிநாயகி, 137; வள்ளிப்

வள்ளி களவுப்புணர்ச்சியையுடை

மையாற் சிறந்தமை, 67.

வள்ளிதழ்த்தாமரை, 109.

வள்ளிப்பூநயந்தோய் - வள்ளியது

நலத்தை விரும்பியோய், 113.

வள்ளியது சிறப்பு, 65.

வளப்பாடு - பெருக்கம், 10.

வளம் - அழகு, மிகுதி, 133.

வளாய் - விரலி, 11.

வளாவ - சூழ, 117.

வளி - காற்று, 6, 96, 106.

வளிகிளர்ந்த - காற்றுத்தோன்றிய,

வளிநடல், 163.

வளிபொருசேட்சிமைவரை, 61.

வளிமுதற்பூதங்கள், 6. |வாவு, 96.

வளிவரல் - வளிபோதும் விரைந்த

வளை - சங்கு, 7, 8, 92, 105.

வளைத்தலில், 8.

வளைமேனி, 1.

வற்றுப்பொய்கை, 56.

வற - வற்ற, 49.

வறள - வற்ற, 15.

வறாஅற்க - வற்றுகொழிக்க, 126.

வறுங்கை, 36.

வறுபுலம், 49, 166.

வற்புறை, 83.

வனமாலை - துழாய்மாலை, 22

வாகுவலயம், 51, 52.

வாகைப்பூ மயிலின் குட்டிக்கு, 111.

வாங்கல், 92.

வாங்கும் - அலையும், 49; அறும், 77.

வாங்குலில் - வளைத்தலில், 8.

வாச எண்ணெய், 42, 97.

வாசநறுநெய், 97.

வாசம் - பஞ்சவாசம், 98.

வாசகி, 34.

வாசுதேவன் முதலியோர் நிறம், 7.

வாடல், 174.

வாடற்க - குதையாதொழிக, 48.

வாண்மிகுவயமொய்ம்பு, 69.

வாய் - இடம், 56; மெய், 33.

வாய்க்கண் அடுப்போர், 98.

வாய்க்கென - வாய்க்கவென, 62.

வாய்த்தன்று - வாய்த்தது, 90, 124.

வாய்நாத - இடமெல்லாம் நாத, 56.

வாய்ப்ப - சேர, 84.

வாய்ப்பூசல், 42, 171, 172.

வாய்ப்பூசுநர், 171.

வாய்மைக்கு நாள், 9. [22, 108, 121.

வாய்மொழி - வேதம், 5, 13, 14,

வாய்மொழிப்புலவ, 5.

வாய்மொழிமகள் - பிரமன், 22.

வாய்வாய் - இடந்தோறும், 129.

வாய்வாளா - சொல்லவேண்டா, 151.

வாய்வாளாநிறத்தல், 149.

வாயடை - உணவு, 11.

வாயாளோ - நேர்ந்திலளோ, 41.

வாயில், 47, 126.

வாயில்குள் - பொய்ச்சுள், 61.

வாயிலாகப்புக்கவிதலி, 48.

வாயின்மறுத்தல், 48, 125, 126.

வாரணச்சுவல், 37.

வாரணம் - கோழி, 36, 56, 144.

வாரெல - வாவெள், 151.

வாரை மத்தியகையாகக்கொள்ளல், 68.

வாலிய, 97.

வாலியோன் - பலதேவன், 7.

வாழத்திழுத்தல், 136.

வாழ்த்துவப்பாள் - முருகன், 142.

வாழி, 7, 36.

வாழிய, 67, 175.

வாழைத்தண்டைத்தழுவிநீந்தல், 92.

வாள், 37, 88.

வாள்வி திர்த்தல், 88.

வாள்வீரம் - கூவிளமரம், 85.

வாளி, 149.

வாளிகள் - வாளை யுடையவர்கள், 69.

வாளும் சூந்தமும் கிடையாதசெய்
வாளை, 51, 79. [தல், 88.

வாளை பாளையையுண்ணல், 51.

வான், 50, 108.

வான்குணம் ஒலி, 6.

வான் துகள் - வாலியகற்பொடி, 97.

வான் முழக்கும் உருமேற்றின் முழக்
கும் திருமாவின் செதலவயின்மொ

வான்யாது, 172. [திக்கு, 108.

வான்வளர் ஊழி, 6.

வானம், 6, 162.

வானம்வறப்பினும், 64.

வான வில், 8, 135.

வான வில்சொரியங்களை மரம்சொரி
யும் மலருக்கு, 135.

வானவில் பூணுக்கு, 8.

வானிதை - நீர்நிறைந்தமேகம், 10.

வானுதைபுகல், 137.

விகாரத்தால் ஒற்றுக்குதைதல், 27.

விகாரம், 7, 27, 37.

விகிருதிவேள்கி, 10.

விசம்பிலாழி, 5.

விசம்பு - ஆகாயம் 5; மேகம், 105.

விசம்புகந்த, 156. [106, 107.

விசம்புகெட்ட ஊழி, 5.

விசம்பொழுதுபுனல், 15.

விடம், 26.

விடியல், 84.

விடியல்வானம் பலவகை மாலைக்கு,
143.

விடிவுதல் - துன்பநீங்கி இன்பமா
தல், 54.

விடுமலர் - கட்டுவிட்டது, 103, 122.

விடைநடை, 167.

விடைப்பாகன், 168.

விடையரையசைத்தகடிமாம், 127.

வித்தகம் - திருத்தம், 70.

வித்தகர், 74.

வித்தி, 79.

வித்திடுபுலம் - நூற்றங்கால், 51.

வித்திவினாகபொலிகெவன்பார், 79

வித்துபு - விதைத்து, 117.

விதலை - நடுக்கம், 90.

விதி - காசிபர், 13; தூல், 50.

விதியின்மக்கள் - ஆதித்தர்ப்பள்ளிரு
விதிப்ப - நடுக்கம், 76. [வர், 13.

வியங்கோள்வேண்டிக்கோடப்பொரு
வியத்தகு குமர, 70, [எல்லவருதல், 54.

வியல் - அகம்சி, 141.

வியல்வானம் - பலநிறமேகமாந்த

வியலதை, 112. [வானம், 143.

வியன், 124.

வியன்மதி - நிறைமதி, 105.

வியாழம், 85.

வியுதல் நான்கு, 21.

விரகியர், 141.

விரதம், 7.

விரவுநரையோர், 73.

விரிகதிர் வேனில் - முறுகியவையிலை
யுடைய வேனில், 85.

விரிந்தகன்ற கேள்வி - ஆகயங்கள்,
விருந்து - புதுமை, 44. [17.

விருந்துபுனலயர், 42.

விரிதூல் - ஆகமங்கள், 90.

விருப்பொன்றதுபட்டவருள்ள நிறையு
டைத்தல், 41.

விருப்போரொத்து, 66.

விரைஇ - தெளித்து, 127, 169.

விரைபு - விரைந்து, 98.

விரைவு, 24.

விரோதத்தின்கண்ணையுள்ளது, 7.

வில்லிபுத்தூரார்பாரதம், 18, 134.

விலங்கு - ஒழிவாய், 34. [151.

விலங்கும் ஒத்த அன்பினவாதல், 76.

விலாப்புடை மருங்குல் விசுப்ப மாந்.

விலைக்கணிகை, 149. [தல், 51.

விழவணி, 83, 99.

விழவணியின்பம், 99.

விழவு, 90, 152.

விழுச்சீர், 3.

விழுத்தகை - வீறு, 93, 172.

விழுத்தகை நல்லார், 172.

விழுத்தவமுதலவர் - தெய்வமுனி

விளக்கம், 24. [கள, 55.

விளம்பிதரலை, 74.

விளரிப்பாலையிற்சூழ்ந்துப்பாமயாழ்

விளரியாமை, 44. [94.

விளரியாவிருந்து, 44.

விளரிவிந்து - இடைவிட்டால், 96.

விளைகலாநிலைகளால், 79.

வினையாட்டிகல், 41.
 வினையாடம்போர், 74.
 வினாவதை, 166.
 விதல்சான் தவை, 70
 விதல்வரை, 134.
 விதல்வெய்யோன், 59.
 விதலி, 47, 48, 128.
 விதலித் துடக்கம் கொடி துடக்கத்
 திற்கு, 128.
 விதலிவாயில், 48.
 விதம்புகழ், 166.
 விதன் மிகுவிழுச்சீர், 3.
 வினதை - கருடல் தாய், 14.
 வினாவிறுப்போர், 141.
 வினே - தானம், 79.
 வினேச்சொல், 40.
 வினேத்திரிசொல், 57.
 வினேத்தொகை, 7.
 வினேத்தொகையடுக்கு, 18, 89, 159.
 வினேமுடித்தல், 130.
 வினேமுதல்முடிபு, 6.
 வினேமுதல்வினே, 18. [நித்தல், 128.
 வினையதுநன்மைவினேமுதன்மேல்
 வினையின் விழுப்பயன், 167.
 வினையெச்சத்திரிபு, 63, 72, 87.
 வினையெச்சம், 6.
 வினையெச்சம் பெயரெச்சப்பகுதி
 யோடுமுடிதல், 107.
 வினையெச்சமுடிபு, 162.
 வினேதம், 140.
 வீ - நறுநாற்றத்தையுடையது, 74.
 வீரசோழியம், 23.
 வீழ்தல் - விரும்பல், 56.
 வீழ்தம்பி - இனம்விரும்பும் அண்டு,
 வீழ்வார் - விரும்புபவர், 44. [56.
 வீழ்நருந்த - நிலைபெற்ற, 134.
 வீறு, 93, 116.
 வீறுபடுபுகை, 62.
 வேகி - விரும்பி, 79.
 வெங்கார்நாற்றம், 147.
 வெஞ்சுடர் - ஆதித்தன், 19.
 வெட்சிமலர், 109. [அதுயத்தார், 109.
 வெட்சிமலரை இடையிட்டுக்கட்டின
 வெட்சிமலரைத் திருமாலைநிதல், 109.
 வெட்சியிதழ்க்கோலையர், 162.
 வெடிபடா - வெடித்து, 24.

வெண்கிடை மிதவையர், 41.
 வெண்டுகில், 78.
 வெண்மேகம் அகிழ்புகைக்கு, 113.
 வெந்நோக்கம் - வெகுளிமிக்கநோக்
 வெம்பாதாக - குளிர, 90. [கம், 67.
 வெம்மை - மதம், 25; வெகுட்சி, 27.
 வெய்யதில் - விசையையுடைய
 ஓடம், 80.
 வெய்யை - வெவ்விவைய, 109.
 வெரிந், 100.
 வெரிநத்தோல், 155.
 வெள்யாட்டுமதி, 36.
 வெள்ளக்கால், 51.
 வெள்ளத்தாற்குத் துண்டுநீங்கும்
 கலாக்கு இறுவரை, 51.
 வெள்ளத்தின் தொழில், 51.
 வெள்ளநீர் நீத்தம், 88. [171.
 வெள்ளம் - ஓளையு, 6, 7, 22, 40,
 வெள்ளி, 84. [புவகை மதில்கள், 34.
 வெள்ளி பொன் இரும்பென் னும்
 வெள்ளை - சங்கருடணன், 21. [41.
 வெள்ளைநெட்டியாற்செய்ததெப்பம்,
 வெண்ப்படை - ஓரணி, 40, 164.
 வெறுஅது, 3. [33.
 வெறி - வெறிப்பாட்டு; சூகுமையர்,
 வெறிக்கொண்டான் - வெறிப்பாட்டை
 வெறிப்பாட்டு, 33. [விரும்பிநூல், 68.
 வெறுத்த - மிக்க, 91.
 வெறுநரையோர், 73.
 வெய்நிக்கொடியாணிசொல், 156.
 வெய்நுயர்த்தகொடி, 70.
 வேங்கை - நுருயரம், 19, 86, 112,
 118, 143, 165.
 வேங்கைமலரைப் புஷ்புணையுதல்,
 வேங்கையினர், 19. [112.
 வேங்கையினர்க்கு வர், 113.
 வேசரி, 162.
 வேசனைநாற்றம், 147.
 வேட்கின் தவடிவு தருபம், 12.
 வேட்டு - யாகஞ்செய்தல், 35.
 வேண்டிக்கொட்பொருள் நவருய்வி
 வேதக்குளியை, 34. [யங்கோர், 54.
 வேதத்தாமரை நீ, 19.
 வேதப்பொருள், 8.
 வேதம், 6, 7, 121, 166.
 வேதம்அநாதி, 13, 17,

வேதமுதக்கு, 108.
 வேதியர், 90.
 வேய், 111, 123, 125, 158.
 வேய்த்தோள், 91, 111.
 வேய்தந்தது, 170.
 வேய்ந்து - மூடப்பட்டு, 51.
 வேயுமோர் - அணிவோர், 97.
 வேர் - இருவேரி, 9, 43, 97.
 வேர்வேறு தூர்வேறு, 9.
 வேரி, 166.
 வேல், 32, 70, 132, 162.
 வேல்தின்னும், 59.
 வேலன் - முருகனைப்பூசிப்பவன், 33.
 வேலாற்றமொயம்பன், 162.
 வேலேறு, 101.
 வேலை - கடற்கரை, 38. [145.
 வேலையமுத்தி வரைபையுடைத்தது,
 வேழத்தைமுட்டுமலரையுடையசுனை
 க்குத் திருவில்லைவளைத்தவாள்,
 வேழப்பிணயு, 73. [136.
 வேழம் - கொறுக்கைச்சிபரணி; மே
 டராசி, 84, 136, 155.
 வேள்வி - பூசை, 10, 140, ; யாகம்,
 வேள்விக்கிதைவன், 10. [109.
 வேள்வித்தீ, 11.
 வேள்விமுதல்வன்-இந்திரன், 12, 34.
 வேளாளர், 150.
 வேற்படைக்குப் பவழம், 145.
 வேற்றார், 151.
 வேற்றுமைத்தொகை, 18.
 வேற்றுமையினது, 28.
 வேறுகின்றது - வேறுகாண்தது, 43.
 வேறுவகைப்பட்ட பலஇன்பம், 104.
 வேறுவினையொடு, 113.
 வேணிழல், 59.
 வேணிழல்யும் மயிலையும்கொக்கிச்
 வைகல், 9. [90நதல், 59.
 வைகலும்பொலிக, 5.
 வைகதை, 137.

வைகுண்டம், 105.
 வைத்து, 20, 23, 124.
 வைதிகநூல், 10.
 வைதுசொல்லல், 151.
 வைமானிகர் - விமானமுடையவர், 89.
 வையத்தேர் - பூமியாகியதேர், 34.
 வையம் - ஒருவகை ஊர்தி, 73, 169.
 வையாய் - வையையே, 125.
 வையை (நதி) 39, 40, 43 - 9, 52,
 54, 58, 62, 72, 75, 84 - 7, 89,
 90 - 92, 95, 96, 104, 122 - 6,
 130, 146, 148 - 51, 154, 161,
 வையைக்கரை, 98, [163, 169, 171-5.
 வையைக்கரையை ஆடைத்தற்குப்
 பதையதைதல், 40.
 வையைத்துறை, 170.
 வையைத்துறைக்குப் பொருகளம்,
 வையையீத்தம், 162. [88.
 வையையீர்வரலிற்குக் காற்று, 96.
 வையையீர்வரலிற்குப் பாண்டியன்
 ஈகை, 122. [104, 152, 154.
 வையையீர்விழவணி, 44, 48, 76, 83,
 வையையீர்வினையாட்டிற்குஇந்திரன்
 நீர்வினையாட்டு, 172.
 வையையப்புதுநீர்வரலிற்கு நெய்குடை
 தயிரினதுரையும்பிதவும், 122.
 வையையப்புனல், 170. [சேனை, 49, 52.
 வையையப்பெருக்கிற்குப் பாண்டியன்
 வையையப்பெருக்கு, 45, 52, 72.
 வையையமடை, 46. [59.
 வையையமணலைத் தொட்டுச்சூருநதல்,
 வையையாகிய அரிவையின் அணிகள்,
 வையையையநோக்கிக்கூறல், 94. [94.
 வையையையவாழ்த்தல், 103. [கம், 8.
 வைவாள்மருப்பிதகளிற்று - ஆதிவரா
 வேளவல் - எழுத்துக்கொண்டுபோ
 தல், 14, 61, 119.
 வெளவற்கார் - நீரைவெளவுதலை
 யுடையமேகம், 119.

பூந்மீனாட்சிசுந்தரேசர் துணை.

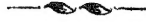
பரிபாடற்செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி.



பக்கம்.

அறவேதருள்ளாரருமறை	173
ஆயிரம்விரித்தவணங்குடை	1
இருசிலந்துளங்காமை	65
ஊர்ந்ததை, எரிபுரை	155
ஐந்திருளறநீக்கிளான்கினுட்	23
ஒளிறுவாட்பொருப்பன்	161
கடல்குறைபடித்தநீர்	146
கரையே, கைவண்டோன்றல்	122
கார்மலிகதழ்பெயல்	111
திரையிரும்பணிப்பெளவம்	49
தேம்படிமலர்குழை	127
தொன்முறையியற்கையின்	5
நிலவரையமூவத்தான்	137
நிறைகடன்முகந்துராய்	39
பாயிரும்பணிக்கடல்	31
புலவரையறியாப்புகழொடு	115
போரெதிரந்தேற்றூர்	132
மன்மிசையவிழ்துழாய்	55
மணிவரையூர்ந்தமங்குன்	105
மலைவரைமலை	72
மாஅயோயே	12
மாநிலந்தோன்றுமை	169
வளிபொருமின்னொடு	96
வானுரெழிலி	165
விரிகதிர்மதியமொடு	84

இப்பதிப்பில் எடுத்துக் காட்டிய நூற்பெயர்களின் முதற்குறிப்பகராதி.



அகநா - அகநானூறு.
அறநெறி - அறநெற்ச்சாரம்.
இ. கொ - இலக்கணக்கொத்து.
இலிங்க - இலிங்கபுராணம்.
இ. வி - இலக்கணவிளக்கம்.
இள, இளம் - இளம்பூரணருரை.
இமை - இமையரைகப்பொருளுரை.
ஐங்குறு - ஐங்குறுநூறு.
கந்த - கந்தபுராணம்.
கம்ப - கம்பராமாயணம்.
கலி, கலித் - கலித்தொகை.
காஞ்சி - காஞ்சிப்புராணம்.
குதள் - திருக்குதள்.
குறிஞ்சி - குறிஞ்சிப்பாட்டு.
குறும் - குறும்பொகை.
கூர்ம - கூர்மபுராணம்.
சிலப் - சிலப்பதிகாரம்.
சிறுபஞ்ச - சிறுபஞ்சமூலம்.
சிறுபாண் - சிறுபாணம்றுப்படை.
சீவக - சீவகசிந்தாமணி.
சுந்தர - சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.
ஞான - ஞானமணி. [நாயனார்.
ஞான - திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி
திணைமா - திணைமாலையுந் தைம்பது.
திருச்சித் - திருச்சித்தம்பலக்கோ
வையார்.
திருவால, திருவாலவாய் - திருவால
வாயுடையார் திருவிளையாடற்புரா
ணம்.
திருவிளை - திருவிளையாடற்புராணம்.
திவ் - திவ்யப்பரந்தம்.
தே - தேவாரம்.

தொல் - தொல்காப்பியம்.
ந - நச்சினூக்கினியருரை.
நளவெண் - நளவெண்பா.
நத் - நத்திணை.
நன் - நன்னூல். [ரை.
நன் - விருத்தி - நன்னூல்விருத்தியு
நாலடி - நாலடியார்.
நாற்கவி - நாற்கவிராயநம்பியகப்
பொருள்.
நான்மணி - நான்மணிக்கடிகை.
நீதிநெறி - நீதிநெறிவிளக்கம்.
நெடுநல் - நெடுநல்வாடை.
பட் - பட்டினப்பாலை.
பதித் - பதித்துப்பத்து.
பரி - பரிபாடல், பரிமேலழகருரை.
பிரயோக - பிரயோகவிவேகம்.
புறநா - புறநானூறு. [மலை
பு. வெ - புறப்பொருள்வெண்பா
பெரிய - பெரிய திருமொழி.
பெரும்பாண் - பெரும்பாணத்துப்
பேர் - பேராசிரியருரை. [படை.
மணி - மணிமேகலை.
மது, மதுரை - மதுரைக்காஞ்சி.
மயிலேறும் - மயிலேறும்பெருமாள்
மயிலை-மயிலைநாதருரை. [பின்னையுரை.
மலைபடு - மலைபடுகடாம்.
முருகு - திருமுருகாற்றுப்படை.
முல்லை - முல்லைப்பாட்டு.
யசோதர - யசோதரகாவியம்.
யா. கா - யாப்பருங்கலக்காரிகை.
யா. வி - யாப்பருங்கலவிருத்தி.
வி, வில்லி - வில்லிபுத்தூரார்.



உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

* கண்ணுதற் கடவு ளண்ணலங் குறுமுனி
முனைவேன் முருக னெனவிவர் முதலிய
திருந்துமொழிப் புலவ ரருந்தமி ழாய்ந்த
சங்க மென்னுந் துங்கமலி கடலு

௫ ளரிதி னெழுந்த பரிபாட் டமுத
மரசுநிலை திரீஇய வளப்பருங் காலங்
கோதில் சொன்மக ணோதகக் கிடத்தலிற்
பாடிய சான்றவர் பீடுநன் குண
மிகைபடு பொருளை நகைபடு புன்சொலிற்

௧௦ றந்திடை மடுத்த கந்திதன் பிழைப்பு
மெழுதினர் பிழைப்பு மெழுத்தரு வொக்கும்
பகுதியின் வந்த பாடகர் பிழைப்பு
மொருங்குடன் கிடந்த வொவ்வாப் பாடந்
திருந்திய காட்சியோர் செவிமுதல் வெதுப்பலிற்

௧௫ சிற்றறி வினர்க்குந் தெற்றெனத் தோன்ற
மதியின் றகைப்பு விதியுளி யகற்றி
யெல்லையில் சிறப்பிற் ரொல்லோர் பாடிய
வணிதிகழ் பாடத்துத் துணிதரு பொருளைச்
சுருங்கிய வுரையின் விளங்கக் காட்டின
௨௦ னீணிலங் கடந்தோன் ருடொழு மரபிற்
பரிமே லழக னுரிமையி னுணர்ந்தே.

நேரிசைவேண்பா.

விரும்பி யருணீல வெற்பிமயக் குன்றின்
வரும்பரிசு புள்ளருரு மாலை—சுரும்பு
வரிபாட லின்சீர் வளர்துளவத் தோளாய்
பரிபாட லின்சீர்ப் பயன்.

